

รวมกฎหมาย ประจำปี ๒๕๖๑

รวมพระราชบัญญัติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

รวมกฎหมายประจำปี
พุทธศักราช ๒๕๖๑

พระราชบัญญัติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สารบัญ

พระราชบัญญัติ

หน้า

พระราชบัญญัติที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๑.	พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑	๑
	ตารางแสดงการประกาศใช้กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๙
๒.	พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๒
๓.	พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๔
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็ก และเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๓
๔.	พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๔
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๗
๕.	พระราชบัญญัติการยาสูบแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๘
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติการยาสูบแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๐
๖.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๑
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๔
๗.	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑ .	๗๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	๗๔
๘.	พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑	๘๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๓

๙.	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๔
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๔)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๘
๑๐.	พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๙
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๔๑
๑๑.	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกัน ภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๔๒
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๔๕
๑๒.	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการ ห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๔๖
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การ สนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๔๙
๑๓.	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	๑๕๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย	
	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	๓๒๗
๑๔.	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๒๘
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม	
	ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๓๖
๑๕.	พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๓๗
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๓๙
๑๖.	พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๔๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๔๗

๑๗.	พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๔๘
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๕๓
๑๘.	พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๕๔
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๖๖
๑๙.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๖๗
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๗๘
๒๐.	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๘๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณา คดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๘๔
๒๑.	พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๘๖
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๙๑
๒๒.	พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑	๓๙๒
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๓๓
๒๓.	พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๓๔
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๓๘
๒๔.	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๓๙
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๔๖
๒๕.	พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ ..	๔๔๗
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๕๐
๒๖.	พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๕๑
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๕๖

๒๗.	พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๕๗
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๖๕
๒๘.	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๖๖
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๘)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๗๑
๒๙.	พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปราม	
	การทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๗๒
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน	
	และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๗๖
๓๐.	พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๗๗
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๘๓
๓๑.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๘๔
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร	
	(ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๘๘
๓๒.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๘๙
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ	
	ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๙๔
๓๓.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๘)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๔๙๕
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ	
	ศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๐๑
๓๔.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๐๒
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ	
	(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๑๑
๓๕.	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๑๒
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ	
	(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๑๖
๓๖.	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๑๗
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐)	
	พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๒๕

๓๗.	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๒๖
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๒๙
๓๘.	พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๓๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๔๘
๓๙.	พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๔๙
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๗๒
๔๐.	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๗๓
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม แห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๘๘
๔๑.	พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๘๙
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๙๔
๔๒.	พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจรรยา พ.ศ. ๒๕๖๑	๕๙๕
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจรรยา พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๒๑
๔๓.	พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๒๒
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๒๕
๔๔.	พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ ...	๖๒๖
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๔๐
๔๕.	พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๔๑
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับ องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๕๑
๔๖.	พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๕๒
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๗๙

๔๗.	พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้ เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสวาท ดอนกระสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๘๐
	ตารางแสดงการประกาศใช้พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติ ของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสวาท ดอนกระสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	๖๘๔

พระราชบัญญัติ

กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลส่วนบุคคลบางประการ เพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา และเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ความเสมอภาคทางการศึกษา” หมายความว่า การที่ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับและเข้าถึงการศึกษาและพัฒนาอย่างเสมอภาคและทั่วถึง โดยให้ความช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา รวมทั้งเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู

“ความเหลื่อมล้ำในการศึกษา” หมายความว่า ความไม่เท่าเทียมกันทางการศึกษาอันเนื่องมาจากคุณภาพหรือมาตรฐานของสถานศึกษา คุณภาพหรือประสิทธิภาพของครู หรือฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม

“ครู” หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่สอนในทุกระดับ

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

“ค่าเล่าเรียน” หมายความว่า เงินค่าเล่าเรียน ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ที่สถานศึกษาเรียกเก็บจากผู้เรียนในทุกระดับ

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัยด้วย

“การฝึกอบรม” หมายความว่า การจัดหรือการรับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาครู บุคลากรทางการศึกษา หรือผู้เรียนในทุกระดับ

“ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายอื่นที่มีใช้ค่าเล่าเรียนที่สถานศึกษาเรียกเก็บจากผู้เรียนในทุกระดับตามระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งของสถานศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องเนื่องกับการศึกษา

“ค่าครองชีพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพระหว่างศึกษา

“เด็กปฐมวัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าหกปีซึ่งรวมถึงเด็กเล็กด้วย

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานกองทุน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารกองทุน

“คณะกรรมการประเมินผล” หมายความว่า คณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

“ผู้จัดการ” หมายความว่า ผู้จัดการกองทุน

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของสำนักงาน

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสำนักงาน

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
การจัดตั้งกองทุน

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง เรียกว่า “กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา” มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือภาคประชาสังคม เพื่อให้เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กปฐมวัย ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย

(๒) ให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา และสนับสนุนเงินและค่าใช้จ่ายให้แก่เด็กและเยาวชน ซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาส และผู้ด้อยโอกาส จนสำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(๓) เสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครูให้มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอน สามารถพัฒนาเด็กและเยาวชนตามพื้นฐานและศักยภาพที่แตกต่างกัน

(๔) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์และผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษาหรือพัฒนา เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพตามความถนัดและมีศักยภาพที่จะพึ่งพาตนเองในการดำรงชีวิตได้

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือสถานศึกษา เพื่อให้มีการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถรู้และพัฒนาได้ตามความถนัดและศักยภาพของตน

(๖) ดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิจัย หรือค้นคว้าแนวทางในการพัฒนาครู ให้มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีคุณธรรม มีจริยธรรม มีความรู้ และมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาผู้เรียนเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาโดยมีแรงจูงใจที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการจัดตั้งสถาบันต้นแบบในการผลิตและพัฒนาครู

(๗) ดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิจัย และพัฒนาองค์ความรู้เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนการนำองค์ความรู้ดังกล่าวไปใช้เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาสนองความต้องการทางด้านกำลังแรงงาน และการยกระดับความสามารถของคนไทย

การขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาสตาม (๒) และ (๔) ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดในการนี้ ให้คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย

ในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง กองทุนจะดำเนินการเองหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นของรัฐหรือภาคเอกชนในการดำเนินการก็ได้

มาตรา ๖ กองทุนประกอบด้วยเงินและทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๘

(๒) เงินที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นทุนประเดิมจำนวนหนึ่งพันล้านบาท

(๓) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปีตามแผนการใช้จ่ายเงินที่คณะกรรมการและคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว

(๔) เงินรายได้ที่ได้รับจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๕) รายได้จากการดำเนินงานและการลงทุนของกองทุน

(๖) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๗) รายได้หรือผลประโยชน์อื่นที่กองทุนได้รับไม่ว่าโดยทางใด

(๘) ดอกผลของเงินและทรัพย์สินของกองทุน

เงินอุดหนุนตาม (๓) ให้รัฐบาลจัดสรรให้เพียงพอดังแผนการใช้จ่ายเงินตาม (๓) และต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนและขั้นตอนการปฏิรูปประเทศด้วย

มาตรา ๗ ผู้บริจาคเงินให้แก่กองทุนมีสิทธินำจำนวนเงินที่บริจาคไปหักเป็นค่าลดหย่อนหรือรายจ่ายเช่นเดียวกับการบริจาคเพื่อการศึกษาตามประมวลรัษฎากร ทั้งนี้ ในการดำเนินการของกรมสรรพากรเกี่ยวกับการหักค่าลดหย่อนหรือรายจ่ายดังกล่าว ให้กรมสรรพากรรับฟังความคิดเห็นของคณะกรรมการประกอบด้วย

มาตรา ๘ ให้กองทุนเป็นหน่วยงานของรัฐและมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และกฎหมายอื่น

เงินและทรัพย์สินของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๙ กิจการของกองทุนไม่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๐ กองทุนมีอำนาจกระทำการกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ และอำนาจเช่นนี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ

(๒) ก่อตั้งสิทธิหรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๓) ลงทุนหาผลประโยชน์จากเงินและทรัพย์สินของกองทุน

(๔) กระทำการอื่นใดที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

การลงทุนตาม (๓) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ เงินของกองทุนให้นำไปใช้จ่ายเพื่อการดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรา ๕ และมาตรา ๑๐

(๒) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของกองทุน

(๓) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องหรือเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๒ ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ถ้าเป็นกรณีที่จะให้ความช่วยเหลือทางการเงิน แก่ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาส กองทุนจะให้ความช่วยเหลือโดยวิธีให้เปล่า ให้ยืม หรือให้กู้ยืมก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา กองทุนจะดำเนินการเอง หรือจะร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สถานศึกษา หรือหน่วยงานอื่นก็ได้ ในการนี้ ให้กองทุนมีอำนาจสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้แก่หน่วยงานดังกล่าวได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๔ ในการดำเนินการหรือจัดให้มีการศึกษา วิจัย หรือค้นคว้าแนวทางในการพัฒนาครู กองทุนจะดำเนินการเองหรือจะร่วมกับหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นหรือสถาบันอุดมศึกษาดำเนินการให้ก็ได้ และในกรณีที่สมควรจัดตั้งสถาบันต้นแบบในการผลิตและพัฒนาครู กองทุนจะส่งเสริม สนับสนุน หรือ ร่วมกับหน่วยงานอื่นของรัฐหรือภาคเอกชนที่ดำเนินการผลิตหรือพัฒนาครูอยู่แล้วเพื่อดำเนินการก็ได้

การจัดตั้งและการดำเนินกิจการของสถาบันต้นแบบตามวรรคหนึ่ง มิให้นำกฎหมายว่าด้วย โรงเรียนเอกชนและกฎหมายว่าด้วยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาใช้บังคับ และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้ผู้ซึ่งสำเร็จการศึกษาจากสถาบันต้นแบบตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการและคุรุสภาร่วมกัน กำหนดประกอบวิชาชีพควบคุมได้ตามกฎหมายว่าด้วยสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๑๕ เงินที่ผู้รับทุนได้รับมาจากกองทุนเป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวเนื่องกับการศึกษา ค่าครองชีพ และทุนเพื่อการฝึกอบรม ให้ถือว่าเป็นเงินรางวัลเพื่อการศึกษาหรือค้นคว้าในวิทยาการ ตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๖ การใช้จ่ายเงินของกองทุนต้องเป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา และมีมาตรการป้องกันการทุจริตที่เหมาะสม

กองทุนต้องเผยแพร่เป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินงาน ข้อมูลการดำเนินงานและการบริหารกองทุน รายรับ รายจ่าย รวมทั้งผลผลิต ผลลัพธ์ และความคุ้มค่าที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายเงินของกองทุนให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปเป็นระยะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และต้องดำเนินการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลดังกล่าวได้โดยสะดวก โดยอย่างน้อยต้องเผยแพร่ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกองทุน

มาตรา ๑๗ ทรัพย์สินของกองทุนที่ใช้หรือได้มาเพื่อการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับกองทุนในเรื่องทรัพย์สินของกองทุนมิได้

หมวด ๒ การบริหารกิจการกองทุน

มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหนึ่งคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการร่วมสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย
- (๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากภาควิชาการ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ภาคละสองคน ซึ่งอย่างน้อยต้องมีผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายหนึ่งคน
- (๔) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ จำนวนสองคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนกรมกิจการเด็กและเยาวชน ผู้แทนกรมบัญชีกลาง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้แทนกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ให้ผู้จัดการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้จัดการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๙ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย มีความรู้ความสามารถ หรือประสบการณ์ด้านกฎหมาย การพัฒนาการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

การบริหารการเงินการคลัง หรือการอื่นอันจะเป็นประโยชน์แก่การดำเนินกิจการของกองทุน มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง เว้นแต่ได้พ้นจากการดำรงตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับถึงวันที่ได้รับแต่งตั้ง

(๔) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๕) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอันถึงที่สุดให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ หรือเคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุกเพราะกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๖) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ หรือความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สินที่กระทำโดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน กฎหมายว่าด้วยยาเสพติดในความผิดฐานเป็นผู้ผลิต นำเข้า ส่งออก หรือผู้ค้า กฎหมายว่าด้วยการพนันในความผิดฐานเป็นเจ้ามือหรือเจ้าสำนัก หรือกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินในความผิดฐานฟอกเงิน

(๗) เคยต้องคำพิพากษาอันถึงที่สุดว่ากระทำการอันเป็นการทุจริตในการเลือกตั้ง

มาตรา ๒๐ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสองปี ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๓) ที่แต่งตั้งจากภาคต่าง ๆ ภาคละหนึ่งคนพ้นจากตำแหน่งโดยวิธีการจับสลาก และให้ถือว่าการพ้นจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

เมื่อประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งเพราะครบวาระตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ในกรณีที่ยังไม่ได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙

(๔) คณะกรรมการมีมติให้ออกจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย

(๕) คณะกรรมการมีมติให้พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุมีส่วนได้เสียในกิจการของกองทุนตามมาตรา ๓๗

(๖) ขาดการประชุมคณะกรรมการสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(๗) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการดำเนินการต่อไปได้โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่

ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง อยู่ในวาระเท่าที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานของกองทุนเพื่อให้การดำเนินงานของกองทุนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนและขั้นตอนการปฏิรูปประเทศด้วย

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับมาตรการและผลการศึกษา วิจัย หรือค้นคว้าที่เป็นประโยชน์ต่อการลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา เพื่อให้กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำไปใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

(๓) พิจารณานุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการพัฒนานวัตกรรม แผนบริหารความเสี่ยง และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกองทุน

(๔) ควบคุมดูแลและจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย เป้าหมาย และแนวทางตาม (๑) และแผนและงบประมาณตาม (๓) โดยต้องสอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การจัดซื้อจัดจ้าง การพัสดุ การบัญชี การตรวจสอบภายใน การบริหารความเสี่ยง การติดตาม การประเมินผล และการเปิดเผยผลการทำงาน และระเบียบอื่นใดที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของกองทุน

(๖) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสอบข้อมูลและการช่วยเหลือเด็กปฐมวัย เด็กและเยาวชนซึ่งขาดแคลนทุนทรัพย์หรือด้อยโอกาส ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ผู้ด้อยโอกาส ครอบครัวที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ และครู

(๗) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และลำดับความสำคัญในการจัดสรรเงินกองทุนเพื่อใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕

(๘) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการสรรหาผู้จัดการ

(๙) ออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่หรืออำนาจของคณะกรรมการ

ในการกำหนดนโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานตาม (๑) ให้คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย

นโยบาย เป้าหมาย และแนวทางการดำเนินงานตาม (๑) และแผนและงบประมาณที่ได้รับอนุมัติตาม (๓) ให้เผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไปด้วย

ระเบียบตาม (๕) (๖) (๗) และ (๘) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้คณะกรรมการจัดให้มีการทบทวนความเหมาะสมของระเบียบดังกล่าวอย่างน้อยทุกรอบห้าปี นับแต่วันที่ระเบียบนั้นมีผลใช้บังคับโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย

ความในวรรคสี่ให้ใช้บังคับแก่การออกระเบียบและประกาศตาม (๙) ที่มีผลใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไปด้วยโดยอนุโลม

การแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานตาม (๑๐) ให้กระทำเพียงเท่าที่จำเป็น โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความคุ้มค่าในการใช้จ่ายเงินของกองทุน และให้กำหนดภารกิจและกรอบเวลาดำเนินงานของคณะกรรมการหรือคณะทำงานให้ชัดเจน

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกองทุน ให้คณะกรรมการมีอำนาจขอข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการดำเนินงานของกองทุนอันมิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ หรือเป็นความลับของทางราชการที่อยู่ในความครอบครองของส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นได้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

การเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งให้แก่คณะกรรมการ ให้ถือว่าเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามที่กฎหมายบัญญัติ

การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของกองทุนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่กระทบต่อสิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคล และให้เปิดเผยได้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของกองทุนตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

มาตรา ๒๕ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ถ้าพระราชบัญญัตินี้มิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๖ ในการพิจารณาเรื่องใด ๆ โดยคณะกรรมการ เมื่อคณะกรรมการมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้มติของคณะกรรมการผูกพันส่วนราชการซึ่งมีผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย แม้ว่าในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนั้น ผู้แทนส่วนราชการที่เป็นกรรมการจะมิได้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยก็ตาม ถ้ามีความเห็นแตกต่างกัน ให้บันทึกความเห็นของกรรมการทุกฝ่ายไว้ให้ปรากฏในเรื่องนั้นด้วย

มาตรา ๒๗ ให้ประธานกรรมการและกรรมการได้รับค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้อนุกรรมการและคณะทำงานได้รับค่าตอบแทนตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๙ ให้มีสำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานต่าง ๆ ของกองทุนและประสานความร่วมมือกับส่วนราชการและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) ทำหน้าที่ธุรการและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ

(๓) ศึกษา วิจัย ค้นคว้า และพัฒนาองค์ความรู้เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

(๔) สนับสนุนและเผยแพร่ผลการศึกษา วิจัย ค้นคว้า และพัฒนาองค์ความรู้ตาม (๓) และการนำผลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการดังกล่าว

(๕) ส่งเสริมและรณรงค์ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริจาคหรือให้การสนับสนุนกิจการของสถานศึกษาหรือของกองทุน

(๖) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของกองทุนเพื่อเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๐ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้จัดการจากบุคคลซึ่งมีสัญชาติไทยมีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีแต่ไม่เกินหกสิบห้าปี รวมทั้งสามารถปฏิบัติงานให้แก่กองทุนได้เต็มเวลา และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๙

(๒) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือเป็นเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ

(๓) เป็นกรรมการผู้จัดการหรือลูกจ้างของบุคคลใด เว้นแต่เป็นกิจการของกองทุน

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาเกี่ยวกับกองทุน หรือในกิจการที่กระทำให้แก่กองทุน ไม่ว่าจะโดยตรงหรือโดยอ้อม เว้นแต่คณะกรรมการมอบหมายให้เป็นกรรมการในบริษัทที่กองทุนเป็นผู้ถือหุ้นหรือเป็นคู่สัญญา

มาตรา ๓๑ คุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ วิธีการสรรหา การดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง ค่าจ้าง ค่าตอบแทน สิทธิประโยชน์ สวัสดิการ และการทดลองปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติงานในหน้าที่ผู้จัดการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในการจ้างผู้จัดการให้ทำเป็นสัญญาจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีข้อความระบุให้ผู้จัดการต้องผูกพันและปฏิบัติตามระเบียบตามวรรคหนึ่ง โดยให้มีอายุสัญญาจ้างคราวละไม่เกินสี่ปี และเมื่อครบกำหนดอายุสัญญาจ้างแล้ว คณะกรรมการจะต่ออายุสัญญาจ้างอีกก็ได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

การทำสัญญาจ้างผู้จัดการ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้มีอำนาจทำสัญญาในนามของกองทุน

มาตรา ๓๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามสัญญาจ้าง ผู้จัดการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย
 (๒) ลาออก
 (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๐
 (๔) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ
 หย่อนความสามารถ ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการเท่าที่มีอยู่ โดยไม่นับรวม
 ผู้จัดการ

(๕) ไม่ผ่านการประเมินผลการปฏิบัติงานสองปีติดต่อกัน

มาตรา ๓๓ ให้ผู้จัดการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง และรับผิดชอบการบริหาร
 กิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกองทุน กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ นโยบาย และมติของ
 คณะกรรมการ

มาตรา ๓๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน และการจ้างพนักงานและลูกจ้าง
 ให้คำนึงถึงหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ประสิทธิภาพในการดำเนินงานและความคุ้มค่าใน
 การใช้จ่ายเงินของกองทุน

มาตรา ๓๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้จัดการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการ

ในกิจการของกองทุนที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้จัดการเป็นผู้แทนของกองทุน เพื่อการนี้
 ผู้จัดการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ นิติกรรมใดที่ผู้จัดการหรือ
 ผู้ได้รับมอบอำนาจกระทำต่อบุคคลภายนอกที่จะต้องรายงานหรือขออนุมัติต่อคณะกรรมการก่อนกระทำการ
 ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมที่กระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบตามวรรคสอง ย่อมไม่ผูกพันกองทุน เว้นแต่คณะกรรมการ
 จะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๖ การรักษาการแทนและการปฏิบัติการแทนผู้จัดการ ให้เป็นไปตามระเบียบ
 ที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้รักษาการแทนผู้จัดการมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้จัดการ

ในกรณีที่ผู้รักษาการแทนมอบหมายหรือมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งอื่นปฏิบัติการแทน
 ให้ผู้ปฏิบัติการแทนมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ซึ่งมอบหมายหรือมอบอำนาจ

ในกรณีที่มีกฎหมายอื่นแต่งตั้งให้ผู้จัดการเป็นกรรมการหรือให้มีหน้าที่หรืออำนาจอย่างใด
 ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนเป็นกรรมการหรือมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้น
 ในการรักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

มาตรา ๓๗ ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน และลูกจ้างที่มีหน้าที่และอำนาจในการบริหารงานในสำนักงานตามที่คณะกรรมการกำหนด ต้องไม่มีส่วนได้เสียในกิจการของกองทุนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

ให้คณะกรรมการมีอำนาจวินิจฉัยว่าการกระทำใดของบุคคลตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำที่ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการของกองทุน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีบุคคลในครอบครัวของบุคคลตามวรรคหนึ่งตามที่คณะกรรมการกำหนดซึ่งได้รับการช่วยเหลือหรือรับทุนจากกองทุนตามระเบียบและหลักเกณฑ์ที่ใช้บังคับแก่บุคคลทั่วไป

ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ผู้จัดการ พนักงาน และลูกจ้างตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓ การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๓๘ กองทุนต้องจัดให้มีระบบบัญชีที่เหมาะสมเพื่อบันทึกรายการทางบัญชีและแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนโดยถูกต้อง

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

มาตรา ๓๙ ให้กองทุนจัดทำรายงานการเงินเพื่อแสดงผลการดำเนินงานและฐานะการเงินของกองทุนเสนอผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ปีบัญชีของกองทุนให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๐ การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินของกองทุน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๑ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของกองทุน

ให้ผู้สอบบัญชีทำรายงานการสอบบัญชีของกองทุนเสนอต่อคณะกรรมการภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้คณะกรรมการประกาศรายงานการเงินที่ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบแล้วและรายงานการสอบบัญชีในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๔๒ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบภายในคณะหนึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบภายในเพื่อรายงานผลการตรวจสอบโดยตรงต่อคณะกรรมการ

คณะกรรมการตรวจสอบภายในประกอบด้วย ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงบประมาณคนหนึ่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งคนหนึ่ง เป็นกรรมการ

ในการตรวจสอบภายใน ให้สำนักงานจัดให้มีผู้ทำหน้าที่ช่วยเหลือคณะกรรมการตรวจสอบภายใน ในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบภายในและค่าตอบแทนคณะกรรมการตรวจสอบภายใน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ ให้กองทุนจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาเพื่อทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการสอบบัญชีจากผู้สอบบัญชี และเปิดเผยให้ประชาชนทราบในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกองทุนด้วย

หมวด ๔

การประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน

มาตรา ๔๔ ทุกสามปีอันถือว่าเป็นรอบการประเมิน ให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินงานของกองทุน โดยก่อนครบกำหนดสามปีไม่น้อยกว่าหกเดือนให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเสนอต่อคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน จากผู้ซึ่งมีความรู้ มีความสามารถ และมีประสบการณ์ด้านการเงิน การศึกษา และการประเมินผล จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน เพื่อทำหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) ประเมินผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกองทุน
- (๒) รายงานข้อจำกัดหรืออุปสรรคของการดำเนินกิจการของกองทุน
- (๓) ตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของกองทุน
- (๔) รายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมทั้งข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการในทุกรอบการประเมิน

ให้คณะกรรมการประเมินผลรายงานผลการประเมินให้คณะรัฐมนตรีทราบภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันสิ้นรอบการประเมิน และเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ ให้แจ้งให้กองทุนทราบและให้กองทุนเผยแพร่ให้ประชาชนทั่วไปทราบในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกองทุนด้วย

เมื่อคณะกรรมการประเมินผลได้ดำเนินการตามวรรคสองเสร็จแล้ว ให้คณะกรรมการประเมินผลพ้นจากหน้าที่

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการประเมินผลมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดทำแผนและประมาณการค่าใช้จ่ายซึ่งรวมถึงค่าตอบแทนในการประเมินผลการดำเนินงาน

(๒) มอบหมายให้บุคคลหรือคณะบุคคลดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดแทน

(๓) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องใดหรือให้ปฏิบัติการในเรื่องใดได้ตามที่เห็นสมควร

แผนและประมาณการค่าใช้จ่ายตาม (๑) ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยเบิกจ่ายงบประมาณจากกองทุน

หมวด ๕ การกำกับและดูแล

มาตรา ๔๖ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้กองทุนชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำที่ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕ หรือไม่สอดคล้องกับหน้าที่ของรัฐตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ชาติ แผนและขั้นตอนการปฏิรูปประเทศ นโยบายของรัฐบาล และมติคณะรัฐมนตรี ที่เกี่ยวกับกองทุน ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนได้

ในกรณีที่กองทุนต้องเสนอเรื่องไปยังคณะรัฐมนตรี ให้กองทุนนำเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ ภาระผูกพัน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนตามระเบียบกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๓ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

หนี้ตามวรรคหนึ่งไม่รวมถึงหนี้ของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพตามสัญญาเงินยืม เพื่อสนับสนุนภารกิจของสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน ระหว่างกระทรวงการคลังกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ เลขที่ ๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๔ และสัญญาเงินยืมเพื่อสนับสนุนภารกิจของสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน ระหว่างกระทรวงการคลังกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ เลขที่ ๒/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๔ สำหรับหนี้ดังกล่าวที่เป็นภาระของสำนักงานกองทุนสนับสนุน

การสร้างเสริมสุขภาพ ให้สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพดำเนินการเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา และให้คณะรัฐมนตรีมีอำนาจมีมติให้หนี้้นั้นตกเป็นพับได้

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ให้กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพโอนเงินงบประมาณประจำปี ๒๕๖๑ ที่ตั้งไว้ตามแผนงานและโครงการของสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนที่คณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพให้ความเห็นชอบแล้วทั้งหมดให้แก่กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา

มาตรา ๔๙ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างซึ่งโอนมาตามมาตรา ๔๗ ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เท่ากับที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน โดยให้เบิกจ่ายจากกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา และเมื่อได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาแล้ว ให้กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษานำส่งเงินที่ได้เบิกจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวคืนให้แก่กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ

การบรรจุและแต่งตั้งเจ้าหน้าที่และลูกจ้างตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา จะกำหนดให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๕๐ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา นายกรัฐมนตรีอาจมีคำสั่งให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานให้แก่สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาเป็นการชั่วคราวได้คราวละไม่เกินสี่ปี

ให้นับระยะเวลาที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับคำสั่งให้มาปฏิบัติงานให้แก่สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามวรรคหนึ่ง เป็นระยะเวลาปฏิบัติราชการให้แก่ต้นสังกัดเพื่อประโยชน์ในการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นให้แก่ผู้นั้น

ในระหว่างที่ปฏิบัติงานให้แก่สำนักงานกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา ให้ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษากำหนด

มาตรา ๕๑ ในวาระเริ่มแรก ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ในการแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) ให้คณะรัฐมนตรีรับฟังข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษาตามประกาศ

สำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา ลงวันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบด้วย และในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ให้คณะกรรมการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๓ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน และเมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว ให้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นอันสิ้นผลบังคับ

มาตรา ๕๒ ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้จัดการสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนของกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ตามระเบียบกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ว่าด้วยการจัดตั้งสำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้จัดการตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้จัดการกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาจัดทำหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และออกระเบียบตามมาตรา ๒๓ (๖) และ (๗) และมาตรา ๓๕ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๕๔ เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา รอบการประเมินตามมาตรา ๔๔ ให้เริ่มนับปีถัดจากปีที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นปีที่หนึ่ง

มาตรา ๕๕ ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบหรือประกาศเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการบริหารงานบุคคลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินและการบริหารงานบุคคลที่ออกตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพมาใช้บังคับแก่การใช้จ่ายเงินและการบริหารงานบุคคลของกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาตามพระราชบัญญัตินี้ด้วยโดยอนุโลม

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๔ วรรคหก ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้จัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์ ลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษา และเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครู โดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุน หรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษี รวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์สินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี โดยให้กองทุนมีการบริหารจัดการที่เป็นอิสระ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
การกลับเป็นผู้ประกันตน
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการกลับเป็นผู้ประกันตน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา แล้วแต่กรณี

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

มาตรา ๔ ผู้ประกันตนซึ่งความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงตามมาตรา ๔๑ (๔) หรือ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม

(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากมีความประสงค์จะกลับเป็นผู้ประกันตน ให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานตามแบบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ เมื่อสำนักงานได้รับคำขอตามมาตรา ๔ ให้ดำเนินการตรวจสอบคำขอและในกรณีที่เห็นว่าผู้ยื่นคำขอมีสติทึกลับเป็นผู้ประกันตน ให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ

ในกรณีที่เห็นว่าผู้ยื่นคำขอไม่มีสติทึกลับเป็นผู้ประกันตน ให้สำนักงานเสนอรายงานพร้อมเหตุผลต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาและมีคำสั่ง และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ คำสั่งเลขาธิการนั้นให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖ การกลับเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ให้เริ่มตั้งแต่เดือนที่ผู้ยื่นคำขอและผู้ประกันตนมีสติทึและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มีผู้ประกันตนตามมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๗ จำนวนมากไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกันตามมาตรา ๔๑ (๔) หรือส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือนภายในระยะเวลาสิบสองเดือนตามมาตรา ๔๑ (๕) ทำให้ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลง เป็นเหตุให้ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนประกันสังคมและไม่อาจกลับเป็นผู้ประกันตนได้อีก เพื่อเป็นการให้โอกาสแก่บุคคลดังกล่าวในการขอกลับเป็นผู้ประกันตนได้ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติการกลับเป็นผู้ประกันตน พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๔๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

การบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้กลไกการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในเชิงบูรณาการเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน และความสงบเรียบร้อยของสังคม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู เด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เด็ก” หมายความว่า เด็กตามกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“เยาวชน” หมายความว่า เยาวชนตามกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว

“สถานพินิจ” หมายความว่า สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

“ศูนย์ฝึกและอบรม” หมายความว่า ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

“สถานที่ควบคุม” หมายความว่า สถานที่ควบคุมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

“การจำแนก” หมายความว่า การแยกและจัดประเภทเด็กและเยาวชนเพื่อกำหนดวิธีการปฏิบัติ ต่อเด็กและเยาวชนและการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมตามสภาพปัญหาและความจำเป็นของเด็กและเยาวชน

“สิ่งของต้องห้าม” หมายความว่า สิ่งของต้องห้ามนำเข้าสถานที่ควบคุมของสถานพินิจและ คุ้มครองเด็กและเยาวชนและศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและ เยาวชนที่กระทำผิด

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

“เจ้าพนักงานพินิจ” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ประกาศกำหนดและอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนได้แต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนและ ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีหน้าที่และอำนาจออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ เป็นที่ประจักษ์ด้านการคุ้มครองเด็ก ด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านสาธารณสุข และด้านสิทธิเด็ก ด้านละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีแต่งตั้งข้าราชการของกรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชนจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ไม่ว่าจะได้รับโทษจำคุกจริงหรือไม่ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก ให้ออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน รัฐมนตรีจะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้ และในการนี้ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

(๔) รัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนในการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด เพื่อให้สอดคล้องกับกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชนต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้คำแนะนำแก่อธิบดีในการออกระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดตามที่คณะรัฐมนตรีขอให้พิจารณา

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบการกำหนดอาณัติบริเวณภายนอกสถานที่ควบคุมซึ่งเป็นที่สาธารณะเป็นเขตปลอดภัย

(๕) กำหนดหรือเสนอแนะแนวทาง กลยุทธ์ และมาตรการในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด หรือการดำเนินการตามแผนการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด ให้เป็นไปโดยมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล รวมทั้งแนวทางในการดูแลช่วยเหลือเด็กและเยาวชนเพื่อมิให้กลับไปกระทำผิดซ้ำอีก

(๖) ให้คำปรึกษา แนะนำ และประสานหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤตินิสัยเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม การติดตามช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กหรือเยาวชนภายหลังปล่อย และการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน

(๗) กำหนดมาตรฐานการดำเนินงานต่าง ๆ ของเจ้าพนักงานพินิจให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งให้ความเห็นชอบหลักสูตรการฝึกอบรมเจ้าพนักงานพินิจ

(๘) พัฒนาหรือแก้ไขปัญหาคัดค้านต่าง ๆ อันเนื่องจากการใช้พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการให้แก่คณะกรรมการ และประสานงานกับหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพฤตินิสัยเด็กและเยาวชนที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม การติดตามช่วยเหลือสงเคราะห์เด็กหรือเยาวชนภายหลังปล่อย และการป้องกันการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน รวมทั้งปฏิบัติงานอื่นใดตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

หมวด ๒

หน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานพินิจ

มาตรา ๑๓ ให้อธิบดีมีหน้าที่และอำนาจกำหนดหน้าที่และอำนาจของเจ้าพนักงานพินิจในส่วนที่เกี่ยวข้องแก่การงานและความรับผิดชอบ ตลอดจนเงื่อนไขที่จะปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจนั้น ทั้งนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ ห้ามมิให้ใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็กและเยาวชนที่อยู่ในการควบคุมของเจ้าพนักงานพินิจ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอย่างยิ่งอันมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อป้องกันการหลบหนี เมื่อนำตัวเยาวชนออกมานอกสถานที่ควบคุม หรือ

(๒) เพื่อความปลอดภัยของเด็กหรือเยาวชนเองหรือบุคคลอื่น ในกรณีที่เกิดความไม่สงบในสถานที่ควบคุม

การใช้เครื่องพันธนาการแก่เด็กและเยาวชนตาม (๑) และ (๒) ต้องให้ผู้อำนวยการเป็นผู้พิจารณาสั่งการ และต้องบันทึกความจำเป็นและเหตุผลที่ต้องใช้เครื่องพันธนาการกับเด็กและเยาวชนไว้ด้วย

ประเภท ชนิด และขนาดของเครื่องพันธนาการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจประกาศกำหนดอาณาบริเวณภายนอกสถานที่ควบคุมซึ่งเป็นที่สาธารณะเป็นเขตปลอดภัยพร้อมแสดงแผนที่ของอาณาบริเวณดังกล่าว ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในบริเวณนั้นประกอบด้วย

ในกรณีที่มีพฤติการณ์และเหตุอันควรสงสัยว่า บุคคลหรือยานพาหนะใดอาจมีการส่งสิ่งของต้องห้ามหรือกระทำการผิดกฎหมายในบริเวณดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานพินิจมีหน้าที่และอำนาจสั่งให้บุคคลหรือยานพาหนะออกนอกเขตปลอดภัยได้

มาตรา ๑๖ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสถานที่ควบคุม ให้เจ้าพนักงานพินิจมีหน้าที่และอำนาจตรวจค้นสิ่งของต้องห้าม ตรวจสอบจดหมาย เอกสาร พัสตุภัณฑ์ หรือสิ่งสื่อสารอื่น หรือสกัดกั้นการติดต่อสื่อสารทางโทรคมนาคมหรือทางใด ๆ ซึ่งมีถึงหรือมาจากเด็กหรือเยาวชน ยกเว้นการร้องทุกข์ ร้องเรียน หรือกรณีเป็นการสื่อสารระหว่างเด็กหรือเยาวชนกับที่ปรึกษากฎหมายหรือทนายความ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานพินิจต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวเจ้าพนักงานพินิจ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจัดให้เจ้าพนักงานพินิจเข้ารับการฝึกอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และมีประสบการณ์ภาคปฏิบัติ รวมถึงการจัดฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ ทั้งนี้ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ให้เจ้าพนักงานพินิจซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามมาตรา ๑๘ เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่และคุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่นในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

สถานที่ควบคุม การจำแนก และมาตรฐานสถานที่ควบคุมเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมดูแลแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและฝึกอบรมพัฒนาพฤตินิสัยเด็กและเยาวชน อธิบดีอาจประกาศกำหนดให้จัดแบ่งอาณาเขตภายในสถานที่ควบคุมออกเป็น ส่วน ๆ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับผลการจำแนกเด็กและเยาวชนแต่ละประเภทก็ได้

การจำแนกประเภทและรูปแบบของสถานที่ควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๑ เพื่อให้การบริหารงานสถานที่ควบคุมทุกแห่งเป็นไปในแนวทางและมาตรฐานเดียวกัน ให้อธิบดีวางระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานในสถานที่ควบคุม การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานพินิจ การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและพัฒนาพฤตินิสัยเด็กและเยาวชน แนวทางการปฏิบัติตัวของเด็กและเยาวชน แต่ละประเภท และการอื่นอันจำเป็นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๒ ให้ผู้อำนวยการจัดสิ่งดังต่อไปนี้ให้เด็กและเยาวชนอย่างเพียงพอ

- (๑) อาหารสะอาดและถูกหลักโภชนาการ
- (๒) น้ำสะอาดสำหรับการบริโภคและอุปโภค
- (๓) ยาสამัญประจำบ้านที่จำเป็น
- (๔) เสื้อผ้าที่เหมาะสมตามสภาพภูมิอากาศและสิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น
- (๕) อุปกรณ์นันทนาการและการกีฬา
- (๖) อุปกรณ์ในการศึกษาขั้นพื้นฐานและการฝึกอบรม
- (๗) ที่หลับนอนที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ
- (๘) สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ที่จำเป็น

หมวด ๔

การรับตัว การจำแนก และการพัฒนาพฤตินิสัยเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๑

การรับตัวเด็กและเยาวชนเข้าสถานที่ควบคุม

มาตรา ๒๓ ให้เจ้าพนักงานพินิจรับตัวเด็กและเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดไว้ในระหว่างการสอบสวน หรือการพิจารณาคดี หรือตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลไว้ควบคุมดูแลเพื่อแก้ไขบำบัดฟื้นฟูหรือฝึกอบรมในสถานที่ควบคุม เมื่อได้รับหมายควบคุมตัว

มาตรา ๒๔ ในวันที่รับตัวเด็กและเยาวชนเข้าใหม่ในสถานที่ควบคุม ให้เจ้าพนักงานพินิจจัดทำข้อมูลการรับตัว สมุดประจำตัวเด็กและเยาวชน ชี้แจงสิทธิ หน้าที่ กฎ ระเบียบของสถานที่ควบคุม และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนระหว่างอยู่ในสถานที่ควบคุมให้เด็กและเยาวชนทราบ รวมทั้งจัดให้มีบุคลากรทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงและให้คำปรึกษาแก่เด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนมีบุตรอายุต่ำกว่าสามปีติดมาระหว่างถูกควบคุมตัวหรือรับการฝึกอบรม หรือคลอดบุตรในระหว่างรับการควบคุมตัวหรือรับการฝึกอบรมนั้น หากมีความจำเป็นหรือปรากฏว่าไม่มีผู้ใดจะเลี้ยงดูเด็กซึ่งเป็นบุตรของเด็กหรือเยาวชนนั้น ผู้อำนวยการจะอนุญาตให้บุตรของเด็กหรือเยาวชนอยู่ในสถานที่ควบคุมได้เฉพาะกรณีจำเป็นและบุตรอายุต่ำกว่าสามปีก็ได้ หรือให้ส่งบุตรนั้นไปยังหน่วยงานซึ่งมีหน้าที่ให้การสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพหรือพัฒนาฟื้นฟูเด็กเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของบุตรของเด็กหรือเยาวชนเป็นสำคัญ

ส่วนที่ ๒

การจำแนกเด็กและเยาวชนและการพัฒนาพฤติกรรมเสียเด็กและเยาวชน

มาตรา ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการดูแล แก้ไขบำบัดฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรมเสียเด็กและเยาวชนให้กลับตนเป็นคนดี ให้จำแนกเด็กและเยาวชนในสถานที่ควบคุมตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๒๗ ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการจำแนกเด็กและเยาวชน เพื่อศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุหรือปัจจัยแห่งการทำความผิดในด้านสังคม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และจิตใจ รวมทั้งพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน เพื่อกำหนดวิธีการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชน การวางแผน แก้ไขบำบัดฟื้นฟู และการรายงานข้อเท็จจริงพร้อมทั้งเสนอความเห็นเกี่ยวกับการลงโทษ หรือการใช้วิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนที่เหมาะสมต่อศาล

ในการจำแนกเด็กและเยาวชนที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เข้ารับการฝึกอบรมในศูนย์ฝึกและอบรม ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้สอดคล้องกับคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลด้วย

การจำแนกเด็กและเยาวชนตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ผู้อำนวยการรับฟังข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสหวิชาชีพตามกฎหมายว่าด้วยศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัวประกอบด้วย

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนในสถานที่ควบคุมให้จัดกลุ่มเด็กและเยาวชนโดยให้คำนึงถึงประเภทของสถานที่ควบคุมที่ได้จำแนกไว้ ความเหมาะสมกับเด็กและเยาวชนแต่ละประเภท การควบคุมดูแล แก้ไขบำบัดฟื้นฟู และพัฒนาพฤติกรรมเสียเด็กและเยาวชน และการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

หมวด ๕
การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการฝึกอบรม

มาตรา ๒๙ ให้สถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมจัดทำแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนให้เหมาะสมกับเพศ อายุ ศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี สภาพะสุภาพทางกายและจิต บุคลิกลักษณะ ระดับสติปัญญา ระดับการศึกษา การประกอบอาชีพ สภาพครอบครัว ตลอดจนสภาพแวดล้อมของเด็กและเยาวชน และกำหนดวิธีการและเป้าหมายในการกลับคืนสู่ครอบครัวและสังคม โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนเป็นสำคัญ

ในการจัดทำแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและการฝึกอบรมเด็กและเยาวชนแต่ละราย ต้องมาจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงสาเหตุของการกระทำผิด และปัจจัยที่ก่อให้เกิด การกระทำผิด เพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนให้ตรงตามสภาพปัญหาและ ความจำเป็น และขจัดปัจจัยที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำผิด และสร้างปัจจัยเสริมที่จะช่วยให้ กลับตนเป็นคนดี

มาตรา ๓๐ ให้สถานพินิจจัดทำแนวทางการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนเป็นรายบุคคล ที่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความจำเป็น เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการปรับตัวและ การดำเนินชีวิตของเด็กและเยาวชน สนับสนุนให้มีความพร้อมที่จะดำรงชีวิตในสังคม และเตรียม ความพร้อมในการเข้ารับกิจกรรมแก้ไขบำบัดฟื้นฟูที่เหมาะสมในกรณีที่ต้องเข้ารับการฝึกอบรม

มาตรา ๓๑ ให้ศูนย์ฝึกและอบรมจัดทำแนวทางการฝึกอบรม โดยกำหนดให้มีการเตรียม ความพร้อมก่อนปล่อย และแจ้งแนวทางการฝึกอบรมให้เด็กและเยาวชน และบิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยทราบ

ภายหลังการจัดทำแนวทางการฝึกอบรมแล้ว หากพบว่าข้อเท็จจริงหรือพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไป ให้ทำการปรับปรุงแนวทางดังกล่าวให้เหมาะสม และรายงานแนวทางที่ได้ปรับปรุงแล้วให้ศาลทราบ

ให้มีการประเมินผลการฝึกอบรมตามแนวทางตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองเป็นระยะหรือ เมื่อการฝึกอบรมตามแนวทางดังกล่าวเสร็จสิ้น

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งให้สถานพินิจดำเนินการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนก่อนมีคำพิพากษา ให้มีการรับฟังความคิดเห็นของเด็กและเยาวชน รวมทั้งผู้ปกครอง ประกอบในการจัดทำแนวทางการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูด้วย

ให้เจ้าพนักงานพินิจจัดทำแนวทางการแก้ไขบำบัดฟื้นฟู โดยวิเคราะห์สภาพปัญหาและสาเหตุการกระทำผิด กำหนดกิจกรรม และระยะเวลาที่ชัดเจนในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูในกรณีที่ศาลมิได้กำหนดระยะเวลาในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูไว้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้เด็กและเยาวชนเข้ารับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูแบบเข้ามาเยี่ยมกลับ ให้ผู้อำนวยการสถานพินิจกำหนดเขตพื้นที่เฉพาะสำหรับเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้หรือดำเนินการในสถานที่อื่นที่ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี และต้องจัดให้มีแนวทางการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเฉพาะราย

มาตรา ๓๔ ศูนย์ฝึกและอบรมจะต้องจัดให้มีการศึกษาสายสามัญหรือการฝึกวิชาชีพ และการบำบัดฟื้นฟูพฤติกรรมและอารมณ์เด็กและเยาวชน ที่เหมาะสมกับอายุ สภาพร่างกาย สภาพจิต วุฒิภาวะ ระยะเวลาการฝึกอบรม และประโยชน์ที่เด็กและเยาวชนจะได้รับในอนาคต ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๕ ให้ศูนย์ฝึกและอบรมจัดทำแนวทางการฝึกอบรมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนตามสภาพปัญหาและความจำเป็น โดยมีการกำหนดระยะเวลาที่สอดคล้องกับคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเด็กและเยาวชนในการกลับไปดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข ทั้งนี้ แนวทางการฝึกอบรมต้องสอดคล้องกับภารกิจและลักษณะของศูนย์ฝึกและอบรมแต่ละแห่ง

มาตรา ๓๖ ในการจัดทำแนวทางการฝึกอบรม ให้พิจารณาข้อมูล ดังต่อไปนี้

- (๑) รายงานข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
- (๒) ระยะเวลาการฝึกอบรมตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาล
- (๓) ผลการจำแนก
- (๔) ความสมัครใจ ความถนัด และความต้องการของเด็กและเยาวชน
- (๕) หลักสูตรการฝึกอบรมซึ่งสถานที่ควบคุมสามารถจัดได้

หมวด ๖

สิทธิหน้าที่ ประโยชน์ และกิจการอื่น ๆ เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ ๑

สิทธิของเด็กและเยาวชน

มาตรา ๓๗ ให้สถานที่ควบคุมจัดให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ โดยต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งต้องมีการฝึกอบรมด้านคุณธรรมและจริยธรรม และการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มโอกาสในการประกอบอาชีพ

ให้เด็กและเยาวชนมีโอกาสนำเข้าถึงการศึกษและการฝึกอบรมอย่างเท่าเทียมกัน

ให้สถานที่ควบคุมจัดให้เด็กและเยาวชนได้รับความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาที่เหมาะสมแก่เด็กและเยาวชนแต่ละคน

การกำหนดหลักสูตร หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการศึกษาและการฝึกอบรมให้แก่เด็กและเยาวชน ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๓๘ ให้สถานที่ควบคุมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาขั้นพื้นฐานและการฝึกอบรมให้แก่เด็กและเยาวชน รวมทั้งต้องจัดหาบรรดาเครื่องอุปกรณ์ในการศึกษาขั้นพื้นฐานและการฝึกอบรมให้แก่เด็กและเยาวชน

มาตรา ๓๙ ให้สถานที่ควบคุมจัดการกีฬา ดนตรี และนันทนาการ ให้แก่เด็กและเยาวชนที่เหมาะสมกับวัยและสภาพของเด็กและเยาวชนแต่ละคน รวมทั้งจัดกิจกรรมการแข่งขันกีฬาหรือการแสดงดนตรีของเด็กและเยาวชน

ให้สถานที่ควบคุมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการจัดการและจัดหาบรรดาเครื่องอุปกรณ์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๐ ให้สถานที่ควบคุมจัดให้มีการสอนหลักคำสอนทางศาสนา ให้คำแนะนำทางจิตใจหรือประกอบศาสนกิจในสถานที่ควบคุมให้แก่เด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๑ เด็กและเยาวชนมีสิทธิได้รับเงินรางวัลจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการฝึกวิชาชีพหรือฝึกงานฝีมือเด็กและเยาวชน หรือรางวัลจากการแสดงหรือบริการต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๒

สุขอนามัยของเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่แพทย์ พยาบาล หรือเจ้าพนักงานพินิจซึ่งผ่านการฝึกอบรมด้านการพยาบาล พบว่าเด็กหรือเยาวชนเจ็บป่วยซึ่งต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ ถ้าเป็นอาการเจ็บป่วยที่ง่ายต่อการติดเชื้อหรือเป็นโรคติดต่อ ให้จัดแยกเด็กหรือเยาวชนนั้นออกจากเด็กหรือเยาวชนอื่น โดยให้มีผู้ดูแลอย่างใกล้ชิดและรายงานผู้อำนวยการเพื่อดำเนินการให้ได้รับการตรวจจากแพทย์โดยเร็ว

หากแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าพนักงานพินิจที่ผ่านการอบรมด้านการพยาบาล เห็นว่าเด็กหรือเยาวชนป่วยด้วยโรคที่ต้องการการบำบัดเฉพาะด้านหรือมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพจิต ให้เสนอความเห็นต่อผู้อำนวยการเพื่อพิจารณาส่งตัวเด็กหรือเยาวชนดังกล่าวไปยังสถานบำบัดรักษาสำหรับโรคชนิดนั้น โดยเฉพาะ โรงพยาบาล หรือสถานบำบัดรักษาทางสุขภาพจิตนอกสถานที่ควบคุมต่อไป และให้ผู้อำนวยการแจ้งให้บิดา มารดา ผู้ปกครอง หรือบุคคลซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ทราบ

มาตรา ๔๓ ให้สถานที่ควบคุมจัดให้เด็กและเยาวชนได้รับอุปกรณ์ช่วยเกี่ยวกับสายตาและการได้ยิน การบริการทันตกรรม รวมถึงอุปกรณ์สำหรับผู้มีกายพิการ ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ให้สถานที่ควบคุมจัดให้มีการตรวจสุขภาพเด็กและเยาวชนอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ให้บุตรของเด็กและเยาวชนในสถานที่ควบคุมได้รับการตรวจสุขภาพร่างกายโดยผู้เชี่ยวชาญด้านสุขภาพเด็กเพื่อวินิจฉัยและให้การรักษาตามความจำเป็น รวมทั้งการตรวจป้องกันโรค และการบริการด้านสุขอนามัย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๔ ให้สถานที่ควบคุมจัดเตรียมให้เด็กและเยาวชนหญิงที่มีครรภ์ได้คลอดบุตรในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลนอกสถานที่ควบคุม ณ ท้องที่ที่สถานที่ควบคุมนั้นตั้งอยู่

เมื่อเด็กและเยาวชนหญิงคลอดบุตรแล้ว ให้เด็กและเยาวชนหญิงนั้นอยู่พักรักษาตัวต่อไปภายหลังการคลอดได้ไม่เกินเจ็ดวันนับแต่วันคลอด ในกรณีที่จำเป็นต้องพักรักษาตัวนานกว่านี้ ให้เสนอความเห็นของแพทย์เพื่อขออนุญาตต่อผู้อำนวยการ

มาตรา ๔๕ ให้สถานที่ควบคุมจัดให้เด็กและเยาวชนหญิงผู้ตั้งครรภ์หรือผู้ให้นมบุตรได้รับคำแนะนำทางด้านสุขภาพและโภชนาการจากแพทย์ พยาบาล หรือเจ้าพนักงานพินิจซึ่งผ่านการฝึกอบรม

ด้านการพยาบาล และต้องจัดอาหารที่เพียงพอและในเวลาที่เหมาะสมให้แก่เด็กและเยาวชนหญิง ผู้ตั้งครรภ์ ทารก เด็กและมารดาผู้ให้นมบุตร และต้องไม่ขัดขวางเด็กและเยาวชนหญิงจากการให้นมบุตร เว้นแต่มีปัญหาด้านสุขภาพ

ส่วนที่ ๓

การติดต่อเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๖ เด็กและเยาวชนพึงได้รับการอนุญาตให้ติดต่อกับบุคคลภายนอกตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด และบุคคลภายนอกซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าไปในสถานที่ควบคุมเพื่อกิจธุระ เยี่ยมเด็กและเยาวชน หรือเพื่อประโยชน์อย่างอื่น จะต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับของสถานที่ควบคุมที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย หากฝ่าฝืนให้เจ้าพนักงานพินิจมีหน้าที่และอำนาจสั่งให้ออกจากสถานที่ควบคุมได้

มาตรา ๔๗ ให้สถานที่ควบคุมจัดสถานที่ให้เด็กและเยาวชนได้พบและปรึกษากับที่ปรึกษา กฎหมายหรือทนายความของตนเป็นการเฉพาะตัวตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ส่วนที่ ๔

ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชน

มาตรา ๔๘ ทรัพย์สินชนิดใดจะเป็นสิ่งของต้องห้าม หรือสิ่งของที่อนุญาตหรือไม่อนุญาต ให้เก็บรักษาไว้ในสถานที่ควบคุม ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้ปิดประกาศรายชื่อสิ่งของต้องห้ามไว้ในสถานที่เปิดเผยหน้าสถานที่ควบคุมด้วย

ทรัพย์สินที่เป็นสิ่งของอนุญาตให้เก็บรักษาไว้ในสถานที่ควบคุม หากมีปริมาณหรือจำนวนเกินกว่าที่อธิบดีอนุญาต หรือเป็นสิ่งของที่ไม่อนุญาตให้เก็บรักษาไว้ในสถานที่ควบคุมให้แจ้งให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองมารับสิ่งของดังกล่าวคืนจากเจ้าพนักงานพินิจ หากไม่มีผู้มารับคืน สถานที่ควบคุมอาจจำหน่ายสิ่งของนั้นแล้วมอบเงินให้แก่เด็กและเยาวชนภายหลังหักค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายในวันที่เด็กและเยาวชนได้รับการปล่อยตัว แต่ถ้าสิ่งของนั้นเป็นของอันตรายหรือโสโครก ให้เจ้าพนักงานพินิจทำลายเสีย

การจำหน่ายและการทำลายสิ่งของตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๙ ทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวหรือหลบหนีไปซึ่งตกค้างอยู่ในสถานที่ควบคุม หากเด็กและเยาวชนไม่มารับคืนไปภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับการปล่อยตัวหรือหลบหนี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

หมวด ๗

การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยและการติดตามภายหลังปล่อยจากสถานที่ควบคุม

มาตรา ๕๐ ให้สถานพินิจและศูนย์ฝึกและอบรมจัดให้มีแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย โดยเริ่มเตรียมการตั้งแต่ได้รับตัวเด็กและเยาวชนไว้ในสถานที่ควบคุมเพื่อให้มีกระบวนการในการส่งเสริมและช่วยเหลือเด็กและเยาวชนได้อย่างถูกวิธีและเหมาะสมเพื่อให้เด็กและเยาวชนแต่ละคนกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข รวมทั้งต้องให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรื่องส่วนตัว เศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัวและชุมชน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๑ ในการจัดทำแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ให้เด็กและเยาวชนและบิดามารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การหรือชุมชนที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย มีส่วนร่วมพิจารณาในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนของเด็กและเยาวชนภายหลังปล่อย

(๒) การควบคุมดูแลเด็กและเยาวชนของบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การหรือชุมชนที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย

(๓) วิธีการและระยะเวลาที่สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกและอบรมจะติดตามภายหลังปล่อยเพื่อการประคับประคองให้เด็กและเยาวชนสามารถดำรงตนอยู่ได้โดยไม่กลับไปกระทำผิดอีก

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่เด็กและเยาวชนพึงได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพภายหลังปล่อย ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กหรือติดต่อให้หน่วยงานเครือข่ายความร่วมมือภาครัฐและเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ ทั้งนี้ เพื่อเตรียมการตั้งแต่ในช่วงเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย

มาตรา ๕๓ ก่อนถึงกำหนดปล่อยตัวเด็กและเยาวชน ให้มีการเตรียมความพร้อมดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ

(๒) เตรียมเด็กและเยาวชนให้พร้อมคืนสู่ครอบครัวและสังคม

(๓) ประสานกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การหรือชุมชนที่เด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยให้พร้อมรับเด็กและเยาวชนเมื่อได้รับการปล่อยตัวโดยมีแผนการดูแลที่ชัดเจน

(๔) ให้เด็กและเยาวชนกลับไปอยู่กับครอบครัวเป็นการชั่วคราว หรือทดลองไปทำงานภายนอกสถานที่ควบคุม เพื่อประเมินผลการกลับไปใช้ชีวิตในสังคม

มาตรา ๕๔ ในการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย หากพบว่าเด็กและเยาวชนประสบปัญหาด้านที่อยู่อาศัย หรือไม่สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลในครอบครัว หรือไม่มีความปลอดภัยเมื่อกลับไปอยู่ในชุมชน หรืออยู่ในระหว่างการทดลองใช้ชีวิตในชุมชน หรืออยู่ในระหว่างการจัดหางานเพื่อประกอบอาชีพ หรือมีความจำเป็นอื่น ๆ ให้สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกและอบรมจัดให้มีสถานที่เพื่อให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือภายหลังปล่อย

มาตรา ๕๕ ก่อนถึงกำหนดปล่อยตัวเด็กและเยาวชน ให้สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกและอบรมเตรียมความพร้อม ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเตรียมผลการศึกษา เพื่อให้เด็กและเยาวชนนำไปใช้ในการศึกษา หรือใช้เป็นหลักฐานในการสมัครงาน

(๒) ติดต่อบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การหรือชุมชนซึ่งเด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย เพื่อแจ้งวันครบกำหนดปล่อยตัวให้ทราบ

(๓) เตรียมการสงเคราะห์ที่จำเป็น โดยต้องจัดให้หรือประสานกับหน่วยงานที่ให้การสงเคราะห์เพื่อรับเด็กและเยาวชนไปให้การสงเคราะห์ต่อ รวมทั้งต้องให้คำแนะนำแก่เด็กและเยาวชนตามสมควร

(๔) จัดส่งประวัติเด็กและเยาวชนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับทะเบียนประวัติของเด็กและเยาวชน

มาตรา ๕๖ สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกและอบรมต้องจัดให้มีการติดตามผลการปฏิบัติตัวของเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาข้อขัดข้องในการกลับไปดำรงชีวิตในสังคม และการให้คำแนะนำหรือประสานกับหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบให้การช่วยเหลือต่อไป

มาตรา ๕๗ ให้สถานพินิจหรือศูนย์ฝึกและอบรมประชุมจัดทำแนวทางการติดตามภายหลังปล่อยร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่ และพนักงานคุ้มครองเด็กในพื้นที่ รวมทั้งชุมชนหรือบุคคลที่เห็นสมควร เพื่อกำหนดวิธีการติดตามและการให้

ความช่วยเหลือเด็กและเยาวชนภายหลังการปล่อยตัวให้ตรงตามสภาพปัญหาและความจำเป็นของเด็กและเยาวชน โดยแนวทางจะต้องได้รับการยินยอมจากเด็ก เยาวชน บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำแนวทางการติดตามภายหลังปล่อย ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๕๘ ให้ผู้เข้าร่วมประชุมในการจัดทำแนวทางการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย ตามมาตรา ๕๑ หรือแนวทางการติดตามภายหลังปล่อยตามมาตรา ๕๗ ได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก หรือค่าตอบแทนอย่างอื่น ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๙ ให้กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจัดให้มีระบบสงเคราะห์ช่วยเหลือและติดตามเด็กและเยาวชนภายหลังปล่อย โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน หรือองค์การพัฒนาเอกชน รวมทั้งชุมชนหรือบุคคลที่เห็นสมควร เพื่อให้การสงเคราะห์ช่วยเหลือและติดตามเด็กและเยาวชนให้ได้รับสวัสดิการและการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมตรงตามสภาพปัญหาและความจำเป็น

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสงเคราะห์ช่วยเหลือและติดตามเด็กและเยาวชนภายหลังปล่อย ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ส่วนกรณีการสงเคราะห์ช่วยเหลือภายหลังปล่อย ที่มีค่าใช้จ่ายเป็นเงิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ในการปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรขององค์การหรือองค์กรอื่น หรือบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่น ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดนำสิ่งของต้องห้ามเข้าไปในสถานที่ควบคุมไม่ว่าด้วยวิธีใด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานพินิจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ต้องระวางโทษเป็นสามเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

สิ่งของต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ให้รับเสียทั้งสิ้น

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๑ ในวาระเริ่มแรก ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๕ ให้คณะกรรมการประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรม เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง อัยการสูงสุด ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมคุมประพฤติ อธิบดีกรมราชทัณฑ์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เป็นกรรมการ และให้อธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เป็นกรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดยังขาดกลไกในการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนในเชิงบูรณาการ สมควรกำหนดแนวทางในการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูดังกล่าว เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้รับการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูและฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นต้องจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลบางประการ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชน โดยให้มีคณะกรรมการการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิด ตลอดจนกำหนดสิทธิ หน้าที่ และประโยชน์ที่เด็กและเยาวชนควรได้รับในระหว่างการควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน การจำแนกประเภทเด็กและเยาวชน การกำหนดมาตรฐานการดำเนินงานของเจ้าพนักงานพินิจและสถานที่ควบคุม การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย และกำหนดให้มีระบบสงเคราะห์ช่วยเหลือและติดตามภายหลังปล่อยจากสถานที่ควบคุม รวมทั้งจัดให้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับเอกชน และกำหนดโทษทางอาญาสำหรับการกระทำความบางอย่าง เพื่อให้การแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติการบริหารการแก้ไขบำบัดฟื้นฟูเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๓๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
การบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๑/๑) บริหารสภาพคล่องของเงินคงคลัง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๑ การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใด ให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาทไม่เกินวงเงิน

(๑) ร้อยละยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และ

(๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินต้น

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในปีงบประมาณนั้น ๆ เว้นแต่ในกรณีที่มีการอนุมัติให้เบิกเงินงบประมาณรายจ่ายได้ภายหลังจากวันสิ้นปีงบประมาณใด รัฐมนตรีอาจขยายเวลากู้เงินตามวรรคหนึ่งออกไปภายหลังจากวันสิ้นปีงบประมาณนั้นได้ ทั้งนี้ การกู้เงินดังกล่าวต้องไม่เกินงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับอนุมัติให้เบิกได้ภายหลังจากวันสิ้นปีงบประมาณนั้น

ให้รัฐมนตรีประกาศวงเงินกู้ในส่วนที่มีการขยายเวลากู้เงินภายหลังจากวันสิ้นปีงบประมาณตามวรรคสองในราชกิจจานุเบกษาด้วย”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

“มาตรา ๒๑/๑ การกู้เงินเพื่อบริหารสภาพคล่องของเงินคลัง ให้กระทรวงการคลังกู้ได้เป็นเงินบาทด้วยวิธีการออกตั๋วเงินคลังเป็นครั้งคราวเมื่อมีความจำเป็นต้องรักษาสภาพคล่องของเงินคลังให้เพียงพอกับการเบิกจ่าย

ตั๋วเงินคลังเพื่อกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ต้องมีอายุนับแต่วันที่ออกไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันและต้องแยกออกจากตั๋วเงินคลังที่กู้เพื่อวัตถุประสงค์อื่น

ในขณะใดขณะหนึ่ง กระทรวงการคลังจะมีหนี้ค้างจากการกู้เงินตามมาตรานี้ได้ไม่เกินร้อยละสามของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานยอดตั๋วเงินคลังค้าง ณ วันสิ้นปีงบประมาณรวมไปกับรายงานตามมาตรา ๑๗”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเติมอำนาจกระทรวงการคลังในการกู้เงินเพื่อบริหารสภาพคล่องของเงินคงคลัง เพื่อให้การบริหารสภาพคล่องของเงินคงคลังมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และสมควรกำหนดให้อำนาจแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังในการขยายระยะเวลาการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ออกไปภายหลังวันสิ้นปีงบประมาณ สำหรับกรณีที่มีการอนุมัติให้เบิกจ่ายเงินงบประมาณได้ภายหลังวันสิ้นปีงบประมาณ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการบริหารจัดการเงินคงคลัง ตลอดจนการวางแผนการกู้เงินของรัฐบาลในภาพรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘	เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
๒	พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๑
๓	พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๓๑ ก หน้า ๓๑ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๖๐
๔	พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakittha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
การยาสูบแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการยาสูบแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการยาสูบแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยาสูบ” หมายความว่า ยาสูบตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

“ใบยา” หมายความว่า ใบยาตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต

“กิจการใบยา” หมายความว่า การเพาะปลูกต้นยาสูบ การบ่มใบยา การอบใบยา การหั่นใบยา
หรือการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับใบยาเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ

“ผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์จากพืชอื่นที่ใช้ในการผลิตหรือที่เป็นประโยชน์
ต่อการผลิตยาสูบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการยาสูบแห่งประเทศไทย
“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการยาสูบแห่งประเทศไทย
“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของการยาสูบแห่งประเทศไทย
“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของการยาสูบแห่งประเทศไทย
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การจัดตั้ง ทุน และทุนสำรอง

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งการยาสูบขึ้น เรียกว่า “การยาสูบแห่งประเทศไทย” เรียกโดยย่อว่า “ยสท.” และให้ใช้ชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า “Tobacco Authority of Thailand” เรียกโดยย่อว่า “TOAT” และให้มีตราเครื่องหมายของ “ยสท.”

รูปลักษณะของตราเครื่องหมายตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ให้ ยสท. เป็นนิติบุคคล มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่น และจะตั้งสำนักงานสาขาหรือตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดภายในหรือภายนอกราชอาณาจักรก็ได้ แต่การตั้งสำนักงานภายนอกราชอาณาจักรต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๗ ให้ ยสท. มีวัตถุประสงค์ในการผลิตบุหรี่ยิกาแรตซึ่งเป็นกิจการผูกขาดของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีสรรพสามิต และการกระทำกิจการอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบอุตสาหกรรมและดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับยาสูบ ใบยา หรือผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น ทั้งในและนอกราชอาณาจักร

(๒) รับจ้างผลิตยาสูบเพื่อส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

(๓) ดำเนินธุรกิจเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมหรือธุรกิจตาม (๑)

(๔) ส่งเสริมให้มีการศึกษา วิจัย พัฒนา และปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานการผลิตยาสูบ ใบยา หรือผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น

(๕) ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาสูบ ใบยา หรือผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น

(๖) ดำเนินกิจการอื่นอันเกี่ยวเนื่องกับการผลิตบุหรี่ยีคาแรตหรือการกระทำการอื่นตาม (๑) (๒) (๓) (๔) และ (๕) หรือเพื่อประโยชน์แก่ ยสท.

มาตรา ๘ ให้ ยสท. มีอำนาจกระทำการภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ หรือมีสิทธิอื่น

(๒) กระทำนิติกรรมใด ๆ

(๓) ช่วยเหลือ แนะนำ ให้คำปรึกษา ฝึกอบรม ให้ความรู้หรือความร่วมมือทางวิชาการเกี่ยวกับยาสูบ ใบยา หรือผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น

(๔) กู้หรือยืมเงิน

(๕) ให้กู้หรือให้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สินเพื่อส่งเสริมกิจการใบยาอุตสาหกรรมยาสูบ หรือผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น

(๖) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อใช้ในการลงทุน

(๗) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการของ ยสท. ทั้งนี้ บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่จัดตั้งในราชอาณาจักรจะมีคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวถือหุ้นอันเป็นทุนเกินกว่าร้อยละสิบเก้าของทุนจดทะเบียนของบริษัทนั้นไม่ได้

(๘) จัดตั้งนิติบุคคลที่ไม่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหากำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน

(๙) เข้าร่วมกิจการกับหน่วยงานอื่นไม่ว่าจะเป็นของเอกชนหรือของรัฐทั้งในและนอกราชอาณาจักร หรือเข้าเป็นหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคล หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการอันอยู่ในวัตถุประสงค์ของ ยสท.

(๑๐) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของ ยสท.

(๑๑) กระทำการอย่างอื่นบรรดาที่เกี่ยวข้องหรือเนื่องในการจัดการให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ของ ยสท.

มาตรา ๙ ทุนของ ยสท. ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนตามมาตรา ๓๙

(๒) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้เป็นทุน

(๓) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่รับโอนจากทางราชการหรือองค์การของรัฐบาล

มาตรา ๑๐ ยสท. อาจมีรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) รายได้จากการประกอบอุตสาหกรรมและการดำเนินธุรกิจตามวัตถุประสงค์ของ ยสท.

(๒) รายได้จากการลงทุนหรือเข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่นเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องกับกิจการของ ยสท.

(๓) ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้อื่นจากการดำเนินกิจการ

(๔) ดอกผลของเงินหรือทรัพย์สินของ ยสท.

มาตรา ๑๑ เงินสำรองของ ยสท. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่งตั้งไว้เพื่อขาดเงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อการถ่วงหนี้ย และเงินสำรองอื่น ๆ ตามความประสงค์แต่ละอย่าง โดยเฉพาะ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการเห็นสมควร

เงินสำรองจะนำออกใช้ได้ก็แต่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๒ ทรัพย์สินของ ยสท. ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

หมวด ๒

คณะกรรมการและผู้ว่าการ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการการยาสูบแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกไม่เกินเก้าคน

ให้ผู้ว่าการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งพนักงานจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการอื่น

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ด้านเกษตรศาสตร์ อุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหาร เทคโนโลยี สารสนเทศ หรือกฎหมาย

มาตรา ๑๕ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสามปี

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการ ขึ้นใหม่ ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๕ ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง และในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการที่เหลือเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการเป็นการชั่วคราว

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจจางนโยบายและควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ยสท. หน้าที่และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และอำนาจตามมาตรา ๗ และมาตรา ๘

(๒) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกอบกิจการไวยา หรือการดำเนินการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากพืชอื่น

(๓) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารและการดำเนินงาน

(๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับการประชุมและการดำเนินกิจการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ

(๕) ออกข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานของผู้ว่าการ และการมอบให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทนผู้ว่าการ

(๖) ออกระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ แต่งตั้ง การประเมินผลงาน การเลื่อนเงินเดือน หรือลดเงินเดือน วินัยและการลงโทษทางวินัย การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง ตลอดจนการกำหนดตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอื่น ๆ ของพนักงาน และลูกจ้าง

(๗) ออกข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว

(๘) ออกระเบียบว่าด้วยเครื่องแบบและเครื่องแต่งกายของประธานกรรมการ กรรมการ ผู้ว่าการ และพนักงาน

(๙) แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย
ระเบียบหรือข้อบังคับซึ่งมีข้อความจำกัดอำนาจผู้ว่าการหรือผู้ซึ่งผู้ว่าการมอบหมายในการทำนิติกรรม
ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นผู้ว่าการ

มาตรา ๒๐ ผู้ว่าการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละไม่เกินสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๒๐ ผู้ว่าการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สัญญาจ้างสิ้นสุดลง

(๔) คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๒๒ ผู้ว่าการมีหน้าที่บริหารกิจการของ ยสท. ให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบายของรัฐบาล หรือมติคณะรัฐมนตรี ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และมีอำนาจ บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้าง

ผู้ว่าการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการบริหารกิจการของ ยสท.

มาตรา ๒๓ ผู้ว่าการมีอำนาจ

(๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย และกิจการอื่น ด้านการบริหารงานบุคคลของพนักงานและลูกจ้าง ตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าเป็นพนักงานตั้งแต่ตำแหน่งผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าขึ้นไปจะต้องได้รับความเห็นชอบ จากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานและกำหนดเงื่อนไขในการทำงานของพนักงานและ ลูกจ้าง โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบหรือข้อบังคับและนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๔ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้ว่าการเป็นผู้แทนของ ยสท. และ เพื่อการนี้ ผู้ว่าการอาจมอบให้บุคคลใดปฏิบัติงานแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

กิจการที่ผู้ว่าการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง ย่อมไม่ผูกพัน ยสท. เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ผู้ว่าการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุหนึ่งเหตุใด หรือเมื่อตำแหน่ง ผู้ว่าการว่างลงและยังมิได้มีการแต่งตั้งผู้ว่าการ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานในระดับรองผู้ว่าการ คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน แต่ในกรณีที่ไม่มีรองผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้ว่าการมีหน้าที่และอำนาจอย่างเดียวกับผู้ว่าการ

มาตรา ๒๖ ประธานกรรมการ กรรมการ และพนักงาน อาจได้รับโบนัสหรือเงินรางวัล ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการสงเคราะห์

มาตรา ๒๗ พนักงานและลูกจ้างมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๘ ให้ ยสท. จัดให้มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์ หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงาน ลูกจ้าง และครอบครัว ในกรณี

พ้นจากตำแหน่ง ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วย ตาย หรือกรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์ ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

การจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นตามวรรคหนึ่ง การกำหนดหลักเกณฑ์ การออกเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ การกำหนดประเภทของผู้ซึ่งพึงได้รับการสงเคราะห์ และหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ ตลอดจนการจัดการเกี่ยวกับกองทุนสงเคราะห์ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๔

การเงิน การบัญชี และการตรวจสอบ

มาตรา ๒๙ ให้ ยสท. จัดทำงบประมาณประจำปีโดยจำแนกเงินที่จะได้รับในปีหนึ่ง ๆ และค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ

ค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ ให้แยกเป็นงบลงทุนและงบทำการ สำหรับงบลงทุนให้นำเสนอ คณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาและให้ความเห็นชอบ ส่วนงบทำการให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๓๐ รายได้ที่ ยสท. ได้รับจากการดำเนินกิจการในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของ ยสท. สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจการ และเมื่อได้หักรายจ่ายสำหรับการดำเนินงาน ค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม รวมตลอดถึงค่าบำรุงรักษา ค่าเสื่อมราคา เงินสำรองตามมาตรา ๑๑ หนี้เงินกู้ที่ถึงกำหนดชำระ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนสงเคราะห์หรือการสงเคราะห์อื่นเพื่อสวัสดิการของพนักงานและลูกจ้าง ตามมาตรา ๒๘ และเงินลงทุนตามที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใดให้ ยสท. นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้ ยสท. เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ ยสท. วางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการลงรายการรับและจ่ายเงิน สินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงกิจการ ที่เป็นอยู่จริงและตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการดังกล่าว และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

มาตรา ๓๓ ให้ ยสท. จัดทำงบการเงินส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๓๔ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการ แต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และทำการตรวจสอบรับรองบัญชี และการเงินทุกประเภทของ ยสท. ทุกรอบปีบัญชี

ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรี
ภายในหนึ่งร้อยหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๓๕ ให้ ยสท. จัดทำและโฆษณารายงานประจำปีที่ผ่านมาแล้ว โดยแสดงงบการเงิน
ที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว รวมทั้งรายงานสรุปผลงานของ ยสท. ในปีที่ผ่านมาแล้ว

หมวด ๕

การกำกับและควบคุม

มาตรา ๓๖ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของ ยสท. เพื่อการนี้
จะสั่งให้ ยสท. ชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน กระทำการหรือยับยั้งการกระทำใด
เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรี ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ
การดำเนินกิจการของ ยสท. ได้

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ ยสท. จะต้องเสนอเรื่องใด ๆ ไปยังคณะรัฐมนตรี ให้ ยสท.
นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อไปยังคณะรัฐมนตรี ในการนี้ รัฐมนตรีอาจเสนอความเห็น
เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีด้วยก็ได้

มาตรา ๓๘ ยสท. ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน จึงจะดำเนินการ
ดังต่อไปนี้ได้

- (๑) โครงการลงทุนที่มีมูลค่าตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป
- (๒) กู้ยืมหรือให้กู้ยืมเงินเป็นจำนวนเกินคราวละหนึ่งร้อยล้านบาท
- (๓) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อใช้ในการลงทุน
- (๔) จำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ที่มีราคาเกินสิบล้านบาท
- (๕) จัดตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดในหรือนอกราชอาณาจักร
- (๖) เข้าร่วมกิจการกับบุคคลอื่น หรือถือหุ้นในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือเข้าเป็น
หุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคล

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๙ ให้กระทรวงการคลังโอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และ
ความรับผิด ของกระทรวงการคลังในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ที่มีอยู่

ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับไปเป็นของ ยสท. ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทรัพย์สินที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ให้โอนเฉพาะในส่วนที่จำเป็นต่อการดำเนินกิจการของ ยสท. ดังนี้

(๑) ที่ดินและสิ่งปลูกสร้างซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงาน โรงพยาบาล โรงงานยาสูบ หรือใช้ในกิจการของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ตามรายการที่รัฐมนตรีกำหนดตามข้อเสนอของกรมธนารักษ์ร่วมกับโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง รวมทั้งส่วนควบและอุปกรณ์ ให้โอนไปเป็นของ ยสท. ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

(๒) อสังหาริมทรัพย์อื่นตามที่กรมธนารักษ์และ ยสท. ตกลงร่วมกันและรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบซึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มิให้นำบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุมาใช้บังคับกับการโอนตามวรรคหนึ่ง

ในระหว่างที่ยังมิได้อโอนอสังหาริมทรัพย์ตาม (๒) ให้ ยสท. ใช้ประโยชน์จากอสังหาริมทรัพย์ต่อไปได้โดยไม่ต้องเสียค่าเช่า

มาตรา ๔๐ ให้ประธานกรรมการและกรรมการอำนวยการโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ตามระเบียบการบริหารงานโรงงานยาสูบ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการบริหารงานโรงงานยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นประธานกรรมการและกรรมการการยาสูบแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการการยาสูบแห่งประเทศไทยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๑ ให้ผู้อำนวยการยาสูบ ตามระเบียบการบริหารงานโรงงานยาสูบ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการบริหารงานโรงงานยาสูบ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นผู้ว่าการตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบกำหนดตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ให้ได้รับค่าตอบแทนคงที่ ค่าตอบแทนพิเศษ และสิทธิประโยชน์อื่นตามสัญญาจ้างต่อไป

การนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้ว่าการตามมาตรา ๒๐ ให้นำบรวาระการดำรงตำแหน่งการเป็นผู้ว่าการยาสูบด้วย

มาตรา ๔๒ ให้บรรดาพนักงานและลูกจ้างของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ซึ่งดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ ยสท. ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี โดยให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าผู้ว่าการจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้ ทั้งนี้ ให้เสร็จสิ้นภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การเปลี่ยนสถานะไปเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของ ยสท. ตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการออกจากงานเพราะสังกัดเดิมเลิกจ้าง และให้ถือว่าระยะเวลาการทำงานในขณะที่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เป็นระยะเวลาที่ทำงานให้แก่ ยสท.

มาตรา ๔๓ ให้กองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพยังคงอยู่ต่อไป โดยให้ ยสท. ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้มีฐานะเป็นนายจ้าง

มาตรา ๔๔ บรรดาคดีเกี่ยวกับโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ซึ่งกระทรวงการคลังเป็นคู่ความหรือเข้าเกี่ยวข้องในฐานะใด ๆ ที่ได้ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ ยสท. เข้าเป็นคู่ความหรือเป็นผู้เกี่ยวข้องในฐานะนั้นแทน ไม่ว่าการดำเนินกระบวนการพิจารณานั้นจะอยู่ในชั้นใด และให้ถือว่าผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินคดีแทนกระทรวงการคลังในคดีนั้น ๆ เป็นผู้รับมอบอำนาจจาก ยสท. ต่อไปด้วย

มาตรา ๔๕ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ของโรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไป เพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่ง ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่โรงงานยาสูบ กระทรวงการคลัง เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ แต่ไม่เป็นนิติบุคคล ทำให้มีข้อจำกัดบางประการ ในการดำเนินกิจการ ประกอบกับการผลิตบุหรี่ซิการ์แต่เป็นกิจการผูกขาดของรัฐ สมควรดำเนินการโดยนิติบุคคล ซึ่งจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะ และกำหนดให้มีคณะกรรมการการยาสูบแห่งประเทศไทยซึ่งแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ เพื่อทำหน้าที่และมีอำนาจวางนโยบายและควบคุมดูแลกิจการ อันจะส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในเชิงอุตสาหกรรมและขจัดอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งส่งเสริม ด้านการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและควบคุมมาตรฐานการผลิต โดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติการยาสูบแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติการยาสูบแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๒๗ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของ (ค) ของ (๑) ของมาตรา ๔๗ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) บุตรชอด้วยกฎหมายของผู้มีเงินได้ หรือบุตรชอด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ คนละ ๓๐,๐๐๐ บาท และสำหรับบุตรชอด้วยกฎหมายตั้งแต่คนที่สองเป็นต้นไป

ที่เกิดในหรือหลังปี พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้หักลดหย่อนได้เพิ่มอีกคนละ ๓๐,๐๐๐ บาท โดยในการนับลำดับบุตร ให้นับลำดับของบุตรทุกคนไม่ว่าจะมีชีวิตอยู่หรือไม่ก็ตาม”

มาตรา ๔ บทบัญญัติมาตรา ๓ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้พึงประเมินประจำปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่จะต้องยื่นรายการในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีอากรที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระสำหรับเงินได้พึงประเมิน ก่อนปีภาษี พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยมีอัตราการเกิดของประชากรลดลง ทำให้มีประชากรวัยแรงงานลดลงและอัตราส่วนของผู้สูงอายุเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น เพื่อเป็นการจูงใจให้ผู้มีเงินได้มีบุตรมากกว่าหนึ่งคน อันจะส่งผลให้โครงสร้างประชากรของประเทศมีความเหมาะสมกับการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์การหักลดหย่อนสำหรับบุตร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ตารางแสดงการประกาศใช้
ประมวลรัษฎากร**

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑	เล่ม ๕๖ ตอนที่ - หน้า ๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒
๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒	เล่ม ๕๖ ตอนที่ - หน้า ๑๔๔๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๒
๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓	เล่ม ๕๘ ตอนที่ - หน้า ๔ ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔
๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕	เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖ หน้า ๒๕๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๘๕
๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕	เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖๖ หน้า ๑๘๑๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๘๕
๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙	เล่ม ๖๓ ตอนที่ ๘๓ หน้า ๗๔๔ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙
๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๐	เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๓๖ หน้า ๕๑๘ ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๙๐
๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐	เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๔๕ หน้า ๖๓๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๔๙๐
๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔	เล่ม ๖๘ ตอนที่ ๒๖ หน้า ๕๖๗ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔
๑๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕	เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๖ หน้า ๓๔๙ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๕
๑๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖	เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗	เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ หน้า ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗
๑๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗	เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ หน้า ๑๔๔๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗
๑๔	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑	เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๐๑
๑๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑	เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๓๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๐๑
๑๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑	เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ หน้า ๔๙๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑
๑๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒	เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๐๒
๑๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒	เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๒
๑๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒	เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๒๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๔๔ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๒
๒๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔	เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๔
๒๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘	เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘
๒๒	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓	เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๓
๒๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓	เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ หน้า ๕๙๑ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๒๔	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖	เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๖
๒๕	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖	เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๗ หน้า ๖๓๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๖
๒๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗	เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๗
๒๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘	เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๔ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘
๒๘	ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐	เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐
๒๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑	เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๗๔ หน้า ๔๓๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๑
๓๐	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑	เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๑๕๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๑
๓๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒	เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๒๒๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๒
๓๒	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓	เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๗๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓
๓๓	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓	เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๖๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๓
๓๔	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔	เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๕๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๔
๓๕	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๓๖	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
๓๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕
๓๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๒๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕
๓๙	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๕๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๗๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๕
๔๐	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖	เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖
๔๑	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗	เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๙๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗
๔๒	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙	เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๕ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๙
๔๓	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒	เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๒
๔๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓	เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓
๔๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔
๔๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔
๔๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๔๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔
๔๙	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔
๕๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐	เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐
๕๑	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐	เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๓๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐
๕๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑	เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑
๕๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑	เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑
๕๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔	เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔
๕๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๘	เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔ ก หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘
๕๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒	เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๘๔ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
๕๗	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕	เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๒๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕
๕๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗	เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๗ ก หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
๕๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗	เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๖๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘
๖๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
๖๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙
๖๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๐๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
๖๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐
๖๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทาง อาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
๖๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐
๖๗	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๗๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑
๖๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๒ ก หน้า ๒๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕ ตีร แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๓๕ ตีร ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗๑ ตีร หรือยื่นรายงาน หรือเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๗๑ ตีร โดยแสดงข้อมูลไม่ถูกต้องครบถ้วนโดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๑ ทวิ และมาตรา ๗๑ ตีร แห่งประมวลรัษฎากร

“มาตรา ๗๑ ทวิ ในกรณีที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันมีข้อกำหนดทางด้านการพาณิชย์หรือการเงินระหว่างกันแตกต่างไปจากที่ควรได้กำหนด หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระในลักษณะที่เชื่อได้ว่าการถ่ายโอนกำไร เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าว ให้ได้จำนวนรายได้ที่พึงได้รับและรายจ่ายที่พึงได้จ่าย หากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระเสมือนว่าบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้รับและได้จ่ายตามนั้นเพื่อใช้คำนวณกำไรสุทธิที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๖๕ หรือเงินได้พึงประเมินที่ต้องเสียภาษีตามมาตรา ๗๐ หรือมาตรา ๗๐ ทวิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตั้งแต่สองนิติบุคคลขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์กันในลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลหนึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด

(๒) ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนซึ่งถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในนิติบุคคลหนึ่งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด ถือหุ้นหรือเป็นหุ้นส่วนในอีกนิติบุคคลหนึ่งไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของทุนทั้งหมด หรือ

(๓) นิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในด้านทุน การจัดการ หรือการควบคุมในลักษณะที่นิติบุคคลหนึ่งไม่อาจดำเนินการโดยอิสระจากอีกนิติบุคคลหนึ่งตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

ในกรณีที่เจ้าพนักงานประเมินได้ปรับปรุงรายได้และรายจ่ายของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามวรรคหนึ่งแล้ว มีผลให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลได้ชำระภาษีไว้หรือถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย และนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษี หรือที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องขอคืนภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษีตามที่กฎหมายกำหนดหรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการปรับปรุงนั้นจากเจ้าพนักงานประเมินเป็นหนังสือ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๑ ตริ ให้บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลอื่นในลักษณะของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามมาตรา ๗๑ ทวิ วรรคสอง ไม่ว่าความสัมพันธ์นั้นจะมีอยู่ตลอดเวลาบัญชีหรือมีธุรกรรมระหว่างกันในรอบระยะเวลาบัญชีหรือไม่ จัดทำรายงานข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กัน

และมูลค่ารวมของธุรกรรมระหว่างกันในแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีตามแบบที่อธิบดีกำหนด และยื่นต่อเจ้าพนักงานประเมินพร้อมกับการยื่นรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๖๙

ภายในห้าปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายงานข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานประเมินโดยอนุมัติอธิบดี อาจส่งหนังสือแจ้งความแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นเอกสารหรือหลักฐานแสดงข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์ข้อกำหนดของธุรกรรมระหว่างบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีความสัมพันธ์กันตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ เว้นแต่กรณีที่มีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาดังกล่าวได้ อธิบดีจะอนุญาตให้ขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ได้รับหนังสือแจ้งความเป็นครั้งแรก ให้ผู้ได้รับหนังสือแจ้งความต้องปฏิบัติตามภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งความนั้น

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่มีรายได้จากกิจการหรือเนื่องจากกิจการที่กระทำในรอบระยะเวลาบัญชี ไม่เกินจำนวนหรือมีลักษณะอื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งจำนวนรายได้ดังกล่าวต้องกำหนดไว้ไม่น้อยกว่าสองร้อยล้านบาท”

มาตรา ๕ บทบัญญัติมาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ใช้บังคับสำหรับเงินได้ของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

ผู้รับสนองพระราชาโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลขนาดใหญ่หลายแห่งที่มีความสัมพันธ์กันในด้านทุน การจัดการ หรือการควบคุม มีข้อกำหนดทางด้านการพาณิชย์หรือการเงินในการทำธุรกรรมระหว่างกันแตกต่างจากที่ควรกำหนดหากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการโดยอิสระ ทำให้สามารถถ่ายโอนกำไรระหว่างกันเพื่อหลีกเลี่ยงภาษีที่พึงต้องเสียและมีแนวโน้มที่จะใช้วิธีการดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่องจนอาจส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้และสถานะทางการคลังของรัฐ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว สมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกรณีดังกล่าว ให้สอดคล้องกับหลักการและแนวปฏิบัติที่เป็นสากล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ตารางแสดงการประกาศใช้
ประมวลรัษฎากร**

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๑	เล่ม ๕๖ ตอนที่ - หน้า ๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๔๘๒
๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พุทธศักราช ๒๔๘๒	เล่ม ๕๖ ตอนที่ - หน้า ๑๔๔๖ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๔๘๒
๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓	เล่ม ๕๘ ตอนที่ - หน้า ๔ ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๔๘๔
๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๕	เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖ หน้า ๒๕๒ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๔๘๕
๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๘๕	เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๖๖ หน้า ๑๘๑๓ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๘๕
๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๘๙	เล่ม ๖๓ ตอนที่ ๘๓ หน้า ๗๔๔ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๔๘๙
๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๔๙๐	เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๓๖ หน้า ๕๑๘ ลงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๔๙๐
๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๙๐	เล่ม ๖๔ ตอนที่ ๔๕ หน้า ๖๓๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๔๙๐
๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๔๙๔	เล่ม ๖๘ ตอนที่ ๒๖ หน้า ๕๖๗ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๔๙๔
๑๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๔๙๕	เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๑๖ หน้า ๓๔๙ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๔๙๕
๑๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๔๙๖	เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๑๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๖

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๔๙๗	เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๓ หน้า ๒๒๗ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๗
๑๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๔๙๗	เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๖๔ หน้า ๑๔๔๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๔๙๗
๑๔	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร พ.ศ. ๒๕๐๑	เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๐๑
๑๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๐๑	เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๓๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๐๑
๑๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๐๑	เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๗๘ หน้า ๔๙๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๐๑
๑๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๐๒	เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๕๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๐๒
๑๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๐๒	เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๐๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๒
๑๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๐๒	เล่ม ๗๖ ตอนที่ ๑๒๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๔๔ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๒
๒๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๐๔	เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๖๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๐๔
๒๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๐๘	เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๑๑๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๓๕ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๘
๒๒	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓	เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๙ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๓
๒๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๑๓	เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๘๐ หน้า ๕๙๑ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๒๔	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๖	เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๒ หน้า ๖๑๙ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๑๖
๒๕	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๖	เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๖๗ หน้า ๖๓๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๑๖
๒๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๑) พ.ศ. ๒๕๑๗	เล่ม ๙๑ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๑๗
๒๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๒) พ.ศ. ๒๕๑๘	เล่ม ๙๒ ตอนที่ ๓๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๔ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘
๒๘	ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐	เล่ม ๙๔ ตอนที่ ๑๐๖ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๐
๒๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๒๑	เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๗๔ หน้า ๔๓๘ ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๒๑
๓๐	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑	เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๑๕๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๑
๓๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๔) พ.ศ. ๒๕๒๒	เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๒๒๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๒
๓๒	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๓	เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๗๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๓
๓๓	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๓	เล่ม ๙๗ ตอนที่ ๑๖๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๓
๓๔	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๔	เล่ม ๙๘ ตอนที่ ๕๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๒๔
๓๕	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๓๖	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๕
๓๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๕) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๙๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๒๕
๓๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๖) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๒๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๒๕
๓๙	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๒๕	เล่ม ๙๙ ตอนที่ ๑๕๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๗๙ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๒๕
๔๐	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖	เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖
๔๑	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๒๗	เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๙๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๗
๔๒	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๒๙	เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๑๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๕ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๒๙
๔๓	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๓๒	เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๒
๔๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๗) พ.ศ. ๒๕๓๓	เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๖๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๓๓
๔๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๖๔ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๓๔
๔๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๙๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๔
๔๗	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๔๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๑) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๐๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๓๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๔
๔๙	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๖) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๒๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๔
๕๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๒) พ.ศ. ๒๕๔๐	เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๐
๕๑	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๐	เล่ม ๑๑๔ ตอนที่ ๖๐ ก หน้า ๓๒ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐
๕๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๓) พ.ศ. ๒๕๔๑	เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑
๕๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๔๑	เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๐๒ ก หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๑
๕๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๕) พ.ศ. ๒๕๔๔	เล่ม ๑๑๘ ตอนที่ ๘๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔
๕๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๖) พ.ศ. ๒๕๔๘	เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๔ ก หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๔๘
๕๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๗) พ.ศ. ๒๕๕๒	เล่ม ๑๒๖ ตอนที่ ๘๔ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
๕๗	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๕	เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๒๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕
๕๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๘) พ.ศ. ๒๕๕๗	เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๗ ก หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
๕๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๙) พ.ศ. ๒๕๕๗	เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๘๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๖๐	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๐) พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๗๒ ก หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘
๖๑	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๑) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
๖๒	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๒) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙
๖๓	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๓) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๑๐๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๙
๖๔	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๔) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๒๓ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐
๖๕	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ แห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบในทาง อาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐
๖๖	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๕) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐
๖๗	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๗๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑
๖๘	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๖) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๒ ก หน้า ๒๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๖๙	พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๔๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๔๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakittha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๔ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อดำเนินการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกให้เป็นระบบและโดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการประกอบพาณิชยกรรมและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทนสมัย สร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

(๒) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๘/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

(๓) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๗/๒๕๖๐ เรื่อง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” หมายความว่า พื้นที่ตามมาตรา ๖

“เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ” หมายความว่า พื้นที่ภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนดตามมาตรา ๔๐

“ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ” หมายความว่า ผู้ประกอบการซึ่งเป็นนิติบุคคล หรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีความรู้ความสามารถพิเศษ ซึ่งได้รับอนุญาตจากเลขาธิการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดให้ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษหรือกิจการที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ

“อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ” หมายความว่า อุตสาหกรรมที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๙

“อุตสาหกรรมเป้าหมาย” หมายความว่า อุตสาหกรรมเป้าหมายตามกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

“คณะกรรมการนโยบาย” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้พื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง และพื้นที่อื่นใดที่อยู่ใน
ในภาคตะวันออกที่กำหนดเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
เพื่อวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ทันสมัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มขีด
ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๒) จัดให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุน
ในการประกอบกิจการ

(๓) จัดทำโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคที่มีประสิทธิภาพ มีความต่อเนื่อง
ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวกและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบโดยสมบูรณ์

(๔) กำหนดการใช้ประโยชน์ในที่ดินอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่
โดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๕) พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยอย่างสะดวก
ปลอดภัย เข้าถึงได้โดยถ้วนหน้าและการประกอบกิจการอย่างมีคุณภาพ

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตาม (๓)
จะตราพระราชกฤษฎีกาให้พื้นที่บางส่วนในเขตจังหวัดอื่นที่ติดต่อกับหรือเกี่ยวข้องกับพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง
และเฉพาะพื้นที่เท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว ให้เป็นเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออกด้วยก็ได้

มาตรา ๗ ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้รัฐจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้มีความน่าอยู่และทันสมัยโดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน และพัฒนาระบบการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร ระบบสาธารณสุขปึกอก ระบบคมนาคมและขนส่ง ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร ระบบการส่งเสริมนวัตกรรม ระบบพลังงานที่มีความมั่นคง ระบบการบริหารจัดการน้ำ ระบบการควบคุมและขจัดมลภาวะ ระบบการผลิตสินค้าและการให้บริการโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และการอื่นใดที่จำเป็นต่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้มีประสิทธิภาพ ปลอดภัย มั่นคง และประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการกิจการทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และกิจการที่เกี่ยวข้องในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนให้มีการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ที่มีศักยภาพสูงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๓) จัดสรรงบประมาณ จัดหาแหล่งเงินที่เหมาะสมและจำเป็น รวมถึงให้การสนับสนุนด้านอื่น เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องบรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

(๔) สร้างบรรยากาศที่ดีสำหรับการประกอบกิจการและการอยู่อาศัย โดยลดขั้นตอนในการประกอบธุรกิจให้มีความสะดวกรวดเร็ว มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ที่ทันสมัยและได้มาตรฐานสากล เช่น สถานศึกษา สถานพยาบาล สวนสาธารณะ และมีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการเงินไทยและต่างประเทศในการให้บริการทางการเงินในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้มีความสะดวก รวดเร็ว และมีข้อจำกัดเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อการรักษาเสถียรภาพของระบบการเงินและระบบเศรษฐกิจของประเทศ

มาตรา ๘ การดำเนินโครงการหรือกิจการใดภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม สุขภาพของประชาชนหรือชุมชนตามที่มี

กฎหมายกำหนด ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการเป็นการเฉพาะ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นหรือความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของโครงการหรือกิจการนั้น โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานที่ถูกต้องและมีข้อมูลครบถ้วน

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ต้องประกาศให้ประชาชนทราบถึงรายการเอกสารที่ต้องยื่นพร้อมทั้งรายงานตามวรรคหนึ่ง โดยระบุหัวข้อที่จะต้องจัดทำรายงานให้ชัดเจน และกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการอนุญาตของทางราชการโดยเคร่งครัดโดยให้ถือว่าการพิจารณารายงานเป็นการอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าว

ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การเรียกเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษเพิ่มเติมจากสำนักงานหรือผู้ขออนุญาต และให้จ่ายค่าตอบแทนคณะกรรมการผู้ชำนาญการเพิ่มเติมเป็นพิเศษได้ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

ในกรณีที่ไม่มีผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการใด หรือมีแต่ไม่เพียงพอ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีหน้าที่อนุญาตให้มีผู้ชำนาญการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นให้เพียงพอโดยเร็ว โดยมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาต และคุณสมบัติของผู้ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีหน้าที่ศึกษาหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมาใช้บังคับ และจะอนุญาตให้ผู้ไม่มีสัญชาติไทยเป็นผู้มีหน้าที่ศึกษาหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติกำหนด

มาตรา ๙ ในการดำเนินการเพื่อพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หากคณะกรรมการนโยบายเห็นว่ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดก่อให้เกิดความไม่สะดวกหรือล่าช้า มีความซ้ำซ้อนหรือเป็นการเพิ่มภาระการดำเนินการโดยไม่จำเป็น หรือมีปัญหาหรืออุปสรรคอื่นใด ให้คณะกรรมการนโยบายเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้มีการดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งดังกล่าว หรือมีกฎหมายขึ้นใหม่ เพื่อให้การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีประสิทธิภาพ สะดวก และรวดเร็ว ทั้งนี้ ต้องไม่กระทบต่อความเสมอภาค สิทธิและเสรีภาพของประชาชน และต้องไม่เลือกปฏิบัติ

หมวด ๒
คณะกรรมการนโยบาย

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รองนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นกรรมการ
- (๔) ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน เป็นกรรมการ
- (๕) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสมาคมธนาคารไทย เป็นกรรมการ
- (๖) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้หรือความเชี่ยวชาญอันจะเป็นประโยชน์แก่การกำหนดนโยบายและการดำเนินการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จำนวนไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตาม (๕) หรือ (๖) หรือมีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการนโยบายประกอบด้วยกรรมการเพียงเท่าที่มีอยู่

การประชุมและการลงมติของคณะกรรมการนโยบายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

การพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นนอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระและการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือการแต่งตั้งเพิ่มเติมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มติของคณะกรรมการนโยบายมีผลผูกพันกระทรวงและหน่วยงานทุกหน่วยที่เป็นกรรมการอยู่ด้วย มาตรา ๑๑ คณะกรรมการนโยบายมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- (๒) ให้ความเห็นชอบแผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในภาพรวม แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค แผนการดำเนินงาน และแผนการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- (๓) ให้ความเห็นชอบแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินและแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค
- (๔) ประกาศกำหนดพื้นที่เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และสิทธิประโยชน์ที่จะให้แก่ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษแต่ละแห่ง
- (๕) อนุมัติแผนงาน โครงการ และงบประมาณในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
- (๖) ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการร่วมลงทุนกับเอกชนหรือให้เอกชนเป็นผู้ลงทุน
- (๗) ออกระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้
- (๘) พิจารณาอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานตามมาตรา ๓๗
- (๙) แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของเลขาธิการตามมาตรา ๔๔ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการนโยบายตามมาตรา ๑๐ (๔) และ (๖) ประเภทละหนึ่งคน
- (๑๐) แต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจหรือคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย
- (๑๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของสำนักงาน และออกระเบียบและข้อบังคับให้สำนักงานปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

(๑๒) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมทั้งแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน โดยต้องรายงานผลการดำเนินการให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกกรอบระยะเวลาตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๑๓) ปฏิบัติการอื่นใดที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

การดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) เมื่อคณะกรรมการนโยบายได้มีมติอนุมัติหรือให้ความเห็นชอบเรื่องใดแล้ว ให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ หากไม่มีข้อทักท้วงหรือไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหรือเห็นชอบตามมติคณะกรรมการนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตาม (๔) (๖) และ (๗) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๒ เพื่อให้การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดกระบวนการพิจารณาการร่วมลงทุนกับเอกชนหรือให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนและวิธีการกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินการไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การร่วมลงทุนกับเอกชนหรือให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการตามกระบวนการและวิธีการดังกล่าว โดยให้ถือว่า การร่วมลงทุนกับเอกชนหรือการให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนนั้นได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐแล้ว

การกำหนดกระบวนการพิจารณาการร่วมลงทุนกับเอกชนหรือให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนและวิธีการกำกับดูแลและติดตามผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะใช้กับโครงการประเภทหรือลักษณะใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ คณะกรรมการเฉพาะกิจ และคณะอนุกรรมการ ได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่น ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๓
สำนักงาน

มาตรา ๑๔ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่เป็นหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วย

วิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น แต่ในกรณีที่รัฐจะจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปหรืองบประมาณอื่นใดให้แก่สำนักงาน ให้สำนักงานงบประมาณมีหน้าที่จัดสรรเงินงบประมาณให้แก่สำนักงานได้โดยตรง

ให้สำนักงานเป็นหน่วยงานเลขานุการของคณะกรรมการนโยบาย

กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยรวมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๕ สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการนโยบาย
- (๒) เสนอแนะคณะกรรมการนโยบายเกี่ยวกับการดำเนินงานตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒
- (๓) ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้นจากการกำหนดและการดำเนินการตามนโยบาย แผน และมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมตลอดทั้งแนวทางหรือมาตรการป้องกัน แก้ไข หรือเยียวยาผลกระทบดังกล่าวเสนอต่อคณะกรรมการนโยบาย
- (๔) กำกับ ติดตาม และรายงานความคืบหน้าในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกต่อคณะกรรมการนโยบายอย่างน้อยทุกสามเดือน
- (๕) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเพื่อทราบ
- (๖) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นไปตามนโยบาย แผน และมาตรการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด
- (๗) ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการกำหนดเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
- (๘) ลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อการประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
- (๙) ตั้งบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเพื่อประกอบกิจการที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
- (๑๐) กู้ยืมเงินเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงาน

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

ในการดำเนินการตาม (๘) (๙) และ (๑๐) ให้กระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจาก คณะกรรมการนโยบายแล้ว โดยคณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ และ ในกรณีการดำเนินการตาม (๑๐) ถ้าเกินห้าสัปดาห์บาทต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานมีเลขาธิการคนหนึ่งซึ่งคณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งมีหน้าที่ รับผิดชอบในการดำเนินงานของสำนักงานและขึ้นตรงต่อคณะกรรมการนโยบาย

ให้เลขาธิการเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

มาตรา ๑๗ เลขาธิการต้องเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ที่จะยังประโยชน์ แก่กิจการของคณะกรรมการนโยบายและสำนักงานตามที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนด มีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปี สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด

(๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๔) เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

(๕) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

(๖) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๒๓

(๗) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งหรือเคยถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งหรือ สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง หรือเป็นผู้อยู่ในระหว่างต้องห้ามหรือเคยถูกตัดสิทธิมิให้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้งนี้ ไม่ว่าด้วยเหตุใด

(๘) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงาน ของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือถือว่ากระทำการทุจริตหรือประพฤติมิชอบ

(๙) เคยเป็นผู้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัด เพราะเหตุมีลักษณะ ที่แสดงถึงการขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการที่มีมหาชนเป็นผู้ถือหุ้น ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๑๐) เคยต้องคำพิพากษาให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดหรือกฎหมายเกี่ยวกับการพนันในฐานะความผิดเป็นเจ้าของหรือเจ้าสำนัก

มาตรา ๑๘ การแต่งตั้งเลขาธิการให้ทำเป็นสัญญาจ้างตามแบบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด โดยประธานกรรมการนโยบายเป็นผู้ลงนามในสัญญาจ้าง

สัญญาจ้างตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง เงื่อนไขการทำงาน การประเมินผลงาน การพ้นจากตำแหน่ง การเลิกจ้าง ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการ

เลขาธิการอยู่ในตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างซึ่งต้องไม่เกินคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ให้คณะกรรมการนโยบายเป็นผู้กำหนดอัตราค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอื่นของเลขาธิการ

มาตรา ๑๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๗

(๔) ไม่ผ่านการประเมินผลงาน

(๕) ถูกเลิกจ้างตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง

(๖) คณะกรรมการนโยบายมีมติให้เลิกจ้างเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย

มาตรา ๒๐ เลขาธิการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ รวมทั้งนโยบาย แผน และมาตรการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๒) บังคับบัญชา บรรจง แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้

ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่ถ้าเป็นตำแหน่งรองเลขาธิการและผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายก่อน

(๓) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน พนักงานและลูกจ้าง โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๔) ออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้หรือเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ ภายในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการที่ดีและหลักการพัฒนา อย่างยั่งยืน

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการนโยบายมอบหมาย

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนสำนักงาน เพื่อการนี้ เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้รองเลขาธิการหรือพนักงานกระทำการแทนก็ได้ และในกรณี มีความจำเป็นซึ่งมิใช่กรณีตามมาตรา ๔๓ เลขาธิการอาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทนได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ระเบียบตาม (๔) เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๒๑ ให้มีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดเพื่อช่วยเลขาธิการ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม การแต่งตั้ง และการพ้นจากตำแหน่งของรองเลขาธิการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งรองเลขาธิการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ ในกรณีที่ไม่มี รองเลขาธิการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งพนักงานของสำนักงาน คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการ

ให้ผู้รักษาการแทนเลขาธิการตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่และอำนาจอย่างเดียวกับเลขาธิการ

มาตรา ๒๓ เลขาธิการและรองเลขาธิการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญากับสำนักงานหรือ ในกิจการที่กระทำหรือจะกระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม

คู่สมรสหรือบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของเลขาธิการหรือรองเลขาธิการผู้ใดกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขาธิการหรือรองเลขาธิการผู้นั้นมีส่วนได้เสียในกิจการของสำนักงาน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีที่เลขาธิการหรือรองเลขาธิการได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการนโยบายให้เป็นกรรมการในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่สำนักงานเป็นผู้ถือหุ้น

นิติกรรมใดที่ได้ทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรานี้ไม่มีผลผูกพันสำนักงาน เว้นแต่คณะกรรมการนโยบายจะได้ให้สัตยาบัน

มาตรา ๒๔ รายได้ของสำนักงานมี ดังต่อไปนี้

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมและจำเป็น

(๒) เงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์อันได้มาจากการลงทุน การประกอบกิจการ หรือการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของสำนักงาน

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๔) ดอกผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

บรรดารายได้ที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานให้ตกเป็นของสำนักงาน และเมื่อหักค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการนโยบาย พนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน เงินสมทบกองทุนเพื่อการสงเคราะห์และสวัสดิการ เงินกองทุน และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

เงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานตามวรรคสอง ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดา ซึ่งตั้งไว้เผื่อขาด เงินสำรองเพื่อขยายกิจการ เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้ และเงินสำรองอื่นตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ทั้งนี้ การกำหนดวงเงินสำรองแต่ละประเภทต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

การนำเงินสำรองออกมาใช้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้

มาตรา ๒๕ ให้สำนักงานวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสมโดยถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปและสอดคล้องกับระบบบัญชีที่กระทรวงการคลังได้วางไว้

ปีบัญชีให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

ให้คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนเป็นคณะกรรมการตรวจสอบ เพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับผลการตรวจสอบภายในต่อคณะกรรมการนโยบาย

ในการตรวจสอบภายใน ให้ผู้ตรวจสอบภายในรายงานผลการตรวจสอบโดยตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้ความเห็นชอบเป็นผู้สอบบัญชีของสำนักงาน

มาตรา ๒๘ ให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงานเผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ

หมวด ๔

การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานจัดทำนโยบายและแผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แผนการใช้ประโยชน์ในที่ดินในภาพรวม แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค แผนการดำเนินงาน และแผนการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรที่สะดวกและรวดเร็ว เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์สูงสุดและให้การใช้พื้นที่มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งกำหนดหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องซึ่งรับผิดชอบการดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายเพื่อให้ความเห็นชอบ และเมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแล้ว ให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวในการดำเนินการ เว้นแต่คณะกรรมการนโยบายจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

นโยบายและแผนตามวรรคหนึ่งต้องคำนึงถึงความเชื่อมโยงกับแผนการใช้ประโยชน์ในที่ดินและแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคของพื้นที่ต่อเนื่องกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

โดยให้ยึดหลักการคุ้มครอง เศรษฐกิจ และเยียวยาให้แก่ผู้ได้รับผลกระทบตามหลักการส่งเสริมและคุ้มครอง สิทธิมนุษยชนในบริบทของการประกอบธุรกิจ และสิทธิตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

มาตรา ๓๐ เมื่อคณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแผนตามมาตรา ๒๙ แล้ว ให้สำนักงานร่วมกับกรมโยธาธิการและผังเมือง และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำรายละเอียด ของแผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และแผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค ให้สอดคล้องกับแผนดังกล่าว โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ คณะกรรมการนโยบายให้ความเห็นชอบแผนนั้น

แผนผังการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึง ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกับโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคของพื้นที่ต่อเนื่องกับ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกด้วย และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยระบบดังต่อไปนี้

- (๑) ระบบสาธารณูปโภค
- (๒) ระบบคมนาคมและขนส่ง
- (๓) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- (๔) ระบบการตั้งถิ่นฐานและภูมิสังคม
- (๕) ระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และการประกอบกิจการ
- (๖) ระบบบริหารจัดการน้ำ
- (๗) ระบบการควบคุมและขจัดมลภาวะ
- (๘) ระบบป้องกันอุบัติภัย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ กับชุมชน สุขภาวะของประชาชน สภาพแวดล้อม และระบบนิเวศตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนด้วย ทั้งนี้ โดยให้สร้างความรับรู้ที่ถูกต้องแก่ประชาชนในพื้นที่ และรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ของผู้มีส่วนได้เสีย ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๓๑ ในระหว่างการจัดทำแผนผังตามมาตรา ๓๐

- (๑) ให้ดำเนินการตามหลักวิชาการผังเมือง

(๒) คณะกรรมการนโยบายจะมีมติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามนโยบายและแผนตามมาตรา ๒๙ ในเรื่องใดไปพลางก่อนก็ได้

มาตรา ๓๒ แผนผังที่จัดทำขึ้นตามมาตรา ๓๐ เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายและคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้ผังเมืองตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองในส่วนที่ใช้บังคับในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอยู่ก่อนวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติแผนผังนั้นเป็นอันยกเลิกไป และให้กรมโยธาธิการและผังเมืองดำเนินการจัดทำผังเมืองขึ้นใหม่ให้สอดคล้องกับแผนผังดังกล่าว ในระหว่างที่ยังจัดทำผังเมืองไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่าแผนผังที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติเป็นผังเมืองรวมตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมืองสำหรับแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการใดเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หรือเพื่อสนับสนุนหรืออำนวยความสะดวกในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้เกิดการบูรณาการและผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพสูงสุด ไม่ว่าจะกรณีจำเป็นต้องดำเนินการภายในหรือภายนอกเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หากการดำเนินการดังกล่าวเป็นหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือหลายหน่วย คณะรัฐมนตรีจะกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือสำนักงานเป็นผู้ดำเนินการแต่เพียงหน่วยเดียว หรือให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหรือบางหน่วยร่วมกันดำเนินการหรือร่วมกับสำนักงานดำเนินการก็ได้ โดยคณะรัฐมนตรีจะกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการ มาตรฐาน และคุณลักษณะเฉพาะที่จะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกด้วยก็ได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากมีกฎหมายกำหนดให้ผู้ดำเนินการนั้นต้องได้รับอนุมัติหรืออนุญาตหรือต้องได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหน่วยใด ให้คณะกรรมการนโยบายเป็นผู้พิจารณาอนุมัติหรืออนุญาตหรือให้ความเห็นชอบแทนหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น แต่ต้องแจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจอนุมัติหรืออนุญาตหรือให้ความเห็นชอบตามกฎหมายนั้นทราบก่อนเข้าดำเนินการ และเพื่อประโยชน์แห่งการนี้ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจอนุมัติหรืออนุญาตหรือให้ความเห็นชอบตามกฎหมายนั้น มีหน้าที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่หน่วยงานของรัฐหรือสำนักงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่ง

ถ้าคณะรัฐมนตรีมิได้กำหนดไว้เป็นประการอื่น หน่วยงานของรัฐหรือสำนักงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งจะมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ ในกรณีเช่นนั้น ให้ถือว่าเอกชนนั้นได้รับอนุมัติหรืออนุญาตหรือได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายแทนหน่วยงานของรัฐตามกฎหมายนั้นแล้ว แต่หน่วยงานของรัฐหรือสำนักงานที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีตามวรรคหนึ่งต้องควบคุมดูแลการดำเนินการของเอกชนดังกล่าวให้เป็นไปตามกฎหมายนั้นด้วย

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องได้มาซึ่งที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์อื่นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ให้สำนักงานมีอำนาจดำเนินการโดยวิธีการจัดซื้อ เช่าเช่าซื้อ แลกเปลี่ยน เวนคืน หรือโดยวิธีการอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

ก่อนการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อศึกษาความเหมาะสมของพื้นที่ ความเหมาะสมทางการเงิน ตลอดจนผลกระทบและแนวทางหรือมาตรการป้องกัน แก้ไข หรือเยียวยาผลกระทบดังกล่าว และความคุ้มค่าที่ประชาชนในพื้นที่และรัฐจะได้รับ

ที่ดินที่สำนักงานได้มาตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานมีอำนาจใช้หรือจัดหาประโยชน์ในที่ดินนั้นได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด และถ้าเป็นที่ดินที่ได้มาจากการซื้อ เช่าซื้อ หรือแลกเปลี่ยนกับที่ดินที่ซื้อหรือเช่าซื้อ หรือมีผู้อุทิศให้ ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานและให้สำนักงานมีอำนาจขาย แลกเปลี่ยน หรือให้เช่าซื้อได้

มาตรา ๓๕ ให้สำนักงานและผู้ซึ่งทำธุรกรรมกับสำนักงานในกิจการเกี่ยวกับที่ดินและอสังหาริมทรัพย์บรรดาที่กฎหมายกำหนดให้ต้องมีการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก คณะกรรมการนโยบายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจให้สำนักงานเข้าใช้ประโยชน์ที่ดินที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้มาตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเพื่อการดำเนินการหรือประกอบกิจการอื่นใดนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้โดยไม่ต้องดำเนินการเพิกถอนเขตปฏิรูปที่ดินสำหรับที่ดินส่วนนั้น

ในการใช้ที่ดินตามวรรคหนึ่ง ให้อำนาจของคณะกรรมการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมเป็นอำนาจของคณะกรรมการนโยบาย และให้หน้าที่

และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เป็นหน้าที่และอำนาจของเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย

ที่ดินที่สำนักงานมีอำนาจใช้ตามวรรคหนึ่ง สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย จะมอบให้บุคคลอื่นใช้โดยมีค่าตอบแทนได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบาย กำหนด

ในกรณีที่ที่ดินที่สำนักงานมีอำนาจเข้าใช้ตามวรรคหนึ่งมีบุคคลอื่นมีสิทธิใช้ประโยชน์อยู่ก่อน ให้สำนักงานจัดหาที่ดินอื่นให้ผู้นั้นใช้แทนหรือจะจ่ายค่าชดเชยหรือให้ประโยชน์ตอบแทนอื่น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๓๗ เพื่อให้การพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๖ และนโยบายและแผนตามมาตรา ๒๙ ให้คณะกรรมการนโยบายเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานแก่บุคคลซึ่งดำเนินการอันเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการพัฒนา เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามกฎหมายดังต่อไปนี้ด้วย แต่ในกรณีเป็นการดำเนินการภายนอก เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกจะต้องเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกันและต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี ผู้รักษาการตามกฎหมายนั้น

(๑) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕ เว้นแต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของกระทรวงการคลัง

(๒) กฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

(๓) กฎหมายว่าด้วยการชลประทานหลวง

(๔) กฎหมายว่าด้วยการประกอบกิจการพลังงาน

(๕) กฎหมายว่าด้วยทางหลวงสัมปทาน

(๖) กฎหมายว่าด้วยพลังงานนิวเคลียร์เพื่อสันติ

ในการอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการนโยบาย คำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายนั้น แต่ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบาย เห็นว่าหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเช่นว่านั้นจะทำให้การอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานดังกล่าวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้แจ้งให้ผู้มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องเพื่อเสนอความเห็น และเมื่อคณะกรรมการนโยบายพิจารณาแล้ว ให้ประกาศหลักเกณฑ์

วิธีการ หรือเงื่อนไขที่เห็นสมควรในราชกิจจานุเบกษา และให้คณะกรรมการนโยบายอนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทาน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น

เมื่อคณะกรรมการนโยบายได้อนุมัติ อนุญาต ให้สิทธิ หรือให้สัมปทานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการหรือพนักงานของสำนักงานซึ่งเลขาธิการมอบหมายมีฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของสำนักงานให้เกิดประสิทธิภาพ เลขาธิการ อาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานเป็นการชั่วคราวได้ แต่ต้องทำความตกลงกับหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน และเมื่อหมดความจำเป็นเมื่อใด ให้รีบส่งตัวผู้นั้นคืนสังกัดเดิม

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐที่มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งไม่ขาดจากสถานภาพเดิมและคงได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง แล้วแต่กรณี จากสังกัดเดิม

คณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งในระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงานด้วยก็ได้

หมวด ๕

เขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ

มาตรา ๓๙ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไปสู่การใช้เทคโนโลยีขั้นสูง สร้างนวัตกรรม และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ คณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดให้มีเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษขึ้นเพื่อพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน หรือเพื่อส่งเสริมให้เกิดกิจการที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษหรือเพื่อให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัย ที่มีศักยภาพสูงด้วย

ในการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ คณะกรรมการนโยบายจะประกาศกำหนดจากอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้งหมดหรือบางส่วน หรืออุตสาหกรรมอื่นนอกเหนือจากอุตสาหกรรมเป้าหมาย

โดยอาจรวมถึงอุตสาหกรรมบริการ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการจัดประชุม หรืออุตสาหกรรมอื่นใด
ด้วยก็ได้ แต่อย่างน้อยต้องประกอบด้วยอุตสาหกรรมด้านต่าง ๆ ที่มีการพัฒนาตามวรรคหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ยานยนต์สมัยใหม่
- (๒) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- (๓) การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- (๔) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
- (๕) การแปรรูปอาหาร
- (๖) หุ่นยนต์
- (๗) การบินและโลจิสติกส์
- (๘) เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ
- (๙) ดิจิทัล
- (๑๐) การแพทย์และสุขภาพครบวงจร

ในการส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษตามวรรคสอง ให้นำหลักการ
การออกแบบที่เป็นสากล และการพัฒนาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกมาประกอบการพิจารณาด้วย

ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษตามวรรคสอง ให้คำนึงถึงการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ และผู้ซึ่งเข้ามา
ปฏิบัติงานในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษด้วย

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการนโยบายจะกำหนดให้พื้นที่ใดในเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออกเป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อวัตถุประสงค์ในการผลักดันการลงทุนในอุตสาหกรรม
เป้าหมายพิเศษด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านที่ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อกันก็ได้

ก่อนการกำหนดเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานจัดให้มีการศึกษา
ความเป็นไปได้ในการดำเนินการ ประโยชน์ ผลกระทบ และมาตรการเยียวยาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
แก่ประชาชนหรือชุมชนที่อาจได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย พร้อมทั้งจัดทำร่างแผนผังการใช้ประโยชน์
ในที่ดินในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ โดยให้นำความในมาตรา ๓๐ วรรคสาม มาใช้บังคับด้วย
โดยอนุโลม และให้เผยแพร่ผลการศึกษาและร่างแผนผังดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศของ
สำนักงานและวิธีการอื่นที่ทำให้ประชาชนทราบได้เป็นการทั่วไปด้วย

มาตรา ๔๑ เจ้าของที่ดินซึ่งมีที่ดินที่ตั้งอยู่ภายในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอาจขอให้สำนักงานดำเนินการกำหนดให้ที่ดินบริเวณดังกล่าวเป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษได้ โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และชำระค่าบริการและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง ตามที่สำนักงานประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย

ในกรณีที่สำนักงานดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้วเห็นว่าที่ดินบริเวณดังกล่าวเหมาะสมที่จะประกาศกำหนดให้เป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ และผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวได้ให้ความยินยอมที่จะรับผิดชอบการเยียวยาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ประชาชนหรือชุมชนที่อาจได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายตามแนวทางที่สำนักงานกำหนดแล้ว ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการนโยบายพิจารณาเพื่อประกาศกำหนดพื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษได้

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งเป็นประชาชนในพื้นที่ร่วมกันยื่นคำขอ สำนักงานจะดำเนินการโดยลดหรือยกเว้นค่าบริการและค่าใช้จ่ายให้ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๔๒ การจัดตั้ง เปลี่ยนแปลงเขต และการยุบเลิกเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ แต่ละเขต ให้คณะกรรมการนโยบายประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ประกาศจัดตั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
- (๒) วัตถุประสงค์ของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ
- (๓) บริเวณของเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ โดยให้มีแผนที่กำหนดแนวเขตไว้ท้ายประกาศด้วย
- (๔) แผนผังการใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ

ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับแก่การจัดทำแผนผังและผลบังคับของแผนผังตาม (๔) ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ การดำเนินการหรือการกระทำใดภายในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายดังต่อไปนี้ หากกฎหมายกำหนดให้ผู้ดำเนินการหรือผู้กระทำต้องได้รับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้น หรือต้องจดทะเบียนหรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นก่อน ให้ถือว่าเลขาธิการเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติ

อนุญาต ออกใบอนุญาต หรือให้ความเห็นชอบ หรือเป็นผู้มีอำนาจในการรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามกฎหมายนั้น

- (๑) กฎหมายว่าด้วยการขุดดินและถมดิน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการจดทะเบียนเครื่องจักร
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๕) กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เฉพาะเพื่อการอนุญาตให้คนต่างด้าวตามมาตรา ๕๔ (๑)

หรือ (๒) อยู่ต่อในราชอาณาจักร

- (๖) กฎหมายว่าด้วยทะเบียนพาณิชย์
- (๗) กฎหมายว่าด้วยโรงงาน
- (๘) กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน

เมื่อได้รับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากเลขาธิการหรือได้จดทะเบียนหรือแจ้งต่อเลขาธิการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้กระทำการนั้นได้รับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นแล้ว หรือได้จดทะเบียนหรือแจ้งต่อหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นแล้ว

ภายใต้บังคับวรรคสี่ การอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบรับจดทะเบียนหรือรับแจ้งตามวรรคสอง เลขาธิการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายนั้น และต้องแจ้งหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่เลขาธิการเห็นว่าหากมีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามกฎหมายตามวรรคสาม จะทำให้การอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบรับจดทะเบียน หรือรับแจ้งตามกฎหมายนั้นมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐหรือคณะกรรมการตามกฎหมายนั้นเพื่อเสนอความเห็น และเสนอคณะกรรมการนโยบายพิจารณา หากคณะกรรมการนโยบายเห็นชอบ ให้เลขาธิการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น แทนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่มีอยู่เดิม

เลขาธิการจะมอบอำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้รองเลขาธิการ พนักงานของสำนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานใดที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ปฏิบัติการแทนก็ได้ เมื่อมีการมอบอำนาจดังกล่าว ให้แจ้งหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบด้วย

ให้เลขาธิการ รองเลขาธิการ พนักงานของสำนักงาน และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้รับมอบอำนาจตามวรรคห้า มีฐานะเป็นเจ้าพนักงานหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่และอำนาจในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๔๔ ผู้ขอรับอนุมัติ อนุญาต ใบอนุญาต ความเห็นชอบ หรือขอจดทะเบียนหรือแจ้งตามมาตรา ๔๓ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของเลขาธิการต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่คณะกรรมการนโยบายแต่งตั้งได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา และให้ถือว่าเป็นการอุทธรณ์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องนั้นแล้ว

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สิ้นสุด

มาตรา ๔๕ ในการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ รับผิดชอบทะเบียน หรือรับแจ้งตามมาตรา ๔๓ ให้เลขาธิการมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายหรือค่าอื่นใดที่กฎหมาย ข้อบัญญัติ หรือเทศบัญญัติว่าด้วยการนั้นกำหนดไว้ และให้มีอำนาจเรียกเก็บค่าบริการในการดำเนินการดังกล่าวเพิ่มเติมได้ตามอัตราที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนด

ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย หรือค่าอื่นใดที่เลขาธิการเรียกเก็บตามวรรคหนึ่งให้นำส่งหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมนั้น

มาตรา ๔๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ชื่อ เครื่องหมาย หรือถ้อยคำในประการที่น่าจะทำให้ประชาชนเข้าใจว่าเป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษโดยมิได้เป็นเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๗ คณะกรรมการนโยบายจะกำหนดให้ผู้ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษและกิจการที่เกี่ยวข้องในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษต้องส่งเงินบำรุงกองทุนตามอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายก็ได้

มาตรา ๔๘ ให้ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษได้รับสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามหมวดนี้ตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิในการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินเพื่อการประกอบกิจการหรือห้องชุดเพื่อการประกอบกิจการ หรือการอยู่อาศัยตามมาตรา ๔๙

(๒) สิทธิในการนำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร

(๓) สิทธิในการที่จะได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากร

(๔) สิทธิในการทำธุรกรรมทางการเงิน

(๕) สิทธิประโยชน์อื่นตามมาตรา ๕๙

ในการกำหนดสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการนโยบายจะกำหนดให้แตกต่างกันก็ได้ โดยคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษแต่ละแห่ง

มาตรา ๔๙ ให้ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นคนต่างด้าวตามประมวลกฎหมายที่ดิน มีสิทธิถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินภายในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตได้โดยไม่ต้องได้รับอนุญาตตามประมวลกฎหมายที่ดิน

ให้ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นคนต่างด้าว ตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดมีสิทธิถือกรรมสิทธิ์ในห้องชุด โดยได้รับการยกเว้นจากการจำกัดสิทธิของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

ผู้ประกอบกิจการซึ่งจะมีสิทธิ และจำนวนที่ดินหรือห้องชุดตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการตามมาตรา ๔๙ ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ แต่ไม่ได้มีการประกอบกิจการภายในเวลาสามปี หรือหยุดประกอบกิจการในที่ดินดังกล่าว ผู้ประกอบกิจการนั้นต้องจำหน่ายที่ดินดังกล่าวภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่สำนักงานแจ้งให้ทราบ มิฉะนั้นให้สำนักงานมีอำนาจดำเนินการให้มีการจำหน่ายที่ดินดังกล่าวแทนผู้ประกอบกิจการแล้วคืนเงินที่ได้จากการจำหน่ายที่หักค่าใช้จ่ายแล้วให้แก่ผู้ประกอบกิจการ

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้บุคคลผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเทคโนโลยีและก่อให้เกิดนวัตกรรมเข้ามาประกอบกิจการหรือทำงานในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ บุคคลดังกล่าวรวมทั้งคู่สมรส บุพการี และบุตรที่อยู่ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

หรือเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษอาจได้รับการลดหย่อนภาษี สิทธิเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการขออนุญาตทำงาน และสิทธิอื่นเพิ่มเติม ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการนโยบายประกาศกำหนดก็ได้

ลักษณะของบุคคลและสิทธิที่จะได้รับตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา มาตรา ๕๒ การเช่า เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงที่ดินหรืออสังหาริมทรัพย์ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ มิให้นำความในมาตรา ๕๔๐ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ มาใช้บังคับ

การเช่า เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ทำสัญญาเช่าเป็นกำหนดเวลาเกินห้าสิบปี ถ้าได้ทำสัญญากันไว้เป็นกำหนดเวลานานกว่านั้นก็ให้ลดลงมาเป็นห้าสิบปี การต่อสัญญาเช่าอาจทำได้แต่จะต่อสัญญาเกินสี่สิบเก้าปีนับแต่วันครบห้าสิบปีไม่ได้

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่คณะกรรมการนโยบายมีมติให้นำที่ราชพัสดุมาใช้เพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ รวมทั้งการนำไปให้เช่า หรือให้เช่าช่วง ให้อำนาจทั้งปวงของกรมธนารักษ์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุนั้นเป็นอำนาจของสำนักงาน แต่ถ้าที่ราชพัสดุนั้นอยู่ในความครอบครองหรือใช้ประโยชน์ของหน่วยงานของรัฐอื่นใด ต้องได้รับความยินยอมจากหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน ทั้งนี้ คณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดให้สำนักงานแบ่งสัดส่วนรายได้ที่ได้รับจากการใช้ที่ราชพัสดุนั้นให้เป็นรายได้ของหน่วยงานของรัฐที่ครอบครองหรือใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุนั้นอยู่เดิมหรือกรมธนารักษ์ก็ได้

การใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุตามวรรคหนึ่ง มิให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุมาใช้บังคับ

การจดทะเบียนการเช่าที่ดินอันเป็นที่ราชพัสดุหรือที่ดินของรัฐ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด และเมื่อได้จดทะเบียนตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าได้มีการจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์แล้ว

การเช่า เช่าช่วง ให้เช่า หรือให้เช่าช่วงตามมาตรานี้ไม่ถือว่าเป็นการร่วมทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ เว้นแต่คณะกรรมการนโยบายจะมีมติเป็นรายกรณีให้ถือว่าเป็นการร่วมทุนตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ

มาตรา ๕๔ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษซึ่งได้รับสิทธิตามมาตรา ๔๘ (๒) มีสิทธินำคนต่างด้าวดังต่อไปนี้เข้ามาและ

อยู่ในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ แม้ว่าจะเกินกำหนดจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

- (๑) ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านใด ๆ ที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด
- (๒) ผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการ
- (๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) หรือ (๒)

สิทธิการเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร รวมทั้งการนำคู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดให้เชิญชวนให้เข้ามาทำงานในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

กรณีที่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งยังมีได้เข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อเลขาธิการอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เลขาธิการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไป

กรณีที่คนต่างด้าวตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) ได้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้เลขาธิการอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ต่อในราชอาณาจักรและให้ออกหนังสือรับรองการอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้

มาตรา ๕๕ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๔ (๑) และ (๒) มีสิทธิทำงานตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด โดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว แต่ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเลขาธิการ ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสืออนุญาตของเลขาธิการมีสถานะเป็นใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา ๕๖ ให้ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษมีสิทธิได้รับยกเว้นหรือลดหย่อนภาษีอากรตามมาตรา ๔๘ (๓) ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย

นอกจากสิทธิตามวรรคหนึ่งแล้ว คณะกรรมการนโยบายอาจกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดหรือบางรายได้รับประโยชน์เช่นเดียวกับผู้ประกอบกิจการในเขตปลอดอากร คลังสินค้าทัณฑ์บน หรือเขตประกอบการเสรีด้วยก็ได้

มาตรา ๕๗ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ คณะกรรมการนโยบายอาจประกาศให้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกซึ่งประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากรทั้งหมดหรือแต่บางส่วน โดยจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๕๘ ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งได้รับสิทธิตามมาตรา ๔๘ (๔) มีสิทธิ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้รับยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินทั้งหมดหรือบางส่วนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๒) สามารถใช้เงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าสินค้าหรือบริการระหว่างผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

การกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตาม (๑) และ (๒) ให้คณะกรรมการนโยบายพิจารณาตกลงร่วมกับธนาคารแห่งประเทศไทยก่อน

มาตรา ๕๙ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ คณะกรรมการนโยบายจะประกาศกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ ได้รับสิทธิพิเศษอื่นใดตามมาตรา ๔๘ (๕) ตามที่เห็นสมควร ดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) ในกรณีที่การประกอบวิชาชีพใดมีกฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ขออนุญาตต้องมีสัญชาติไทยหรือต้องได้รับใบอนุญาต จดทะเบียน หรือรับรองก่อนการประกอบวิชาชีพตามกฎหมายแล้ว คณะกรรมการนโยบายอาจประกาศให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาต จดทะเบียน หรือรับรองให้ประกอบวิชาชีพนั้นในประเทศที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด สามารถประกอบวิชาชีพนั้นเพื่อกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๒) สิทธิและประโยชน์อื่นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยให้อำนาจ

ของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนและอำนาจของคณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตามกฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นอำนาจของคณะกรรมการนโยบายด้วย

มาตรา ๖๐ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ อากาศยาน มิให้นำความในมาตรา ๔๑/๒๓ มาตรา ๔๑/๓๓ และมาตรา ๔๑/๙๕ แห่งพระราชบัญญัติ การเดินอากาศ พ.ศ. ๒๕๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับแก่ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และผู้ขอรับใบรับรองหน่วยซ่อม ซึ่งประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ แต่ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ผู้ขอรับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน หรือ ผู้ขอรับใบรับรองหน่วยซ่อม ซึ่งประกอบกิจการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษต้องมีคุณสมบัติ ตามที่เลขาธิการกำหนดโดยความเห็นชอบของผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย ตามกฎหมายว่าด้วยการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

หมวด ๖ กองทุน

มาตรา ๖๑ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงาน เรียกว่า “กองทุนพัฒนาเขตพัฒนา พิเศษภาคตะวันออก” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ ชุมชน และประชาชน ที่อยู่ภายในหรือที่ได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

มาตรา ๖๒ กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๒) เงินบำรุงตามมาตรา ๔๗
- (๓) เงินสมทบจากรายได้ของสำนักงานตามมาตรา ๒๔ (๒)
- (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้
- (๕) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ตกเป็นของกองทุน
- (๖) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุน

เงินและทรัพย์สินที่เป็นของกองทุนไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๖๓ ให้สำนักงานเป็นผู้รับเงิน จ่ายเงิน เก็บรักษา และบริหารจัดการเงินกองทุน แยกออกจากงบประมาณของสำนักงาน

การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษา และการบริหารจัดการเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

มาตรา ๖๔ เงินกองทุนให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการพัฒนาพื้นที่หรือชุมชน รวมตลอดทั้งช่วยเหลือ หรือเยียวยาประชาชนและชุมชน บรรดาที่อาจได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาและให้ทุนการศึกษาแก่ประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกหรือที่อยู่ใกล้เคียงและได้รับผลกระทบจากการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

(๓) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จะส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพและความรวดเร็วในการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกตามที่คณะกรรมการนโยบายกำหนด

(๔) ค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุน

การใช้จ่ายเงินกองทุนตาม (๑) และ (๒) ให้คำนึงถึงความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย

หมวด ๗

การกำกับดูแล

มาตรา ๖๕ ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจกำกับโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงาน เพื่อการนี้จะสั่งให้สำนักงานชี้แจงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็น หรือทำรายงานก็ได้

ในกรณีที่เห็นว่าสำนักงานกระทำการใดอันมิชอบ หรืออาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหาย นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้สำนักงานยับยั้งหรือระงับการกระทำการนั้นได้

หมวด ๘

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๖ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๗ ให้ระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกและเขตส่งเสริมตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกหรือเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าคณะกรรมการนโยบายตามพระราชบัญญัตินี้ จะได้มีมติให้ยกเลิกหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๘ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทำหน้าที่คณะกรรมการนโยบายตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการนโยบายตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องจัดให้มีคณะกรรมการนโยบายภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๙ ในวาระเริ่มแรก ให้เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามมาตรา ๑๖ ซึ่งต้องแต่งตั้งเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๐ ให้โอนบรรดาหน้าที่และอำนาจ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ความรับผิดชอบทั้งงบประมาณของสำนักงานเพื่อการพัฒนาาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของสำนักงาน

มาตรา ๗๑ ให้ถือว่าการดำเนินการใด ๆ ที่คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก คณะกรรมการบริหารการพัฒนาาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และสำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ได้อนุมัติ ให้ความเห็นชอบ หรือดำเนินการไปแล้วตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๘/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๗/๒๕๖๐ เรื่อง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าคณะกรรมการนโยบายตามพระราชบัญญัตินี้จะได้มีมติให้ยกเลิกหรือกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗๒ ให้ถือว่าการอนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ รับจดทะเบียน หรือรับแจ้ง รวมถึงการดำเนินการใด ๆ เพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายภายในเขตส่งเสริมของเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกที่ได้้อนุมัติ อนุญาต ออกใบอนุญาต ให้ความเห็นชอบ รับจดทะเบียน หรือรับแจ้ง หรือดำเนินการไปแล้วตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๘/๒๕๖๐ เรื่อง มาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ และคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๗/๒๕๖๐ เรื่อง ข้อกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ มีผลใช้บังคับต่อไปได้ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๓ ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐที่เลขาธิการขอให้มาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒/๒๕๖๐ เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ลงวันที่ ๑๗ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๐ ผู้ใดประสงค์จะเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงาน ให้แสดงความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ผ่านการคัดเลือกหรือประเมินจากเลขาธิการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการนโยบายกำหนดและได้รับการบรรจุเป็นพนักงานหรือลูกจ้างของสำนักงานแล้ว ให้เป็นอันออกจากราชการหรือออกจากงาน แล้วแต่กรณี

ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างที่ออกจากราชการหรือออกจากงานตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าเป็นการออกจากราชการหรือออกจากงานเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายจัดตั้งหน่วยงานนั้นแล้วแต่กรณี หรือในกรณีเป็นลูกจ้าง ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากงานเพราะทางราชการยุบตำแหน่งหรือทางราชการเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

ในกรณีผู้ที่ออกจากราชการหรือออกจากงานตามวรรคหนึ่งยังมีสัญญาที่จะต้องรับราชการหรือปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนดไว้เพื่อชดใช้ทุนแล้ว ให้นำระยะเวลาที่มาปฏิบัติงานกับสำนักงานเป็นการรับราชการหรือปฏิบัติงานตามสัญญานั้นด้วย

ผู้รับสนองพระราชาโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง หากมีการพัฒนาพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เป็นระบบและโดยสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืนแล้วจะทำให้การใช้ที่ดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปอย่างเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่ได้อย่างแท้จริง ทั้งยังจะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศโดยรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมให้มีการประกอบพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ทันสมัย สร้างนวัตกรรมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและการเกษตรกรรมดั้งเดิม ตลอดจนวิถีชีวิตของชุมชนในพื้นที่ดังกล่าว แต่กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันไม่เอื้อต่อการพัฒนาพื้นที่ตามแนวทางดังกล่าว ไม่มีการวางแผนการบริหารพื้นที่แบบองค์รวม การพัฒนาด้านต่าง ๆ จึงเป็นไปอย่างแยกส่วนและกระจัดกระจาย ผลของการขาดการบูรณาการดังกล่าว ทำให้ไม่สามารถพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งการจัดทำระบบสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานของหน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ยังขาดความต่อเนื่องและเชื่อมโยงกัน กรณีจึงสมควรกำหนดให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีการวางแผนการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ชัดเจนแน่นอนโดยเหมาะสมกับสภาพและศักยภาพของพื้นที่ สอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีการบูรณาการการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคให้ต่อเนื่องและเชื่อมโยงกันทั้งในและนอกเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พัฒนาเมืองให้มีความทันสมัยระดับนานาชาติที่เหมาะสมต่อการอยู่อาศัยและการประกอบกิจการ มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร รวมทั้งให้สิทธิประโยชน์แก่ผู้ประกอบการในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษเป็นการเฉพาะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

คณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะสงฆ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ตรี เพื่อให้การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ตลอดจนการดูแล การปกครองคณะสงฆ์เป็นไปเพื่อส่งเสริมการเผยแผ่หลักธรรมของพระพุทธศาสนาให้เกิดการพัฒนาจิตใจและปัญญา และมีการรักษาพระธรรมวินัยของคณะสงฆ์ให้เป็นไปอย่างถูกต้องดั่งงามโดยเคร่งครัด เป็นที่เลื่อมใสศรัทธา

แก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป พระมหากษัตริย์จึงทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการแต่งตั้ง สถาปนา และถอดถอน สมณศักดิ์ของพระภิกษุในคณะสงฆ์ และแต่งตั้งกรรมการมหาเถรสมาคมตามพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคเจ็ดของมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

“ความในมาตรานี้ไม่กระทบกระเทือนพระราชอำนาจที่จะทรงพระกรุณาโปรด หรือมีพระราชวินิจฉัย ให้ปฏิบัติเป็นประการอื่น”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒ มหาเถรสมาคมประกอบด้วย สมเด็จพระสังฆราชซึ่งทรงดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นอีกไม่เกินยี่สิบรูปซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งจากสมเด็จพระราชาคณะ พระราชาคณะ หรือพระภิกษุซึ่งมีพรรษาอันสมควร และมีจริยวัตรในพระธรรมวินัยที่เหมาะสมแก่ การปกครองคณะสงฆ์

การแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งและการดำเนินการตามมาตรา ๑๕ (๔) และวรรคสอง ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย โดยจะทรงปรึกษาหารือกับสมเด็จพระสังฆราชก่อนก็ได้”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔ กรรมการมหาเถรสมาคมซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๑๔ กรรมการมหาเถรสมาคม ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) มรณภาพ
- (๒) พ้นจากความเป็นพระภิกษุ
- (๓) ลาออก
- (๔) พระมหากษัตริย์มีพระบรมราชโองการให้ออก

ในกรณีที่กรรมการมหาเถรสมาคมพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ พระมหากษัตริย์อาจทรงแต่งตั้งพระภิกษุตามมาตรา ๑๒ รูปใดรูปหนึ่งเป็นกรรมการแทน

กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคสองให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ ทวิ พระบรมราชโองการตามมาตรา ๑๐ วรรคเจ็ด การแต่งตั้งกรรมการมหาเถรสมาคมตามมาตรา ๑๒ และการให้กรรมการมหาเถรสมาคมพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐/๑ เพื่อประโยชน์แก่การปกครองคณะสงฆ์ส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้มีเจ้าคณะใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในเขตปกครองคณะสงฆ์

ภายใต้บังคับมาตรา ๒๐/๒ การแต่งตั้งและการกำหนดอำนาจหน้าที่เจ้าคณะใหญ่ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายมหาเถรสมาคม”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕

“มาตรา ๒๐/๒ การแต่งตั้งและถอดถอนเจ้าคณะใหญ่และเจ้าคณะภาค หากมีพระราชดำริเป็นประการใด ให้ดำเนินการไปตามพระราชดำรินั้น

สำหรับการแต่งตั้งและถอดถอนพระภิกษุผู้ดำรงตำแหน่งปกครองคณะสงฆ์ตำแหน่งอื่น ให้ดำเนินการไปตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีพระราชดำริเป็นประการอื่น”

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการมหาเถรสมาคมซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไป จนกว่าพระมหากษัตริย์จะทรงแต่งตั้งกรรมการมหาเถรสมาคมขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงเป็นพุทธมามกะ และทรงเป็นอัครศาสนูปถัมภก และตามโบราณราชประเพณี ที่ได้ปฏิบัติสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านานนั้น พระมหากษัตริย์ทรงอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา รวมทั้งทรงทำนุบำรุงสั่งสมมณฑลให้เจริญมั่นคงเป็นไปตามแบบแผนอันเรียบร้อยตลอดมา เพื่อให้พระพุทธศาสนา รุ่งเรืองถาวรเป็นที่เลื่อมใสศรัทธาแก่พุทธศาสนิกชน ซึ่งจะก่อให้เกิดการประพฤติปฏิบัติที่ดีงาม มีความร่มเย็นผาสุกแก่ประชาชนและเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ สมควรบัญญัติกฎหมายให้เป็นการสืบทอดและธำรงรักษาไว้ ซึ่งพระราชอำนาจตามโบราณราชประเพณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕**

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕	เล่ม ๗๙ ตอนที่ ๑๑๕ ฉบับพิเศษ หน้า ๒๙ ลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๐๕
๒	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕	เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๖ หน้า ๕ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๓๕
๓	พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติ คณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ พ.ศ. ๒๕๔๗	เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๓๔ ก ตอนที่พิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๗
๔	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๐
๕	พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีการพัฒนาและมีความมั่นคงด้านวัคซีน โดยมีวัคซีนที่ได้มาตรฐานและมีปริมาณเพียงพออันจะเป็นประโยชน์ต่อการสาธารณสุขของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วัคซีน” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากสิ่งมีชีวิตหรือที่ได้จากการสังเคราะห์หรือกระบวนการอื่นใด ที่นำมาใช้กระตุ้นหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค ทั้งในคนและสัตว์

“ความมั่นคงด้านวัคซีน” หมายความว่า การเข้าถึงวัคซีนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การดำเนินการให้มีปริมาณวัคซีนเพียงพอต่อความต้องการ มีคุณภาพ มีความปลอดภัย และมีประสิทธิภาพในการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค เพื่อการมีสุขภาพที่ดีของประชาชน ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันวัคซีนแห่งชาติ

“คณะกรรมการบริหารสถาบัน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ลูกจ้างของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

“ที่ปรึกษา” หมายความว่า ที่ปรึกษาของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

“ผู้เชี่ยวชาญ” หมายความว่า ผู้เชี่ยวชาญของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน เจ้าหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติ”
ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา อธิบดีกรมควบคุมโรค ประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ซึ่งได้รับการสรรหาจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์สูงเป็นที่ประจักษ์ในด้านกฎหมาย ด้านการเงินการคลัง ด้านการแพทย์ ด้านการวิจัยและนวัตกรรม ด้านการสัตวแพทย์ ด้านการสาธารณสุข ด้านเภสัชกรรม ด้านวัคซีน ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านเศรษฐศาสตร์ หรือด้านอุตสาหกรรม

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๗) ไม่เป็นผู้เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๘) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง หรือที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีสัญญาจ้างกับสถาบัน

(๙) ไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสถาบัน หรือในกิจการที่เป็นการแข่งขันกับกิจการของสถาบันหรือขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมายให้เป็นประธานกรรมการ กรรมการ หรือผู้แทนของสถาบันในการเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตามมาตรา ๒๒ (๘)

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้ง ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้ว อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและมีการแต่งตั้งกรรมการแทน หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖

มาตรา ๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) ออกระเบียบเกี่ยวกับการให้ทุน การส่งเสริม การสนับสนุน หรือการให้ความร่วมมือ เพื่อให้การวิจัย การพัฒนา การผลิต การบริหารจัดการ การจัดหา และการกระจายวัคซีน รวมทั้งการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้แก่ประชาชน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการใช้นโยบายเชิงรุกเพื่อการวิจัย การผลิต การจำหน่าย และการกระจายวัคซีนภายในประเทศหรือการจำหน่ายวัคซีนให้แก่องค์กรหรือประเทศต่าง ๆ ที่มีศักยภาพ เป็นประเทศคู่ค้า

(๔) กำหนดกรอบงบประมาณสำหรับใช้ในการดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๕) เสนอแนวทางต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคอันเกิดจากการดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ รวมทั้งเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำ แก้ไขเพิ่มเติม หรือปรับปรุงกฎหมายเพื่อผลักดันการดำเนินงานด้านวัคซีน

(๖) ติดตาม ประเมินผล และรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ให้คณะรัฐมนตรีทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๗) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ระเบียบตาม (๖) เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการก็ได้

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ที่ปรึกษา ประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒

ความมั่นคงด้านวัคซีน

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ของความมั่นคงด้านวัคซีน นโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการส่งเสริมและการสนับสนุน การวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การบริหารจัดการ และการจัดหาวัคซีนที่มีคุณภาพ รวมทั้งการกระจายวัคซีนให้เป็นธรรม มีระบบ และมีเอกภาพ สอดคล้องกับความจำเป็นสำหรับการใช้วัคซีนเพื่อการป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค ที่ทันต่อเหตุการณ์และความต่อเนื่องของการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค และการเพิ่มขีดความสามารถของประเทศในด้านวัคซีน

การจัดทำนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรา ๑๖ เพื่อให้การวิจัย การพัฒนา หรือการผลิตวัคซีน เป็นไปตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ คณะกรรมการอาจขอความร่วมมือส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือหน่วยงานของเอกชน ให้ดำเนินการหรือสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา หรือการผลิตวัคซีนตามสมควร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ผู้วิจัย ผู้พัฒนา ผู้ผลิต ผู้ประกันและควบคุมคุณภาพ ผู้บริหารจัดการ ผู้จัดหา ผู้กระจาย หรือผู้ให้บริการวัคซีนหรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค อาจได้รับสิทธิประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ทุนเพื่อการวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การบริหารจัดการ การจัดหา การกระจาย หรือการให้บริการวัคซีนหรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคจากสถาบัน

(๒) สิทธิได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

(๓) สิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับใด กำหนดให้การวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การบริหารจัดการ การจัดหา การกระจาย หรือการให้บริการวัคซีน หรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ต้องดำเนินการหรือต้องเสียค่าธรรมเนียม อันเป็นภาระที่ไม่เหมาะสม หรือเกินสมควร คณะกรรมการอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาดำเนินการให้มีการลดภาระดังกล่าวได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีเหตุจำเป็น เพื่อประโยชน์สาธารณะ เพื่อป้องกัน ควบคุม รักษา หรือลดความรุนแรงของโรค หรือเพื่อความมั่นคงของประเทศ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดเรื่องหนึ่งเรื่องใด ดังต่อไปนี้

(๑) การผลิตวัคซีนตามชนิดและปริมาณที่กำหนด

(๒) สัดส่วนการส่งออกวัคซีนไปนอกราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ซึ่งต้องเหมาะสมกับสัดส่วนการใช้วัคซีนภายในประเทศ

(๓) การประกันหรือการควบคุมคุณภาพวัคซีน

(๔) การจัดหา การบริหารจัดการ การกระจาย การให้บริการวัคซีน หรือการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคที่เหมาะสม

(๕) เรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องกับเหตุฉุกเฉินหรือเหตุจำเป็น

ในกรณีที่ไม่อาจขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการได้ทันต่อสถานการณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีออกประกาศไปก่อน แล้วดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบภายในสามวันทำการ ในกรณีที่มีได้ดำเนินการภายในเวลาที่กำหนด หรือคณะกรรมการไม่เห็นชอบ ให้การประกาศดังกล่าวเป็นอันสิ้นสุดลง และให้สถาบันแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

เมื่อเหตุฉุกเฉินหรือเหตุจำเป็นสิ้นสุดลงแล้ว ให้รัฐมนตรีประกาศยกเลิกประกาศนั้น

หมวด ๓

สถาบันวัคซีนแห่งชาติ

มาตรา ๑๙ ให้จัดตั้งสถาบันขึ้น เรียกว่า “สถาบันวัคซีนแห่งชาติ”

สถาบันมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทนโดยรวมไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ให้สถาบันมีที่ตั้งของสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือในจังหวัดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการบริหารสถาบันโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีอาจตั้งสำนักงานสาขาได้โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๒๑ สถาบันเป็นหน่วยงานที่ไม่แสวงหากำไรเป็นหลักและมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำร่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต และการกระจายวัคซีน ให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับที่จะใช้ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน

(๓) บริหารจัดการเพื่อการบูรณาการและขับเคลื่อนการดำเนินการให้สัมฤทธิ์ผลตามนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ

(๔) สร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีน และประสานงานหรือร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา องค์กรระหว่างประเทศ หรือองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับวัคซีน

(๕) เป็นศูนย์กลางการบริหารจัดการข้อมูลและความรู้เชิงบูรณาการ เพื่อประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบาย เศรษฐกิจ และวิชาการเกี่ยวกับวัคซีน เพื่อให้บริการทางวิชาการ พัฒนาข้อมูลและสร้างองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านวัคซีน

(๖) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการฝึกอบรมเพื่อการพัฒนาบุคลากรด้านวัคซีนของประเทศ

มาตรา ๒๒ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๑ ให้สถาบันเป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารสถาบัน และคณะอนุกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ และประสานงานติดตาม และประเมินผล เพื่อให้มีการปฏิบัติตามนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว รวมทั้งจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินการเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต และการกระจายวัคซีน ให้มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับที่จะใช้ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน และจัดให้มีทุนการวิจัยและทุนอุดหนุน เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุนให้มีการดำเนินการดังกล่าว

(๓) บริหารจัดการความรู้ ข้อมูลข่าวสาร และจัดให้มีฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการดำเนินการด้านวัคซีนของประเทศ

(๔) สนับสนุนการเพิ่มสมรรถนะในการเลือก การรับ และการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยี จากต่างประเทศ ตลอดจนการจัดการโครงการลงทุนและโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับการเลือก การรับ และการถ่ายทอดวิทยาการและเทคโนโลยีจากต่างประเทศ เพื่อให้ได้วิทยาการและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสม

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน หรือดำเนินการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านวัคซีนของประเทศ อย่างต่อเนื่อง ฝึกอบรม และจัดให้มีทุนการศึกษาสำหรับบุคลากรดังกล่าว

(๖) ก่อตั้งสิทธิ ทำนิติกรรม ถูกรวมสิทธิ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสถาบัน ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สิน ที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

(๗) ทำความตกลงและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของเอกชนทั้งในประเทศและ ต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๘) จัดตั้งนิติบุคคลหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นในกิจการที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๙) กู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๑๐) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๑๑) กระทำการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือตามที่ คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการบริหารสถาบัน หรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย หรือ ตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของสถาบัน

การจัดตั้งนิติบุคคลหรือเข้าร่วมทุนกับนิติบุคคลอื่นตาม (๘) และการกู้ยืมเงินหรือให้กู้ยืมเงิน ตาม (๙) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๓ ทุนและทรัพย์สินของสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๕๓

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสม

(๓) เงินอุดหนุนจากภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่น รวมทั้งจากต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้

(๔) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๕) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินของสถาบัน

(๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการดำเนินกิจการของสถาบัน

การรับเงินหรือทรัพย์สินตาม (๓) จะต้องไม่กระทำในลักษณะที่ทำให้สถาบันขาดความเป็นอิสระหรือความเป็นกลาง

มาตรา ๒๔ บรรดารายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นหรือสมควร สถาบันโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารสถาบัน อาจนำรายได้ของสถาบันในจำนวนที่เห็นสมควรนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๒๕ ทรัพย์สินของสถาบันไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี บุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

บรรดาทรัพย์สินที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินรายได้ของสถาบัน ให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน เว้นแต่บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยใช้เงินรายได้ตามมาตรา ๒๓ (๒) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา และใช้ประโยชน์

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ จำหน่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

มาตรา ๒๖ บรรดารายได้ ทรัพย์สิน หรือการใช้จ่ายเงินของสถาบัน ต้องจัดการหรือใช้จ่ายเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๒๑

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน ต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศให้กำหนดไว้ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ ต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารสถาบัน ทั้งนี้ การเก็บรักษาและเบิกจ่ายเงินของสถาบัน ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

หมวด ๔
การบริหารและการดำเนินการ

มาตรา ๒๗ ในการดำเนินกิจการของสถาบัน ให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์สูง เป็นที่ประจักษ์ในด้านวัคซีน ด้านการบริหาร ด้านการสัตวแพทย์ ด้านการสาธารณสุข ด้านวิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อกิจการของสถาบัน

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสี่คน ได้แก่ อธิบดีกรมควบคุมโรค อธิบดีกรมปศุสัตว์ อธิบดีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ และเลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ในด้านกฎหมาย ด้านการเงินการคลัง ด้านการบริหาร ด้านการแพทย์ ด้านการสัตวแพทย์ ด้านเทคโนโลยีชีวภาพ ด้านพยาบาล ด้านเภสัชกรรม ด้านวัคซีน หรือด้านวิทยาศาสตร์

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

การได้มาซึ่งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ ประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการบริหารสถาบัน มีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการและการดำเนินการของสถาบันเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ หน้าที่และอำนาจ เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดทิศทาง เป้าหมาย และนโยบายการบริหารงาน และอนุมัติแผนการดำเนินงาน แผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสถาบัน

(๒) ออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน หรือค่าบริการในการดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๓) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสถาบัน การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบัน และขอบเขตหน้าที่และอำนาจของส่วนงานดังกล่าว

(๔) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อื่นของเจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย

(๕) ออกระเบียบเกี่ยวกับการบริหารและจัดการการเงิน การคลัง การพัสดุ และทรัพย์สินของสถาบัน การบัญชีและการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการแต่งตั้ง หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการตรวจสอบ และการกำหนดขอบเขตเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบและผู้ตรวจสอบภายใน

(๗) ออกระเบียบเกี่ยวกับการสรรหา การแต่งตั้ง การประเมินผล และการถอดถอนผู้อำนวยการ และการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการและการมอบอำนาจให้ผู้อื่นปฏิบัติงานแทน

(๘) กระทําการอื่นใดที่จำเป็นหรือต่อเนื่องเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน หรือตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารสถาบันหรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย ระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญตาม (๕) ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๙ การประชุมคณะกรรมการบริหารสถาบัน การแต่งตั้งที่ปรึกษาของคณะกรรมการบริหารสถาบัน การแต่งตั้งคณะอนุกรรมการของคณะกรรมการบริหารสถาบันและการประชุมของคณะอนุกรรมการ และการแต่งตั้งที่ปรึกษาของคณะอนุกรรมการ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๙ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันและคณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งคำชี้แจง เอกสาร ข้อมูล หลักฐาน หรือวัตถุใดที่เกี่ยวข้องมาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการและกรรมการบริหารสถาบัน ประธานอนุกรรมการและอนุกรรมการที่คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้ง ที่ปรึกษา และประธานกรรมการตรวจสอบและกรรมการตรวจสอบ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้สถาบันมีผู้อำนวยการคนหนึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน ขึ้นตรงต่อคณะกรรมการบริหารสถาบัน มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบัน และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้าง

สถาบันอาจมีรองผู้อำนวยการหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการซึ่งแต่งตั้งจากเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง เป็นผู้รับผิดชอบการบริหารงานของสถาบันและทำหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานของสถาบันแทนผู้อำนวยการตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ตามจำนวนที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

คณะกรรมการบริหารสถาบันเป็นผู้มีอำนาจสรรหา แต่งตั้ง และถอดถอนผู้อำนวยการ

มาตรา ๓๓ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) ต้องเป็นผู้สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

(๔) เป็นผู้มีความรู้ มีผลงาน และมีประสบการณ์เหมาะสมกับกิจการของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจตามมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒

(๕) ไม่เป็นผู้บริหารของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๖) ไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๖ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘)

มาตรา ๓๔ ผู้อำนวยการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่ไม่มีผู้อำนวยการหรือผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการที่มีอาวุโสตามลำดับรักษาการแทนผู้อำนวยการ ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจอย่างเดียวกับผู้อำนวยการ

มาตรา ๓๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) มีการกำหนดไว้ในข้อตกลงระหว่างคณะกรรมการบริหารสถาบันกับผู้อำนวยการ

(๔) คณะกรรมการบริหารสถาบันมีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๓๓

มติของคณะกรรมการบริหารสถาบันให้ถอดถอนผู้อำนวยการออกจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องประกอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ โดยไม่นับรวมตำแหน่งผู้อำนวยการ

การขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๓ (๒) ให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามกำหนดเวลาในสัญญาจ้าง

มาตรา ๓๖ ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสถาบัน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๒) จัดทำแผนการดำเนินงาน แผนการลงทุน แผนการเงิน และงบประมาณของสถาบัน เสนอคณะกรรมการบริหารสถาบันเพื่ออนุมัติ

(๓) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ และการบริหารด้านอื่นของสถาบัน ตามระเบียบหรือประกาศที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบันเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับวัตถุประสงค์และหน้าที่และอำนาจของสถาบัน โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ มติ หรือนโยบายของคณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการและคณะกรรมการบริหารสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๓๗ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการของสถาบัน เพื่อการนี้ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

นิติกรรมใดที่ผู้อำนวยการหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้อำนวยการกระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนดย่อมไม่ผูกพันสถาบัน เว้นแต่คณะกรรมการบริหารสถาบันจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๘ ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันเป็นผู้กำหนดอัตราเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้ปฏิบัติงานของสถาบันมีสามประเภท คือ

(๑) เจ้าหน้าที่หรือลูกจ้าง ได้แก่ ผู้ซึ่งปฏิบัติงานโดยได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างจากงบประมาณของสถาบัน

(๒) ที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้ซึ่งสถาบันจ้างให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญโดยมีสัญญาจ้าง

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๐ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สถาบันได้เต็มเวลา

(๔) มีคุณวุฒิหรือประสบการณ์เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ตามหน้าที่และอำนาจของสถาบัน

(๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๒

(๖) ไม่เป็นที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญซึ่งมีสัญญาจ้างกับสถาบัน

(๗) ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๓๓ (๕)

ความใน (๑) มิให้ใช้บังคับแก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างชาวต่างประเทศซึ่งสถาบันจำเป็นต้องจ้างหรือแต่งตั้งตามข้อผูกพันหรือตามลักษณะของกิจการของสถาบัน

มาตรา ๔๑ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๔๐

(๔) ถูกให้ออก เพราะไม่ผ่านการประเมินผลงานตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

(๕) ถูกไล่ออกหรือปลดออก เพราะผิดวินัยตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

การขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๔๐ (๒) ให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามกำหนดเวลาในสัญญาจ้าง

มาตรา ๔๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของสถาบัน รัฐมนตรีอาจขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างเป็นการชั่วคราวได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับอนุมัติจากผู้บังคับบัญชาหรือนายจ้างของผู้นั้น และมีข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการได้รับอนุญาตให้ออกจากราชการหรือออกจากงานไปปฏิบัติงานใด ๆ และให้นับระยะเวลาระหว่างที่มาปฏิบัติงานในสถาบัน สำหรับการคำนวณบำเหน็จบำนาญหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นทำนองเดียวกันเสมือนอยู่ปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติงานเต็มเวลาดังกล่าวแล้วแต่กรณี

เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่ได้รับอนุมัติให้มาปฏิบัติงานในสถาบัน ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานเดิม ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งและเงินเดือนเดิมตามข้อตกลงที่ทำไว้ในการอนุมัติ

หมวด ๕

การบัญชี การตรวจสอบ และการประเมินผลงานของสถาบัน

มาตรา ๔๓ การบัญชีของสถาบัน ให้จัดทำตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนดซึ่งต้องเป็นไปตามมาตรฐานการบัญชี และต้องจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของสถาบัน ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการบริหารสถาบันทราบอย่างน้อยปีละครั้ง

ในการตรวจสอบภายใน ให้มีผู้ปฏิบัติงานของสถาบันทำหน้าที่เป็นผู้ตรวจสอบภายในโดยเฉพาะ และให้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบและคณะกรรมการบริหารสถาบันตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

ในการแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนเงินเดือน เลื่อนตำแหน่ง และลงโทษทางวินัยของผู้ตรวจสอบภายใน ให้ผู้อำนวยการและคณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาร่วมกันแล้วเสนอให้คณะกรรมการบริหารสถาบันให้ความเห็นชอบก่อนจึงดำเนินการได้

มาตรา ๔๔ ให้สถาบันจัดทางบุคคล งบประมาณ และบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีทุกปี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผล การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสถาบัน โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะหว่า การใช้จ่ายดังกล่าว เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ประหยัด และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด แล้วทำบันทึกรายงานผลการสอบบัญชี เสนอต่อคณะกรรมการบริหารสถาบัน

เพื่อการนี้ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบัน สอบถามผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ ผู้ตรวจสอบภายใน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้างหรือบุคคลอื่น และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ของสถาบัน เป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๔๕ ให้สถาบันทำรายงานประจำปีเสนอรัฐมนตรีทุกสิ้นปีงบประมาณ รายงานนี้ ให้กล่าวถึงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาแล้ว บัญชีทำการ พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้ง คำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการบริหารสถาบัน โครงการ และแผนงานที่จะจัดทำในภายหน้า

มาตรา ๔๖ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานของสถาบันให้มี ประสิทธิภาพ เกิดผลสัมฤทธิ์ สร้างความรับผิดชอบ และความเชื่อถือแก่สาธารณชนในกิจการของสถาบัน ตลอดจนการติดตามความก้าวหน้าและการตรวจสอบการดำเนินการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ โครงการ และแผนงานที่ได้จัดทำไว้ ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการตามระยะเวลาที่ คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามปี

การประเมินผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้จัดทำโดยสถาบัน หน่วยงาน องค์กร หรือ คณะบุคคลที่เป็นกลางและมีความเชี่ยวชาญในด้านการประเมินผลการดำเนินการ โดยมีการคัดเลือก หรือแต่งตั้งตามวิธีการที่คณะกรรมการบริหารสถาบันกำหนด

การประเมินผลการดำเนินการของสถาบันจะต้องแสดงข้อเท็จจริงให้ปรากฏในด้านประสิทธิผล ในด้านประสิทธิภาพ ในด้านการพัฒนาองค์กร และในรายละเอียดอื่นตามที่คณะกรรมการบริหารสถาบัน จะได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น คณะกรรมการบริหารสถาบันจะจัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการเป็นครั้งคราวด้วยก็ได้

ให้สถาบันรายงานผลการประเมินผลการดำเนินการต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการ และ คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการด้วย

หมวด ๖ การกำกับดูแล

มาตรา ๔๗ ให้รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจกำกับดูแลการดำเนินกิจการของสถาบัน ให้เป็นไปตามกฎหมาย และให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน เพื่อการนี้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้สถาบันชี้แจง แสดงความคิดเห็น ทำรายงาน หรือยับยั้งการกระทำของสถาบันที่ขัดต่อกฎหมาย วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งสถาบัน นโยบายของรัฐบาล มติของคณะรัฐมนตรี ยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน ตลอดจนสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการของสถาบันได้

หมวด ๗ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๙ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๕ (๑) (๒) และ (๓) และให้ผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่กรรมการและเลขานุการ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการวัคซีนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๕ (๔) ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ทั้งนี้ ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่จำนวนสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๕๐ ให้ประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นประธานกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการบริหารสถาบันวัคซีนแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปจนครบวาระตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕

การนับวาระการดำรงตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๗ (๑) และ (๓) ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นวาระแรกของการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๑ ให้ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวตามพระราชบัญญัตินี้ โดยให้ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาปฏิบัติงานของสถาบันเป็นการชั่วคราวดังกล่าวดำรงตำแหน่ง และได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้าง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ตามตำแหน่งและอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างเดิม ที่ดำรงตำแหน่งและได้รับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ถือว่าเวลาทำงานของบุคคลดังกล่าว เป็นเวลาทำงานติดต่อกันกับเวลาทำงานในสถาบันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๒ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการตามมาตรา ๓๔ ให้นับวาระ การดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ เป็นวาระแรกของการดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๓ เมื่อพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและ แผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นอันยกเลิก และให้โอนบรรดากิจการ เงิน ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ตลอดจนงบประมาณและรายได้ของสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่มีอยู่ในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไปเป็นของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่ออกตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๕ และนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ และแผนแม่บทด้านวัคซีนที่ออกตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์วัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๔ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบ ประกาศ หรือนโยบาย และแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้ดำเนินการออกระเบียบและประกาศให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันกลไกการบริหารจัดการด้านวัคซีนของประเทศไทยยังขาดความเป็นเอกภาพ ขาดความต่อเนื่องในการบูรณาการนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ด้านวัคซีน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต การกระจายวัคซีนที่มีคุณภาพและมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้วัคซีนเพื่อสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคให้แก่ประชาชนและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรคสู่คน ทั้งในสถานการณ์ปกติและในสถานการณ์ฉุกเฉิน ตลอดจนการสร้างเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญด้านวัคซีนและการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นสมควรกำหนดให้มีกลไกที่เป็นระบบในการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อให้มีการวิจัย การพัฒนา การผลิต การประกัน การควบคุมคุณภาพ การจัดหา และการกระจายวัคซีนที่เหมาะสมและเพียงพอ โดยมีคณะกรรมการที่กำหนดนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ มีองค์กรและคณะกรรมการบริหารซึ่งทำหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายและแผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว เพื่อให้การบริหารจัดการด้านวัคซีนมีความเป็นเอกภาพ มีความต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคที่ควบคุมได้ด้วยวัคซีนให้อยู่ในเขตจำกัด ให้น้อยที่สุด หรือหมดไปจากประเทศไทย อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองและความมั่นคงด้านวัคซีนของประเทศ ตลอดจนมีการกำหนดโทษอาญาเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติความมั่นคงด้านวัคซีนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๕๐ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อม
ป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกัน
ภัยพิบัติแห่งเอเชีย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ
ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชียที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย
ของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์ในประเทศไทยให้บรรลุตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าศูนย์เป็นนิติบุคคล และมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๒) ให้ศูนย์ ททรัพย์สินและสินทรัพย์ของศูนย์ ตลอดจนเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ
ซึ่งศูนย์แต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่หรือได้รับเชิญอย่างเป็นทางการให้มาปฏิบัติงานให้แก่ศูนย์ ได้รับเอกสิทธิ์
และความคุ้มกันตามกฎหมายของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย ซึ่งทำขึ้นเมื่อวันที่
๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘ และความตกลงที่จะทำกันต่อไประหว่างรัฐบาลไทยกับศูนย์ ภายใต้กรอบ
แห่งกฎบัตรดังกล่าว ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่
หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับศูนย์

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยตกลงจะเข้าเป็นภาคีกฎบัตรของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย เพื่อร่วมจัดตั้งศูนย์ดังกล่าวขึ้นเป็นองค์การระหว่างประเทศ โดยมีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยเพื่อเป็นศูนย์กลางการเตรียมความพร้อมสำหรับการป้องกันภัยพิบัติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเฝ้าระวังภัยพิบัติและรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน ดำรงความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และป้องกันภัยพิบัติทั้งในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ดังนั้น เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย
พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของศูนย์เตรียมความพร้อมป้องกันภัยพิบัติแห่งเอเชีย พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญา
ว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สนธิสัญญา” หมายความว่า สนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty) ซึ่งทำ ณ นครนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙ และรัฐบาลไทยได้ลงนามไว้เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙

“องค์การ” หมายความว่า องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์
ที่จัดตั้งขึ้นตามสนธิสัญญา

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๒) ให้องค์การ ผู้แทนของรัฐภาคีรวมทั้งผู้แทนสำรองและที่ปรึกษา ผู้แทนของรัฐภาคีซึ่งเป็นสมาชิก
ที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นคณะมนตรีบริหารรวมทั้งผู้แทนสำรองและที่ปรึกษา ผู้อำนวยการใหญ่ ผู้ตรวจ
ผู้ช่วยในการตรวจ เจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้สังเกตการณ์ รวมตลอดถึงที่พักอาศัย สถานที่ทำการ
เอกสาร หนังสือโต้ตอบ บันทึกรายการ ตัวอย่าง และอุปกรณ์ที่ได้รับการอนุมัติโดยที่ประชุมรัฐภาคี
ของคณะผู้ตรวจ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญา
เพียงเท่าที่รัฐบาลได้รับและใช้บทแห่งสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญา และความตกลงที่รัฐบาล
จะได้ทำต่อไปกับองค์การ ทั้งนี้ ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทย หรือเข้ามาในประเทศไทย
เพื่อปฏิบัติหน้าที่ หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่สนธิสัญญามีผลใช้บังคับกับประเทศไทยแล้วเป็นต้นไป

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประกาศวันที่สนธิสัญญามีผลใช้บังคับ
กับประเทศไทยในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐบาลไทยได้ลงนามในสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty) เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งสนธิสัญญาและพิธีสารแนบท้ายสนธิสัญญาได้กำหนดให้องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ (Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty Organization) และผู้ปฏิบัติการกิจที่เกี่ยวข้องกับองค์การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่จำเป็นเพื่อประโยชน์แก่การดำเนินงานขององค์การในอาณาเขต เขตอำนาจ หรือการควบคุมของรัฐภาคี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การสนธิสัญญา
ว่าด้วยการห้ามทดลองนิวเคลียร์โดยสมบูรณ์
พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของ องค์การสนธิสัญญาว่าด้วยการห้ามทดลอง นิวเคลียร์โดยสมบูรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑๕ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. ๒๕๖๒

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐๕,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนิน

และต้อนรับประมุขต่างประเทศ

๑,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ค่าใช้จ่ายตามโครงการ

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ

๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ค่าใช้จ่ายชดใช้เงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน	๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น	๙๙,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบุคลากรภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลางและงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๑,๐๖๐,๙๖๐,๙๐๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบกลาง	รวม	๒๙๖,๐๓๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ		๒๒๓,๗๖๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ		๕,๒๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓) เงินเลื่อนเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ		๑๑,๔๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ		๕๔,๘๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ		๗๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒. สำนักงานรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕,๖๙๗,๘๙๓,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี		๒๗๐,๔๙๖,๖๐๐	บาท	
(๒) กรมประชาสัมพันธ์		๙๕๘,๓๐๗,๙๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค		๗๗,๓๗๒,๐๐๐	บาท	
(๔) สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี		๓๒๑,๙๕๘,๓๐๐	บาท	
(๕) สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี		๑๔๔,๓๗๒,๗๐๐	บาท	
(๖) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ		๔๓๘,๙๑๐,๔๐๐	บาท	
(๗) สำนักงบประมาณ		๔๔๖,๔๖๔,๔๐๐	บาท	

(๘) สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ	๘๑,๐๕๐,๓๐๐	บาท
(๙) สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๕๕,๗๕๗,๖๐๐	บาท
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	๓๔๖,๘๗๐,๓๐๐	บาท
(๑๑) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	๒๖๖,๓๒๒,๙๐๐	บาท
(๑๒) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	๑๑๑,๙๑๐,๘๐๐	บาท
(๑๓) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน	๒๘๙,๓๒๔,๒๐๐	บาท
(๑๔) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	๘๒,๓๑๔,๔๐๐	บาท
(๑๕) กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร	๘๓๕,๐๑๒,๑๐๐	บาท
(๑๖) สำนักงานคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ	๖๔,๘๓๑,๔๐๐	บาท
(๑๗) สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	๔๖,๔๘๘,๑๐๐	บาท
(๑๘) สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)	๑๓๑,๐๗๙,๗๐๐	บาท
(๑๙) องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	๑๑๗,๕๔๖,๙๐๐	บาท
(๒๐) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	๑๘๐,๖๕๕,๕๐๐	บาท

(๒๑)	สถาบันบริหารจัดการ ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)		๑๒,๗๐๕,๑๐๐	บาท	
(๒๒)	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๕๒,๓๐๒,๕๐๐	บาท	
(๒๓)	สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)		๓๘,๐๗๘,๘๐๐	บาท	
(๒๔)	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)		๑๒๗,๗๖๐,๘๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๐๖,๔๖๐,๒๗๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลดกระทรวงกลาโหม		๔,๐๓๕,๓๔๖,๖๐๐	บาท	
(๒)	กองบัญชาการกองทัพไทย		๗,๑๓๐,๐๐๓,๙๐๐	บาท	
(๓)	กองทัพบก		๖๐,๘๘๘,๘๕๘,๓๐๐	บาท	
(๔)	กองทัพเรือ		๒๐,๘๕๖,๗๔๕,๗๐๐	บาท	
(๕)	กองทัพอากาศ		๑๓,๒๕๓,๗๕๔,๕๐๐	บาท	
(๖)	สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)		๒๔๕,๕๖๖,๒๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการคลัง	รวม	๑๒,๘๕๐,๔๔๕,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลดกระทรวงการคลัง		๑๒๘,๗๒๙,๒๐๐	บาท	
(๒)	กรมธนารักษ์		๖๙๗,๘๘๓,๒๐๐	บาท	
(๓)	กรมบัญชีกลาง		๘๘๑,๕๔๓,๙๐๐	บาท	
(๔)	กรมศุลกากร		๑,๙๕๖,๖๖๒,๖๐๐	บาท	
(๕)	กรมสรรพสามิต		๑,๕๒๙,๔๖๙,๓๐๐	บาท	
(๖)	กรมสรรพากร		๗,๓๖๔,๑๒๗,๓๐๐	บาท	
(๗)	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ		๖๔,๑๓๒,๘๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ		๗๐,๔๓๑,๔๐๐	บาท	
(๙)	สำนักงาน เศรษฐกิจการคลัง		๑๕๗,๔๖๕,๘๐๐	บาท	

๕.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๗๕๙,๘๒๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓,๗๕๙,๘๒๒,๕๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงการท่องเที่ยว				
	และกีฬา	รวม	๑,๕๓๕,๘๕๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว				
	และกีฬา		๒๐๔,๙๒๘,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมพลศึกษา		๗๙,๗๙๗,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมการท่องเที่ยว		๗๖๗,๘๑๑,๔๐๐	บาท	
	(๔) สถาบันการพลศึกษา		๔๘๓,๓๒๑,๔๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงการพัฒนาสังคม				
	และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒,๘๒๑,๖๑๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม				
	และความมั่นคงของมนุษย์		๘๑๙,๘๙๐,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๖๐๕,๘๕๐,๔๐๐	บาท	
	(๓) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๑๑๘,๗๓๔,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมกิจการสตรี				
	และสถาบันครอบครัว		๒๐๙,๒๗๕,๗๐๐	บาท	
	(๕) กรมพัฒนาสังคม				
	และสวัสดิการ		๘๑๐,๒๓๕,๓๐๐	บาท	
	(๖) กรมส่งเสริมและพัฒนา				
	คุณภาพชีวิตคนพิการ		๒๕๗,๖๓๑,๑๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๕,๔๗๖,๖๙๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๗๔๑,๓๔๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการข้าว		๗๕๗,๓๖๕,๑๐๐	บาท	
	(๓) กรมชลประทาน		๖,๔๘๑,๙๒๑,๐๐๐	บาท	

(๔)	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๘๓๗,๒๑๗,๘๐๐	บาท
(๕)	กรมประมง	๒,๒๓๒,๔๙๔,๓๐๐	บาท
(๖)	กรมปศุสัตว์	๓,๔๔๘,๕๐๙,๐๐๐	บาท
(๗)	กรมฝนหลวง และการบินเกษตร	๒๑๓,๕๙๖,๗๐๐	บาท
(๘)	กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๐๙๑,๕๒๘,๑๐๐	บาท
(๙)	กรมวิชาการเกษตร	๒,๑๘๖,๐๓๒,๘๐๐	บาท
(๑๐)	กรมส่งเสริมการเกษตร	๔,๐๐๗,๒๔๗,๕๐๐	บาท
(๑๑)	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑,๘๒๖,๓๒๓,๗๐๐	บาท
(๑๒)	กรมหม่อนไหม	๒๘๗,๗๘๘,๙๐๐	บาท
(๑๓)	สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรกรม	๘๐๑,๒๙๘,๘๐๐	บาท
(๑๔)	สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ	๘๙,๘๕๓,๖๐๐	บาท
(๑๕)	สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร	๓๕๔,๗๗๙,๗๐๐	บาท
(๑๖)	สถาบันวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	๘๐,๘๒๑,๒๐๐	บาท
(๑๗)	สำนักงานพิพิธภัณฑ เกษตรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)	๓๘,๕๗๗,๖๐๐	บาท
๙.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๙,๕๘๓,๒๔๙,๑๐๐ บาท คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม	๑๕๙,๐๙๕,๓๐๐	บาท
(๒)	กรมเจ้าท่า	๗๑๐,๙๕๕,๔๐๐	บาท
(๓)	กรมการขนส่งทางบก	๑,๙๑๓,๓๕๑,๖๐๐	บาท
(๔)	กรมท่าอากาศยาน	๓๐๙,๒๔๗,๘๐๐	บาท
(๕)	กรมทางหลวง	๔,๙๘๐,๗๒๕,๓๐๐	บาท
(๖)	กรมทางหลวงชนบท	๑,๔๐๙,๖๓๙,๘๐๐	บาท

(๗) สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร		๑๐๐,๒๓๓,๙๐๐	บาท
๑๐. กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๔๙๒,๐๓๘,๓๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๑๖๕,๕๘๑,๑๐๐	บาท
(๒) กรมอุตุนิยมวิทยา		๔๒๖,๐๖๗,๒๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๔๑,๖๒๖,๙๐๐	บาท
(๔) สำนักงานสถิติแห่งชาติ		๖๓๑,๗๖๕,๑๐๐	บาท
(๕) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๑๐๑,๐๗๔,๗๐๐	บาท
(๖) สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)		๑๒๕,๙๒๓,๓๐๐	บาท
๑๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑,๒๙๔,๕๙๖,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		๙๓๖,๔๙๑,๐๐๐	บาท
(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๑๗๘,๖๑๖,๖๐๐	บาท
(๓) กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง		๔๔๒,๒๕๖,๑๐๐	บาท
(๔) กรมทรัพยากรธรณี		๒๑๙,๔๗๕,๐๐๐	บาท
(๕) กรมทรัพยากรน้ำ		๗๕๕,๘๗๗,๒๐๐	บาท
(๖) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๔๓๘,๗๓๙,๖๐๐	บาท
(๗) กรมป่าไม้		๒,๕๖๙,๒๑๒,๓๐๐	บาท

(๘) กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม		๑๖๕,๙๖๘,๓๐๐	บาท
(๙) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๕,๓๔๓,๗๘๖,๕๐๐	บาท
(๑๐) สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๑๖๑,๖๕๐,๕๐๐	บาท
(๑๑) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ จากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๓๖,๕๐๓,๐๐๐	บาท
(๑๒) องค์การบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๔๖,๐๑๙,๙๐๐	บาท
๑๒. กระทรวงพลังงาน และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๘๑๘,๓๓๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน		๒๒๙,๐๔๘,๔๐๐	บาท
(๒) กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ		๘๓,๖๕๖,๔๐๐	บาท
(๓) กรมธุรกิจพลังงาน		๑๒๔,๑๒๔,๘๐๐	บาท
(๔) กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน		๓๑๗,๗๗๓,๕๐๐	บาท
(๕) สำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน		๕๗,๗๐๐,๙๐๐	บาท
(๖) สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน)		๖,๐๒๘,๕๐๐	บาท
๑๓. กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๖๓๔,๑๗๘,๙๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗๘๓,๔๐๗,๑๐๐	บาท
(๒) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๓๔,๒๒๘,๕๐๐	บาท
(๓) กรมการค้าภายใน		๒๓๕,๒๑๘,๐๐๐	บาท

(๔)	กรมเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ		๙๘,๙๐๘,๑๐๐	บาท	
(๕)	กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๑๖๒,๔๖๕,๕๐๐	บาท	
(๖)	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๒๐๖,๙๑๒,๔๐๐	บาท	
(๗)	กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๗๗๗,๐๓๕,๑๐๐	บาท	
(๘)	สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า		๕๔,๐๙๓,๒๐๐	บาท	
(๙)	ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)		๔๔,๔๑๑,๖๐๐	บาท	
(๑๐)	สถาบันวิจัยและพัฒนา อัญมณีและเครื่องประดับ แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๓๗,๔๙๙,๔๐๐	บาท	
๑๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๓,๙๒๗,๙๙๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๑,๖๖๙,๐๒๔,๓๐๐	บาท	
(๒)	กรมการปกครอง		๓๑,๒๒๘,๙๓๖,๑๐๐	บาท	
(๓)	กรมการพัฒนาชุมชน		๒,๘๓๑,๓๗๑,๘๐๐	บาท	
(๔)	กรมที่ดิน		๔,๑๓๐,๐๒๘,๒๐๐	บาท	
(๕)	กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย		๑,๔๗๗,๑๔๔,๐๐๐	บาท	
(๖)	กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑,๒๓๐,๙๕๐,๕๐๐	บาท	
(๗)	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑,๓๖๐,๕๓๙,๑๐๐	บาท	
๑๕.	กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙,๙๘๗,๑๙๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒๒๔,๐๙๒,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมคุมประพฤติ		๑,๑๘๔,๒๕๘,๕๐๐	บาท	
(๓)	กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ		๑๐๓,๓๔๒,๓๐๐	บาท	

(๔) กรมบังคับคดี		๘๐๘,๑๔๗,๖๐๐	บาท
(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๑,๒๙๖,๐๙๘,๑๐๐	บาท
(๖) กรมราชทัณฑ์		๔,๘๕๒,๓๖๒,๐๐๐	บาท
(๗) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๘๑๔,๕๕๘,๑๐๐	บาท
(๘) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔๐,๙๕๔,๔๐๐	บาท
(๙) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๑๐๒,๕๙๗,๔๐๐	บาท
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด		๔๘๗,๓๔๘,๒๐๐	บาท
(๑๑) สถาบันอนุญาโตตุลาการ		๑๐,๖๑๕,๙๐๐	บาท
(๑๒) สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๖๒,๗๙๐,๖๐๐	บาท
๑๖. กระทรวงแรงงาน และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓,๗๘๓,๙๘๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๕๒๘,๒๑๑,๓๐๐	บาท
(๒) กรมการจัดหางาน		๗๑๕,๔๕๓,๙๐๐	บาท
(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๘๗๙,๘๖๒,๘๐๐	บาท
(๔) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๗๓๙,๒๔๘,๒๐๐	บาท
(๕) สำนักงานประกันสังคม		๙๐๒,๗๑๑,๓๐๐	บาท
(๖) สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม ในการทำงาน (องค์การมหาชน)		๑๘,๔๙๕,๐๐๐	บาท
๑๗. กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๒๗๗,๔๓๙,๑๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๘๒๗,๖๒๐,๑๐๐	บาท
(๒) กรมการศาสนา		๓๘,๓๑๓,๐๐๐	บาท
(๓) กรมศิลปากร		๖๑๑,๑๑๔,๙๐๐	บาท

(๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๑๙,๕๕๒,๕๐๐	บาท
(๕) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๒๖,๓๖๒,๗๐๐	บาท
(๖) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๕๗๑,๒๔๓,๕๐๐	บาท
(๗) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)		๓๖,๔๒๓,๕๐๐	บาท
(๘) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)		๒๙,๐๐๑,๑๐๐	บาท
(๙) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)		๑๗,๘๐๘,๐๐๐	บาท
๑๘. กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๔๙๖,๕๘๒,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑๑๘,๗๔๒,๑๐๐	บาท
(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๙๔,๐๗๒,๕๐๐	บาท
(๓) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๑๑๖,๔๗๓,๐๐๐	บาท
(๔) สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแห่งชาติ		๑,๒๓๓,๖๔๖,๐๐๐	บาท
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ		๗๓,๔๑๐,๓๐๐	บาท
(๖) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๑๑๙,๓๔๙,๒๐๐	บาท
(๗) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๑๖๐,๓๐๖,๕๐๐	บาท
(๘) สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๖๓,๕๗๖,๒๐๐	บาท

(๙) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)	๙๑,๓๗๕,๗๐๐	บาท
(๑๐) สถาบันวิจัย ดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๖๔,๔๓๙,๗๐๐	บาท
(๑๑) สถาบันสารสนเทศ ทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)	๘๗,๔๒๘,๕๐๐	บาท
(๑๒) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๓๔,๒๒๕,๔๐๐	บาท
(๑๓) ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)	๓๙,๕๓๗,๑๐๐	บาท
๑๙. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๙๗,๓๕๕,๘๖๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๘,๓๙๗,๑๔๗,๐๐๐	บาท
(๒) สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา	๘๑,๗๑๒,๙๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	๒๐๙,๕๑๘,๓๕๖,๐๐๐	บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา	๙,๘๕๗,๔๔๐,๙๐๐	บาท
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	๒๑๔,๗๗๐,๓๐๐	บาท
(๖) สถาบันวิทยาลัยชุมชน	๒๔๘,๙๒๖,๐๐๐	บาท
(๗) มหาวิทยาลัยนเรศวร	๑,๕๖๘,๓๐๐,๗๐๐	บาท
(๘) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	๗๑๔,๗๗๖,๑๐๐	บาท
(๙) มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๘๙๙,๑๖๐,๙๐๐	บาท
(๑๐) มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช	๖๔๖,๐๓๔,๗๐๐	บาท

(๑๑) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๕๖๓,๙๔๘,๑๐๐	บาท
(๑๒) สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์	๓๕๐,๘๖๓,๖๐๐	บาท
(๑๓) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	๙๒,๖๙๔,๙๐๐	บาท
(๑๔) มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์	๒๕๑,๑๕๖,๑๐๐	บาท
(๑๕) มหาวิทยาลัยนครพนม	๓๑๘,๗๒๑,๙๐๐	บาท
(๑๖) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	๒๒๑,๐๗๓,๑๐๐	บาท
(๑๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี	๑๗๘,๐๖๕,๔๐๐	บาท
(๑๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร	๒๐๐,๓๑๖,๘๐๐	บาท
(๑๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม	๓๑๔,๘๙๗,๒๐๐	บาท
(๒๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๙๙,๗๑๗,๗๐๐	บาท
(๒๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๓๔๖,๗๔๔,๖๐๐	บาท
(๒๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๔๓๔,๙๒๖,๘๐๐	บาท
(๒๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๒๔๕,๖๗๔,๔๐๐	บาท
(๒๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๒๒๑,๕๐๘,๔๐๐	บาท
(๒๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๓๐๑,๔๒๓,๐๐๐	บาท
(๒๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	๓๐๔,๘๖๘,๙๐๐	บาท
(๒๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	๒๗๗,๕๐๗,๒๐๐	บาท
(๒๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	๒๙๗,๒๗๐,๘๐๐	บาท
(๒๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๓๗๗,๔๙๖,๖๐๐	บาท
(๓๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒๓๐,๐๑๐,๙๐๐	บาท
(๓๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๓๓๕,๐๓๕,๓๐๐	บาท

(๓๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	๒๒๗,๔๔๐,๒๐๐	บาท
(๓๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	๒๗๕,๗๙๙,๙๐๐	บาท
(๓๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	๒๕๓,๓๖๕,๓๐๐	บาท
(๓๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ วไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๓๒๑,๑๕๒,๕๐๐	บาท
(๓๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	๒๒๖,๖๖๙,๖๐๐	บาท
(๓๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๒๒๙,๙๙๘,๘๐๐	บาท
(๓๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	๒๓๖,๗๕๖,๓๐๐	บาท
(๓๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๒๒๒,๘๒๘,๓๐๐	บาท
(๔๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	๒๐๙,๗๓๖,๐๐๐	บาท
(๔๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๙๒,๐๕๕,๙๐๐	บาท
(๔๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	๒๑๑,๙๙๖,๕๐๐	บาท
(๔๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๒๑๔,๔๗๗,๓๐๐	บาท
(๔๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๒๒๕,๔๕๙,๓๐๐	บาท
(๔๕)	มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ	๑๐๓,๐๙๘,๓๐๐	บาท
(๔๖)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๒๗๘,๓๘๑,๗๐๐	บาท
(๔๗)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๓๐๘,๓๔๕,๔๐๐	บาท
(๔๘)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	๔๑๔,๗๑๖,๘๐๐	บาท
(๔๙)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	๓๒๕,๕๖๓,๖๐๐	บาท
(๕๐)	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๒๕๕,๑๔๗,๒๐๐	บาท

(๕๑)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	๑๘๕,๐๑๒,๑๐๐	บาท
(๕๒)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรธานี	๓๖๗,๑๒๔,๐๐๐	บาท
(๕๓)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	๒๓๘,๖๒๑,๒๐๐	บาท
(๕๔)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๓๑๗,๘๖๔,๗๐๐	บาท
(๕๕)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๘๑๘,๖๑๕,๐๐๐	บาท
(๕๖)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ	๓๗๕,๕๙๔,๐๐๐	บาท
(๕๗)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก	๓๙๐,๓๘๐,๙๐๐	บาท
(๕๘)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร	๔๗๘,๕๘๙,๕๐๐	บาท
(๕๙)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล รัตนโกสินทร์	๓๖๑,๘๕๗,๐๐๐	บาท
(๖๐)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา	๖๘๑,๙๕๐,๓๐๐	บาท
(๖๑)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย	๔๘๐,๖๙๑,๘๐๐	บาท
(๖๒)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล สุวรรณภูมิ	๔๔๐,๙๗๒,๙๐๐	บาท
(๖๓)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน	๗๘๙,๗๔๒,๓๐๐	บาท
(๖๔)	มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีสุรนารี	๙๔๐,๙๓๓,๘๐๐	บาท
(๖๕)	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๖๗๗,๘๒๐,๔๐๐	บาท

(๖๖) มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	๑,๐๓๕,๑๗๗,๐๐๐	บาท
(๖๗) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๘๘๖,๕๔๙,๗๐๐	บาท
(๖๘) มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๕๕๙,๑๑๖,๖๐๐	บาท
(๖๙) มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย	๒๖๒,๑๑๐,๗๐๐	บาท
(๗๐) มหาวิทยาลัยมหิดล	๙,๐๗๑,๒๓๗,๖๐๐	บาท
(๗๑) มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ	๑,๔๖๗,๕๐๙,๐๐๐	บาท
(๗๒) มหาวิทยาลัยบูรพา	๑,๑๗๗,๔๔๔,๙๐๐	บาท
(๗๓) มหาวิทยาลัยทักษิณ	๗๒๒,๒๗๑,๙๐๐	บาท
(๗๔) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๔,๑๙๓,๕๐๙,๓๐๐	บาท
(๗๕) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๕,๐๗๕,๖๓๖,๔๐๐	บาท
(๗๖) สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑,๔๔๘,๘๘๑,๐๐๐	บาท
(๗๗) มหาวิทยาลัยพะเยา	๗๐๙,๕๓๘,๖๐๐	บาท
(๗๘) สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	๓๓,๗๕๓,๙๐๐	บาท
(๗๙) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๓,๑๔๘,๒๐๑,๗๐๐	บาท
(๘๐) มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๔,๓๘๕,๗๐๒,๕๐๐	บาท
(๘๑) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๒,๙๘๐,๐๗๔,๘๐๐	บาท
(๘๒) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๕๔๗,๐๗๓,๙๐๐	บาท
(๘๓) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๒,๕๒๑,๖๘๙,๙๐๐	บาท
(๘๔) มหาวิทยาลัยศิลปากร	๑,๑๗๓,๑๘๘,๓๐๐	บาท
(๘๕) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๔,๓๔๙,๗๘๙,๗๐๐	บาท
(๘๖) มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๘๓๖,๕๔๑,๑๐๐	บาท
(๘๗) สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๔๗,๗๒๑,๑๐๐	บาท

(๘๘) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	๗๓,๒๐๗,๕๐๐	บาท
(๘๙) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา	๑๐๕,๘๐๙,๕๐๐	บาท
(๙๐) โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	๑๑๔,๑๑๕,๑๐๐	บาท
(๙๑) สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	๑๕,๔๙๗,๘๐๐	บาท
(๙๒) สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๒๕,๒๑๐,๘๐๐	บาท
๒๐. กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม ๑๐๔,๑๗๘,๑๘๘,๖๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	๙๒,๔๙๗,๗๖๒,๕๐๐	บาท
(๒) กรมการแพทย์	๔,๔๒๒,๙๒๙,๗๐๐	บาท
(๓) กรมควบคุมโรค	๑,๙๓๘,๐๙๔,๒๐๐	บาท
(๔) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	๑๑๓,๕๑๖,๕๐๐	บาท
(๕) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	๕๑๓,๒๕๔,๕๐๐	บาท
(๖) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	๔๑๗,๖๐๒,๘๐๐	บาท
(๗) กรมสุขภาพจิต	๑,๙๙๒,๓๑๑,๙๐๐	บาท
(๘) กรมอนามัย	๑,๒๔๙,๐๗๐,๕๐๐	บาท
(๙) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา	๓๓๕,๑๗๒,๕๐๐	บาท
(๑๐) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข	๓๐,๙๕๓,๕๐๐	บาท
(๑๑) สำนักงานหลักประกัน สุขภาพแห่งชาติ	๕๕๙,๙๔๑,๕๐๐	บาท
(๑๒) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน แห่งชาติ	๗๗,๖๗๙,๙๐๐	บาท

(๑๓) สถาบันรับรองคุณภาพ สถานพยาบาล (องค์การมหาชน)		๑๕,๘๗๗,๒๐๐	บาท
(๑๔) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๔,๐๒๑,๘๐๐	บาท
๒๑. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑,๖๕๑,๓๑๘,๗๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕๒๘,๓๓๐,๔๐๐	บาท
(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๒๓๙,๙๘๓,๑๐๐	บาท
(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓๕๓,๘๑๔,๖๐๐	บาท
(๔) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่		๒๑๙,๐๒๖,๐๐๐	บาท
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย		๕๙,๙๖๑,๒๐๐	บาท
(๖) สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๘๔,๘๕๓,๕๐๐	บาท
(๗) สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม		๖๕,๓๔๙,๙๐๐	บาท
๒๒. ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้ การควบคุมดูแลของ นายกรัฐมนตรี	รวม	๘๐,๓๒๔,๕๓๖,๘๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๑,๖๒๒,๖๘๖,๑๐๐	บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ		๘๑,๓๒๑,๔๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ		๑๑๗,๒๒๖,๖๐๐	บาท
(๔) สำนักงานราชบัณฑิตยสภา		๘๙,๖๓๘,๖๐๐	บาท
(๕) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๗๗,๗๑๓,๘๕๘,๘๐๐	บาท

(๖) สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๒๐๑,๙๘๕,๖๐๐	บาท	
(๗) ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้		๗๓,๖๔๖,๗๐๐	บาท	
(๘) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๒๖๗,๑๑๙,๐๐๐	บาท	
(๙) สำนักงานสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ		๔๗,๖๓๖,๐๐๐	บาท	
(๑๐) สำนักงานคณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมาย		๓๒,๒๖๘,๑๐๐	บาท	
(๑๑) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก		๗๗,๑๔๙,๙๐๐	บาท	
๒๓. หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๓,๐๓๐,๔๗๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๑,๖๕๓,๐๑๓,๑๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา		๑,๒๖๐,๙๐๕,๖๐๐	บาท	
(๓) สถาบันพระปกเกล้า		๑๑๖,๕๖๐,๕๐๐	บาท	
๒๔. หน่วยงานของศาล	รวม	๑๖,๔๙๕,๗๗๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานศาลยุติธรรม		๑๔,๐๘๗,๙๔๐,๘๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานศาลปกครอง		๒,๒๓๙,๓๘๕,๔๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ		๑๖๘,๔๕๒,๕๐๐	บาท	
๒๕. หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๑๒,๕๒๒,๗๗๖,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง		๑,๖๖๘,๐๘๙,๙๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน		๑๙๒,๙๙๐,๑๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๑,๓๙๐,๙๕๕,๒๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		๑,๘๖๕,๙๓๖,๐๐๐	บาท	

(๕) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑๔๑,๖๑๓,๓๐๐	บาท
(๖) สำนักงานอัยการสูงสุด		๗,๓๐๓,๑๙๑,๙๐๐	บาท
๒๖. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๓๗๒,๐๓๘,๕๐๐	บาท คือ
(๑) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๙๒๕,๔๒๒,๕๐๐	บาท
(๒) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๒๗๕,๙๕๗,๗๐๐	บาท
(๓) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๑๕,๖๑๐,๐๐๐	บาท
(๔) สถาบันการบินพลเรือน		๘๑,๘๕๙,๘๐๐	บาท
(๕) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๒๘๘,๘๕๗,๘๐๐	บาท
(๖) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๒๑,๔๒๑,๑๐๐	บาท
(๗) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๕๘,๙๒๕,๒๐๐	บาท
(๘) องค์การจัดการน้ำเสีย		๖๗,๕๘๐,๕๐๐	บาท
(๙) องค์การสวนสัตว์		๑๕๒,๗๕๙,๒๐๐	บาท
(๑๐) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๓๙๘,๖๐๒,๖๐๐	บาท
(๑๑) องค์การพิพิธภัณฑ วิทยาาสตร์แห่งชาติ		๘๕,๐๔๒,๑๐๐	บาท
๒๗. หน่วยงานอื่นของรัฐ	รวม	๙๙,๗๒๑,๗๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า		๙๙,๗๒๑,๗๐๐	บาท
มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๒๗,๘๒๔,๑๑๗,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงาน			
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑,๖๔๕,๓๕๘,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๔๘,๐๖๑,๗๐๐	บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๘๓,๓๙๓,๔๐๐	บาท

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓๓๓,๗๐๘,๐๐๐	บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๖๘๐,๑๙๔,๙๐๐	บาท
๒.	กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๑,๗๕๒,๒๔๐,๔๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๕๑๒,๒๔๐,๔๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๑๒๒,๔๑๔,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๑๒,๑๒๒,๗๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาสื่อสารมวลชน ให้เป็นกลไกในการสนับสนุน การพัฒนา		๑,๒๙๑,๖๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๘,๒๙๑,๗๐๐	บาท
๔.	สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี	รวม	๖,๐๗๒,๒๙๕,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๕,๗๐๑,๔๕๒,๘๐๐	บาท

	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๗๐,๘๔๒,๘๐๐	บาท	
๕.	สำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี	รวม	๗๔๕,๘๒๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๗๔๕,๘๒๖,๙๐๐	บาท	
๖.	สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๒๗๘,๙๐๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๐๒,๐๐๕,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยภายใน ความมั่นคงชายแดน และทางทะเล		๑๗๖,๘๙๐,๐๐๐	บาท	
๗.	สำนักงบประมาณ	รวม	๑,๕๔๒,๒๘๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๑๔๙,๘๓๔,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๓๙๒,๔๔๘,๙๐๐	บาท	
๘.	สำนักงาน สภาความมั่นคงแห่งชาติ	รวม	๑๒๒,๔๗๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๙๘,๘๑๒,๓๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความมั่นคง และความสงบเรียบร้อยภายใน ความมั่นคงชายแดน และทางทะเล		๒๓,๖๖๒,๑๐๐	บาท
๙.	สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา	รวม	๓๒๕,๐๒๙,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๒๕,๐๒๙,๕๐๐	บาท
๑๐.	สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน	รวม	๑,๗๖๘,๐๖๕,๙๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๗๖๘,๐๖๕,๙๐๐	บาท
๑๑.	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	รวม	๓๐๑,๖๐๗,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๙๑,๓๑๙,๖๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๑๐,๒๘๗,๕๐๐	บาท
๑๒.	สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ	รวม	๑๖๑,๐๐๕,๙๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๖๑,๐๐๕,๙๐๐	บาท

๑๓. สำนักงานคณะกรรมการ			
ส่งเสริมการลงทุน	รวม	๔๖๖,๔๐๕,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๖๗,๙๕๙,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาประสิทธิภาพ			
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต			
บริการ การค้า และการลงทุน		๑๙๘,๔๔๕,๖๐๐	บาท
๑๔. สำนักงาน			
ทรัพยากรน้ำแห่งชาติ	รวม	๓๒๖,๕๖๒,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๒๖,๕๖๒,๘๐๐	บาท
๑๕. กองอำนวยการ			
รักษาความมั่นคง			
ภายในราชอาณาจักร	รวม	๕,๒๐๘,๒๑๐,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง		๔,๘๕๙,๑๓๓,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
ปรับกระบวนการทำงาน			
ของกลไกที่เกี่ยวข้อง			
ด้านความมั่นคง			
จากแนวตั้งสู่แนวราบ		๒๗๒,๘๖๔,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
จัดระบบอนุรักษ์ พันธุ์			
และป้องกันการทำลาย			
ทรัพยากรธรรมชาติ		๗๖,๒๑๒,๘๐๐	บาท

๑๖.	สำนักงานคณะกรรมการ สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๑๓๘,๐๒๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๘,๐๒๑,๓๐๐	บาท	
๑๗.	ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์	รวม	๕,๑๖๐,๘๓๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๒๓๓,๕๗๖,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔,๙๒๗,๒๕๔,๖๐๐	บาท	
๑๘.	สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา				
	(องค์การมหาชน)	รวม	๓๓๑,๒๖๐,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๓๑,๒๖๐,๙๐๐	บาท	
๑๙.	สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุมและนิทรรศการ				
	(องค์การมหาชน)	รวม	๖๓๒,๔๐๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑,๙๓๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๕๘๐,๔๖๙,๐๐๐	บาท	

๒๐.	องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)	รวม	๑๑๕,๑๕๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๕,๑๕๔,๙๐๐	บาท	
๒๑.	สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	รวม	๒๙๒,๖๓๔,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๙,๕๙๖,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๔๓,๐๓๘,๑๐๐	บาท	
๒๒.	สถาบันบริหารจัดการ ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)	รวม	๑๖,๙๔๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๖,๙๔๐,๓๐๐	บาท	
๒๓.	สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๕๐,๙๕๕,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙๓,๓๙๐,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและยกระดับ ผลิตภาพแรงงาน		๕๗,๕๖๕,๐๐๐	บาท	

๒๔. สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)	รวม	๑๐๗,๘๕๕,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๗,๘๕๕,๘๐๐	บาท	
๒๕. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)	รวม	๓๙,๓๗๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๙,๓๗๖,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๑๑๗,๕๘๓,๐๖๗,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงกลาโหม	รวม	๖,๐๐๙,๗๓๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๔,๔๘๕,๒๖๒,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๓,๕๐๕,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๑๒๐,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๑,๓๗๖,๐๘๓,๒๐๐	บาท	
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวคิดสู่แนวราบ		๔,๖๓๗,๕๐๐	บาท	

๒.	กองบัญชาการกองทัพไทย	รวม	๑๐,๑๑๙,๔๗๓,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑,๔๓๒,๔๕๕,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๗๙,๔๕๘,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๑๙๗,๙๘๕,๓๐๐	บาท	
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๘,๓๙๘,๑๑๓,๗๐๐	บาท	
(๕)	แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวคิดสู่แนวราบ		๑๑,๔๖๑,๓๐๐	บาท	
๓.	กองทัพบก	รวม	๔๙,๔๘๐,๓๑๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๓,๐๔๔,๑๒๘,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๓๐๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๓๖,๐๗๓,๑๙๐,๔๐๐	บาท	

	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวคิดสู่แนวราบ		๒๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กองทัพเรือ	รวม	๒๓,๒๙๕,๒๑๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓,๙๓๔,๖๖๓,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๗,๒๔๖,๑๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๒๙๗,๔๔๖,๘๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๑๙,๐๒๘,๐๒๙,๐๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวคิดสู่แนวราบ		๗,๘๒๖,๘๐๐	บาท	
๕.	กองทัพอากาศ	รวม	๒๘,๒๓๒,๘๒๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๔,๗๐๘,๓๔๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๓๔,๐๖๔,๐๐๐	บาท	

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๒๓,๔๖๓,๔๙๐,๗๐๐	บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวคิดสู่แนวราบ		๓,๔๒๕,๔๐๐	บาท
๖. สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๔๔๕,๕๐๒,๙๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๔๖,๒๘๘,๙๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ		๑๙๙,๒๑๔,๐๐๐	บาท
มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๑๓,๕๓๕,๘๘๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงาน ปลัดกระทรวงการคลัง	รวม	๑,๒๔๘,๙๐๔,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๗๕,๐๒๒,๗๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๕๗๓,๘๘๒,๑๐๐	บาท
๒. กรมธนารักษ์	รวม	๒,๙๔๗,๓๑๔,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๑๗,๓๔๙,๒๐๐	บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๒,๕๒๙,๙๖๔,๘๐๐	บาท	
๓.	กรมบัญชีกลาง	รวม	๘๙๓,๙๗๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๘๙๓,๙๗๕,๙๐๐	บาท	
๔.	กรมศุลกากร	รวม	๑,๑๔๒,๐๗๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๑,๑๔๒,๐๗๕,๐๐๐	บาท	
๕.	กรมสรรพสามิต	รวม	๑,๐๓๑,๘๕๘,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๑,๐๓๑,๘๕๘,๒๐๐	บาท	
๖.	กรมสรรพากร	รวม	๒,๑๐๔,๖๘๖,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๒,๑๐๔,๖๘๖,๕๐๐	บาท	
๗.	สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายรัฐวิสาหกิจ	รวม	๘๓,๖๙๓,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๓,๖๙๓,๓๐๐	บาท	
๘.	สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ	รวม	๑,๓๕๑,๗๐๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๓,๓๐๖,๓๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๑,๓๐๘,๓๙๔,๘๐๐	บาท
๙.	สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๑,๙๙๐,๑๐๓,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๙๓๕,๒๗๕,๓๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๕๔,๘๒๘,๕๐๐	บาท
๑๐.	สำนักงานความร่วมมือ พัฒนาเศรษฐกิจ กับประเทศเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน)	รวม	๗๔๑,๕๗๕,๙๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๔๑,๕๗๕,๙๐๐	บาท
มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการต่างประเทศ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๘๖,๙๒๖,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑.	สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๕,๓๘๖,๙๒๖,๓๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๑,๑๐๖,๘๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๑๐๓,๒๖๗,๘๐๐	บาท

- (๓) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาความเชื่อมโยง
กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก
และสร้างความเป็นหุ้นส่วน
การพัฒนากับนานาชาติ
๕,๑๗๒,๕๕๑,๗๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๔๕๕,๗๐๔,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา รวม ๓๕๓,๘๘๔,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๑๘๖,๕๘๖,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๑๖๗,๒๙๘,๒๐๐ บาท

๒. กรมพลศึกษา รวม ๙๙๓,๗๓๔,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๒๔๗,๐๔๒,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๗๔๖,๖๙๒,๔๐๐ บาท

๓. กรมการท่องเที่ยว รวม ๓๓๒,๑๓๗,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ ๓๓๒,๑๓๗,๖๐๐ บาท

๔. สถาบันการพลศึกษา รวม ๑,๗๗๕,๙๔๘,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการพัฒนา
และเสริมสร้างศักยภาพคน ๙๙๔,๓๓๒,๓๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี ๗๘๑,๖๑๖,๑๐๐ บาท

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๗๗๖,๗๔๐,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม				
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑,๐๒๕,๒๔๒,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการแก้ไขปัญหา				
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๗๓๔,๓๐๔,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างความมั่นคง				
และลดความเหลื่อมล้ำ				
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๙๐,๙๓๘,๕๐๐	บาท	
๒. กรมกิจการเด็กและเยาวชน	รวม	๑,๐๙๔,๒๓๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการแก้ไขปัญหา				
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๔๔,๖๒๒,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างความมั่นคง				
และลดความเหลื่อมล้ำ				
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๙๔๙,๖๑๗,๔๐๐	บาท	
๓. กรมกิจการผู้สูงอายุ	รวม	๑๙๑,๒๒๓,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการแก้ไขปัญหา				
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๔๒,๐๑๙,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างความมั่นคง				
และลดความเหลื่อมล้ำ				
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๔๙,๒๐๔,๐๐๐	บาท	

๔. กรมกิจการสตรี				
และสถาบันครอบครัว	รวม	๒๙๖,๔๖๐,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๑,๔๖๔,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการแก้ไขปัญหา				
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๗๖,๙๖๗,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างความอยู่ดีมีสุข				
ของครอบครัวไทย		๑๑๘,๘๔๐,๗๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างความมั่นคง				
และลดความเหลื่อมล้ำ				
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๙,๑๘๘,๑๐๐	บาท	
๕. กรมพัฒนาสังคม				
และสวัสดิการ	รวม	๑,๔๓๗,๓๘๘,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการแก้ไขปัญหา				
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๗๔,๒๖๙,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างความมั่นคง				
และลดความเหลื่อมล้ำ				
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๒๖๓,๑๑๙,๑๐๐	บาท	
๖. กรมส่งเสริมและพัฒนา				
คุณภาพชีวิตคนพิการ	รวม	๔๗๘,๘๒๑,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการแก้ไขปัญหา				
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๖,๑๕๗,๘๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม			๔๑๒,๖๖๓,๗๐๐	บาท
๗. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)	รวม		๑,๒๕๓,๓๖๔,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน			๗๕,๕๗๘,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม			๑,๑๗๗,๗๘๖,๖๐๐	บาท
มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๓,๓๗๐,๑๔๐,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม		๙๒๐,๓๙๐,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๘๙๘,๒๓๕,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม			๒๒,๑๕๕,๕๐๐	บาท
๒. กรมการข้าว	รวม		๒๘๐,๒๙๗,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๒๔๐,๔๔๐,๒๐๐	บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๙,๘๕๗,๑๐๐	บาท
๓.	กรมชลประทาน	รวม	๑๑,๒๔๕,๒๔๔,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒,๙๔๑,๕๒๒,๗๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๘,๓๐๓,๗๒๒,๑๐๐	บาท
๔.	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๓๙๐,๙๗๙,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๗๑,๓๗๐,๔๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๙,๖๐๘,๖๐๐	บาท
๕.	กรมประมง	รวม	๖๗๖,๐๙๘,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๙๒,๗๘๙,๔๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๘๓,๓๐๘,๗๐๐	บาท

๖.	กรมปศุสัตว์	รวม	๑,๓๖๑,๔๒๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๒๑๘,๗๓๑,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๔๒,๖๘๙,๖๐๐	บาท	
๗.	กรมฝนหลวง และการบินเกษตร	รวม	๑,๕๒๙,๙๑๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๕๒๙,๙๑๘,๓๐๐	บาท	
๘.	กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๒,๓๒๘,๔๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๙๗๘,๘๗๖,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๔๙,๕๗๒,๙๐๐	บาท	
๙.	กรมวิชาการเกษตร	รวม	๙๔๔,๒๓๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๖๙,๐๘๖,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๗๕,๑๕๑,๗๐๐	บาท	

๑๐. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๘๐๙,๗๐๑,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๑๕,๘๔๙,๔๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๙๓,๘๕๒,๔๐๐	บาท	
๑๑. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๘๑๖,๑๘๒,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๘๘,๐๗๖,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๒๘,๑๐๖,๘๐๐	บาท	
๑๒. กรมหม่อนไหม	รวม	๓๑๗,๗๔๖,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๕๙,๒๙๐,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๘,๔๕๖,๒๐๐	บาท	
๑๓. สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรกรม	รวม	๘๘๐,๙๘๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๙๗,๖๗๓,๑๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๘๓,๓๑๐,๗๐๐	บาท
๑๔. สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ	รวม	๑๑๖,๓๐๔,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๖,๓๐๔,๗๐๐	บาท
๑๕. สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร	รวม	๒๔๒,๙๑๕,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔๒,๙๑๕,๑๐๐	บาท
๑๖. สถาบันวิจัยและพัฒนา พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	รวม	๓๘๔,๑๓๐,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๗๑,๗๕๐,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒๑๒,๓๗๙,๖๐๐	บาท
๑๗. สำนักงานพิพิธภัณฑ์เกษตร เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๕,๑๓๘,๐๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒๙,๑๗๓,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความมั่นคง			
และลดความเหลื่อมล้ำ			
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๙๕,๙๖๕,๐๐๐	บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๕,๐๒๘,๓๓๒,๘๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงคมนาคม	รวม	๔๒๗,๒๘๕,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๓๘๕,๔๐๖,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๑,๘๗๙,๑๐๐	บาท
๒. กรมเจ้าท่า	รวม	๒,๔๔๗,๒๙๙,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๔๔๗,๒๙๙,๓๐๐	บาท
๓. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๑,๕๕๙,๙๖๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๐๖๖,๗๖๘,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๐๖,๗๕๖,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาประสิทธิภาพ			
การบริหารราชการแผ่นดิน		๓๘๖,๔๔๑,๐๐๐	บาท

๔.	กรมท่าอากาศยาน	รวม	๕๑๖,๘๗๕,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑๖,๘๗๕,๗๐๐	บาท	
๕.	กรมทางหลวง	รวม	๒๕,๘๙๓,๐๙๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔,๗๙๓,๐๙๗,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กรมทางหลวงชนบท	รวม	๒๔,๑๑๔,๗๒๗,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๐,๙๘๑,๒๑๒,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓,๐๑๔,๓๕๗,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๑๙,๑๕๗,๖๐๐	บาท	
๗.	สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร	รวม	๖๙,๐๘๑,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๓,๑๙๔,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๑๕,๘๘๗,๕๐๐	บาท	

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๙๗๓,๒๑๘,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง

ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม รวม ๓๖๕,๖๔๗,๒๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๓๖๕,๖๔๗,๒๐๐ บาท

๒. กรมอุตุนิยมวิทยา

รวม ๑,๓๒๕,๐๓๓,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการจัดการน้ำ

และสร้างการเติบโต

บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร

กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๔๓๙,๓๓๒,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์

จัดการผลกระทบ

จากการเปลี่ยนแปลง

สภาวะภูมิอากาศ

๘๘๕,๗๐๑,๗๐๐ บาท

๓. สำนักงานคณะกรรมการ

ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติ

รวม ๑๐๐,๑๓๓,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๑๐๐,๑๓๓,๗๐๐ บาท

๔. สำนักงานสถิติแห่งชาติ

รวม ๓๓๘,๔๓๒,๖๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๓๓๘,๔๓๒,๖๐๐ บาท

๕. สำนักงานส่งเสริม

เศรษฐกิจดิจิทัล

รวม ๗๗๘,๒๗๕,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๘๗,๒๒๓,๗๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาประสิทธิภาพ			
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต			
บริการ การค้า และการลงทุน		๖๙๑,๐๕๑,๘๐๐	บาท
๖. สำนักงานพัฒนาธุรกรรม			
ทางอิเล็กทรอนิกส์			
(องค์การมหาชน)	รวม	๖๕,๖๙๖,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๖๕,๖๙๖,๑๐๐	บาท
มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ			
หน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑,๖๑๖,๔๐๑,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ			
สิ่งแวดล้อม	รวม	๗๒๕,๖๒๑,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๖๒๗,๓๕๓,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความมั่นคง			
และลดความเหลื่อมล้ำ			
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
จัดระบบอนุรักษ์ พันธุ์			
และป้องกันการทำลาย			
ทรัพยากรธรรมชาติ		๔๓,๗๖๘,๒๐๐	บาท

	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๔๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๒.	กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๒๖๔,๘๕๗,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๖๔,๘๕๗,๘๐๐	บาท
๓.	กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง	รวม	๘๕๖,๕๒๑,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๕๗,๑๓๘,๐๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๘,๑๘๗,๐๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ พื้ฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑๘,๖๘๑,๑๐๐	บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๗๒,๕๑๕,๗๐๐	บาท

๔.	กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๔๒๒,๔๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๒๒,๓๒๙,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๔๓,๗๘๐,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๕๖,๓๓๙,๐๐๐	บาท	
๕.	กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๔๘๘,๑๗๗,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๘๘,๑๗๗,๗๐๐	บาท	
๖.	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๔๒๖,๓๔๐,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๓๑,๓๔๐,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฝุ และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๗.	กรมป่าไม้	รวม	๒,๐๔๒,๖๑๐,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๘,๙๘๗,๖๐๐	บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๒๐๔,๔๐๗,๙๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ		๙,๑๘๐,๐๐๐	บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๖๒,๐๓๑,๖๐๐	บาท
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฝุ และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๗๑๘,๐๐๒,๙๐๐	บาท
๘.	กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	รวม	๓๙๑,๓๕๗,๔๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๐๔,๒๐๙,๔๐๐	บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๗๗,๑๔๘,๐๐๐	บาท
๙. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๕,๕๑๗,๙๙๓,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๐๗,๘๔๘,๒๐๐	บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓,๖๗๐,๑๒๓,๖๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๖,๗๓๐,๐๐๐	บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑,๖๐๐,๕๘๘,๐๐๐	บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ		๒๒,๗๐๓,๗๐๐	บาท

๑๐. สำนักงานนโยบาย			
และแผนทรัพยากรธรรมชาติ			
และสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๔๕,๙๙๔,๙๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			
		๑๙๓,๘๕๑,๙๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาความเชื่อมโยง			
กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก			
และสร้างความเป็นหุ้นส่วน			
การพัฒนากับนานาชาติ			
		๓,๓๓๖,๒๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
สร้างความมั่นคง			
และลดความเหลื่อมล้ำ			
ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม			
		๒๑,๓๘๙,๙๐๐	บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์			
จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟู			
และป้องกันการทำลาย			
ทรัพยากรธรรมชาติ			
		๑๔,๓๘๙,๙๐๐	บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์			
จัดการผลกระทบ			
จากการเปลี่ยนแปลง			
สถานะภูมิอากาศ			
		๑๓,๐๒๗,๐๐๐	บาท
๑๑. สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ			
จากฐานชีวภาพ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๓๒,๔๙๗,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			
		๓๐,๐๓๘,๐๐๐	บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ			๙๒,๙๖๙,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม			๙,๔๙๐,๘๐๐	บาท
๑๒. องค์การบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก				
(องค์การมหาชน)	รวม		๑๐๑,๙๗๘,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			๒๐,๗๓๘,๙๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ			๘๑,๒๓๙,๘๐๐	บาท
มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพลังงานและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๑,๔๔๔,๓๗๘,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงพลังงาน	รวม		๓๑๙,๑๕๔,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๑๖๘,๕๓๘,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน			๗๒,๙๖๔,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาและใช้พลังงาน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม			๗๗,๖๕๑,๗๐๐	บาท

๒.	กรมเชื้อเพลิงธรรมชาติ	รวม	๑๒๗,๓๒๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๘๗,๔๗๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๓๙,๘๔๕,๗๐๐	บาท	
๓.	กรมธุรกิจพลังงาน	รวม	๑๗๒,๕๕๗,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๗๒,๕๕๗,๙๐๐	บาท	
๔.	กรมพัฒนาพลังงานทดแทน				
	และอนุรักษ์พลังงาน	รวม	๗๖๑,๗๙๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการจัดการน้ำ				
	และสร้างการเติบโต				
	บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร				
	กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๖๐,๔๙๘,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาและใช้พลังงาน				
	ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		๕๐๑,๒๙๖,๔๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานนโยบาย				
	และแผนพลังงาน	รวม	๕๖,๑๖๖,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๒๓,๒๔๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาความมั่นคงทางพลังงาน		๓๒,๙๒๒,๐๐๐	บาท	
๖.	สถาบันบริหาร				
	กองทุนพลังงาน				
	(องค์การมหาชน)	รวม	๗,๓๘๔,๕๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ			๗,๓๘๔,๕๐๐	บาท
มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ				ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๓,๔๖๓,๔๘๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม		๕๑๙,๒๘๒,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ			๔๖๓,๗๓๖,๒๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาประสิทธิภาพ				
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
บริการ การค้า และการลงทุน			๕๕,๕๔๖,๔๐๐	บาท
๒. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม		๑๑๑,๓๗๔,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ			๘๐,๐๖๔,๙๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาประสิทธิภาพ				
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
บริการ การค้า และการลงทุน			๓๑,๓๐๙,๒๐๐	บาท
๓. กรมการค้าภายใน	รวม		๖๔๓,๐๔๓,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ			๑๔๙,๙๗๕,๗๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาประสิทธิภาพ				
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
บริการ การค้า และการลงทุน			๔๙๓,๐๖๘,๐๐๐	บาท

๔.	กรมเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ	รวม	๒๔๗,๐๑๔,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๙,๔๔๖,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๒๗,๕๖๗,๓๐๐	บาท	
๕.	กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๑๘๐,๑๖๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๗,๓๕๖,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๓๒,๘๑๑,๐๐๐	บาท	
๖.	กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๑๒๓,๙๕๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๑,๘๔๑,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๖๒,๑๐๙,๙๐๐	บาท	
๗.	กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ	รวม	๑,๑๕๗,๒๗๖,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑๙,๔๕๐,๓๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๖๓๗,๘๒๕,๙๐๐	บาท
๘.	สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า	รวม	๖๙,๑๘๖,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๔,๓๓๖,๔๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๕๔,๘๕๐,๔๐๐	บาท
๙.	ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ระหว่างประเทศ			
	(องค์การมหาชน)	รวม	๓๕๙,๕๙๔,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๒,๐๙๔,๐๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๒๙๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท
๑๐.	สถาบันวิจัยและพัฒนา อัญมณีและเครื่องประดับ แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๕๒,๕๙๘,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๘,๔๘๒,๐๐๐	บาท

- (๒) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต
บริการ การค้า และการลงทุน ๓๔,๑๑๖,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๖,๕๒๖,๓๔๑,๖๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย	รวม	๓,๘๔๖,๐๘๕,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ		๙๒๙,๑๕๘,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างความมั่นคง
ของสถาบันหลักของชาติ		๖๐,๓๑๙,๐๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์
ปรับกระบวนการทำงาน
ของกลไกที่เกี่ยวข้อง
ด้านความมั่นคง
จากแนวคิดสู่แนวราบ		๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์
พัฒนาประสิทธิภาพ
การบริหารราชการแผ่นดิน		๒,๘๒๑,๖๐๘,๒๐๐	บาท	
๒. กรมการปกครอง	รวม	๙,๒๖๙,๔๒๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ		๓,๑๑๘,๔๒๖,๒๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์
เสริมสร้างความมั่นคง
ของสถาบันหลักของชาติ		๒,๕๑๐,๙๕๒,๓๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวตั้งสู่แนวราบ		๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๔,๙๘๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๓,๕๙๐,๐๖๙,๓๐๐	บาท	
๓.	กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๓,๗๔๓,๗๘๓,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑,๑๓๑,๐๙๔,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๒,๖๑๒,๖๘๙,๓๐๐	บาท	
๔.	กรมที่ดิน	รวม	๑,๘๔๘,๘๓๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๕๕,๕๘๘,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๘๔๙,๓๖๐,๘๐๐	บาท	

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑๓๕,๗๘๑,๘๐๐	บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าไม้ และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๒๖๓,๙๐๔,๙๐๐	บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๓๔๔,๒๐๒,๑๐๐	บาท
๕. กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	รวม	๕,๗๖๐,๑๘๔,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๖๕๐,๙๓๗,๙๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๕,๑๐๙,๒๔๖,๙๐๐	บาท
๖. กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๑๑,๒๖๓,๒๗๐,๙๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๔๘,๓๗๕,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๒,๒๗๖,๘๒๙,๐๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ การเตรียมพร้อมแห่งชาติ และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๕,๒๒๐,๖๕๘,๕๐๐	บาท

(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๓,๓๑๗,๔๐๗,๙๐๐	บาท
๗. กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น	รวม	๗๙๔,๗๕๐,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๖๘๒,๒๓๒,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๔,๕๐๗,๕๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๙,๒๐๔,๘๐๐	บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๙๘,๘๐๕,๗๐๐	บาท
มาตรา ๑๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงยุติธรรมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๑๒,๑๖๖,๙๐๑,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม	รวม	๗๙๐,๗๐๕,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๗๓๒,๑๔๙,๕๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ปรับกระบวนการทำงาน ของกลไกที่เกี่ยวข้อง ด้านความมั่นคง จากแนวตั้งสู่แนวราบ		๕๘,๕๕๕,๘๐๐	บาท

๒.	กรมคุมประพฤติ	รวม	๓๕๗,๘๗๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๙๔,๕๓๔,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๑๖๓,๓๔๑,๐๐๐	บาท	
๓.	กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ	รวม	๕๑๙,๙๐๖,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๙๐,๓๑๔,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓๒๙,๕๙๒,๑๐๐	บาท	
๔.	กรมบังคับคดี	รวม	๒๒๑,๑๖๐,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๙๗,๐๐๕,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ		๓,๔๕๒,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๐,๗๐๓,๖๐๐	บาท	

๕.	กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน	รวม	๗๘๐,๑๑๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๓,๑๔๕,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๗๖๓,๗๗๑,๒๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม		๓,๑๙๘,๖๐๐	บาท	
๖.	กรมราชทัณฑ์	รวม	๘,๔๕๒,๗๔๗,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๕๒,๖๗๗,๙๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๖,๗๑๖,๙๙๒,๓๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๑๓,๑๙๔,๔๐๐	บาท	
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม		๑๕,๔๖๘,๙๐๐	บาท	
(๕)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๕๕๔,๔๑๔,๒๐๐	บาท	
๗.	กรมสอบสวนคดีพิเศษ	รวม	๓๒๙,๘๘๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๒๙,๘๘๘,๘๐๐	บาท	

๘.	สำนักงานกิจการยุติธรรม	รวม	๕๕,๕๐๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๕๕,๕๐๕,๒๐๐	บาท	
๙.	สถาบันนิติวิทยาศาสตร์	รวม	๑๙๙,๙๕๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๑๙๙,๙๕๗,๔๐๐	บาท	
๑๐.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	ป้องกันและปราบปราม				
	ยาเสพติด	รวม	๒๘๕,๒๗๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านความมั่นคง		๒๘๕,๒๗๘,๔๐๐	บาท	
๑๑.	สถาบันอนุญาโตตุลาการ	รวม	๒๓,๗๗๗,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๒๓,๗๗๗,๗๐๐	บาท	
๑๒.	สถาบันเพื่อการยุติธรรม				
	แห่งประเทศไทย				
	(องค์การมหาชน)	รวม	๑๔๙,๙๘๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๑๔๙,๙๘๔,๐๐๐	บาท	
	มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงแรงงานและหน่วยงานในกำกับ				ให้ตั้งเป็น
จำนวน	๓๑,๐๓๒,๓๑๖,๐๐๐ บาท	จำแนกดังนี้			
๑.	สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๖๘๐,๐๘๒,๑๐๐	บาท	คือ

(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๑๓,๒๐๓,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง		๕,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๑๕๘,๔๒๙,๑๐๐	บาท	
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒.	กรมการจัดหางาน	รวม	๓๘๗,๓๘๐,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๑๕,๑๕๑,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๖๗,๒๒๘,๘๐๐	บาท	
๓.	กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๕๙๘,๒๘๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๙๑,๑๙๕,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๘๗,๐๘๕,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

๔. กรมสวัสดิการ				
และคุ้มครองแรงงาน	รวม	๓๑๐,๒๒๔,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๗๕,๑๗๑,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา				
และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๓๕,๐๕๓,๕๐๐	บาท	
๕. สำนักงานประกันสังคม	รวม	๒๙,๐๑๐,๑๙๙,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา				
และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๒๙,๐๑๐,๑๙๙,๒๐๐	บาท	
๖. สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย				
อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อม				
ในการทำงาน (องค์การมหาชน)	รวม	๔๖,๑๔๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๗,๒๓๑,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา				
และยกระดับผลิตภาพแรงงาน		๓๘,๙๑๗,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับ				ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๔,๑๑๓,๓๒๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๘๙๘,๐๘๙,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการแก้ไขปัญหา				
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ				
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๙๖,๒๖๘,๐๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างความเข้มแข็ง				
ของสถาบันทางสังคม				
ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๕๐๑,๘๒๑,๑๐๐	บาท	

๒.	กรมการศาสนา	รวม	๓๖๘,๐๗๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕,๑๔๘,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม		๓๐๗,๕๐๔,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๒๕,๕๒๖,๕๐๐	บาท	
๓.	กรมศิลปากร	รวม	๑,๐๒๗,๘๐๒,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๕๘๓,๐๔๖,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๔๔๔,๗๕๖,๕๐๐	บาท	
๔.	กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	รวม	๖๑๘,๐๘๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๓๙,๗๐๖,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๒๗๘,๓๗๗,๐๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย	รวม	๑๙๔,๑๒๑,๓๐๐	บาท	คือ

	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๗๕,๘๔๑,๙๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๑๑๘,๒๗๙,๔๐๐	บาท
๖.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	รวม	๗๖๔,๗๗๐,๔๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๙๒,๑๔๒,๕๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๙๑,๖๙๕,๗๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความเข้มแข็ง ของสถาบันทางสังคม ทุนทางวัฒนธรรม และชุมชน		๕๘๐,๙๓๒,๒๐๐	บาท
๗.	ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	รวม	๘๔,๑๙๐,๗๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๔,๑๙๐,๗๐๐	บาท
๘.	หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๐,๘๘๒,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๒๐,๘๘๒,๖๐๐	บาท

๙.	ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)	รวม	๓๗,๓๐๘,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗,๘๙๙,๗๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมระเบียบวินัย คุณธรรม และจริยธรรม		๑๙,๔๐๘,๘๐๐	บาท	
มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๒๒,๒๔๔,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้					
๑.	สำนักงานปลัดกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑,๐๕๔,๗๐๑,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๘๐,๔๕๐,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๖๒๒,๙๔๖,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาประเทศ		๕๑,๓๐๔,๒๐๐	บาท	
๒.	กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๒๔๗,๐๖๑,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๐,๗๙๓,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๖๖,๒๖๗,๖๐๐	บาท	

๓.	สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๒๗๖,๓๐๒,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๖,๓๓๐,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ				
	การเตรียมพร้อมแห่งชาติ				
	และระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ		๓๙,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาศักยภาพ				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
	และนวัตกรรม		๑๒๐,๘๗๒,๒๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยีแห่งชาติ	รวม	๔๒๕,๓๙๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๖๘,๓๙๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	พัฒนาศักยภาพ				
	ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
	และนวัตกรรม		๒๕๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการ				
	นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี				
	และนวัตกรรมแห่งชาติ	รวม	๔๗,๔๕๒,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๔๗,๔๕๒,๘๐๐	บาท	
๖.	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ	รวม	๒๗๐,๔๒๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๙๓,๒๕๗,๘๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๗๗,๑๖๖,๙๐๐	บาท
๗.	สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๑,๐๖๘,๐๙๐,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๑๐,๔๔๐,๒๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๘๕๗,๖๕๐,๐๐๐	บาท
๘.	สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๑๓,๐๙๘,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๑๙,๓๖๓,๒๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๓๙๓,๗๓๕,๓๐๐	บาท
๙.	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)	รวม	๓๑๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๗,๐๓๐,๒๐๐	บาท

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม			๒๒๔,๘๔๐,๔๐๐	บาท
๑๐. สถาบันวิจัย				
ดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม		๖๑๔,๗๑๓,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๗๑,๗๐๘,๒๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม			๕๔๓,๐๐๕,๔๐๐	บาท
๑๑. สถาบันสารสนเทศ				
ทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)	รวม		๒๘๘,๓๒๘,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๓๕,๒๓๗,๓๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม			๒๕๓,๐๙๑,๓๐๐	บาท
๑๒. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ				
(องค์การมหาชน)	รวม		๗๑,๐๑๘,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๕๙,๕๑๘,๘๐๐	บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๓.	ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๒,๗๘๗,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๒,๗๘๗,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
จำนวน	มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๑๗๔,๙๕๘,๓๒๑,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑.	สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๓๘,๗๙๒,๙๓๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๓๘,๒๑๒,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕,๔๑๖,๑๕๙,๒๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๓,๑๓๘,๕๖๑,๔๐๐	บาท	
๒.	สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา	รวม	๙๐,๔๑๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๖,๗๐๙,๔๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓,๗๐๕,๔๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๗๔,๗๗๙,๒๔๐,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๘๑๓,๔๗๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๒,๑๙๐,๓๖๙,๑๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๑,๗๗๕,๔๐๑,๓๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา	รวม	๑๕,๙๖๕,๓๕๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๑,๐๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕,๔๖๒,๗๕๗,๙๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๐,๔๘๑,๕๗๑,๐๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	รวม	๓,๓๑๕,๔๘๐,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒,๐๘๒,๐๘๔,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๖๘๗,๗๗๗,๓๐๐	บาท	

	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๔๕,๖๑๘,๑๐๐	บาท
๖.	สถาบันวิทยาลัยชุมชน	รวม	๔๐๙,๒๑๓,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๙๔,๗๐๖,๓๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๔,๕๐๖,๗๐๐	บาท
๗.	มหาวิทยาลัยนเรศวร	รวม	๖๗๑,๗๒๑,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๑๖,๐๔๒,๐๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๘,๓๗๔,๕๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๔๗,๓๐๔,๗๐๐	บาท
๘.	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๓๕๑,๒๘๘,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๓๗,๓๐๒,๒๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๕,๕๔๕,๓๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๘,๔๔๐,๕๐๐	บาท

๙.	มหาวิทยาลัยรามคำแหง	รวม	๒๔๙,๘๖๐,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๓,๓๓๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๖,๕๒๕,๑๐๐	บาท	
๑๐.	มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมมาธิราช	รวม	๑๖๙,๘๕๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๙,๘๕๖,๗๐๐	บาท	
๑๑.	มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	รวม	๒๔๓,๖๖๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๔,๐๙๕,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๕๑,๓๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๙,๓๑๗,๘๐๐	บาท	
๑๒.	สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๑๙๖,๕๓๔,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๖,๕๓๔,๗๐๐	บาท	
๑๓.	สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	รวม	๑๕๕,๒๙๔,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๕,๒๙๔,๔๐๐	บาท	

๑๔. มหาวิทยาลัย				
นราธิวาสราชนครินทร์	รวม	๔๔๕,๑๑๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๒,๓๙๒,๖๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๒๓,๑๓๔,๗๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๕๙,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
๑๕. มหาวิทยาลัยนครพนม	รวม	๔๐๔,๖๖๔,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๒๔,๒๘๘,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๖๔,๙๗๙,๗๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์				
สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๕,๓๙๖,๐๐๐	บาท	
๑๖. มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	รวม	๑๖๕,๑๒๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๔,๒๒๓,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๓๐,๘๙๙,๘๐๐	บาท	
๑๗. มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
กาญจนบุรี	รวม	๒๓๕,๒๘๗,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๐๒,๙๕๔,๘๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๓๒,๓๔๒,๘๐๐	บาท
๑๘. มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร	รวม		๒๙๙,๖๗๒,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๒๖๙,๕๗๗,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๓๐,๐๙๕,๖๐๐	บาท
๑๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม	รวม		๒๙๐,๕๔๐,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๒๕๒,๙๒๑,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๓๗,๖๑๙,๕๐๐	บาท
๒๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	รวม		๑๕๐,๘๒๓,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑๑๔,๙๖๖,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๓๐,๐๙๖,๙๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๕,๗๖๐,๐๐๐	บาท

๒๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	รวม	๑๖๓,๔๖๖,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๐,๔๓๔,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๓,๐๓๑,๗๐๐	บาท	
๒๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	รวม	๓๘๕,๐๓๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕๒,๓๘๒,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๖๕๔,๒๐๐	บาท	
๒๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี	รวม	๔๒๑,๙๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๗๓,๗๑๕,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๘,๒๔๙,๗๐๐	บาท	
๒๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	รวม	๑๗๘,๘๓๗,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๖,๕๔๐,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๒๙๖,๖๐๐	บาท	

๒๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม	รวม	๑๗๑,๔๓๑,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๒๖,๒๖๙,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๔,๖๐๒,๒๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๐,๕๖๐,๐๐๐	บาท	
๒๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	รวม	๓๒๗,๙๙๔,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๖,๒๕๒,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๗๔๒,๓๐๐	บาท	
๒๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	รวม	๒๔๕,๕๘๘,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๒,๗๐๙,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๘๗๙,๖๐๐	บาท	
๒๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	รวม	๒๖๕,๕๐๑,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๓๒,๗๙๕,๘๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๗๐๖,๑๐๐	บาท
๒๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	รวม	๑๙๑,๒๐๔,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๔,๒๒๔,๗๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๖,๙๗๙,๙๐๐	บาท
๓๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม	๒๒๘,๓๔๙,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๖,๐๓๘,๑๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๒,๓๑๑,๔๐๐	บาท
๓๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	รวม	๒๓๒,๖๔๒,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๗,๒๓๖,๘๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๕,๔๐๕,๒๐๐	บาท
๓๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	รวม	๑๘๓,๔๗๓,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๖,๔๖๒,๔๐๐	บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๗,๐๑๐,๘๐๐	บาท
๓๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	รวม	๑๗๙,๐๑๙,๓๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๘,๐๙๕,๑๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๐,๙๒๔,๒๐๐	บาท
๓๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	รวม	๒๕๕,๑๒๑,๙๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๒๒,๙๐๐,๒๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๒๒๑,๗๐๐	บาท
๓๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	รวม	๒๐๖,๙๗๑,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๕,๕๑๘,๑๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๑,๔๕๓,๐๐๐	บาท

๓๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	รวม	๒๕๒,๓๓๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๒๑,๔๙๒,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๐,๘๔๑,๕๐๐	บาท	
๓๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๒๔๕,๑๑๙,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๑,๗๑๓,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๓,๔๐๖,๔๐๐	บาท	
๓๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	รวม	๑๔๖,๐๙๖,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๐,๗๔๖,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๕,๓๕๐,๘๐๐	บาท	
๓๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	รวม	๑๘๗,๖๒๗,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๕,๐๖๙,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๕๕๗,๕๐๐	บาท	

๔๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	รวม	๑๙๐,๕๓๙,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๕,๔๔๕,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๕,๐๙๔,๘๐๐	บาท	
๔๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยเอ็ด	รวม	๑๖๕,๓๙๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๑,๗๙๑,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๓,๖๐๘,๐๐๐	บาท	
๔๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	รวม	๒๕๕,๕๓๒,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๒๓,๒๑๖,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๓๑๕,๖๐๐	บาท	
๔๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	รวม	๑๕๗,๑๔๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๒๔,๗๘๕,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๓๕๗,๗๐๐	บาท	

๔๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	รวม	๒๐๓,๖๙๐,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๒,๓๒๙,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๓๖๑,๑๐๐	บาท	
๔๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	รวม	๒๐๒,๔๔๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๗๓,๔๔๗,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๙,๐๐๑,๕๐๐	บาท	
๔๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร	รวม	๒๘๗,๑๙๐,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๕,๔๘๘,๗๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๗๐๒,๒๐๐	บาท	
๔๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	รวม	๑๙๔,๗๓๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖๒,๖๕๘,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๐๘๐,๘๐๐	บาท	

๔๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	สวนสุนันทา	รวม	๓๑๘,๘๒๙,๗๐๐	บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนา			
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๕๘,๕๑๗,๐๐๐	บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาการศึกษา			
	เพื่อความยั่งยืน		๔๘,๕๗๖,๗๐๐	บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์			
	สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๑,๗๓๖,๐๐๐	บาท
๔๙.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	สุราษฎร์ธานี	รวม	๔๑๗,๕๕๒,๙๐๐	บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนา			
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๗๗,๑๔๔,๕๐๐	บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาการศึกษา			
	เพื่อความยั่งยืน		๒๘,๖๗๕,๐๐๐	บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์			
	สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๑,๗๓๓,๔๐๐	บาท
๕๐.	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	รวม	๒๒๑,๙๖๓,๑๐๐	บาท คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนา			
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๐,๐๕๐,๒๐๐	บาท
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาการศึกษา			
	เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๙๑๒,๙๐๐	บาท

๕๑.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	รวม	๑๒๕,๗๒๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๙๒,๘๐๔,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๒,๙๒๕,๐๐๐	บาท	
๕๒.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรธานี	รวม	๒๗๕,๓๓๖,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๔๓,๙๖๔,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๑,๓๗๒,๐๐๐	บาท	
๕๓.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	รวม	๔๖๗,๙๖๓,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๒๗,๐๒๕,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๐,๙๓๘,๔๐๐	บาท	
๕๔.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	รวม	๒๒๑,๐๙๐,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๓๑,๕๙๐,๗๐๐	บาท	
๕๕. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	รวม		๕๖๒,๓๒๗,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๕๐๒,๑๕๖,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๖๐,๑๗๐,๙๐๐	บาท	
๕๖. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	รวม		๓๔๙,๗๗๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๒๘๕,๕๐๙,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๖๔,๒๖๘,๙๐๐	บาท	
๕๗. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก	รวม		๒๐๐,๔๐๓,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑๙๑,๗๐๑,๑๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๘,๗๐๒,๘๐๐	บาท	

๕๘. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลพระนคร	รวม	๓๘๒,๘๑๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐๗,๙๐๖,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๗๔,๙๑๐,๗๐๐	บาท	
๕๙. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลรัตนโกสินทร์	รวม	๓๘๑,๐๐๗,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๖,๗๒๓,๗๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๑๑๔,๒๘๓,๙๐๐	บาท	
๖๐. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลล้านนา	รวม	๔๘๐,๘๑๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๐๔,๒๑๔,๘๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาการศึกษา				
เพื่อความยั่งยืน		๗๖,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
๖๑. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี				
ราชมงคลศรีวิชัย	รวม	๔๑๒,๙๗๑,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕๓,๐๐๕,๔๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๕๙,๙๖๖,๑๐๐	บาท
๖๒. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ	รวม		๔๐๕,๕๐๑,๙๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๓๕๑,๘๓๔,๙๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๕๓,๖๖๗,๐๐๐	บาท
๖๓. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน	รวม		๖๑๘,๑๕๔,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๔๒๙,๔๖๙,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๑๘๘,๖๘๔,๕๐๐	บาท
๖๔. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี	รวม		๙๔๒,๓๑๕,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๓๔๓,๔๕๗,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๑๓๑,๖๑๒,๓๐๐	บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๔๖๗,๒๔๕,๙๐๐	บาท

๖๕.	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	รวม	๑,๒๐๗,๑๕๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๖,๒๘๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๑๐,๘๗๒,๗๐๐	บาท	
๖๖.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	รวม	๖๔๒,๗๒๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๗๐,๒๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๖๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๒,๔๙๘,๐๐๐	บาท	
๖๗.	มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	รวม	๑,๒๔๕,๓๑๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๗๒,๒๗๘,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕๗๓,๐๓๓,๙๐๐	บาท	
๖๘.	มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	รวม	๑,๒๐๘,๒๔๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๒๐๘,๒๔๔,๓๐๐	บาท	

๖๙.	มหาวิทยาลัย			
	มหามกุฏราชวิทยาลัย	รวม	๕๘๐,๒๓๘,๙๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนา			
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๘๐,๒๓๘,๙๐๐	บาท
๗๐.	มหาวิทยาลัยมหิดล	รวม	๓,๒๘๓,๑๔๖,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนา			
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖๙๐,๕๑๑,๗๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาการศึกษา			
	เพื่อความยั่งยืน		๑,๗๒๙,๕๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
	สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒,๕๙๐,๙๐๕,๓๐๐	บาท
๗๑.	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี			
	พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	รวม	๕๖๘,๒๓๘,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนา			
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๙๒,๑๔๒,๑๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาการศึกษา			
	เพื่อความยั่งยืน		๒๗๖,๐๙๖,๕๐๐	บาท
๗๒.	มหาวิทยาลัยบูรพา	รวม	๘๕๕,๘๐๘,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน			
	ด้านการพัฒนา			
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๑,๙๖๘,๐๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์			
	พัฒนาการศึกษา			
	เพื่อความยั่งยืน		๑๗,๖๓๘,๒๐๐	บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
	สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๖๔๖,๒๐๒,๓๐๐	บาท

๗๓.	มหาวิทยาลัยทักษิณ	รวม	๕๒๕,๔๓๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๒๕,๔๓๐,๗๐๐	บาท	
๗๔.	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	รวม	๑,๒๕๘,๙๒๕,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗๔๙,๓๒๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๖,๑๑๑,๘๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๙๘,๔๙๐,๙๐๐	บาท	
๗๕.	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	รวม	๗๖๒,๙๒๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๒๘,๘๐๖,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๘,๓๙๖,๕๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๓๒๕,๗๒๖,๓๐๐	บาท	
๗๖.	สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	รวม	๕๙๐,๗๐๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๕๑,๘๘๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๓๘,๘๒๒,๖๐๐	บาท	

๓๗.	มหาวิทยาลัยพะเยา	รวม	๕๙๔,๔๙๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๔๓,๖๓๙,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕,๒๖๖,๒๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๔๕,๕๘๗,๙๐๐	บาท	
๓๘.	สถาบันดนตรีกัลยาณีวัฒนา	รวม	๑๑๔,๑๑๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๔,๑๑๐,๖๐๐	บาท	
๓๙.	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม	๑,๓๔๓,๐๔๒,๔๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๑๒๐,๐๑๑,๐๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๖๕,๑๙๓,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๕๗,๘๓๘,๔๐๐	บาท	
๔๐.	มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม	๑,๓๒๘,๐๑๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๖๓,๓๕๖,๓๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๑,๐๘๐,๗๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๔๓,๕๗๗,๒๐๐	บาท	

๘๑.	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม	๑,๕๔๓,๖๕๓,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๐๗๓,๒๔๕,๘๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓,๔๕๗,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๖๖,๙๕๐,๑๐๐	บาท	
๘๒.	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	รวม	๔๙๔,๓๐๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๔,๗๘๒,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๑๖๓,๐๒๑,๖๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
๘๓.	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๑,๓๘๘,๙๙๗,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๘๙,๓๓๓,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๔๘,๑๙๓,๐๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๕๑,๔๗๑,๕๐๐	บาท	

๘๔.	มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๖๐๖,๔๕๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๙๗,๗๒๗,๕๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๘,๗๒๗,๓๐๐	บาท	
๘๕.	มหาวิทยาลัย				
	สงขลานครินทร์	รวม	๑,๘๗๔,๖๐๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๒๕๓,๔๘๔,๖๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๒๙,๔๘๑,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๕๙๑,๖๔๒,๙๐๐	บาท	
๘๖.	มหาวิทยาลัยแม่โจ้	รวม	๕๐๒,๔๑๔,๒๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๔๓,๑๗๘,๔๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๙,๒๓๕,๘๐๐	บาท	
๘๗.	สถาบันส่งเสริมการสอน				
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑,๐๕๔,๓๓๒,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๐๙,๙๘๓,๐๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๕๔๔,๓๔๙,๙๐๐	บาท
๘๘.	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา	รวม	๑๗๐,๒๖๕,๗๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๔,๔๐๑,๙๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน		๓๕,๘๖๓,๘๐๐	บาท
๘๙.	สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครู และบุคลากรทางการศึกษา	รวม	๓๐,๗๑๔,๘๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐,๗๑๔,๘๐๐	บาท
๙๐.	โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์	รวม	๒๑๐,๐๐๔,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๑๐,๐๐๔,๒๐๐	บาท
๙๑.	สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	รวม	๓๐,๑๔๑,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๐,๑๔๑,๐๐๐	บาท
๙๒.	สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๖๕๒,๗๘๑,๗๐๐	บาท คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๖๕๒,๗๘๑,๗๐๐	บาท
มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็น จำนวน ๒๖,๐๒๓,๗๓๗,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๗,๑๒๗,๕๙๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๒,๕๙๐,๑๑๓,๗๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๑๔,๕๓๗,๔๘๓,๘๐๐	บาท
๒. กรมการแพทย์	รวม	๓,๑๐๗,๙๙๔,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๙๙๗,๕๖๐,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๒,๑๑๐,๔๓๔,๓๐๐	บาท
๓. กรมควบคุมโรค	รวม	๑,๘๗๒,๒๖๓,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑,๒๘๙,๒๘๕,๖๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๕๘๒,๙๗๗,๘๐๐	บาท
๔. กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	รวม	๑๓๙,๔๒๑,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑๒๒,๘๓๕,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๑๖,๕๘๖,๑๐๐	บาท

๕.	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	รวม	๗๔๕,๗๐๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๖๑,๔๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔๘๔,๒๘๐,๑๐๐	บาท	
๖.	กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๔๐๙,๓๐๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๗๒,๘๒๘,๕๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๕๙,๑๖๗,๒๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๗๗,๓๑๑,๔๐๐	บาท	
๗.	กรมสุขภาพจิต	รวม	๙๘๐,๑๐๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘๘๔,๑๐๕,๔๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๕,๙๙๖,๗๐๐	บาท	
๘.	กรมอนามัย	รวม	๓๗๐,๓๙๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๔๘,๕๘๓,๐๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๒๑,๘๑๐,๙๐๐	บาท	
๙.	สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา	รวม	๕๐๖,๘๖๗,๙๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๐๗,๓๑๗,๙๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๙๙,๕๕๐,๐๐๐	บาท
๑๐. สถาบันวิจัย			
ระบบสาธารณสุข	รวม	๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๘๗๐,๖๐๐	บาท
๑๑. สำนักงานหลักประกัน			
สุขภาพแห่งชาติ	รวม	๖๒๘,๐๗๗,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๖๒๘,๐๗๗,๐๐๐	บาท
๑๒. สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน			
แห่งชาติ	รวม	๙๑,๗๑๔,๘๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๗,๖๐๙,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๔,๑๐๕,๐๐๐	บาท
๑๓. โรงพยาบาลบ้านแพ้ว			
(องค์การมหาชน)	รวม	๗,๕๓๒,๔๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗,๕๓๒,๔๐๐	บาท

๑๔. สถาบันรับรองคุณภาพ				
สถานพยาบาล				
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๖,๐๕๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๖,๐๕๓,๒๐๐	บาท	
๑๕. สถาบันวัคซีนแห่งชาติ				
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๘,๘๓๒,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการพัฒนา				
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๘,๘๓๒,๓๐๐	บาท	
มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน		๑,๙๑๒,๕๐๖,๓๐๐	บาท	
จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๔๑๒,๔๐๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๓๘,๗๐๔,๓๐๐	บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาประสิทธิภาพ				
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต				
บริการ การค้า และการลงทุน		๑๖๐,๗๕๔,๖๐๐	บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนาระบบ				
บริหารจัดการกำลังคน				
และพัฒนาบุคลากรภาครัฐ		๑๒,๓๕๔,๓๐๐	บาท	
๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม	๒๔๑,๖๕๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๒๔,๒๘๘,๖๐๐	บาท	

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๑๗,๓๖๐,๑๐๐	บาท	
๓.	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๑๐๓,๘๒๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๓,๘๒๘,๑๐๐	บาท	
๔.	กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่	รวม	๑๙๙,๐๗๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๒๐,๔๑๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๗๘,๖๖๕,๑๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย	รวม	๖๐๔,๖๒๘,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๘๐,๕๒๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๒๔,๐๙๙,๒๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๒๔๑,๗๔๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๕,๕๗๗,๔๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน			๑๕๖,๑๖๙,๘๐๐	บาท
๗. สำนักงานเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม	รวม		๑๐๙,๑๖๒,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๗๐,๔๐๙,๐๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน			๓๘,๗๕๓,๗๐๐	บาท
มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้การควบคุมดูแลของนายกรัฐมนตรี ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๓,๐๗๕,๕๕๑,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ	รวม		๓,๐๕๓,๓๗๔,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑,๘๕๑,๑๘๑,๔๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาการศึกษา เพื่อความยั่งยืน			๑,๒๐๒,๑๙๓,๓๐๐	บาท
๒. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ เพื่อประสานงานโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	รวม		๖๙๙,๐๖๑,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน			๔๔,๐๔๒,๙๐๐	บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๖๕๕,๐๑๘,๒๐๐	บาท	
๓.	สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ	รวม	๒๑๔,๔๒๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๑๔,๔๒๕,๘๐๐	บาท	
๔.	สำนักงานราชบัณฑิตยสภา	รวม	๑๐๒,๕๘๐,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๐๒,๕๘๐,๕๐๐	บาท	
๕.	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๓๘,๑๘๖,๘๔๘,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๒๘,๑๗๓,๐๐๔,๑๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความมั่นคงและ ความสงบเรียบร้อยภายใน ความมั่นคงชายแดน และทางทะเล		๖,๙๐๘,๘๒๕,๗๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๓,๑๐๕,๐๑๘,๓๐๐	บาท	
๖.	สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน	รวม	๓๐๙,๖๔๐,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓๐๙,๖๔๐,๙๐๐	บาท	
๗.	ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้	รวม	๓๐๒,๔๘๑,๑๐๐	บาท	คือ

(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓๐๒,๔๘๑,๑๐๐	บาท
๘. สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ	รวม	๑๗๒,๕๔๘,๓๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๗๒,๕๔๘,๓๐๐	บาท
๙. สำนักงาน สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	รวม	๙,๙๙๖,๕๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๙,๙๙๖,๕๐๐	บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมาย	รวม	๒๔,๕๘๔,๒๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๔,๕๘๔,๒๐๐	บาท
มาตรา ๒๗ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๙๓๙,๖๘๒,๘๐๐ บาท			
จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร	รวม	๖,๒๕๖,๘๕๖,๗๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๖,๐๓๗,๙๘๔,๐๐๐	บาท

	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๑๘,๘๗๒,๗๐๐	บาท
๒.	สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๕๖๘,๒๕๙,๑๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๓๕๖,๙๘๓,๔๐๐	บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๒๑๑,๒๗๕,๗๐๐	บาท
๓.	สถาบันพระปกเกล้า	รวม	๑๑๔,๕๖๗,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๑๑๔,๕๖๗,๐๐๐	บาท

มาตรา ๒๘ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของศาล ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๑๐๖,๘๐๓,๘๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑.	สำนักงานศาลยุติธรรม	รวม	๕,๖๑๙,๒๕๑,๓๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๕,๖๑๙,๒๕๑,๓๐๐	บาท
๒.	สำนักงานศาลปกครอง	รวม	๔๓๔,๖๑๓,๓๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๓๔,๖๑๓,๓๐๐	บาท
๓.	สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ	รวม	๕๒,๙๓๙,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๕๒,๙๓๙,๒๐๐	บาท

มาตรา ๒๙ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานขององค์กรอิสระและองค์กรอัยการ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙,๑๕๕,๕๓๒,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้ง	รวม	๖,๕๕๔,๖๙๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ		๖,๕๕๔,๖๙๓,๖๐๐	บาท	
๒. สำนักงาน
ผู้ตรวจการแผ่นดิน	รวม	๗๒,๐๕๔,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ		๗๒,๐๕๔,๗๐๐	บาท	
๓. สำนักงานคณะกรรมการ
ป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ	รวม	๓๙๕,๖๖๗,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ		๓๙๕,๖๖๗,๓๐๐	บาท	
๔. สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน	รวม	๔๓๕,๑๓๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ		๔๓๕,๑๓๗,๔๐๐	บาท	
๕. สำนักงานคณะกรรมการ
สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	รวม	๗๑,๙๑๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน
ด้านการปรับสมดุล
และพัฒนาระบบบริหาร
จัดการภาครัฐ		๗๑,๙๑๓,๘๐๐	บาท	

๖.	สำนักงานอัยการสูงสุด	รวม	๑,๖๒๖,๐๖๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการปรับสมดุล				
	และพัฒนาระบบบริหาร				
	จัดการภาครัฐ		๑,๖๒๖,๐๖๕,๙๐๐	บาท	
	มาตรา ๓๐ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๖,๙๓๐,๕๕๔,๑๐๐ บาท				
	จำแนกดังนี้				
๑.	ธนาคารเพื่อการเกษตร				
	และสหกรณ์การเกษตร	รวม	๔๗,๙๙๕,๕๕๑,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์				
	เพิ่มประสิทธิภาพ				
	การบริหารจัดการ				
	ด้านการเงินการคลัง		๔๗,๙๙๕,๕๕๑,๙๐๐	บาท	
๒.	ธนาคารออมสิน	รวม	๕,๙๓๑,๑๑๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์				
	เพิ่มประสิทธิภาพ				
	การบริหารจัดการ				
	ด้านการเงินการคลัง		๕,๙๓๑,๑๑๐,๘๐๐	บาท	
๓.	ธนาคารเพื่อการส่งออก				
	และนำเข้าแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๔๑๙,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์				
	เพิ่มประสิทธิภาพ				
	การบริหารจัดการ				
	ด้านการเงินการคลัง		๒,๔๑๙,๓๐๐	บาท	
๔.	ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ				
	ขนาดกลางและขนาดย่อม				
	แห่งประเทศไทย	รวม	๔๙๒,๕๑๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์				
	เพิ่มประสิทธิภาพ				
	การบริหารจัดการ				
	ด้านการเงินการคลัง		๔๙๒,๕๑๕,๓๐๐	บาท	

๕.	บริษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม	รวม	๔,๘๘๘,๔๗๙,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๔,๘๘๘,๔๗๙,๗๐๐	บาท	
๖.	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ธนาคารอิสลาม แห่งประเทศไทย จำกัด	รวม	๗๗๕,๑๗๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ เพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ ด้านการเงินการคลัง		๗๗๕,๑๗๐,๐๐๐	บาท	
๗.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๓๑๒,๗๑๑,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๓๑๒,๗๑๑,๔๐๐	บาท	
๘.	การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๓๖๓,๐๕๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๙๖,๖๐๒,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี		๑,๗๖๖,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
๙.	การเคหะแห่งชาติ	รวม	๑,๖๖๗,๘๐๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๐๔,๗๓๙,๘๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างความมั่นคง และลดความเหลื่อมล้ำ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๕๖๓,๐๖๔,๒๐๐	บาท	

๑๐.	องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๕๔๖,๕๒๖,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๕๔๖,๕๒๖,๕๐๐	บาท	
๑๑.	การยางแห่งประเทศไทย	รวม	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๒.	การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	รวม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๓.	องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	รวม	๑,๑๓๑,๙๙๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์				
	สร้างความมั่นคง				
	และลดความเหลื่อมล้ำ				
	ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๑,๑๓๑,๙๙๕,๕๐๐	บาท	
๑๔.	สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๒๗๔,๓๙๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๒๗๔,๓๙๘,๓๐๐	บาท	
๑๕.	การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๓,๕๕๔,๒๑๔,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน				
	ด้านการสร้างความสามารถ				
	ในการแข่งขันของประเทศ		๓,๐๕๔,๒๑๔,๓๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์				
	สร้างความมั่นคง				
	และลดความเหลื่อมล้ำ				
	ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม		๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

๑๖.	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๒๗๓,๒๕๖,๓๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๖,๕๑๘,๒๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๘๖,๐๑๔,๙๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ		๕๔,๓๐๗,๑๐๐	บาท	
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๑๐๖,๔๑๖,๑๐๐	บาท	
๑๗.	องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๑๗๓,๐๒๙,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗,๑๘๗,๑๐๐	บาท	
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๐๖,๔๐๓,๘๐๐	บาท	
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความเชื่อมโยง กับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก และสร้างความเป็นหุ้นส่วน การพัฒนากับนานาชาติ		๘,๙๗๙,๘๐๐	บาท	

	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฝืนฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๕๐,๔๖๕,๒๐๐	บาท	
๑๘.	องค์การจัดการน้ำเสีย	รวม	๕๙,๕๗๒,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๙,๕๗๒,๗๐๐	บาท	
๑๙.	องค์การสวนสัตว์	รวม	๖๙๓,๗๙๕,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๗๔,๖๗๔,๖๐๐	บาท	
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๙๙,๗๐๕,๔๐๐	บาท	
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดระบบอนุรักษ์ ป่าฝืนฟู และป้องกันการทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑๙,๔๑๕,๕๐๐	บาท	
๒๐.	องค์การคลังสินค้า	รวม	๓,๔๖๓,๔๖๒,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓,๔๖๓,๔๖๒,๓๐๐	บาท	
๒๑.	สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย	รวม	๓๑๕,๕๖๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๓,๘๑๕,๕๐๐	บาท	

(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา ศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม			๒๑๑,๗๔๖,๒๐๐	บาท
๒๒. องค์การพิพิธภัณฑ วิทยาาสตร์แห่งชาติ	รวม		๗๖๕,๙๒๖,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๑๔๙,๒๐๒,๘๐๐	บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา ศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม			๖๑๖,๗๒๓,๓๐๐	บาท
มาตรา ๓๑ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการในพระองค์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. ส่วนราชการในพระองค์	รวม		๖,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง			๖,๘๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
มาตรา ๓๒ งบประมาณรายจ่ายของสภาอากาศไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙,๖๕๔,๔๘๑,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สภาอากาศไทย	รวม		๙,๖๕๔,๔๘๑,๑๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี			๙,๖๕๔,๔๘๑,๑๐๐	บาท
มาตรา ๓๓ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานอื่นของรัฐ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๖๗,๐๓๕,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า	รวม		๑๖๗,๐๓๕,๙๐๐	บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ			๑๖๗,๐๓๕,๙๐๐	บาท

มาตรา ๓๔ งบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๕,๓๔๐,๗๕๗,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนหมู่บ้าน และชุมชนเมืองแห่งชาติ	๑๑๕,๙๐๘,๐๐๐	บาท
(๒) กองทุนการทำอากาศยาน อุตะเภา	๑๙๙,๐๘๓,๐๐๐	บาท
(๓) กองทุนประชารัฐ เพื่อเศรษฐกิจฐานราก	๔๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) กองทุนคุ้มครองเด็ก	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) กองทุนส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม	๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๖) กองทุนหมุนเวียน เพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกร และผู้ยากจน	๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๗) กองทุนปรับโครงสร้าง การผลิตภาคเกษตร เพื่อเพิ่มขีดความสามารถ การแข่งขันของประเทศ	๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๘) กองทุนฟื้นฟู และพัฒนาเกษตรกร	๕๐๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๙) กองทุนจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) กองทุนยุติธรรม	๒๓๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๑) กองทุนส่งเสริม การเผยแผ่พระพุทธศาสนา เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	๑๗,๖๙๐,๐๐๐	บาท
(๑๒) กองทุนส่งเสริม งานจดหมายเหตุ	๒๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๓) กองทุนส่งเสริมศิลปร่วมสมัย	๘,๘๓๓,๘๐๐	บาท

(๑๔) กองทุนส่งเสริม และพัฒนาการศึกษา สำหรับคนพิการ	๙๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๕) กองทุนภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย	๔๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๖) กองทุนเพื่อการสืบสวน และสอบสวนคดีอาญา	๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๗) กองทุนเพื่อผู้เคยเป็น สมาชิกรัฐสภา	๒๗๗,๘๗๗,๗๐๐	บาท
(๑๘) กองทุนเพื่อการพัฒนา พรรคการเมือง	๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๙) กองทุนเพื่อความเสมอภาค ทางการศึกษา	๒,๕๓๗,๓๖๕,๐๐๐	บาท

มาตรา ๓๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๑๑,๙๒๔,๒๖๖,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๑๔๓,๑๐๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๒๗,๙๓๓,๔๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานสภาความมั่นคง แห่งชาติ		๙๑,๘๓๘,๕๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน		๔๙,๑๔๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร		๓,๙๗๔,๑๙๑,๖๐๐	บาท	
๒. กระทรวงกลาโหม	รวม	๑,๕๑๘,๗๐๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กองบัญชาการ กองทัพไทย		๖๘,๓๑๕,๒๐๐	บาท	
(๒) กองทัพบก		๗๒๔,๖๐๙,๐๐๐	บาท	
(๓) กองทัพเรือ		๗๑๖,๘๒๘,๑๐๐	บาท	

	(๔) กองทัพอากาศ		๘,๙๕๐,๒๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓๑,๑๓๘,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓๑,๑๓๘,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงการท่องเที่ยว				
	และกีฬา	รวม	๖๑,๓๑๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพลศึกษา		๖๑,๓๑๖,๗๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงการพัฒนาสังคม				
	และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๐๐,๕๒๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม				
	และความมั่นคงของมนุษย์		๑๔๕,๔๙๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาสังคม				
	และสวัสดิการ		๕๕,๐๒๗,๒๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๖๑,๘๑๕,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๑๗,๖๙๒,๕๐๐	บาท	
	(๒) กรมการข้าว		๑๘,๖๔๓,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๑๘,๙๘๖,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมประมง		๒๒,๗๖๔,๒๐๐	บาท	
	(๕) กรมปศุสัตว์		๒๒,๐๗๒,๖๐๐	บาท	
	(๖) กรมพัฒนาที่ดิน		๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๗) กรมวิชาการเกษตร		๒๔,๑๔๑,๒๐๐	บาท	
	(๘) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๘,๐๑๖,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๔๑๖,๘๕๔,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมทางหลวงชนบท		๔๑๖,๘๕๔,๘๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๙,๖๙๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๑๙,๖๙๕,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑,๖๐๑,๑๙๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๘๔๑,๒๕๖,๙๐๐	บาท	

	(๒) กรมที่ดิน		๕๔,๗๐๙,๙๐๐	บาท	
	(๓) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๖๙๙,๓๑๖,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๕,๙๐๙,๒๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๕๖,๐๔๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒๖,๗๑๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมคุมประพฤติ		๖,๓๒๘,๔๐๐	บาท	
	(๓) กรมคุมครอง สิทธิและเสรีภาพ		๖,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมบังคับคดี		๙๔๙,๘๐๐	บาท	
	(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๓,๓๗๙,๑๐๐	บาท	
	(๖) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๒,๙๓๖,๐๐๐	บาท	
	(๗) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๙,๔๙๖,๒๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๕,๓๕๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๕,๓๕๕,๐๐๐	บาท	
๑๒.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๑๑,๙๐๓,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๓๒,๘๙๗,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมการศาสนา		๓,๔๒๘,๘๐๐	บาท	
	(๓) กรมศิลปากร		๖๑,๐๒๗,๐๐๐	บาท	
	(๔) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๒,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๑๑,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
๑๓.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๔๓๙,๑๕๒,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๒๙๑,๘๖๒,๗๐๐	บาท	

(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๖๘๔,๙๗๒,๖๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๑๗๓,๗๔๑,๑๐๐	บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๘๐,๐๑๙,๖๐๐	บาท
(๕) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๖) มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์		๕๔,๒๗๔,๖๐๐	บาท
(๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา		๔๑,๐๔๙,๘๐๐	บาท
(๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา		๑,๑๐๐,๐๐๐	บาท
(๙) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		๑๒,๔๑๐,๗๐๐	บาท
(๑๐) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		๘๑,๗๒๑,๘๐๐	บาท
๑๔. กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๑,๐๐๕,๔๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๑,๐๐๕,๔๐๐	บาท
๑๕. ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒,๐๙๕,๙๖๔,๒๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน พระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๒๕๔,๔๔๖,๐๐๐	บาท
(๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๓๗,๕๗๖,๑๐๐	บาท
(๓) ศูนย์อำนวยการบริหาร จังหวัดชายแดนภาคใต้		๑,๗๐๓,๙๔๒,๑๐๐	บาท
๑๖. หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๔๙๔,๒๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๔๙๔,๒๐๐	บาท

มาตรา ๓๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าว และการค้ามนุษย์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๖๔๓,๒๘๔,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๘,๖๔๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๑๒,๕๙๙,๓๐๐	บาท	
(๒) กองอำนวยการ				
รักษาความมั่นคง				
ภายในราชอาณาจักร		๑๖,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๓,๔๓๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๓,๔๓๘,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงการพัฒนาสังคม				
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๒๐,๖๔๑,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม				
และความมั่นคงของมนุษย์		๒๒๐,๖๔๑,๖๐๐	บาท	
๔. กระทรวงเกษตร				
และสหกรณ์	รวม	๑๘,๓๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมประมง		๑๘,๓๔๐,๐๐๐	บาท	
๕. กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐,๐๑๑,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมเจ้าท่า		๑๐,๐๑๑,๕๐๐	บาท	
๖. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๒,๗๐๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการปกครอง		๖๒,๗๐๗,๘๐๐	บาท	
๗. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๗,๒๑๔,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๗,๒๑๔,๕๐๐	บาท	
๘. กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๓๙,๖๕๖,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงแรงงาน		๑๖,๖๕๔,๘๐๐	บาท	

	(๒) กรมการจัดหางาน		๘๗,๓๙๒,๕๐๐	บาท	
	(๓) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๓๕,๖๐๙,๓๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕,๗๓๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕,๗๓๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๓๖,๗๑๑,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๓๕,๗๐๐,๘๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๑,๐๑๑,๐๐๐	บาท	
๑๑.	หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๑๐,๑๘๓,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานอัยการสูงสุด		๑๐,๑๘๓,๒๐๐	บาท	
มาตรา ๓๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และ					
บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๕,๒๕๖,๓๗๓,๑๐๐ บาท					
จำแนกดังนี้					
๑.	หน่วยงานในกำกับ				
	ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๖,๖๔๗,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองอำนวยการ รักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักร		๒๐๖,๖๔๗,๔๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงกลาโหม	รวม	๓๒๑,๖๖๕,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม		๒,๗๘๘,๒๐๐	บาท	
	(๒) กองบัญชาการกองทัพไทย		๓๕,๕๙๓,๔๐๐	บาท	
	(๓) กองทัพบก		๒๑๕,๘๖๐,๐๐๐	บาท	
	(๔) กองทัพเรือ		๔๗,๖๗๑,๓๐๐	บาท	
	(๕) กองทัพอากาศ		๑๙,๗๕๒,๓๐๐	บาท	

๓.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๘๙,๗๒๑,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๒๗,๙๓๕,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมการปกครอง		๑๓๕,๐๐๕,๕๐๐	บาท	
	(๓) กรมการพัฒนาชุมชน		๒๖,๗๘๐,๔๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๒,๓๓๗,๐๖๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมคุมประพฤติ		๓๙๔,๓๗๒,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมพินิจและคุ้มครอง เด็กและเยาวชน		๑๗,๕๓๒,๓๐๐	บาท	
	(๓) กรมราชทัณฑ์		๗๙,๖๖๘,๙๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด		๑,๘๘๕,๔๙๑,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๓๓,๒๗๗,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๒๐,๒๒๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๑๓,๐๕๕,๒๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๒๑๓,๔๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๘,๖๒๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๔๖,๑๐๓,๕๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๓๓,๖๘๐,๕๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑,๒๑๔,๓๖๕,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๔๒๗,๘๑๒,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมการแพทย์		๔๗๓,๕๘๒,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมวิทยาศาสตร์				
	การแพทย์		๑๑๑,๙๐๗,๑๐๐	บาท	
	(๔) กรมสุขภาพจิต		๑๗๘,๔๗๙,๕๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานคณะกรรมการ				
	อาหารและยา		๒๒,๕๘๓,๘๐๐	บาท	
๙.	ส่วนราชการไม่สังกัด				
	สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๗๓๐,๒๒๑,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๗๑๙,๕๘๐,๑๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานป้องกัน				
	และปราบปรามการฟอกเงิน		๑๐,๖๔๑,๖๐๐	บาท	
มาตรา ๓๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ					
ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๑,๔๔๒,๑๕๓,๒๐๐ บาท					
จำแนกดังนี้					
๑.	หน่วยงานในกำกับ				
	ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๗๒,๔๗๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ				
	(องค์การมหาชน)		๗๒,๔๗๒,๐๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓๒,๒๕๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานนโยบาย				
	และยุทธศาสตร์การค้า		๓๒,๒๕๗,๘๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๒๐๑,๓๒๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๒๐๑,๓๒๕,๙๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงวิทยาศาสตร์				
	และเทคโนโลยี				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๘๘,๗๕๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๐,๐๑๕,๐๐๐	บาท	

(๒)	สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๒๑,๔๗๗,๘๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๔๒,๗๓๕,๖๐๐	บาท	
(๔)	สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๕๓,๐๓๑,๔๐๐	บาท	
(๕)	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)		๕๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖)	ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๕๔,๒๘๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๕๔,๒๘๘,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๔,๔๙๗,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	กรมการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก		๔,๗๗๐,๐๐๐	บาท	
(๒)	กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๘,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา		๒๑,๖๔๗,๑๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๖๙๓,๘๔๔,๗๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๘๙,๐๐๗,๖๐๐	บาท	
(๒)	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๑๗๙,๔๔๗,๗๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย		๙,๗๕๐,๐๐๐	บาท	
(๔)	สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๑๘๔,๗๐๐,๓๐๐	บาท	
(๕)	สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม		๑๓๐,๙๓๙,๑๐๐	บาท	

๘. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๔,๗๐๗,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๖๔,๗๐๗,๙๐๐	บาท	
มาตรา ๓๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว กีฬา และวัฒนธรรม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๘,๕๖๐,๒๖๙,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. หน่วยงานในกำกับ				
ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๓,๑๐๒,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๖๖,๑๕๖,๓๐๐	บาท	
(๒) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑๓๖,๙๔๖,๑๐๐	บาท	
๒. กระทรวงกลาโหม	รวม	๙๙,๘๕๗,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทัพบก		๕๗,๒๕๗,๑๐๐	บาท	
(๒) กองทัพอากาศ		๔๒,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๑,๐๑๖,๘๙๐,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		๓๔๑,๗๕๗,๘๐๐	บาท	
(๒) กรมการท่องเที่ยว		๖๗๕,๑๓๒,๘๐๐	บาท	
๔. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔,๐๘๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมส่งเสริมการเกษตร		๔,๐๘๐,๐๐๐	บาท	
๕. กระทรวงคมนาคม	รวม	๙๒๙,๗๐๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมทางหลวงชนบท		๙๒๙,๗๐๘,๗๐๐	บาท	
๖. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๘๑,๑๘๙,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมทรัพยากรธรณี		๑๗,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๖๓,๕๙๙,๕๐๐	บาท	
๗. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๐๒,๕๓๐,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๐๒,๕๓๐,๓๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๑๓๗,๒๑๗,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๓๗,๘๕๐,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมศิลปากร		๘๕๒,๘๐๒,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๑๖,๖๑๔,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๑๗,๙๕๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)		๑๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๔,๓๕๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๖,๙๑๑,๕๐๐	บาท	
	(๒) มหาวิทยาลัยนครพนม		๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์		๕,๕๙๕,๐๐๐	บาท	
	(๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี		๔,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย		๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน		๑,๔๘๒,๐๐๐	บาท	
	(๗) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๒๒,๕๗๑,๓๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗,๖๖๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมสนับสนุน บริการสุขภาพ		๗,๖๖๙,๑๐๐	บาท	
๑๑.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔,๗๓๓,๖๖๕,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) การท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย		๔,๓๗๔,๘๘๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๓๕๘,๗๘๐,๕๐๐	บาท	

มาตรา ๔๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๗,๗๗๙,๘๖๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒,๓๓๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๒,๓๓๘,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๗,๒๙๖,๖๔๓,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์		๗๑,๘๕๓,๑๐๐	บาท	
(๒) กรมการข้าว		๑,๘๔๗,๑๗๒,๕๐๐	บาท	
(๓) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๙๙,๖๔๓,๓๐๐	บาท	
(๔) กรมประมง		๑,๐๘๒,๖๓๘,๙๐๐	บาท	
(๕) กรมปศุสัตว์		๑,๒๗๔,๘๗๐,๔๐๐	บาท	
(๖) กรมพัฒนาที่ดิน		๔๓๕,๑๒๒,๔๐๐	บาท	
(๗) กรมวิชาการเกษตร		๔๓๕,๓๕๑,๒๐๐	บาท	
(๘) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑,๒๗๔,๖๒๖,๘๐๐	บาท	
(๙) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๓๙๔,๔๖๑,๒๐๐	บาท	
(๑๐) กรมหม่อนไหม		๔๓,๒๔๕,๐๐๐	บาท	
(๑๑) สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม		๒๒๒,๔๒๓,๙๐๐	บาท	
(๑๒) สำนักงานมาตรฐานสินค้า เกษตรและอาหารแห่งชาติ		๗๐,๒๑๑,๙๐๐	บาท	
(๑๓) สำนักงานเศรษฐกิจ การเกษตร		๔๕,๐๒๓,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๒๙,๒๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๔,๖๗๘,๕๐๐	บาท	
(๒) กรมการค้าภายใน		๑๒๔,๕๔๑,๕๐๐	บาท	
๔. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๙,๔๕๑,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการปกครอง		๑๙,๔๕๑,๒๐๐	บาท	

๕. หน่วยงานในกำกับ				
ของกระทรวงวิทยาศาสตร์				
และเทคโนโลยี	รวม	๔๐,๘๘๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์				
และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๔๐,๘๘๐,๐๐๐	บาท	
๖. กระทรวงศึกษาธิการ				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๒๗,๓๘๗,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๙,๑๒๑,๓๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ				
การอาชีวศึกษา		๖,๘๘๗,๐๐๐	บาท	
(๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
นครราชสีมา		๖,๔๐๙,๓๐๐	บาท	
(๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ				
ศรีสะเกษ		๑,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) มหาวิทยาลัย				
เทคโนโลยีสุรนารี		๕๔,๕๔๗,๐๐๐	บาท	
(๖) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๓๘,๖๓๓,๓๐๐	บาท	
๗. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๖๓,๙๓๒,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร		๗๐,๑๗๙,๒๐๐	บาท	
(๒) องค์การสะพานปลา		๙๓,๗๕๓,๖๐๐	บาท	

มาตรา ๔๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาผู้ประกอบการ เศรษฐกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๓,๓๒๘,๓๖๘,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. หน่วยงานในกำกับ				
ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๕๖,๘๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานบริหาร				
และพัฒนาองค์ความรู้				
(องค์การมหาชน)		๕๖,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๘,๑๗๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมตรวจบัญชีสหกรณ์		๗,๕๙๗,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๐,๕๗๘,๐๐๐	บาท	

๓. กระทรวงพาณิชย์				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๑๓,๕๐๘,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการค้าภายใน		๑๕,๗๗๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๘,๘๙๒,๐๐๐	บาท	
(๓) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๑๑๕,๖๔๕,๐๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๕๘,๒๐๑,๗๐๐	บาท	
(๕) สถาบันวิจัย และพัฒนาอัญมณี และเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๔. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓,๑๑๒,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมบังคับคดี		๓,๑๑๒,๙๐๐	บาท	
๕. กระทรวงแรงงาน	รวม	๔๒,๙๙๗,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๔๒,๙๙๗,๔๐๐	บาท	
๖. กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๒๕๑,๘๕๖,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๓๒๔,๘๑๑,๒๐๐	บาท	
(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๕๘,๕๒๘,๒๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๕๙๗,๕๙๓,๖๐๐	บาท	
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๑๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๕) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๕,๘๓๗,๔๐๐	บาท	
(๖) สถาบันเทคโนโลยี นิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑,๖๔๑,๕๐๐	บาท	

(๗) สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๑๖,๐๒๐,๐๐๐	บาท
(๘) ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๓๓,๙๒๔,๕๐๐	บาท
๗. กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๙๕,๐๖๙,๕๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๘๐,๓๑๙,๕๐๐	บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา		๑๑๔,๗๕๐,๐๐๐	บาท
๘. กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ อาหารและยา		๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๙. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๕๓๔,๔๔๔,๓๐๐	บาท คือ
(๑) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๑๒,๖๒๗,๔๐๐	บาท
(๒) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๕๒๑,๘๑๖,๙๐๐	บาท
๑๐. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๓๓,๖๙๗,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๓๓,๖๙๗,๐๐๐	บาท
๑๑. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๙๗๔,๗๐๗,๗๐๐	บาท คือ
(๑) กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม		๙๗๔,๗๐๗,๗๐๐	บาท

มาตรา ๔๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๘,๗๕๗,๙๘๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงการคลัง	รวม	๑,๑๙๒,๙๔๗,๕๐๐	บาท คือ
(๑) กรมศุลกากร		๑,๑๙๒,๙๔๗,๕๐๐	บาท
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๐,๒๒๙,๑๐๐	บาท คือ
(๑) กรมประมง		๑๔,๗๐๕,๖๐๐	บาท
(๒) กรมปศุสัตว์		๑๒,๔๐๐,๘๐๐	บาท
(๓) กรมวิชาการเกษตร		๒๓,๑๒๒,๗๐๐	บาท

๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๖,๔๖๗,๒๘๕,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการขนส่งทางบก		๖๐๐,๔๙๗,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมท่าอากาศยาน		๘๘,๗๗๔,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมทางหลวง		๔,๖๔๗,๑๑๗,๖๐๐	บาท	
	(๔) กรมทางหลวงชนบท		๑,๑๓๐,๘๙๖,๕๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๙,๑๐๙,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๙,๑๐๙,๕๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๕๐,๘๕๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมการปกครอง		๒๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๒๔,๓๕๙,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๘๔,๑๐๗,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการจัดหางาน		๒๑,๕๐๙,๓๐๐	บาท	
	(๒) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๕๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๓) กรมสวัสดิการ				
	และคุ้มครองแรงงาน		๖,๐๙๘,๓๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๙๖,๓๕๓,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๔๖,๓๘๔,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๔๐,๓๒๗,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมอนามัย		๙,๖๔๒,๗๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๗,๑๐๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน				
	ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕,๔๙๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานเศรษฐกิจ				
	อุตสาหกรรม		๑,๖๑๓,๐๐๐	บาท	
๙.	ส่วนราชการไม่สังกัด				
	สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๗,๐๗๔,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๒๗,๐๗๔,๐๐๐	บาท	

๑๐. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๕๒,๙๐๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) การประปาส่วนภูมิภาค		๕,๙๐๙,๘๐๐	บาท	
(๒) การนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย		๒๔๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
มาตรา ๔๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการขับเคลื่อนเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๑๔,๘๔๒,๖๑๔,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. สำนักงานรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๙,๓๔๙,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการลงทุน		๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๙,๓๔๙,๓๐๐	บาท	
๒. กระทรวงกลาโหม	รวม	๕๑๗,๑๕๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทัพอากาศ		๕๑๗,๑๕๔,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐,๙๘๗,๐๘๐,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมทางหลวง		๙,๘๐๒,๓๐๗,๘๐๐	บาท	
(๒) กรมทางหลวงชนบท		๑,๑๗๕,๔๘๗,๙๐๐	บาท	
(๓) สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร		๙,๒๗๕,๐๐๐	บาท	
๔. หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๓๒๑,๘๕๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานส่งเสริม เศรษฐกิจดิจิทัล		๓๒๑,๘๕๖,๐๐๐	บาท	
๕. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๕๔,๗๗๙,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๓๕๔,๗๗๙,๐๐๐	บาท	
๖. กระทรวงแรงงาน	รวม	๕๑,๕๓๘,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๕๑,๕๓๘,๕๐๐	บาท	

๗.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๖,๑๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๖,๑๔๐,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑๐,๖๒๖,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๙๐,๖๒๖,๗๐๐	บาท	
	(๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๖๔,๘๓๙,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๙,๕๐๙,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๕,๓๓๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และหน่วยงานภายใต้ การควบคุมดูแล ของนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๓๙,๘๒๘,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๖๙,๔๙๙,๐๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ นโยบายเขตพัฒนาพิเศษ ภาคตะวันออก		๒๗๐,๓๒๙,๙๐๐	บาท	
๑๑.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒,๐๓๙,๔๒๑,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันการบินพลเรือน		๓๘,๑๒๒,๐๐๐	บาท	
	(๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑๔๓,๙๒๓,๘๐๐	บาท	
	(๓) การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๘๕๗,๓๗๖,๑๐๐	บาท	

มาตรา ๔๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๙๘,๘๐๘,๓๖๓,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๖,๑๕๘,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๓๖,๑๕๘,๘๐๐	บาท	
๒. กระทรวงกลาโหม	รวม	๑๕,๓๖๓,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงกลาโหม		๑๕,๓๖๓,๕๐๐	บาท	
๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๓๒,๔๗๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมวิชาการเกษตร		๓๒,๔๗๘,๐๐๐	บาท	
๔. กระทรวงคมนาคม	รวม	๙๑,๔๑๘,๒๑๖,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม		๑๒,๒๑๓,๑๐๐	บาท	
(๒) กรมเจ้าท่า		๙๕๔,๖๐๖,๑๐๐	บาท	
(๓) กรมการขนส่งทางบก		๒๔,๗๖๕,๑๐๐	บาท	
(๔) กรมท่าอากาศยาน		๔,๔๙๑,๗๒๕,๔๐๐	บาท	
(๕) กรมทางหลวง		๖๙,๘๑๕,๖๐๑,๗๐๐	บาท	
(๖) กรมทางหลวงชนบท		๑๕,๙๓๐,๒๙๑,๘๐๐	บาท	
(๗) สำนักงานนโยบาย และแผนการขนส่งและจราจร		๑๘๙,๐๑๓,๗๐๐	บาท	
๕. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ และสิ่งแวดล้อม	รวม	๖,๓๙๕,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมป่าไม้		๖,๓๙๕,๐๐๐	บาท	
๖. กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๘,๗๕๗,๙๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๑๘,๗๕๗,๙๐๐	บาท	
๗. กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๔,๕๘๖,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมศิลปากร		๔,๕๘๖,๗๐๐	บาท	

๘.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๖๔,๔๒๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๙๔๐,๖๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๖๓,๔๘๐,๒๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑,๑๗๒,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)		๑,๑๗๒,๖๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๘๘๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมควบคุมโรค		๔,๘๘๐,๐๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๗,๙๕๙,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓๗,๙๕๙,๐๐๐	บาท	
๑๒.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๗,๑๕๗,๙๗๔,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑,๒๑๐,๙๕๘,๑๐๐	บาท	
	(๒) การรถไฟฟ้ามหานคร ส่วนกลางแห่งประเทศไทย		๕,๘๑๐,๕๑๖,๔๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๑๓๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๓,๐๔๔,๘๒๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	สำนักนายกรัฐมนตรี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๕๒๘,๘๘๙,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค		๑๙,๔๙๔,๘๐๐	บาท	

(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน		๑๔,๙๕๒,๓๐๐	บาท
(๓) สำนักงานพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)		๑,๔๙๔,๔๔๒,๐๐๐	บาท
๒. กระทรวงการคลัง	รวม	๖๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) กรมธนารักษ์		๖๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๖๕,๖๓๐,๔๐๐	บาท คือ
(๑) กรมประมง		๗,๐๒๑,๐๐๐	บาท
(๒) กรมปศุสัตว์		๑๑,๖๑๑,๘๐๐	บาท
(๓) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๓๓,๙๓๖,๖๐๐	บาท
(๔) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๕,๗๒๐,๐๐๐	บาท
(๕) สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ		๗,๓๔๑,๐๐๐	บาท
๔. กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๓,๔๓๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม		๑๓,๔๓๐,๐๐๐	บาท
๕. กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๕๕๗,๕๗๘,๘๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม		๔๕,๕๒๔,๐๐๐	บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๒๙๒,๔๕๑,๒๐๐	บาท
(๓) สำนักงานพัฒนา ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)		๒๑๙,๖๐๓,๖๐๐	บาท

๖.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๔๔,๔๗๘,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๓๒,๓๑๓,๘๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า		๑๒,๑๖๔,๕๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๒๗,๘๕๕,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศิลปากร		๑๒๗,๘๕๕,๐๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙,๕๖๐,๗๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๔,๘๕๐,๗๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๔,๗๑๐,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๙๙,๑๖๑,๓๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๗๕,๐๐๑,๓๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๒๔,๑๖๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๖๘,๓๘๖,๙๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๘๙,๔๗๙,๒๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมโรค		๗๘,๙๐๗,๗๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๔๒,๕๕๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๗๙,๖๘๕,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๒๖,๗๔๕,๖๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๘,๙๕๐,๒๐๐	บาท	
	(๔) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่		๖,๗๒๔,๐๐๐	บาท	

(๕) สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย			๙,๑๔๖,๐๐๐	บาท
(๖) สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม			๑๑,๓๐๐,๐๐๐	บาท
๑๒. ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
กระทรวง หรือทบวง	รวม		๑๙,๓๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ			๑๙,๓๐๐,๐๐๐	บาท
มาตรา ๔๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการวิจัยและนวัตกรรม ให้ตั้งเป็น งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๕,๗๗๘,๑๙๗,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้				
๑. หน่วยงานในกำกับ				
ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม		๑๙๕,๗๗๙,๗๐๐	บาท คือ
(๑) ราชวิทยาลัยจุฬาภรณ์			๑๙๕,๗๗๙,๗๐๐	บาท
๒. กระทรวงกลาโหม				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม		๕๙๙,๔๕๖,๗๐๐	บาท คือ
(๑) กองทัพอากาศ			๕๑,๐๕๓,๗๐๐	บาท
(๒) สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ (องค์การมหาชน)			๕๔๘,๔๐๓,๐๐๐	บาท
๓. กระทรวงการคลัง	รวม		๓,๘๖๘,๔๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ			๑,๔๐๘,๐๐๐	บาท
(๒) สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง			๒,๔๖๐,๔๐๐	บาท
๔. กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา	รวม		๕,๒๒๗,๔๐๐	บาท คือ
(๑) สถาบันการพลศึกษา			๕,๒๒๗,๔๐๐	บาท
๕. กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม		๑๑,๐๘๗,๕๐๐	บาท คือ

(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม				
และความมั่นคงของมนุษย์			๑๑,๐๘๗,๕๐๐	บาท
๖. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๒๖๗,๗๖๑,๖๐๐		บาท คือ
(๑) กรมการข้าว		๑๘๗,๘๒๔,๙๐๐		บาท
(๒) กรมประมง		๓๙,๕๙๑,๒๐๐		บาท
(๓) กรมปศุสัตว์		๒๓,๑๗๒,๐๐๐		บาท
(๔) กรมฝนหลวง				
และการบินเกษตร		๑๓,๗๔๙,๔๐๐		บาท
(๕) กรมพัฒนาที่ดิน		๓๕,๓๔๘,๓๐๐		บาท
(๖) กรมวิชาการเกษตร		๔๕๗,๔๖๘,๘๐๐		บาท
(๗) กรมหม่อนไหม		๓๒,๓๐๒,๗๐๐		บาท
(๘) สถาบันวิจัยและพัฒนา				
พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)		๘๑,๕๐๐,๐๐๐		บาท
(๙) สำนักงานพัฒนา				
การวิจัยการเกษตร				
(องค์การมหาชน)		๓๙๖,๘๐๔,๓๐๐		บาท
๗. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๗๒,๘๓๐,๙๐๐		บาท คือ
(๑) กรมทรัพยากรทางทะเล				
และชายฝั่ง		๑๓,๖๙๐,๕๐๐		บาท
(๒) กรมทรัพยากรน้ำ		๔,๔๒๕,๔๐๐		บาท
(๓) กรมป่าไม้		๕,๘๖๐,๘๐๐		บาท
(๔) กรมส่งเสริม				
คุณภาพสิ่งแวดล้อม		๓๓,๖๑๐,๘๐๐		บาท
(๕) กรมอุทยานแห่งชาติ				
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๙,๒๔๓,๔๐๐		บาท

	(๖) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)		๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๘.	หน่วยงานในกำกับ				
	ของกระทรวงพาณิชย์	รวม	๒,๘๖๒,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒,๘๖๒,๐๐๐	บาท	
๙.	กระทรวงยุติธรรม				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๒,๗๙๕,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔,๒๙๐,๒๐๐	บาท	
	(๒) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๒๘,๕๐๔,๙๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๘,๑๗๐,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมศิลปากร		๖๒๓,๙๐๐	บาท	
	(๒) กรมส่งเสริมวัฒนธรรม		๔,๗๐๔,๐๐๐	บาท	
	(๓) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๒,๘๔๒,๗๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
	และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๖๔๗,๗๔๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑,๖๔๔,๐๖๖,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมวิทยาศาสตร์บริการ		๑๙,๘๘๔,๙๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ		๒๗,๖๔๑,๐๐๐	บาท	
	(๔) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑,๖๘๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๕) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแห่งชาติ		๙๑๗,๙๑๑,๐๐๐	บาท	

(๖) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ		๕๗,๒๕๘,๕๐๐	บาท
(๗) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๔๖,๘๓๘,๖๐๐	บาท
(๘) สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๖๑,๙๕๓,๖๐๐	บาท
(๙) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)		๑๕,๒๕๕,๖๐๐	บาท
(๑๐) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๖,๗๖๒,๑๐๐	บาท
(๑๑) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๑๔๖,๑๗๒,๕๐๐	บาท
๑๒. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๒๘๗,๖๔๓,๒๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๕,๕๐๘,๕๐๐	บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา		๖๕,๗๘๒,๐๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา		๙๖๘,๓๗๓,๓๐๐	บาท
(๔) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๒,๑๓๐,๑๐๐	บาท
(๕) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๑๑๑,๓๙๕,๘๐๐	บาท
(๖) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม		๕,๘๘๒,๙๐๐	บาท
(๗) มหาวิทยาลัยรามคำแหง		๓๐,๐๗๓,๙๐๐	บาท
(๘) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช		๕,๙๑๙,๒๐๐	บาท
(๙) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๑๕,๐๑๐,๙๐๐	บาท

(๑๐) สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์	๗๘,๘๕๔,๓๐๐	บาท
(๑๑) สถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน	๑,๔๐๔,๓๐๐	บาท
(๑๒) มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์	๓,๖๖๙,๐๐๐	บาท
(๑๓) มหาวิทยาลัยนครพนม	๘,๒๔๑,๑๐๐	บาท
(๑๔) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์	๒,๖๗๑,๗๐๐	บาท
(๑๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี	๓,๑๕๖,๗๐๐	บาท
(๑๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ กำแพงเพชร	๑,๖๗๒,๖๐๐	บาท
(๑๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม	๒,๖๑๗,๐๐๐	บาท
(๑๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ	๘,๖๒๕,๑๐๐	บาท
(๑๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	๓๐,๗๒๙,๒๐๐	บาท
(๒๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่	๒๓,๑๔๖,๓๐๐	บาท
(๒๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เทพสตรี	๑๒,๘๓๖,๔๐๐	บาท
(๒๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๘,๐๐๒,๗๐๐	บาท
(๒๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครปฐม	๑๖,๖๐๖,๙๐๐	บาท
(๒๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา	๓,๕๑๐,๐๐๐	บาท
(๒๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราช	๕,๖๖๐,๕๐๐	บาท
(๒๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์	๔,๑๒๔,๐๐๐	บาท
(๒๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๑,๔๒๔,๗๐๐	บาท

(๒๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๖,๓๑๔,๑๐๐	บาท
(๒๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร	๙,๔๕๕,๘๐๐	บาท
(๓๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	๑,๔๘๖,๐๐๐	บาท
(๓๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏ พิบูลสงคราม	๓,๐๔๖,๙๐๐	บาท
(๓๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรี	๕,๒๐๗,๖๐๐	บาท
(๓๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี	๓,๓๑๓,๐๐๐	บาท
(๓๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์	๑๘,๙๗๐,๙๐๐	บาท
(๓๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๑๓,๘๔๗,๕๐๐	บาท
(๓๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม	๕,๗๕๔,๗๐๐	บาท
(๓๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๒,๑๘๔,๙๐๐	บาท
(๓๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ราชนครินทร์	๗,๔๘๐,๓๐๐	บาท
(๓๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยเอ็ด	๘,๐๐๒,๘๐๐	บาท
(๔๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	๖,๐๑๖,๖๐๐	บาท
(๔๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๑,๕๓๐,๐๐๐	บาท
(๔๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๗,๗๙๖,๔๐๐	บาท
(๔๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	๔,๕๙๓,๕๐๐	บาท
(๔๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร	๗,๑๘๕,๙๐๐	บาท
(๔๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๗,๙๔๗,๐๐๐	บาท

(๔๖) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา	๕๔,๖๕๒,๖๐๐	บาท
(๔๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี	๖,๗๓๐,๗๐๐	บาท
(๔๘) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๖,๕๕๒,๐๐๐	บาท
(๔๙) มหาวิทยาลัยราชภัฏ หมู่บ้านจอมบึง	๒,๑๗๕,๗๐๐	บาท
(๕๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี	๗,๖๙๒,๗๐๐	บาท
(๕๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุตรดิตถ์	๗,๓๔๗,๒๐๐	บาท
(๕๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี	๗,๘๘๕,๕๐๐	บาท
(๕๓) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี	๒๑,๖๖๘,๐๐๐	บาท
(๕๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	๒,๐๒๙,๕๐๐	บาท
(๕๕) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก	๒,๑๘๒,๑๐๐	บาท
(๕๖) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลพระนคร	๑๔,๐๙๓,๙๐๐	บาท
(๕๗) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตนโกสินทร์	๖,๗๑๘,๙๐๐	บาท
(๕๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลล้านนา	๔๐,๒๐๗,๑๐๐	บาท
(๕๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลศรีวิชัย	๒๖,๖๕๗,๙๐๐	บาท
(๖๐) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลสุวรรณภูมิ	๒,๗๙๔,๙๐๐	บาท
(๖๑) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลอีสาน	๗๙,๘๒๒,๒๐๐	บาท

(๖๒) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี	๑๓๑,๙๖๕,๕๐๐	บาท
(๖๓) มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์	๘,๖๗๙,๑๐๐	บาท
(๖๔) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี	๑๑๘,๐๕๔,๘๐๐	บาท
(๖๕) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	๓๗,๘๑๙,๙๐๐	บาท
(๖๖) มหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย	๑๙,๖๐๑,๒๐๐	บาท
(๖๗) มหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย	๑๒,๖๘๕,๙๐๐	บาท
(๖๘) มหาวิทยาลัยมหิดล	๕๔๕,๑๙๙,๖๐๐	บาท
(๖๙) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ	๔๒,๓๙๘,๓๐๐	บาท
(๗๐) มหาวิทยาลัยบูรพา	๙๓,๐๖๔,๘๐๐	บาท
(๗๑) มหาวิทยาลัยทักษิณ	๓,๐๘๗,๖๐๐	บาท
(๗๒) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๖๙,๘๕๘,๔๐๐	บาท
(๗๓) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑๕๓,๖๕๑,๘๐๐	บาท
(๗๔) สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง	๑๑๕,๑๐๓,๙๐๐	บาท
(๗๕) มหาวิทยาลัยพะเยา	๓๖,๒๘๒,๖๐๐	บาท
(๗๖) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๒๙๒,๗๖๔,๙๐๐	บาท
(๗๗) มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒๗๖,๗๘๘,๐๐๐	บาท
(๗๘) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	๑๑๘,๒๔๑,๗๐๐	บาท
(๗๙) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๗๑,๔๓๕,๙๐๐	บาท
(๘๐) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๓๐,๕๖๙,๗๐๐	บาท
(๘๑) มหาวิทยาลัยศิลปากร	๒๑,๒๑๖,๐๐๐	บาท
(๘๒) มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	๑๖๘,๒๐๐,๒๐๐	บาท
(๘๓) มหาวิทยาลัยแม่โจ้	๗๙,๐๐๐,๓๐๐	บาท

(๘๔) สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)		๕,๕๙๙,๒๐๐	บาท	
๑๓. กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๐๔,๑๔๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมการแพทย์		๑๗,๑๔๒,๐๐๐	บาท	
(๒) กรมควบคุมโรค		๑๗,๑๕๗,๑๐๐	บาท	
(๓) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก		๑๗,๔๗๑,๖๐๐	บาท	
(๔) กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์		๒๙,๙๔๘,๐๐๐	บาท	
(๕) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ		๑,๙๓๗,๒๐๐	บาท	
(๖) กรมสุขภาพจิต		๘,๕๓๓,๒๐๐	บาท	
(๗) กรมอนามัย		๒๗,๖๖๓,๐๐๐	บาท	
(๘) สถาบันวิจัย ระบบสาธารณสุข		๖๐,๒๕๗,๘๐๐	บาท	
(๙) สถาบันการแพทย์ ฉุกเฉินแห่งชาติ		๓,๙๒๒,๐๐๐	บาท	
(๑๐) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๐,๑๑๓,๓๐๐	บาท	
๑๔. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๖,๑๗๘,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ อ้อยและน้ำตาลทราย		๓๖,๑๗๘,๖๐๐	บาท	
๑๕. ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑,๕๖๐,๔๙๕,๓๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ		๑,๕๔๑,๓๖๔,๙๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๑๙,๑๓๐,๔๐๐	บาท	
๑๖. หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๓๗,๘๕๖,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๑,๘๘๘,๐๐๐	บาท	
(๒) สถาบันพระปกเกล้า		๓๕,๙๖๘,๘๐๐	บาท	

๑๗. หน่วยงานของศาล	รวม	๒,๗๖๒,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานศาลปกครอง		๔๕๘,๐๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ		๒,๓๐๔,๐๐๐	บาท	
๑๘. หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๒,๓๙๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๗๐๗,๕๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ		๑,๖๘๒,๙๐๐	บาท	
๑๙. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๕๖,๙๑๗,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) การเคหะแห่งชาติ		๕,๑๖๒,๐๐๐	บาท	
(๒) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๓,๖๓๗,๕๐๐	บาท	
(๓) องค์การสวนสัตว์		๑๓,๗๒๐,๙๐๐	บาท	
(๔) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย		๑๓๒,๓๔๙,๑๐๐	บาท	
(๕) องค์การพิพิธภัณฑ์ วิทยาศาสตร์แห่งชาติ		๒,๐๔๗,๗๐๐	บาท	
๒๐. สภาอากาศไทย	รวม	๕๙๔,๓๒๓,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สภาอากาศไทย		๕๙๔,๓๒๓,๘๐๐	บาท	
๒๑. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒,๐๔๗,๙๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทุนสนับสนุน การวิจัย		๒,๐๔๗,๙๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๔๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๙,๔๔๗,๗๓๓,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๔,๐๗๘,๐๒๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๒,๔๙๐,๐๐๐	บาท	

(๒) กรมกิจการเด็ก และเยาวชน		๓,๗๘๗,๑๔๙,๘๐๐	บาท
(๓) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๘๓,๕๕๓,๘๐๐	บาท
(๔) กรมกิจการสตรี และสถาบันครอบครัว		๑๙๐,๓๖๗,๖๐๐	บาท
(๕) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๑๔,๔๖๖,๓๐๐	บาท
๒. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๓,๖๒๐,๖๐๐	บาท คือ
(๑) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๓,๖๒๐,๖๐๐	บาท
๓. กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐๗,๒๒๔,๖๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๓,๙๖๔,๘๐๐	บาท
(๒) กรมการจัดหางาน		๑๖,๓๘๐,๘๐๐	บาท
(๓) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๖๕,๒๓๒,๐๐๐	บาท
(๔) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๒๑,๖๔๗,๐๐๐	บาท
๔. หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)		๕,๕๐๐,๐๐๐	บาท
๕. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔,๖๖๒,๕๙๘,๔๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๔,๖๕๕,๔๓๒,๒๐๐	บาท
(๒) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๓,๒๓๖,๒๐๐	บาท
(๓) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต		๓,๙๓๐,๐๐๐	บาท
๖. กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๙๐,๗๖๒,๕๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๓๔,๕๔๗,๒๐๐	บาท
(๒) กรมการแพทย์		๑๘,๙๙๓,๑๐๐	บาท

(๓) กรมควบคุมโรค	๗๒,๓๘๓,๓๐๐	บาท
(๔) กรมการแพทย์แผนไทย และการแพทย์ทางเลือก	๒,๓๘๔,๔๐๐	บาท
(๕) กรมสุขภาพจิต	๕๗,๔๙๑,๐๐๐	บาท
(๖) กรมอนามัย	๒๐๔,๙๖๓,๕๐๐	บาท

มาตรา ๔๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒,๕๖๔,๑๙๖,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. หน่วยงานในกำกับ			
ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๕,๕๔๔,๑๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๕,๙๔๓,๑๐๐	บาท
(๒) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)		๙,๖๐๑,๐๐๐	บาท
๒. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๑,๐๙๒,๐๐๐	บาท คือ
(๑) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๑๑,๐๙๒,๐๐๐	บาท
๓. กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๔,๔๓๒,๒๐๐	บาท คือ
(๑) สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๑๔,๔๓๒,๒๐๐	บาท
๔. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒,๕๑๓,๑๒๘,๖๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๓๕๐,๘๙๖,๐๐๐	บาท
(๒) สำนักงานเลขาธิการ สภาการศึกษา		๑๓,๘๐๗,๔๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๘๑๘,๔๐๙,๔๐๐	บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๕๓๘,๐๑๕,๘๐๐	บาท

(๕) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	๔๓๘,๓๙๓,๐๐๐	บาท
(๖) สถาบันวิทยาลัยชุมชน	๑๖,๗๕๐,๒๐๐	บาท
(๗) มหาวิทยาลัยนเรศวร	๑,๗๔๐,๐๐๐	บาท
(๘) มหาวิทยาลัย นราธิวาสราชนครินทร์	๕,๙๙๘,๖๐๐	บาท
(๙) มหาวิทยาลัยนครพนม	๑๔,๕๓๘,๒๐๐	บาท
(๑๐) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒,๗๖๘,๑๐๐	บาท
(๑๑) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๑,๕๔๐,๐๐๐	บาท
(๑๒) มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๑๒,๓๔๓,๓๐๐	บาท
(๑๓) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ	๓,๘๒๔,๔๐๐	บาท
(๑๔) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร	๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๕) มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุดรธานี	๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๖) มหาวิทยาลัยบูรพา	๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๗) มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	๑๓,๖๕๖,๔๐๐	บาท
(๑๘) มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ	๒๘,๔๔๔,๐๐๐	บาท
(๑๙) มหาวิทยาลัยศิลปากร	๒,๙๒๐,๐๐๐	บาท
(๒๐) มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์	๑,๕๔๔,๑๐๐	บาท
(๒๑) สถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๒๗,๘๙๕,๑๐๐	บาท
(๒๒) สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	๑๐๘,๘๖๕,๐๐๐	บาท

มาตรา ๔๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาระบบประกันสุขภาพ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และกองทุน และเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๒๒๓,๙๓๓,๐๘๕,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบกลาง	รวม	๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) ค่าใช้จ่ายในการรักษา				
พยาบาลข้าราชการ				
ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ		๗๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงการคลัง	รวม	๕๘,๗๖๖,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมบัญชีกลาง		๕๘,๗๖๖,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๗,๐๙๘,๔๐๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานประกันสังคม		๑๗,๐๙๘,๔๐๑,๑๐๐	บาท	
๔. กระทรวงสาธารณสุข				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๖๑๕,๔๑๕,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑,๔๒๕,๑๒๕,๓๐๐	บาท	
(๒) สำนักงานหลักประกัน				
สุขภาพแห่งชาติ		๑๕๖,๗๙๒,๗๐๐	บาท	
(๓) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉิน				
แห่งชาติ		๑๒,๕๕๗,๖๐๐	บาท	
(๔) สถาบันรับรองคุณภาพ				
สถานพยาบาล				
(องค์การมหาชน)		๒๐,๙๓๙,๖๐๐	บาท	
๕. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๑๓๕,๑๖๐,๕๐๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กองทุนหลักประกัน				
สุขภาพแห่งชาติ		๑๓๔,๒๖๙,๑๒๙,๒๐๐	บาท	
(๒) กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน		๘๙๑,๓๗๔,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๐ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ หน่วยงานอื่น และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๘๔๗,๙๔๘,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงการพัฒนาสังคม				
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๓๗,๙๐๗,๒๐๐	บาท	คือ

(๑) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๑๑๑,๖๑๒,๗๐๐	บาท
(๒) กรมส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพชีวิตคนพิการ		๒๖,๒๙๔,๕๐๐	บาท
๒. หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๒๐,๓๑๖,๗๐๐	บาท คือ
(๑) ศูนย์ความเป็นเลิศ ด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)		๒๐,๓๑๖,๗๐๐	บาท
๓. หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๕๑,๓๒๑,๗๐๐	บาท คือ
(๑) มหาวิทยาลัยมหิดล		๑๕๑,๓๒๑,๗๐๐	บาท
๔. กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๑๙,๗๗๙,๓๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๘๙,๔๒๐,๐๐๐	บาท
(๒) กรมการแพทย์		๒๔,๖๙๘,๓๐๐	บาท
(๓) กรมอนามัย		๑๐๕,๖๖๑,๐๐๐	บาท
๕. สภากาชาดไทย	รวม	๑๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สภากาชาดไทย		๑๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๖. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒๙๙,๖๒๔,๐๐๐	บาท คือ
(๑) กองทุนการออมแห่งชาติ		๒๙๙,๖๒๔,๐๐๐	บาท
มาตรา ๕๑ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๖๒,๘๓๑,๕๙๑,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานรัฐมนตรี	รวม	๓๔๐,๗๗๖,๖๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ		๓๔๐,๗๗๖,๖๐๐	บาท
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔๓,๒๓๖,๒๐๔,๙๐๐	บาท คือ
(๑) กรมชลประทาน		๔๑,๑๑๒,๔๗๘,๗๐๐	บาท
(๒) กรมฝนหลวง และการบินเกษตร		๔๖๗,๑๖๐,๐๐๐	บาท
(๓) กรมพัฒนาที่ดิน		๑,๖๕๖,๕๖๖,๒๐๐	บาท

	(๔) สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรวม		๑๘,๓๑๔,๗๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๔๘๓,๖๐๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมเจ้าท่า		๔๘๓,๖๐๓,๔๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๖๘,๖๗๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมอุตุนิยมวิทยา		๖๘,๖๗๐,๐๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๕,๒๑๒,๐๔๒,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		๗๐,๙๓๙,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๒๓,๘๐๔,๗๐๐	บาท	
	(๓) กรมทรัพยากรน้ำ		๓,๓๕๑,๙๘๙,๕๐๐	บาท	
	(๔) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๑,๕๓๑,๓๐๘,๒๐๐	บาท	
	(๕) กรมป่าไม้		๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๑,๑๒๒,๐๙๙,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมป้องกัน และบรรเทาสาธารณภัย		๑๘๙,๑๔๗,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๐,๙๓๒,๙๕๒,๒๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๕๕๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมอนามัย		๔,๕๕๐,๐๐๐	บาท	
๘.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๔๒๘,๖๔๔,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) องค์การจัดการน้ำเสีย		๒๔๓,๗๐๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๑๘๔,๙๓๘,๖๐๐	บาท	
๙.	กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๙๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) กองทุนจัดรูปที่ดิน		๙๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการมลพิษและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๕๓๕,๔๔๖,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๘,๙๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมประชาสัมพันธ์		๘,๙๐๐,๐๐๐	บาท	
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๖,๒๐๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๖,๒๐๓,๐๐๐	บาท	
๓. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๙๑,๑๑๔,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงาน				
ปลดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๕๙,๕๐๕,๖๐๐	บาท	
(๒) กรมควบคุมมลพิษ		๗๕,๒๓๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๔๙,๙๘๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม		๘๑,๘๙๘,๙๐๐	บาท	
(๕) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๕,๒๘๖,๐๐๐	บาท	
(๖) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)		๙,๒๘๔,๗๐๐	บาท	
๔. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘,๕๔๓,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๘,๕๔๓,๒๐๐	บาท	
๕. กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๔๓,๕๔๙,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๓๗,๗๑๓,๐๐๐	บาท	

(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๕,๘๓๖,๘๐๐	บาท
๖. กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗๗,๓๔๓,๙๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๖,๖๒๓,๖๐๐	บาท
(๒) กรมควบคุมโรค		๔,๖๖๔,๙๐๐	บาท
(๓) กรมอนามัย		๓๖,๐๕๕,๔๐๐	บาท
๗. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘๙,๗๙๒,๓๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๙,๙๔๐,๖๐๐	บาท
(๒) กรมโรงงานอุตสาหกรรม		๖๕,๘๙๐,๑๐๐	บาท
(๓) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐาน และการเหมืองแร่		๑๓,๙๖๑,๖๐๐	บาท

มาตรา ๕๓ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๘๘๓,๙๘๓,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานกฤษฎีกา และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๒,๐๗๖,๙๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดสำนักงานกฤษฎีกา		๓๒๒,๒๐๐	บาท
(๒) กรมประชาสัมพันธ์		๑๔,๙๘๐,๐๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการพลเรือน		๙,๐๓๓,๔๐๐	บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ		๔๙๓,๐๐๐	บาท
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ		๑๕,๖๗๘,๑๐๐	บาท
(๖) องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑,๕๗๐,๒๐๐	บาท

๒.	กระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๙,๖๒๗,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๑,๕๒๐,๔๐๐	บาท	
	(๒) กรมกิจการเด็กและเยาวชน		๑๕,๕๗๙,๔๐๐	บาท	
	(๓) กรมพัฒนาสังคม และสวัสดิการ		๒,๕๒๘,๐๐๐	บาท	
๓.	กระทรวงคมนาคม	รวม	๓,๘๙๘,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงคมนาคม		๒,๕๔๗,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมทางหลวงชนบท		๑,๓๕๑,๖๐๐	บาท	
๔.	กระทรวงพลังงาน	รวม	๕๒๐,๘๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพลังงาน		๕๒๐,๘๐๐	บาท	
๕.	กระทรวงพาณิชย์	รวม	๕,๘๘๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๕,๘๘๒,๑๐๐	บาท	
๖.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๐,๖๒๙,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย		๔๙,๗๐๓,๖๐๐	บาท	
	(๒) กรมที่ดิน		๒,๐๑๑,๖๐๐	บาท	
	(๓) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๒๘,๙๑๔,๐๐๐	บาท	
๗.	กระทรวงยุติธรรม	รวม	๒,๘๖๙,๖๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๒,๘๖๙,๖๐๐	บาท	
๘.	กระทรวงแรงงาน	รวม	๔,๑๕๑,๒๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน		๓,๗๖๔,๘๐๐	บาท	
	(๒) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน		๓๘๖,๔๐๐	บาท	

๙.	กระทรวงวัฒนธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๑,๐๔๘,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๙๑๙,๙๐๐	บาท	
(๒)	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์		๖,๐๒๘,๑๐๐	บาท	
(๓)	ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)		๔,๑๐๐,๐๐๐	บาท	
๑๐.	กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๖๒,๕๕๔,๐๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๖,๓๕๐,๙๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๑๔๖,๐๗๗,๓๐๐	บาท	
(๓)	สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๑๐,๑๒๕,๘๐๐	บาท	
๑๑.	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๕,๐๖๗,๙๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๑,๕๒๕,๗๐๐	บาท	
(๒)	กรมควบคุมโรค		๑,๔๙๘,๘๐๐	บาท	
(๓)	กรมสนับสนุน บริการสุขภาพ		๙๐๗,๘๐๐	บาท	
(๔)	กรมอนามัย		๑,๑๓๕,๖๐๐	บาท	
๑๒.	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓,๓๓๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๓,๓๓๒,๕๐๐	บาท	
๑๓.	ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี				
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๖๐,๘๙๑,๑๐๐	บาท	คือ
(๑)	สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๙,๙๗๘,๑๐๐	บาท	
(๒)	สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

	(๓) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๔๙,๙๑๓,๐๐๐	บาท	
๑๔.	หน่วยงานของรัฐสภา	รวม	๕๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร		๕๒๐,๐๐๐	บาท	
๑๕.	หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๔๗๐,๙๑๓,๔๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงานคณะกรรมการ การเลือกตั้ง		๕,๖๒๖,๑๐๐	บาท	
	(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ		๔๕๑,๔๓๑,๓๐๐	บาท	
	(๓) สำนักงานการตรวจเงิน แผ่นดิน		๑๓,๘๕๖,๐๐๐	บาท	

มาตรา ๕๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการปฏิรูปกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรม ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวน ๑,๐๙๘,๘๑๙,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑.	กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๒,๙๐๗,๕๐๐	บาท	คือ
	(๑) กรมการปกครอง		๓๒,๙๐๗,๕๐๐	บาท	
๒.	กระทรวงยุติธรรม และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๔๗๙,๓๐๒,๑๐๐	บาท	คือ
	(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงยุติธรรม		๕๒,๓๓๖,๐๐๐	บาท	
	(๒) กรมคุมประพฤติ		๗๑,๕๕๘,๒๐๐	บาท	
	(๓) กรมคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพ		๑๑,๒๓๗,๑๐๐	บาท	
	(๔) กรมบังคับคดี		๒๘,๑๘๕,๘๐๐	บาท	
	(๕) กรมพินิจและคุ้มครองเด็ก และเยาวชน		๑,๓๐๐,๐๐๐	บาท	
	(๖) กรมราชทัณฑ์		๔๕,๐๖๒,๔๐๐	บาท	

(๗) กรมสอบสวนคดีพิเศษ		๓๕,๒๐๐,๓๐๐	บาท
(๘) สำนักงานกิจการยุติธรรม		๔๖,๓๓๙,๗๐๐	บาท
(๙) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์		๑๐๖,๐๙๖,๗๐๐	บาท
(๑๐) สถาบันอนุญาโตตุลาการ		๒,๙๐๔,๘๐๐	บาท
(๑๑) สถาบันเพื่อการยุติธรรม แห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)		๗๙,๐๘๑,๑๐๐	บาท
๓. ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๕๘๔,๙๓๕,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๕๗๘,๕๐๙,๘๐๐	บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ		๖,๔๒๕,๒๐๐	บาท
๔. หน่วยงานขององค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ	รวม	๑,๖๗๕,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานอัยการสูงสุด		๑,๖๗๕,๐๐๐	บาท
มาตรา ๕๕ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน ของหน่วยงานภาครัฐ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒๑๗,๑๐๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๕,๙๖๑,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานคณะกรรมการ พัฒนาระบบราชการ		๒๕,๙๖๑,๐๐๐	บาท
๒. กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๑๕,๙๘๙,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ		๑๕,๙๘๙,๐๐๐	บาท
๓. กระทรวงพลังงาน	รวม	๓,๔๔๙,๘๐๐	บาท คือ
(๑) กรมพัฒนาพลังงานทดแทน และอนุรักษ์พลังงาน		๓,๔๔๙,๘๐๐	บาท
๔. กระทรวงพาณิชย์	รวม	๗๐,๑๗๕,๑๐๐	บาท คือ
(๑) กรมการค้าต่างประเทศ		๒๗,๒๖๖,๐๐๐	บาท

(๒) กรมทรัพย์สินทางปัญญา		๒๔,๑๒๓,๕๐๐	บาท
(๓) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า		๑๖,๑๙๑,๖๐๐	บาท
(๔) กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ		๒,๕๙๔,๐๐๐	บาท
๕. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๓,๗๐๙,๕๐๐	บาท คือ
(๑) กรมการปกครอง		๓๓,๗๐๙,๕๐๐	บาท
๖. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๖๗,๘๑๖,๔๐๐	บาท คือ
(๑) กรมบังคับคดี		๖๗,๘๑๖,๔๐๐	บาท

มาตรา ๕๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการการพัฒนาพื้นที่ระดับภาค ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๒๐,๐๘๓,๔๙๙,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคกลาง	รวม	๓,๒๙๑,๔๓๕,๔๐๐	บาท คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๕,๐๔๙,๗๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) องค์การบริหาร การพัฒนาพื้นที่พิเศษ เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑๗,๐๔๙,๗๐๐	บาท
(๒) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๒,๙๕๖,๐๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๒,๙๕๖,๐๐๐	บาท

(๓) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๑,๙๙๒,๑๙๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมชลประทาน		๑,๙๙๒,๑๙๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๙๔,๕๓๓,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมทางหลวง		๓๐๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๙๓,๕๓๓,๐๐๐	บาท	
(๕) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๑๒๐,๗๒๘,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง		๒,๖๐๔,๑๐๐	บาท	
(ข) กรมป่าไม้		๒๐,๘๑๕,๒๐๐	บาท	
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๙๗,๓๐๙,๐๐๐	บาท	
(๖) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๗,๐๖๙,๗๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๗,๐๖๙,๗๐๐	บาท	
(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๓๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๘) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๓๙,๗๑๕,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมศิลปากร		๑๓๙,๗๑๕,๐๐๐	บาท	
(๙) หน่วยงานในกำกับของ กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๙๐,๙๔๙,๖๐๐	บาท	คือ
(ก) มหาวิทยาลัยมหิดล		๙๐,๙๔๙,๖๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๑,๑๘๘,๔๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๑,๑๘๘,๔๐๐	บาท	
(๑๑) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๔๕,๐๕๕,๗๐๐	บาท	คือ
(ก) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๖,๐๖๗,๔๐๐	บาท	
(ข) การประปาส่วนภูมิภาค		๒๓๘,๙๘๘,๓๐๐	บาท	

๒. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ				
ในพื้นที่ภาคใต้	รวม	๓,๑๐๘,๖๒๔,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของ				
สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานส่งเสริม				
การจัดประชุมและนิทรรศการ				
(องค์การมหาชน)		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงเกษตร				
และสหกรณ์	รวม	๙๘๓,๔๕๙,๕๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมชลประทาน		๙๓๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมปศุสัตว์		๑๑,๓๒๗,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๑๖,๐๗๒,๕๐๐	บาท	
(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๐,๐๖๐,๐๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๗๙๗,๐๗๕,๖๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมทางหลวง		๖๘๙,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑๐๘,๐๗๕,๖๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ				
สิ่งแวดล้อม	รวม	๑๒๕,๓๖๘,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมทรัพยากร				
ทางทะเลและชายฝั่ง		๑๕,๗๙๒,๖๐๐	บาท	
(ข) กรมป่าไม้		๒๗,๘๖๑,๓๐๐	บาท	
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ				
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๘๑,๗๑๔,๑๐๐	บาท	
(๕) กระทรวงพลังงาน	รวม	๓๒,๖๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงพลังงาน		๓๒,๖๑๐,๐๐๐	บาท	
(๖) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๕๖,๙๓๘,๒๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๕๖,๙๓๘,๒๐๐	บาท	

(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๗๐,๓๑๖,๘๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๓๙๒,๐๒๖,๘๐๐	บาท	
(ข) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๑๗๘,๒๙๐,๐๐๐	บาท	
(๘) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย		๑๙,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙) กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งชาติ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๕๒,๗๔๗,๙๐๐	บาท	คือ
(ก) มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี		๔๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยทักษิณ		๑๕๐,๕๔๗,๙๐๐	บาท	
(ค) มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์		๕๔,๗๐๐,๐๐๐	บาท	
(๑๑) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๗,๘๑๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๗,๘๑๐,๐๐๐	บาท	
(๑๒) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘,๑๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๘,๑๐๐,๐๐๐	บาท	

(๑๓) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๗๖,๖๙๘,๕๐๐	บาท	คือ
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๑๖๖,๔๙๗,๙๐๐	บาท	
(ข) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๑๐,๒๐๐,๕๐๐	บาท	
๓. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๙๐๘,๒๒๕,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๘,๗๒๓,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๘,๗๒๓,๓๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๓๘,๓๐๖,๕๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมชลประทาน		๑๒๖,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมปศุสัตว์		๗,๘๖๑,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๔,๑๙๕,๕๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๖๖,๑๙๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมเจ้าท่า		๒๔,๖๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวง		๑๓๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมทางหลวงชนบท		๒๐๗,๕๙๐,๐๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงพลังงาน	รวม	๑,๖๔๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพลังงาน		๑,๖๔๐,๐๐๐	บาท	
(๕) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๖) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	

(๗) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี				
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๙,๓๑๕,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๖,๙๑๕,๓๐๐	บาท	
(ข) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๒๒,๔๐๐,๐๐๐	บาท	
(๘) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๑,๖๙๑,๑๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๑,๖๙๑,๑๐๐	บาท	
(๙) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๕๒,๗๐๕,๖๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๕๒,๗๐๕,๖๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๗,๒๖๙,๖๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๑๓,๕๙๖,๘๐๐	บาท	
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๓,๖๗๒,๘๐๐	บาท	
(๑๑) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๗,๓๘๔,๓๐๐	บาท	คือ
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๖๗,๓๘๔,๓๐๐	บาท	
๔. ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	รวม	๒,๕๙๓,๓๒๕,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๑,๘๖๙,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๒๕,๖๘๙,๐๐๐	บาท	

(ข) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)			๖,๑๘๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม		๘๕๗,๘๖๗,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมชลประทาน			๘๔๑,๐๗๙,๒๐๐	บาท	
(ข) กรมส่งเสริมการเกษตร			๑๖,๗๘๗,๘๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม		๔๖๙,๑๐๖,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมทางหลวง			๑๔๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท			๓๒๗,๑๐๖,๐๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม		๘๗,๙๔๘,๒๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่ง			๓๒,๐๐๘,๓๐๐	บาท	
(ข) กรมป่าไม้			๒๘,๖๖๖,๑๐๐	บาท	
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช			๒๗,๒๗๓,๘๐๐	บาท	
(๕) กระทรวงพาณิชย์ และหน่วยงานในกำกับ	รวม		๑๐๔,๕๔๘,๔๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์			๑๗,๖๖๖,๔๐๐	บาท	
(ข) กรมการค้าภายใน			๔๕,๘๓๒,๐๐๐	บาท	
(ค) สถาบันวิจัยและพัฒนา อัญมณีและเครื่องประดับ แห่งชาติ (องค์การมหาชน)			๔๑,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
(๖) กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในกำกับ	รวม		๒๑๗,๖๐๘,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมโยธาธิการ และผังเมือง			๑๔๒,๗๐๘,๐๐๐	บาท	
(ข) เมืองพัทยา			๗๔,๙๐๐,๐๐๐	บาท	

(๗) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมศิลปากร		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๘) หน่วยงานในกำกับ ของกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	รวม	๓๙๔,๓๙๘,๘๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน พัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๓๙๔,๓๙๘,๘๐๐	บาท	
(๙) กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๗๖,๐๕๘,๙๐๐	บาท	คือ
(ก) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๓,๗๑๘,๒๐๐	บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี		๓๖,๕๑๔,๔๐๐	บาท	
(ค) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก		๖๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๗๐,๘๒๖,๓๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑,๐๙๘,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑,๐๙๘,๐๐๐	บาท	
(๑๑) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๒,๙๖๓,๒๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๕,๙๓๕,๒๐๐	บาท	
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๒๗,๐๒๘,๐๐๐	บาท	
(๑๒) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๐๙,๘๖๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) การประปา ส่วนภูมิภาค		๒๐๙,๘๖๐,๐๐๐	บาท	
๕. ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	รวม	๖,๓๗๘,๘๒๑,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๓๙,๘๒๐,๔๐๐	บาท	คือ

(ก) สำนักงานส่งเสริม การจัดประชุม และนิทรรศการ (องค์การมหาชน)		๑๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) องค์การบริหารการพัฒนา พื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๑๐,๓๒๐,๔๐๐	บาท
(ค) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)		๑๑,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๔๐,๐๘๒,๔๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์		๔๐,๐๘๒,๔๐๐	บาท
(๓) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม	๒,๗๙๙,๗๖๑,๔๐๐	บาท คือ
(ก) กรมชลประทาน		๒,๗๐๔,๐๒๖,๐๐๐	บาท
(ข) กรมปศุสัตว์		๒๓,๑๓๔,๐๐๐	บาท
(ค) กรมพัฒนาที่ดิน		๓๙,๑๕๐,๐๐๐	บาท
(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร		๖,๒๕๖,๕๐๐	บาท
(จ) กรมหม่อนไหม		๒๗,๑๙๔,๙๐๐	บาท
(๔) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๒๐๒,๗๐๔,๑๐๐	บาท คือ
(ก) กรมท่าอากาศยาน		๕๑๒,๓๘๗,๑๐๐	บาท
(ข) กรมทางหลวง		๓๐๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ค) กรมทางหลวงชนบท		๓๘๔,๓๑๗,๐๐๐	บาท
(๕) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๓๕๓,๓๕๗,๖๐๐	บาท คือ
(ก) กรมทรัพยากรธรณี		๓๕,๙๓๐,๖๐๐	บาท

(ข) กรมป่าไม้		๑๓๑,๒๙๐,๙๐๐	บาท
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๘๖,๑๓๖,๑๐๐	บาท
(๖) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๘,๗๙๑,๕๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๘,๗๙๑,๕๐๐	บาท
(๗) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๖๕๗,๗๔๔,๘๐๐	บาท คือ
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๓๐๔,๔๒๔,๑๐๐	บาท
(ข) กรมโยธาธิการ และผังเมือง		๒๑๑,๕๗๐,๗๐๐	บาท
(ค) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๑๔๑,๗๕๐,๐๐๐	บาท
(๘) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๓๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(ก) กรมศิลปากร		๓๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๙) กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๒๒,๔๓๐,๐๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี		๑๑๑,๙๓๐,๐๐๐	บาท
(ข) สำนักงานพัฒนา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๑๐,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๐) กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๒๖,๓๓๙,๒๐๐	บาท คือ
(ก) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี		๔๓,๑๘๙,๘๐๐	บาท
(ค) มหาวิทยาลัยนครพนม		๑๐,๒๐๐,๐๐๐	บาท
(ง) มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์		๒๒,๒๕๙,๐๐๐	บาท
(จ) มหาวิทยาลัยราชภัฏ ชัยภูมิ		๒,๗๔๘,๐๐๐	บาท

(ฉ)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา		๑๖,๑๕๗,๐๐๐	บาท	
(ช)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ซ)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ร้อยเอ็ด		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ฅ)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ ศรีสะเกษ		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ญ)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สกลนคร		๒๒,๕๔๐,๐๐๐	บาท	
(ฎ)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา		๑๔,๕๖๘,๘๐๐	บาท	
(ฏ)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุรินทร์		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ฐ)	มหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานี		๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ฑ)	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี สุรนารี		๑๑๕,๑๖๐,๐๐๐	บาท	
(ฒ)	มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์		๓๑,๙๘๙,๑๐๐	บาท	
(ณ)	มหาวิทยาลัยขอนแก่น		๑๗,๕๒๗,๕๐๐	บาท	
(๑๑)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๘๒,๑๔๙,๘๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๘๒,๑๔๙,๘๐๐	บาท	
(๑๒)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓๑,๖๔๙,๔๐๐	บาท	คือ
(ก)	สำนักงาน ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๖,๐๗๙,๔๐๐	บาท	
(ข)	กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๒๕,๕๗๐,๐๐๐	บาท	
(๑๓)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๕๕๗,๙๙๐,๔๐๐	บาท	คือ
(ก)	องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้		๒๓,๔๑๙,๑๐๐	บาท	
(ข)	การประปาส่วนภูมิภาค		๕๒๕,๕๗๑,๓๐๐	บาท	

(ค) สถาบันวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี แห่งประเทศไทย			๙,๐๘๓,๐๐๐	บาท	
๖. ส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคเหนือ	รวม		๓,๘๐๓,๐๖๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับ ของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม		๙,๑๒๒,๖๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)			๙,๑๒๒,๖๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม		๑๑,๐๒๔,๙๐๐	บาท	คือ
(ก) กองทัพอากาศ			๑๑,๐๒๔,๙๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม		๑๔,๖๗๙,๕๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์			๑๔,๖๗๙,๕๐๐	บาท	
(๔) กระทรวงเกษตร และสหกรณ์	รวม		๑,๑๑๐,๙๑๘,๙๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมชลประทาน			๑,๐๓๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมปศุสัตว์			๖,๘๔๑,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมพัฒนาที่ดิน			๗๑,๐๗๗,๙๐๐	บาท	
(๕) กระทรวงคมนาคม	รวม		๘๒๗,๓๗๐,๒๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมการขนส่งทางบก			๑๘,๖๓๙,๒๐๐	บาท	
(ข) กรมท่าอากาศยาน			๒๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมทางหลวง			๔๒๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ง) กรมทางหลวงชนบท			๓๕๖,๗๓๑,๐๐๐	บาท	

(๖) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๐๔๘,๘๗๐,๘๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมป่าไม้		๖๓๔,๓๘๔,๗๐๐	บาท	
(ข) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๔๑๔,๔๘๖,๑๐๐	บาท	
(๗) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๗,๒๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๗,๒๒๐,๐๐๐	บาท	
(๘) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๒๐,๐๘๗,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๒๖,๓๖๖,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๑๔๘,๗๒๑,๐๐๐	บาท	
(ค) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๔๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(๙) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๙๘,๖๒๐,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) กรมศิลปากร		๙๘,๖๒๐,๐๐๐	บาท	
(๑๐) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๒,๙๕๔,๕๐๐	บาท	คือ
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๒,๙๕๔,๕๐๐	บาท	
(๑๑) กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๕๙,๐๐๔,๐๐๐	บาท	คือ
(ก) มหาวิทยาลัยนเรศวร		๘๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง		๑๒,๕๕๔,๘๐๐	บาท	
(ค) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา		๔,๐๓๗,๐๐๐	บาท	
(ง) มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง		๑๑๒,๖๒๙,๐๐๐	บาท	
(จ) มหาวิทยาลัยพะเยา		๙๐,๒๙๔,๑๐๐	บาท	

(ฉ) มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๕๙,๔๘๙,๑๐๐	บาท
(๑๒) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๓๔,๑๘๓,๕๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๓๔,๑๘๓,๕๐๐	บาท
(๑๓) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๒๐,๙๖๐,๙๐๐	บาท คือ
(ก) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๓,๙๖๐,๙๐๐	บาท
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๑๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑๔) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๓๘,๐๕๐,๗๐๐	บาท คือ
(ก) องค์การสวนพฤกษศาสตร์		๑,๗๖๖,๔๐๐	บาท
(ข) การประปาส่วนภูมิภาค		๒๙,๕๘๔,๗๐๐	บาท
(ค) สถาบันวิจัย			
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			
แห่งประเทศไทย		๖,๖๙๙,๖๐๐	บาท
<p>มาตรา ๕๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๒๗๖,๐๕๕,๑๖๒,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้</p>			
๑. สำนักงานนายกรัฐมนตรี	รวม	๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงาน			
ปลัดสำนักงานนายกรัฐมนตรี		๒๐๘,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๒. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๓๘๑,๗๔๕,๘๐๐	บาท คือ
(๑) สำนักงานนโยบาย			
และแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๓๘๑,๗๔๕,๘๐๐	บาท
๓. กระทรวงมหาดไทย			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๒๗๕,๔๖๕,๔๑๖,๙๐๐	บาท คือ
(๑) กรมส่งเสริม			
การปกครองท้องถิ่น		๒๕๒,๓๐๗,๘๐๕,๕๐๐	บาท
(๒) กรุงเทพมหานคร		๒๑,๔๙๐,๖๙๔,๐๐๐	บาท
(๓) เมืองพัทยา		๑,๖๖๖,๙๑๗,๔๐๐	บาท

มาตรา ๕๘ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เป็นจำนวน ๒๗,๕๗๙,๖๐๑,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคกลางตอนบน	รวม	๑,๙๑๖,๐๐๐,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน		๕๕๑,๔๑๗,๕๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดชัยนาท		๒๒๐,๗๖๑,๑๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๒๙๑,๓๕๑,๖๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดลพบุรี		๒๔๔,๙๘๙,๒๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสระบุรี		๒๓๕,๘๗๐,๖๐๐	บาท	
(๖) จังหวัดสิงห์บุรี		๑๗๖,๖๐๔,๐๐๐	บาท	
(๗) จังหวัดอ่างทอง		๑๙๕,๐๐๖,๑๐๐	บาท	
๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคกลางปริมณฑล	รวม	๑,๘๒๐,๑๔๒,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางปริมณฑล		๖๑๖,๘๖๘,๓๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดนนทบุรี		๒๘๐,๐๗๘,๐๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดปทุมธานี		๒๗๔,๔๒๘,๓๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดนครปฐม		๒๕๘,๕๗๖,๘๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสมุทรปราการ		๓๙๐,๑๙๑,๑๐๐	บาท	
๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคกลาง				
ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๑๓๒,๘๔๓,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑		๒๙๓,๖๕๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดกาญจนบุรี		๒๗๔,๓๑๑,๒๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดราชบุรี		๒๗๙,๙๖๕,๗๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดสุพรรณบุรี		๒๘๕,๙๑๖,๑๐๐	บาท	

๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคกลาง				
ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๒๒๑,๑๘๖,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง				
ตอนล่าง ๒		๓๖๓,๘๒๔,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๒๒๓,๘๔๔,๘๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดเพชรบุรี		๒๐๐,๓๗๓,๒๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดสมุทรสงคราม		๑๘๕,๔๓๘,๑๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสมุทรสาคร		๒๔๗,๗๐๖,๓๐๐	บาท	
๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๑,๗๙๑,๖๗๐,๐๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้				
ฝั่งอ่าวไทย		๕๐๙,๒๘๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดชุมพร		๒๐๐,๐๔๓,๔๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดนครศรีธรรมราช		๓๐๘,๔๔๖,๓๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดพัทลุง		๒๒๐,๖๔๒,๗๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสุราษฎร์ธานี		๒๕๑,๕๙๗,๘๐๐	บาท	
(๖) จังหวัดสงขลา		๓๐๑,๖๕๙,๘๐๐	บาท	
๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๑,๖๖๕,๖๒๑,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้				
ฝั่งอันดามัน		๔๘๔,๙๓๕,๗๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดกระบี่		๑๙๕,๗๐๗,๑๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดตรัง		๒๓๓,๐๔๔,๖๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดพังงา		๑๗๓,๖๑๑,๐๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดภูเก็ต		๑๙๗,๓๔๖,๓๐๐	บาท	
(๖) จังหวัดระนอง		๑๘๙,๒๔๘,๕๐๐	บาท	
(๗) จังหวัดสตูล		๑๙๑,๗๒๘,๒๐๐	บาท	
๗. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๑,๑๕๘,๑๐๒,๒๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน		๓๖๔,๑๘๘,๐๐๐	บาท	

(๒) จังหวัดนราธิวาส		๒๕๓,๙๖๑,๕๐๐	บาท
(๓) จังหวัดปัตตานี		๒๗๗,๕๘๑,๙๐๐	บาท
(๔) จังหวัดยะลา		๒๖๒,๓๗๐,๘๐๐	บาท
๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด			
ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๑	รวม	๑,๖๖๐,๖๐๘,๕๐๐	บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด			
ภาคตะวันออก ๑		๖๐๓,๕๖๓,๐๐๐	บาท
(๒) จังหวัดฉะเชิงเทรา		๒๖๐,๐๖๘,๒๐๐	บาท
(๓) จังหวัดชลบุรี		๔๒๖,๓๑๗,๒๐๐	บาท
(๔) จังหวัดระยอง		๓๗๐,๖๖๐,๑๐๐	บาท
๙. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด			
ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๒	รวม	๑,๔๔๓,๐๕๗,๔๐๐	บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด			
ภาคตะวันออก ๒		๔๑๘,๐๙๗,๑๐๐	บาท
(๒) จังหวัดจันทบุรี		๑๙๔,๕๐๖,๑๐๐	บาท
(๓) จังหวัดตราด		๑๘๘,๑๖๙,๓๐๐	บาท
(๔) จังหวัดนครนายก		๑๘๘,๒๓๓,๕๐๐	บาท
(๕) จังหวัดปราจีนบุรี		๒๔๐,๖๕๖,๙๐๐	บาท
(๖) จังหวัดสระแก้ว		๒๑๓,๓๙๔,๕๐๐	บาท
๑๐. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
ตอนบน ๑	รวม	๑,๖๕๙,๓๗๔,๓๐๐	บาท คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
ตอนบน ๑		๔๙๗,๖๖๐,๕๐๐	บาท
(๒) จังหวัดบึงกาฬ		๑๙๘,๕๙๖,๙๐๐	บาท
(๓) จังหวัดเลย		๒๒๕,๕๙๔,๐๐๐	บาท
(๔) จังหวัดหนองคาย		๒๑๓,๒๘๙,๘๐๐	บาท
(๕) จังหวัดหนองบัวลำภู		๒๑๐,๘๘๘,๐๐๐	บาท
(๖) จังหวัดอุดรธานี		๓๑๓,๓๔๕,๑๐๐	บาท

๑๑. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนบน ๒	รวม	๑,๑๖๑,๙๗๗,๕๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนบน ๒		๓๘๖,๘๗๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดนครพนม		๒๘๓,๖๘๔,๔๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดมุกดาหาร		๒๐๗,๕๑๙,๙๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดสกลนคร		๒๘๓,๙๐๓,๒๐๐	บาท	
๑๒. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนกลาง	รวม	๑,๖๗๖,๐๐๐,๔๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนกลาง		๔๕๘,๓๕๕,๒๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดกาฬสินธุ์		๓๑๐,๙๕๗,๙๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดขอนแก่น		๓๕๐,๖๕๙,๗๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดมหาสารคาม		๒๗๐,๖๕๒,๕๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดร้อยเอ็ด		๒๘๕,๓๗๕,๑๐๐	บาท	
๑๓. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๗๙๐,๐๖๐,๑๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัด				
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนล่าง ๑		๔๗๙,๕๒๒,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดชัยภูมิ		๒๕๙,๕๖๙,๔๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดนครราชสีมา		๔๑๔,๒๙๖,๕๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดบุรีรัมย์		๓๓๙,๕๐๖,๕๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดสุรินทร์		๒๙๗,๑๖๕,๗๐๐	บาท	

๑๔. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๕๘๐,๖๙๙,๖๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนล่าง ๒		๔๗๓,๖๔๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดยโสธร		๒๓๑,๕๙๗,๒๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดศรีสะเกษ		๓๑๐,๒๒๙,๗๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดอำนาจเจริญ		๒๑๘,๓๙๖,๗๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดอุบลราชธานี		๓๔๖,๘๓๖,๐๐๐	บาท	
๑๕. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือ				
ตอนบน ๑	รวม	๑,๔๕๒,๔๖๔,๘๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ				
ตอนบน ๑		๓๘๗,๙๕๐,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดเชียงใหม่		๓๗๓,๙๓๓,๖๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๒๔๑,๕๕๐,๘๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดลำปาง		๒๔๘,๕๗๑,๔๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดลำพูน		๒๐๐,๔๕๙,๐๐๐	บาท	
๑๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือ				
ตอนบน ๒	รวม	๑,๔๕๐,๗๓๒,๗๐๐	บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ				
ตอนบน ๒		๔๒๔,๐๔๕,๐๐๐	บาท	
(๒) จังหวัดเชียงราย		๓๔๐,๙๘๓,๒๐๐	บาท	
(๓) จังหวัดน่าน		๒๔๓,๓๕๕,๕๐๐	บาท	
(๔) จังหวัดพะเยา		๒๓๓,๐๔๘,๐๐๐	บาท	
(๕) จังหวัดแพร่		๒๐๙,๓๐๑,๐๐๐	บาท	

๑๗.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ			
	ตอนล่าง ๑	รวม	๑,๖๗๐,๗๔๐,๐๐๐	บาท คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ			
	ตอนล่าง ๑		๔๘๔,๓๖๒,๑๐๐	บาท
	(๒) จังหวัดตาก		๒๕๔,๗๗๐,๘๐๐	บาท
	(๓) จังหวัดพิษณุโลก		๒๕๔,๗๙๖,๙๐๐	บาท
	(๔) จังหวัดสุโขทัย		๒๐๐,๔๐๖,๒๐๐	บาท
	(๕) จังหวัดเพชรบูรณ์		๒๕๕,๕๐๑,๓๐๐	บาท
	(๖) จังหวัดอุตรดิตถ์		๒๒๐,๙๐๒,๗๐๐	บาท
๑๘.	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคเหนือ			
	ตอนล่าง ๒	รวม	๑,๓๒๘,๓๒๐,๒๐๐	บาท คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ			
	ตอนล่าง ๒		๔๐๒,๕๑๑,๘๐๐	บาท
	(๒) จังหวัดกำแพงเพชร		๒๔๑,๙๓๖,๒๐๐	บาท
	(๓) จังหวัดนครสวรรค์		๒๗๒,๕๔๒,๖๐๐	บาท
	(๔) จังหวัดพิจิตร		๒๐๘,๘๐๐,๕๐๐	บาท
	(๕) จังหวัดอุทัยธานี		๒๐๒,๕๒๙,๑๐๐	บาท
มาตรา ๕๙ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ให้ตั้งเป็น				
งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๒๕๙,๖๐๙,๘๗๙,๑๐๐ บาท				
จำแนกดังนี้				
๑.	กระทรวงการคลัง	รวม	๒๑๕,๒๓๘,๐๗๖,๖๐๐	บาท คือ
	(๑) สำนักงานบริหาร หนี้สาธารณะ		๒๑๕,๒๓๘,๐๗๖,๖๐๐	บาท
๒.	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๔,๓๗๑,๘๐๒,๕๐๐	บาท คือ
	(๑) ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร		๓๑,๕๙๙,๘๔๓,๕๐๐	บาท
	(๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๓,๘๘๙,๐๑๔,๗๐๐	บาท
	(๓) การรถไฟฟ้ามหานคร แห่งประเทศไทย		๘,๘๘๒,๙๔๔,๓๐๐	บาท

มาตรา ๖๐ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๖๑ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ได้มีงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ สำหรับใช้เป็นหลักในการจ่ายเงินแผ่นดิน

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๗๑ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ตั้งเป็น
จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่จะระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของสำนักงบประมาณ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	รวม	๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๕,๓๒๕,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. กรมการท่องเที่ยว	รวม	๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน		๑๐๖,๒๙๑,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๒,๗๔๒,๑๖๕,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๒๒๑,๕๗๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๒๒๑,๕๗๕,๐๐๐ บาท	

๒. กรมการข้าว	รวม	๖๓,๖๐๒,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๔๕,๓๖๒,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๘,๒๔๐,๖๐๐ บาท	

๓. กรมชลประทาน	รวม	๑๓,๗๐๑,๙๘๕,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๑๓,๕๑๔,๔๓๐,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๘๗,๕๕๔,๕๐๐ บาท	

๔. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๒๓,๒๓๙,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๒๓,๒๓๙,๐๐๐ บาท	

๕.	กรมประมง	รวม	๒๐๘,๕๕๐,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๙๘,๗๕๐,๐๐๐ บาท
๖.	กรมปศุสัตว์	รวม	๖๗๑,๑๕๙,๘๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๖๕๘,๙๐๐,๐๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๒,๒๕๙,๘๐๐ บาท
๗.	กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๑๕๐,๔๗๗,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๑๓๙,๓๘๐,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๑,๐๙๗,๖๐๐ บาท
๘.	กรมวิชาการเกษตร	รวม	๑๓๔,๗๙๓,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๑๓๓,๗๒๔,๘๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑,๐๖๘,๔๐๐ บาท
๙.	กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๕,๖๙๐,๖๗๙,๒๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๕,๖๕๙,๕๗๕,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๓๑,๑๐๔,๐๐๐ บาท
๑๐.	กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๑,๗๙๑,๕๓๔,๑๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๑,๗๙๑,๕๓๔,๑๐๐ บาท

๑๑. กรมหม่อนไหม	รวม	๕๒,๖๔๐,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๔๕,๓๘๗,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๗,๒๕๓,๔๐๐ บาท	
๑๒. สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	รวม	๒๖,๗๗๙,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๒๒,๖๐๕,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๔,๑๗๔,๐๐๐ บาท	
๑๓. สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	รวม	๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๕,๑๕๐,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน		๗๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๕๘,๔๐๐,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์	รวม	๑๕๓,๒๑๘,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๕๓,๒๑๘,๐๐๐ บาท	
๒. กรมการค้าภายใน	รวม	๔๕,๗๘๑,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร		๖,๑๑๘,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต		๓๙,๖๖๓,๓๐๐ บาท	

๓. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๔. สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๙,๔๐๐,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนาศักยภาพชุมชน		๑๙,๔๐๐,๔๐๐ บาท	
มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๑,๘๗๕,๗๖๙,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนาศักยภาพชุมชน		๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๒. กรมการปกครอง	รวม	๒,๕๔๗,๖๕๐,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต		๒,๕๔๗,๖๕๐,๘๐๐ บาท	
๓. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๙,๓๒๘,๑๑๘,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนาศักยภาพชุมชน		๙,๓๒๘,๑๑๘,๒๐๐ บาท	
มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงแรงงาน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒,๑๒๐,๐๒๕,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๑๒,๖๒๑,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๒,๖๒๑,๘๐๐ บาท	
๒. กรมการจัดหางาน	รวม	๓๙,๒๔๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต		๓๙,๒๔๖,๐๐๐ บาท	
๓. กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน	รวม	๒,๐๖๘,๑๕๗,๖๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต		๒,๐๖๘,๑๕๗,๖๐๐ บาท	

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงวัฒนธรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๘,๑๑๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๑๕,๗๓๗,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนาศักยภาพชุมชน		๑๕,๗๓๗,๕๐๐ บาท	
๒. กรมศิลปากร	รวม	๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนาศักยภาพชุมชน		๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท	
๓. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	รวม	๔๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนาศักยภาพชุมชน		๔๕,๘๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๙๘,๖๐๒,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๑๓๔,๗๒๓,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิต ภาคเกษตร		๑๓๔,๗๒๓,๐๐๐ บาท	
๒. กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม	รวม	๓๖๓,๘๗๙,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิต ภาคเกษตร		๓๖๓,๘๗๙,๑๐๐ บาท	

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๙๘๘,๘๖๖,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	รวม	๑,๔๒๑,๒๕๕,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑,๔๒๑,๒๕๕,๔๐๐ บาท	
๒. ธนาคารออมสิน	รวม	๑๘๕,๗๒๖,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิต		๑๘๕,๗๒๖,๐๐๐ บาท	

๓. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจ และพัฒนาศักยภาพชุมชน		๗๘๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. การยางแห่งประเทศไทย	รวม	๑,๕๙๖,๘๘๕,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิต ภาคเกษตร		๑,๕๙๖,๘๘๕,๔๐๐ บาท
มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๔,๐๒๒,๕๑๓,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
(๑) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) กองทุนประชารัฐเพื่อเศรษฐกิจฐานราก		๑๓,๘๗๒,๕๑๓,๒๐๐ บาท
(๓) เงินทุนหมุนเวียนเพื่อผลิตและขยายพันธุ์พืช		๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ในความควบคุมของ กระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้		
(๑) รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง		๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๗ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงิน ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอน เปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย		
มาตรา ๑๘ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้		

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล เพื่อรักษาทิศทางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีการขยายตัวให้เป็นอย่างต่อเนื่อง ควบคู่กับการสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างยั่งยืน จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๐๐,๓๕๘,๐๗๗,๐๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน เป็นจำนวน ๔,๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ปฏิรูปโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร เป็นจำนวน ๒๔,๓๐๐,๖๙๔,๕๐๐ บาท

(๓) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์เสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นจำนวน ๒๑,๐๗๘,๔๕๔,๕๐๐ บาท

(๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานยุทธศาสตร์ส่งเสริมเศรษฐกิจและพัฒนาศักยภาพชุมชน เป็นจำนวน ๕๐,๓๗๘,๙๒๘,๑๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๔๙,๖๔๑,๙๒๓,๐๐๐ บาท

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑
พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
เงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินคงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินคงคลัง
พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๕) เงินชำระคืนเงินต้นของตัวเงินคลังที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อบริหารสภาพคล่องของ
เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรเพิ่มเติมให้กระทรวงการคลังสามารถส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคงคลังบัญชีที่ ๒ เพื่อชำระคืนเงินต้นของตัวเงินคลังที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อบริหารสภาพคล่องของเงินคงคลังให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติเงินคกงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑**

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติเงินคกงคลัง พ.ศ. ๒๔๙๑	เล่ม ๖๕ ตอนที่ ๙ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๑
๒	พระราชบัญญัติเงินคกงคลัง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๕	เล่ม ๖๙ ตอนที่ ๗๕ หน้า ๑๓๙๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๔๙๕
๓	พระราชบัญญัติเงินคกงคลัง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๙	เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๖๒ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๐๙
๔	พระราชบัญญัติเงินคกงคลัง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๔	เล่ม ๑๐๘ ตอนที่ ๑๗๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๓๔
๕	พระราชบัญญัติเงินคกงคลัง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakittha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการ
และกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน ศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธาน ผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๒) พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน ศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธาน ผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖

(๓) พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน ศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธาน ผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึงประธานผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และให้หมายความรวมถึง ผู้ตรวจการแผ่นดินด้วย

มาตรา ๕ ให้ประธานกรรมการและกรรมการซึ่งมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้าย พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและ ผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และ ประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยได้รับเพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ให้นำอัตราเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๗ ให้ประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในอัตราและช่วงระยะเวลาดังต่อไปนี้ โดยได้รับเพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

(๑) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๗,๐๖๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๕,๙๘๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๑,๕๐๐ บาท

(๒) ตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๘,๑๔๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๕,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๗,๐๖๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท

(๓) ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๗๐,๘๗๐ บาท และให้ได้รับ

เงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๕,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๖๙,๗๕๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท

(๔) ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๗๔,๔๒๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๕,๕๐๐ บาท และให้กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนในอัตราเดือนละ ๗๓,๒๔๐ บาท และให้ได้รับเงินประจำตำแหน่งในอัตราเดือนละ ๔๒,๕๐๐ บาท

(๕) ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของประธานกรรมการและกรรมการให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าว หากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาท ให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

มาตรา ๙ ให้ประธานกรรมการและกรรมการมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น ดังต่อไปนี้

(๑) การประกันสุขภาพ

(๒) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการเบิกจ่าย และอัตราค่าประกันสุขภาพ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ แต่ละคณะกำหนด

ระเบียบตามวรรคสองเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๐ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น

ตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จนกว่าจะมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๑ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๒ ให้ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน และประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
ของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำ ตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ประธานกรรมการการเลือกตั้ง กรรมการการเลือกตั้ง	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐
ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	๘๑,๙๒๐ ๘๐,๕๔๐	๕๐,๐๐๐ ๔๒,๕๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีสถานะเป็นองค์กรฝ่ายตุลาการซึ่งมีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย จึงสมควรยกเลิกบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเพื่อตราเป็นกฎหมายเฉพาะ อีกทั้งสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวให้ครอบคลุมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานกรรมการและกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญที่บัญญัติให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตลอดจนสมควรปรับปรุงบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้สอดคล้องกับการปรับบัญชีเงินเดือนค่าจ้าง และค่าตอบแทนรายเดือนของบุคลากรภาครัฐและเหมาะสมกับภาวะทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น
ของประธานกรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน กรรมการและกรรมการในองค์กรอิสระ ตามรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

เงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง
และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ
และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในช่วงระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้รับเงินเพิ่มในระหว่างระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่งในอัตรา ๑๒,๕๐๐ บาทต่อเดือนสำหรับประธานศาลรัฐธรรมนูญและ ๗,๓๐๐ บาทต่อเดือนสำหรับตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๕ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีสิทธิได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้รับเพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่ขาดอยู่

ให้นำอัตราเงินเดือนตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่การคำนวณบำเหน็จตอบแทนตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ในกรณีที่สมควรปรับอัตราเงินเดือนของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป ถ้าการปรับอัตราเงินเดือนดังกล่าวเป็นการปรับเพิ่มเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราและไม่เกินร้อยละสิบของอัตราที่ใช้บังคับอยู่ การปรับให้กระทำโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและให้ถือว่าบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเป็นบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งท้ายพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในกรณีที่การปรับเป็นร้อยละเท่ากันทุกอัตราดังกล่าว หากทำให้อัตราหนึ่งอัตราใดมีเศษไม่ถึงสิบบาทให้ปรับตัวเลขเงินเดือนของอัตราดังกล่าวให้เพิ่มขึ้นเป็นสิบบาท และมีให้ถือว่าเป็นการปรับอัตราร้อยละที่แตกต่างกัน

มาตรา ๗ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญมีสิทธิได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่น ดังต่อไปนี้

- (๑) การประกันสุขภาพ
- (๒) ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงิน วิธีการเบิกจ่าย และอัตราค่าประกันสุขภาพ และค่าใช้จ่ายในการเดินทางตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ศาลรัฐธรรมนูญกำหนด

ระเบียบตามวรรคสองเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ บรรดาระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธานศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและกรรมการการเลือกตั้ง ประธานผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดิน ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และประธานกรรมการและกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีระเบียบตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง
 ของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
 แนนบายพระราชาบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น
 ของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ	๘๓,๐๙๐	๕๕,๐๐๐
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ	๘๑,๙๒๐	๕๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญมีสถานะเป็นองค์กรฝ่ายตุลาการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มีความแตกต่างจากองค์กรอิสระอื่นตามรัฐธรรมนูญที่ทำหน้าที่ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้ประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในลักษณะเดียวกับข้าราชการตุลาการและตุลาการศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น
ของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่นของประธาน ศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๑๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

เงินทดแทน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้ระบบการจ่ายเงินทดแทนเป็นไปโดยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่อคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้าง ให้ได้รับอย่างเพียงพอ อันจะเกิดประโยชน์ต่อระบบแรงงานสัมพันธ์ของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าทีรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น เฉพาะข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ

(๒) รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์

(๓) รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ สำหรับลูกจ้างซึ่งมิใช่เป็นการจ้างงานในประเทศ

(๔) นายจ้างอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “ภัยพิบัติ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เงินสมทบ” และคำว่า “กองทุน” ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

““ภัยพิบัติ” หมายความว่า อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย หรือธรณีพิบัติภัย ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีผู้ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือร่างกายของประชาชนหรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างด้วยวิธีเหมาค่าแรงโดยมอบให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานหรือรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งหรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางาน โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจซึ่งกระทำในสถานประกอบการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบกิจการ และเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบกิจการเป็นผู้จัดหา กรณีเช่นว่านี้ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างต่อสำนักงานตามมาตรา ๔๔ ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับ

นายจ้าง ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากความรับผิดชอบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างได้รับการรักษาพยาบาลทันทีตามความเหมาะสมแก่อันตรายหรือความเจ็บป่วยนั้น และให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ กรณีที่ลูกจ้างจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทำศพแก่ผู้จัดการศพของลูกจ้างตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนเป็นรายเดือนให้แก่ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ แล้วแต่กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ ไม่ว่าจะลูกจ้างจะสูญเสียอวัยวะตาม (๒) ด้วยหรือไม่ก็ตาม โดยจ่ายตั้งแต่วันแรกที่ลูกจ้างไม่สามารถทำงานได้ไปจนตลอดระยะเวลาที่ไม่สามารถทำงานได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งปี

(๒) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างต้องสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกาย โดยจ่ายตามระยะเวลาที่ต้องจ่ายให้ตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่เกินสิบปี

(๓) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างทุพพลภาพโดยจ่ายตามประเภทของการทุพพลภาพและตามระยะเวลาที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าปี

(๔) ร้อยละเจ็ดสิบของค่าจ้างรายเดือน สำหรับกรณีที่ลูกจ้างถึงแก่ความตายหรือสูญหาย มีกำหนดสิบปี

คำว่า “ทุพพลภาพ” ตามมาตรานี้ หมายความว่า การที่ลูกจ้างสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาวะปกติของจิตใจ จนทำให้ความสามารถในการทำงาน ลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบการทำงานตามปกติได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่เลขาธิการประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าจ้างรายเดือนให้เป็นไปตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด ค่าทดแทนตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุด และไม่มากกว่าค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามที่กระทรวงแรงงานประกาศกำหนด

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าทดแทนตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) และต่อมาลูกจ้างได้ถึงแก่ความตายในขณะที่ยังรับค่าทดแทนไม่ครบระยะเวลาตามสิทธิดังกล่าว ให้นายจ้างจ่ายค่าทดแทนให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๐ ต่อไปจนครบกำหนดระยะเวลาตามสิทธิ ทั้งนี้ ระยะเวลาการจ่ายค่าทดแทน รวมกันต้องไม่เกินสิบปี”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) บุตรมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนต่อไปจนกว่าจะจบการศึกษา ในระดับปริญญาตรี”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๓/๑) บุตรมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีขึ้นไปที่อยู่ระหว่างการศึกษาระดับไม่สูงกว่าปริญญาตรี ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนจนกว่าจะจบการศึกษาในระดับปริญญาตรี”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๙/๑ และมาตรา ๒๙/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๒๙/๑ กองทุนต้องวางและรักษาไว้ซึ่งระบบการบัญชีที่เหมาะสมแก่กองทุนตามมาตรฐานการบัญชี มีบัญชีลงรายการรับและจ่ายเงินสินทรัพย์ และหนี้สินที่แสดงฐานะการเงินที่เป็นอยู่ตามความจริง

และตามที่ควร พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ ทั้งนี้ ให้มีคณะกรรมการตรวจสอบ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อกำกับดูแลความโปร่งใสได้มาตรฐาน และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา องค์กรประกอบ และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ และให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๙/๒ ให้สำนักงานจัดทำรายงานการประเมินสถานะของกองทุนโดยแสดงรายรับ รายจ่าย และความสามารถในการดำเนินการในอนาคตเสนอต่อคณะกรรมการเป็นประจำทุกปี แล้วให้สำนักงานเปิดเผยต่อสาธารณชน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้สำนักงานเสนองบการเงินในปีที่ล่วงมาแล้ว ต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบและเสนอต่อคณะกรรมการ

งบการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรี และให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบและจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๑๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามและวรรคสี่ของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“การได้มาซึ่งผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้วิธีสรรหาโดยคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของฝ่ายนายจ้างและฝ่ายลูกจ้าง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ

เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๑/๑ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๘) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๙) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๑๐) ไม่เคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

(๑๑) ไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการประกันสังคม”

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๓๓ กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑/๑”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๘ ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบห้าคนซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรม สาขาต่าง ๆ

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานประกันสังคมเป็นกรรมการและเลขานุการ

เลขาธิการจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ในสำนักงานเป็นผู้ช่วยเลขานุการก็ได้

ให้นำมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

มาตรา ๑๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ และมาตรา ๓๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๘/๑ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อรายผิดปกติ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๗) ไม่อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรมหรือใบอนุญาตประกอบโรคศิลปะ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือเลิกจ้างจากหน่วยงานของรัฐหรือสถานประกอบการของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

(๙) ไม่เป็นคู่สัญญาหรือผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่เป็นคู่สัญญา หรือมีธุรกิจเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๑๐) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือที่ปรึกษาของพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

มาตรา ๓๘/๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๘/๑

ในกรณีที่กรรมการการแพทย์ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง ผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ใน ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) ให้ความเห็นในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๓ และประกาศกระทรวงแรงงาน ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓)”

มาตรา ๒๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ กรรมการ กรรมการการแพทย์ อนุกรรมการ เลขาธิการ และผู้ช่วยเลขาธิการ มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ ตามพระราชบัญญัตินี้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๒๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๔ ให้กระทรวงแรงงานประกาศกำหนดประเภทและขนาดของกิจการ และท้องที่ ที่นายจ้างต้องจ่ายเงินสมทบ

ให้นายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบ

(๑) ยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง และ

(๒) จ่ายเงินสมทบ

กรณีข้อเท็จจริงในแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งการเปลี่ยนแปลง ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลง

แบบรายการ วิธีการยื่นแบบรายการ การจ่ายเงินสมทบ และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงแบบรายการ ให้เป็นไปตามที่เลขาธิการประกาศกำหนด”

มาตรา ๒๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กระทรวงแรงงานมีอำนาจในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการลดหรือเพิ่ม อัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่งให้แก่นายจ้าง ตามอัตราส่วนการสูญเสียของนายจ้าง”

มาตรา ๒๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินสมทบภายในกำหนดเวลาหรือจ่ายเงินสมทบไม่ครบจำนวน ตามที่จะต้องจ่าย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละสองต่อเดือนของเงินสมทบที่ต้องจ่ายนับแต่วันถัดจาก วันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ ทั้งนี้ เงินเพิ่มที่คำนวณได้ต้องไม่เกินจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างต้องจ่าย

ในกรณีท้องที่หนึ่งท้องที่ใดประสบปัญหาทางเศรษฐกิจ ประสบภัยพิบัติอย่างร้ายแรงที่ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ หรือมีสถานการณ์ฉุกเฉิน อันเป็นเหตุให้นายจ้างไม่อาจจ่ายเงินสมทบ ได้ตามกำหนดเวลา ให้รัฐมนตรีตามคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกประกาศลดการจ่ายเงินเพิ่ม ตามวรรคหนึ่งในท้องที่นั้นก็ได้”

มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๘ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้นายจ้างแจ้งเหตุดังกล่าว ต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายจ้างทราบ หรือควรจะได้ทราบถึงการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย

มาตรา ๔๙ เมื่อลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย ให้ลูกจ้างหรือผู้มีสิทธิ ตามมาตรา ๒๐ ยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทนต่อสำนักงาน ตามแบบและวิธีการที่เลขาธิการประกาศกำหนด ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย”

มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๖ให้นำมาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ และ มาตรา ๖๐ รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับแก่ผู้รับเหมาขั้นต้นและผู้รับเหมาช่วงซึ่งมิใช่ นายจ้างตามมาตรา ๑๐ โดยอนุโลม”

มาตรา ๒๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของวรรคหนึ่ง และเพิ่มวรรคสองของมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

“(๔) เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้น เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยหรือเชื่อได้ว่า มีทรัพย์สินที่เลขาธิการได้ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๗

การปฏิบัติหน้าที่ตาม (๔) ต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่า หากเน้นซ้ำกว่า จะเอาหมายค้นมาได้จะมีการยกย้าย ชุกซ่อน หรือทำให้ทรัพย์สินดังกล่าวเปลี่ยนสภาพไปจากเดิม ให้ทำการค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น แต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ว่าด้วยการค้น”

มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๒ นายจ้างผู้ใดไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้รับการรักษาพยาบาล ตามมาตรา ๑๓ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๗ มาตรา ๔๔ วรรคสองหรือวรรคสาม หรือมาตรา ๔๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๔ นายจ้างผู้ใดไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ โดยมีได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ หรือไม่จ่ายเงินทดแทนตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ

คณะกรรมการโดยมิได้นำคดีไปสู่ศาลตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๒๙ ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากนายจ้างตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงได้รับเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อไปจนกว่าจะครบถ้วนตามสิทธินั้น เว้นแต่ในกรณีที่ค่าทดแทนรายเดือนต่ำสุดหรือค่าทดแทนรายเดือนสูงสุดตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เป็นคุณแก่ลูกจ้าง ให้ลูกจ้างได้รับค่าทดแทนรายเดือนในอัตราที่เป็นคุณดังกล่าว นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ การยื่นแบบรายการลงทะเบียนจ่ายเงินสมทบและแบบรายการแสดงรายชื่อกู้จ้างที่ได้ยื่นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือเป็นการยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้างตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ นายจ้างซึ่งค้างจ่ายเงินสมทบและต้องเสียเงินเพิ่ม อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เสียเงินเพิ่มในอัตราเดิม และเมื่อคำนวณแล้วต้องไม่เกินเงินสมทบที่ค้างจ่าย

มาตรา ๓๒ บรรดากฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ได้ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๓๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มีบทบัญญัติบางประการไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ทำให้ไม่อาจคุ้มครองสิทธิประโยชน์ของลูกจ้างได้เท่าที่ควร เช่น บทบัญญัติเกี่ยวกับขอบเขตของการใช้บังคับกฎหมาย ฐานะและความรับผิดชอบของผู้ประกอบกิจการและผู้รับเหมาค่าแรง การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราการจ่ายค่ารักษาพยาบาล ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ค่าทำศพ ค่าทดแทน และเงินเพิ่มกรณีนายจ้างไม่จ่ายเงินสมทบหรือจ่ายไม่ครบจำนวน รวมทั้งหลักเกณฑ์การยื่นแบบรายการขึ้นทะเบียนนายจ้าง การแจ้งการประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือสูญหาย และการยื่นคำร้องขอรับเงินทดแทน เป็นต้น กรณีสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติ เพื่อให้ลูกจ้างได้รับความคุ้มครองและได้รับสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗**

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗	เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๒๘ ก หน้า ๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๓๗
๒	พระราชบัญญัติเงินทดแทน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๘๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๖ มาตรา ๖๐/๑ มาตรา ๖๖ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๕/๑ มาตรา ๗๕/๒ และมาตรา ๗๕/๔ ต้องส่งให้สภาผู้แทนราษฎรในวันที้ออกระเบียบดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตรวจสอบได้ ถ้าต่อมา มีการเสนอญัตติและสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ส่งระเบียบดังกล่าว ให้สภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ยกเลิกระเบียบใดไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

กำหนดวันตามวรรคหนึ่งให้หมายถึงวันในสมัยประชุม”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่การพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง (๑) (๓) (๘) และ (๙) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๒ ตุลาการศาลปกครองต้องประพฤติตนตามวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครองตามที่ ก.ศป. กำหนด

ก.ศป. อาจมีมติให้ตุลาการศาลปกครองผู้ใดออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ได้ในกรณีทีกฎหมายดังกล่าวบัญญัติให้ผู้ถูกสั่งให้ออกมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ แต่การให้ออกจากราชการเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุทดแทนให้ทำได้ในกรณีดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องอย่างร้ายแรงหรือประพฤติตนไม่สมควรตามที่กำหนดในวินัยแห่งการเป็นตุลาการศาลปกครอง

(๒) หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการได้โดยสม่ำเสมอแต่ไม่ถึงเหตุทุพพลภาพ

(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่ ก.ศป. มีมติให้ตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญเหตุทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ด้วย”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในการพิจารณาให้ข้าราชการตุลาการศาลปกครองพ้นจากตำแหน่งโดยถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง (๑) หรือ (๒) หรือตามมาตรา ๒๒ วรรคสาม ประกอบกับมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) หรือ (๗) หรือโดยถูกไล่ออกตามมาตรา ๒๓ (๑) หรือ (๒) ให้ ก.ศป. แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ประกอบด้วย ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดหรือตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสี่คน และเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนหรือรองเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนที่เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนมอบหมายจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการเพื่อทำการสอบสวน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ตุลาการศาลปกครองผู้ใดพ้นจากตำแหน่งไปโดยมิได้มีความผิดและมีใช่เป็นการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) หรือ (๙) ก.ศป. อาจพิจารณาคัดเลือกผู้นั้นให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครองในตำแหน่งไม่สูงกว่าตำแหน่งเดิมหรือเทียบเท่าก็ได้ ถ้าผู้นั้นมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี และยังมีอายุไม่ครบหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันสิ้นปีงบประมาณนั้น หรือยังมีอายุไม่ครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์ในวันสิ้นปีงบประมาณนั้นในกรณีที่เป็นผู้ซึ่งที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดคัดเลือกให้ไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ หากผู้นั้นมีอายุครบเกณฑ์ที่จะต้องประเมินสมรรถภาพ

ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งแล้ว แต่ยังไม่เคยผ่านการประเมินสมรรถภาพ ให้จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพได้ แม้จะมีอายุล่วงเลยการประเมินสมรรถภาพตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แล้วก็ตาม

ตุลาการศาลปกครองซึ่งโอนไปดำรงตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ถ้าต้องโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพราะเหตุที่ครบวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๗๘/๑ วรรคสอง หรือยื่นความประสงค์ขอโอนกลับก่อนครบวาระ และผู้นั้นมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ให้ ก.ศป. พิจารณาให้ความเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งในลำดับอาวุโสที่เคยครอง โดยให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ในชั้นเดียวกับตุลาการศาลปกครองที่อยู่ในลำดับอาวุโสเท่ากันในขณะที่ผู้นั้นดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

ในกรณีที่ผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกให้กลับเข้ารับราชการตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบให้โอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามวรรคสอง มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔ ให้นำความในมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๑๘ วรรคสอง แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ให้นำความในมาตรา ๑๕ วรรคสาม หรือมาตรา ๑๙ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มาใช้บังคับแก่การคัดเลือกให้กลับเข้ารับราชการเป็นตุลาการศาลปกครองตามวรรคหนึ่ง หรือการโอนกลับเข้าดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองตามวรรคสอง โดยอนุโลม”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ ของหมวด ๒ ตุลาการศาลปกครอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๓๔/๑ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งตุลาการศาลปกครองได้กระทำโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองคณะหนึ่งเรียกโดยย่อว่า “ก.ศป.” ประกอบด้วย

- (๑) ประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการศาลปกครองจำนวนสิบคน ดังนี้

(ก) ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดจำนวนหกคนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

(ข) ตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นจำนวนสี่คนซึ่งได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

(๓) กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการในศาลปกครองจำนวนสองคน ที่ได้รับเลือกจากตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น

ให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองเป็นเลขานุการของ ก.ศป. และให้ ก.ศป. แต่งตั้งข้าราชการฝ่ายศาลปกครองจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๕/๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๓๕/๒ กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) จะดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๔๑/๒ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) หรือกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง (๓) (๔) หรือ (๕) ในเวลาเดียวกันมิได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศรับสมัครบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕/๑ เข้ารับการเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) โดยให้คณะกรรมการดำเนินการเลือกตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการเลือก แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิได้รับเลือกส่งไปยังตุลาการในศาลปกครองสูงสุดและตุลาการในศาลปกครองชั้นต้น และให้แจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่จะทำการเลือกไปด้วย

ให้นำความในมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับแก่การเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิในวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก การนับคะแนน และการประกาศผลการเลือก กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๓๙/๑ ให้เป็นไปตามที่ประธานศาลปกครองสูงสุดประกาศกำหนดโดยความเห็นชอบของ ก.ศป.”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ก่อนกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) จะครบวาระเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน ให้ดำเนินการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ โดยต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิมจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ในกรณีจำเป็นที่ไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวได้ ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไป แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันที่พ้นจากตำแหน่ง”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๙/๑ ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) หรือ (๓) วางลงก่อนครบวาระ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกซ่อมให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งวางลง เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของกรรมการผู้นั้นจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกซ่อมก็ได้

ให้ผู้ได้รับเลือกซ่อมเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง เข้ารับหน้าที่เมื่อประธานศาลปกครองสูงสุดได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกซ่อมเป็นกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ และให้เลขาธิการสำนักงานศาลปกครองดำเนินการประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกซ่อมในราชกิจจานุเบกษา

กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกซ่อมให้อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗

“ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.ศป. เป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๔๐/๑ ให้ ก.ศป. โดยมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการตุลาการศาลปกครองทั้งหมด มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการตุลาการศาลปกครองและการอื่น ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ก.ศป.”

มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๑/๑ ในกรณีที่ไม่มีกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (ก) หรือ (ข) หรือ (๓) หรือมีแต่ไม่ครบจำนวน ถ้ากรรมการตุลาการศาลปกครองจำนวนไม่น้อยกว่าหกคน เห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องให้ความเห็นชอบ ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองเท่าที่มีอยู่เป็น ก.ศป. พิจารณาเรื่องเร่งด่วนนั้นได้”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๓ ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่ากฎ คำสั่ง หรือการกระทำอื่นใดของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้เสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลปกครอง และให้ศาลปกครองพิจารณาวินิจฉัยโดยไม่ชักช้า ในการเสนอความเห็นดังกล่าวผู้ตรวจการแผ่นดิน มีสิทธิและหน้าที่เสมือนหนึ่งเป็นผู้มีสิทธิฟ้องคดีตามมาตรา ๔๒”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๕/๑ การฟ้องคดีที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมศาลตามมาตรา ๔๕ วรรคสี่ หากคู่กรณีใดยื่นคำขอต่อศาลโดยอ้างว่า ไม่มีทรัพย์สินเพียงพอที่จะเสียค่าธรรมเนียมศาล หรือโดยสถานะของผู้ขอ ถ้าไม่ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลจะได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ถ้าศาลเห็นว่ามิใช่ข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา หรือในกรณีอุทธรณ์ซึ่งศาลเห็นว่ามิใช่เหตุผลอันสมควรที่จะอุทธรณ์ได้ แล้วแต่กรณี และศาลได้แสวงหาข้อเท็จจริงโดยการไต่สวนหรือโดยวิธีอื่นแล้วเห็นว่ามิใช่เหตุตามคำขอจริง ให้ศาลอนุญาตให้คู่กรณีนั้นดำเนินคดี โดยยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดหรือเฉพาะบางส่วนได้ คำสั่งให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมศาลทั้งหมดให้เป็นที่สุด”

มาตรา ๑๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๖ คำฟ้องให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลปกครอง หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ในการนี้อาจยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสารตามระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด และเพื่อประโยชน์ในการนับอายุความ ให้ถือว่าวันที่ส่งคำฟ้องแก่เจ้าพนักงานไปรษณีย์หรือวันที่ส่งคำฟ้องทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสารเป็นวันที่ยื่นคำฟ้องต่อศาลปกครอง”

มาตรา ๒๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“ในกรณีที่กฎหมายกำหนดระยะเวลาให้ศาลพิจารณาพิพากษาคดีหรือโดยลักษณะแห่งคดีมีความจำเป็นที่ศาลจะต้องพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการเร่งด่วนหรือเพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม การส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนให้คู่กรณีทราบตามวรรคสอง จะส่งล่วงหน้าเป็นเวลาอันสมควรแต่ไม่ถึงเจ็ดวันก็ได้ โดยต้องคำนึงถึงการคุ้มครองสิทธิของคู่กรณีด้วย”

มาตรา ๒๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

“มาตรา ๕๙/๑ ในการพิจารณาคดีอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น หากองค์คณะพิจารณาพิพากษาในศาลปกครองสูงสุดเห็นว่าคดีดังกล่าวมีข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน หรือเห็นว่าการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีจะไม่ทำให้เสียความยุติธรรม องค์คณะพิจารณาพิพากษาอาจไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีก็ได้ ในกรณีนี้ให้ผู้แถลงคดีปกครองดำเนินการตามมาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ในวันประชุมปรึกษาเพื่อมีคำพิพากษา

ให้ศาลแจ้งการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีตามวรรคหนึ่งพร้อมส่งสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวนให้คู่กรณีทราบ ทั้งนี้ ไม่เป็นการตัดสิทธิคู่กรณีที่ขยับยื่นคำแถลงเป็นหนังสือต่อองค์คณะพิจารณาพิพากษาภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และหากคู่กรณีประสงค์ที่จะให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี ให้คู่กรณีแจ้งความประสงค์เช่นนั้นให้ศาลทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง และให้องค์คณะพิจารณาพิพากษาจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีต่อไป”

มาตรา ๒๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๐/๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

“มาตรา ๖๐/๑ เมื่อศาลเห็นสมควร หรือเมื่อคู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีคำขอและศาลเห็นว่าจะเป็นประโยชน์แก่ความยุติธรรมหรือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่คู่กรณี ศาลอาจมีคำสั่งให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด

การดำเนินกระบวนการพิจารณาที่ต้องกระทำต่อหน้าศาลและศาลมีคำสั่งให้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ถือเป็นการดำเนินกระบวนการพิจารณาในห้องพิจารณาของศาล และเป็นการกระทำต่อหน้าศาล

ศาลอาจเรียกเก็บค่าใช้จ่ายในการดำเนินกระบวนการพิจารณาตามวรรคหนึ่งจากคู่กรณีที่ร้องขอได้ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่ประธานศาลปกครองสูงสุดกำหนด โดยไม่ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าธรรมเนียมศาล”

มาตรา ๒๓ ในวาระเริ่มแรก ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) (ก) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ต้องทำหน้าที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิไปพลางก่อนตามมาตรา ๒๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) (ก) และ (ข) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ พ้นจากตำแหน่ง แต่ให้ทำหน้าที่กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการประกาศผลการเลือกกรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

กรรมการตุลาการศาลปกครองผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวรรคสองและวรรคสาม ให้ถือว่าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

มาตรา ๒๔ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๙๐ บัญญัติให้พระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งและให้ตุลาการพ้นจากตำแหน่ง แต่ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่ง เพราะความตายหรือเกษียณอายุ พ้นจากตำแหน่งตามวาระ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษ ให้นำความ กราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ มาตรา ๑๙๘ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับตุลาการศาลปกครอง ต้องดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองซึ่งประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุดเป็นประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นตุลาการในศาลปกครอง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นตุลาการ ในศาลปกครองไม่เกินสองคน บรรดาที่ได้รับเลือกจากข้าราชการตุลาการศาลปกครอง ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติ และมาตรา ๒๓๑ บัญญัติให้ผู้ตรวจการแผ่นดินอาจเสนอเรื่องต่อศาลปกครองได้เมื่อเห็นว่ามีการฉ้อโกง คำสั่ง หรือการกระทำใดของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในเรื่องดังกล่าวให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง บัญญัติให้ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดี สมควรกำหนดความคุ้มครองตุลาการในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งได้กระทำโดยสุจริต นอกจากนั้น สมควรปรับปรุงการพิจารณาพิพากษาคดีและการบริหารจัดการคดีของศาลปกครองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยกำหนดให้สามารถยื่นคำฟ้องโดยส่งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ สื่อดิจิทัลอื่นใด หรือโทรสาร เพื่อประโยชน์ ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมทางปกครองได้โดยง่าย สะดวกรวดเร็ว และทั่วถึง รวมทั้งกำหนด กระบวนพิจารณาโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือระบบการประชุมทางจอภาพ ตลอดจนแก้ไขเพิ่มเติม กระบวนพิจารณาในการพิจารณาคำขอยกเว้นค่าธรรมเนียมศาล การนั่งพิจารณาคดีในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน และการไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดีสำหรับคดีที่อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น จึงจำเป็นต้องตรา พระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒	เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒
๒	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕	เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕
๓	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘	เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๒๖ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
๔	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐	เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐
๕	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๖	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔	เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔
๗	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗	เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๙ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗
๘	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๙	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๘ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐
๑๐	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ อัตรากำลังเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตุลาการศาลปกครองให้เป็นไปตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

ตุลาการศาลปกครองให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในศาลปกครองสูงสุด

(ก) ประธานศาลปกครองสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๔

(ข) รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด และตุลาการศาลปกครองสูงสุด ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ ชั้นสูงสุด

(๒) ในศาลปกครองชั้นต้น

(ก) อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ ชั้นสูงสุด

(ข) รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้นและตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๒ - ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในชั้น ๒ และเมื่ออยู่ในชั้น ๒ มาครบเจ็ดปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๓

(ค) ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ - ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในชั้น ๑ เมื่ออยู่ในชั้น ๑ มาครบหนึ่งปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๒ และเมื่ออยู่ในชั้น ๒ มาครบเจ็ดปีแล้วให้เลื่อนชั้นเงินเดือนเป็นชั้น ๓”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของตุลาการศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งตุลาการศาลปกครองได้รับไปแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองในมาตรา ๔ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลปกครองสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง

ชั้นศาล	ชั้น เงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ศาลปกครองสูงสุด	๔	ประธานศาลปกครองสูงสุด	๘๓,๐๙๐	๕๕,๐๐๐
	๓	รองประธานศาลปกครองสูงสุด ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด ตุลาการศาลปกครองสูงสุด	๘๑,๙๒๐	๕๐,๐๐๐
ศาลปกครองชั้นต้น		อธิบดีศาลปกครองชั้นต้น รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๘๐,๕๔๐	๔๒,๕๐๐
	๒	รองอธิบดีศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๗๖,๘๐๐	๔๑,๕๐๐
	๑	ตุลาการศาลปกครองชั้นต้น	๗๔,๓๖๐	๓๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตุลาการศาลปกครองเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและ ค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนดให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบ ก.ศป. ว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตุลาการศาลปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งตุลาการศาลปกครอง ได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำ ตำแหน่งตุลาการศาลปกครอง และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒	เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๙๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๒
๒	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕	เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๕
๓	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๘	เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๔ ก หน้า ๒๖ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘
๔	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐	เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐
๕	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๖	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๔	เล่ม ๑๒๘ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๔
๗	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๗	เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๗๙ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗
๘	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๙

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๙	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๘ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๐
๑๐	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๑๑	พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๘ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

จัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์” หมายความว่า ทรัพย์สินในพระองค์และทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์

“ทรัพย์สินในพระองค์” หมายความว่า ทรัพย์สินที่เป็นของพระมหากษัตริย์อยู่แล้วก่อนเสด็จขึ้นครองราชสมบัติ ทรัพย์สินที่รัฐทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย และทรัพย์สินที่ทรงได้มาไม่ว่าในทางใด และเวลาใดอันเป็นการส่วนพระองค์ ทั้งนี้ รวมถึงดอกผลที่เกิดจากบรรดาทรัพย์สินเช่นว่านั้นด้วย

“ทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์” หมายความว่า ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นอกจากทรัพย์สินในพระองค์

มาตรา ๕ การใดที่มีผลทำให้สิ้นสุดการเป็นทรัพย์สินพระมหากษัตริย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว

ในกรณีที่มีปัญหาว่าทรัพย์สินใดเป็นทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามโบราณราชประเพณี ให้เป็นไปตามพระบรมราชวินิจฉัย

มาตรา ๖ การจัดการ การดูแลรักษา การจัดหาผลประโยชน์ และการดำเนินการอื่นใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพื่อการนี้ พระมหากษัตริย์จะทรงมอบหมายให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ บุคคลใด หรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ สำหรับทรัพย์สินใดภายใต้เงื่อนไขอย่างใดก็ได้

เมื่อได้ทรงมอบหมายให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ บุคคลใด หรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์สำหรับทรัพย์สินใดแล้ว ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีทั้งปวงเกี่ยวกับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ห้ามมิให้ระบุพระปรมาภิไธยหรือข้อความใดอันแสดงหรืออนุมานได้ว่าพระมหากษัตริย์เป็นคู่กรณีหรือคู่ความ ให้ระบุเพียงชื่อผู้ได้รับการมอบหมายดังกล่าวแล้ว และในกรณีที่ทรงมอบหมายให้บุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดที่มีสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์เป็นผู้จัดการ ให้ต่อท้ายด้วยคำว่า “ผู้จัดการทรัพย์สินในพระองค์” หรือ “ผู้จัดการทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์” แล้วแต่กรณี สำหรับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ที่สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีหน้าที่เป็นผู้จัดการ ให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์เป็นคู่กรณีหรือคู่ความ

มาตรา ๗ ให้มีสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ มีฐานะเป็นนิติบุคคล เป็นหน่วยงานในพระมหากษัตริย์ มีหน้าที่จัดการ ดูแลรักษา จัดหาผลประโยชน์ และดำเนินการอื่นใดอันเกี่ยวกับทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามที่ทรงมอบหมาย

ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ที่ยังมิได้ทรงมอบหมายให้บุคคลใดหรือหน่วยงานใดเป็นผู้จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นั้น ให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีหน้าที่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะมีพระบรมราชวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘ ในสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์” ประกอบด้วย ประธานกรรมการและกรรมการอื่น ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามพระราชอัธยาศัย และในจำนวนนี้จะได้ทรงแต่งตั้งกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์คนหนึ่งเป็นผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ทำหน้าที่กรรมการและเลขานุการ

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ และผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย

คณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่ดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ในการนี้ ให้มีอำนาจอรรถเบียบเกี่ยวกับการบริหารกิจการและการบริหารงานบุคคลของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามพระราชประสงค์

ผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์มีอำนาจหน้าที่บริหารกิจการสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามระเบียบของคณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์และที่คณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์กำหนด และเป็นผู้แทนของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก

รายได้จากทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ ให้สำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นำไปจ่ายหรือลงทุนได้ ทั้งนี้ ตามที่ได้รับพระราชทานพระบรมราชานุญาตแล้ว ส่วนที่เหลือจะจำหน่ายหรือใช้สอยได้ก็แต่โดยพระมหากษัตริย์ตามพระราชอัธยาศัย

มาตรา ๙ ทรัพย์สินพระมหากษัตริย์จะต้องเสียภาษีอากร หรือได้รับยกเว้นภาษีอากร ย่อมเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๐ ให้ทรัพย์สินส่วนพระองค์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นทรัพย์สินในพระองค์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นทรัพย์สินในพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้บุคคล หน่วยงาน หรือสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ที่พระมหากษัตริย์ได้ทรงมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ใดตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงมีอำนาจ

จัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์นั้นตามที่ได้ทรงมอบหมายต่อไป จนกว่าจะมีพระบรมราชวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ ให้สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้คณะกรรมการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์และผู้อำนวยการทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์และผู้อำนวยการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ ความผูกพัน และพนักงานและลูกจ้างของสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาเป็นของสำนักงานทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการจัดระเบียบทรัพย์สินฝ่ายพระมหากษัตริย์ให้เหมาะสมแก่การบริหารจัดการยิ่งขึ้น โดยถวายเป็นพระราชอำนาจในการจัดการทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ให้เป็นไปตามพระราชอัธยาศัย เพื่อให้การใช้ประโยชน์ทรัพย์สินนั้นเป็นไปโดยเหมาะสมตามที่ทรงมีพระบรมราชวินิจฉัยตามโบราณราชประเพณี จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติจัดระเบียบทรัพย์สินพระมหากษัตริย์ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๘๘ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ทรัพยากรน้ำ

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยทรัพยากรน้ำ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ (๒) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบริหารทรัพยากรน้ำ ทั้งในมิติด้านการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และสิทธิในน้ำมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะเป็นประโยชน์แก่การบริการ สาธารณูปโภคและประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ และมาตรา ๑๐๔ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นต้นไป

มาตรา ๓ การจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และสิทธิในน้ำ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่มีกฎหมายใดกำหนดเกี่ยวกับการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และสิทธิในน้ำเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ ก็ให้ดำเนินการไปตามกฎหมายเฉพาะนั้น เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“น้ำ” หมายความว่า น้ำในบรรยากาศ น้ำบนผิวดิน น้ำใต้ดิน และน้ำทะเล

“ทรัพยากรน้ำ” หมายความว่า น้ำ ทรัพยากรน้ำสาธารณะ แหล่งต้นน้ำลำธาร แหล่งกักเก็บน้ำ คลองส่งน้ำ พื้นที่ทางน้ำหลาก ไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น และสิ่งอื่นที่ใช้เพื่อการบริหารจัดการน้ำ และให้หมายความรวมถึงน้ำจากแหล่งน้ำระหว่างประเทศและแหล่งน้ำต่างประเทศที่ประเทศไทยอาจนำมาใช้ประโยชน์ได้

“ทรัพยากรน้ำสาธารณะ” หมายความว่า น้ำในแหล่งน้ำที่ประชาชนใช้หรือที่สงวนไว้ให้ประชาชนใช้ร่วมกัน หรือโดยสภาพประชาชนอาจใช้ประโยชน์ร่วมกัน และให้หมายความรวมถึงแม่น้ำ ลำคลอง ทางน้ำ บึง แหล่งน้ำใต้ดิน ทะเลสาบ น่านน้ำภายใน ทะเลอาณาเขต พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งน้ำตามธรรมชาติอื่น ๆ แหล่งน้ำที่รัฐจัดสร้างหรือพัฒนาขึ้นเพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกัน แหล่งน้ำระหว่างประเทศที่อยู่ภายในเขตประเทศไทยซึ่งประชาชนนำมาใช้ประโยชน์ได้ ทางน้ำชลประทาน ตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน และน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

“การใช้น้ำ” หมายความว่า การดำเนินกิจกรรมในทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการอุปโภค บริโภค การรักษาระบบนิเวศ จารัตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว คมนาคม การประปา การผลิตพลังงาน หรือเพื่อประโยชน์อื่นใด ไม่ว่าจะทำให้น้ำมีปริมาณเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ก็ตาม

“ลุ่มน้ำ” หมายความว่า บริเวณพื้นที่ซึ่งครอบคลุมลำน้ำธรรมชาติซึ่งเป็นแหล่งที่รวมน้ำให้ไหลลงสู่ลำน้ำตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

“ภาวะน้ำแล้ง” หมายความว่า สภาวะที่ปริมาณน้ำ ปริมาณการไหลของน้ำหรือระดับน้ำลดลงอย่างต่อเนื่องจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคน สัตว์ และพืชที่อยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง

“ภาวะน้ำท่วม” หมายความว่า สภาวะที่ปริมาณน้ำ ปริมาณการไหลของน้ำหรือระดับน้ำเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง หรือไหลหลาก หรือฉับพลันจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคน สัตว์ และพืชที่อยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง แต่ไม่รวมถึงภาวะน้ำขึ้นและน้ำลงซึ่งเป็นปรากฏการณ์ปกติตามธรรมชาติ

“ผังน้ำ” หมายความว่า แผนที่หรือแผนผังแสดงระบบทางน้ำที่มีน้ำไหลผ่าน ซึ่งเชื่อมโยงกันตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงทางออกสู่พื้นที่แหล่งน้ำ ทะเล หรือทางออกทางน้ำระหว่างประเทศ ซึ่งระบบทางน้ำดังกล่าวครอบคลุมทั้งแม่น้ำ ลำคลอง ห้วย หนอง บึง กุด ป่าบุง ป่าทาม พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่แหล่งกักเก็บน้ำ พื้นที่ทางน้ำหลาก พื้นที่น้ำนอง พื้นที่ลุ่มต่ำ ทางน้ำหรือพื้นที่อื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกันไม่ว่าจะเกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือมนุษย์สร้างขึ้น โดยทางน้ำดังกล่าวอาจมีน้ำไหลผ่านตลอดทั้งปีหรือบางช่วงเวลาก็ได้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี แต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของตน

ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามหมวด ๕ ภาวน้ำแล้ง และภาวน้ำท่วม ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม ทั้งนี้ จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงขนาดหรือลักษณะของกิจการการใช้น้ำแต่ละประเภท ผลกระทบต่อประชาชน และความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจก็ได้

กฎกระทรวง ระเบียบ และประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑ ทรัพยากรน้ำ

มาตรา ๖ รัฐมีอำนาจใช้ พัฒนา บริหารจัดการ บำรุงรักษา พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมอย่างสมดุลและยั่งยืน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ โดยอาจเปลี่ยนแปลงรูปร่างของแหล่งน้ำหรือขยายพื้นที่ของแหล่งน้ำก็ได้ แต่ถ้าเป็นการลดพื้นที่หรือให้เลิกใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะต้องดำเนินการถอนสภาพตามประมวลกฎหมายที่ดิน

เพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำสาธารณะที่มีใช้ทางน้ำชลประทานตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน และน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล นายกรัฐมนตรีอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะแห่งใดก็ได้

ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบตามวรรคสอง มีอำนาจออกระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่น แล้วแต่กรณี เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การเข้าใช้สอยทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้น ตามกรอบแนวทางที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติกำหนดโดยหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องมีใช้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดสรรน้ำและการใช้น้ำตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ

ระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นตามวรรคสาม เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒
สิทธิในน้ำ

มาตรา ๗ ทรัพย์สินน้ำสาธารณะเป็นส่วนรวม บุคคลมีสิทธิใช้หรือเก็บกักน้ำได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในกิจกรรมหรือในที่ดินของตน โดยไม่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่นซึ่งอาจใช้น้ำนั้น ทั้งนี้ เว้นแต่พระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินซึ่งมีน้ำพุเกิดขึ้นหรือมีน้ำไหลผ่านตามธรรมชาติไม่ว่าบนดินหรือใต้ดิน ย่อมมีสิทธิใช้หรือเก็บกักน้ำนั้นได้เท่าที่จำเป็นแก่ประโยชน์ในที่ดินของตน และไม่เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนหรือเสียหายแก่บุคคลอื่น

หมวด ๓
องค์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำส่วนที่ ๑
คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ” เรียกโดยย่อว่า “กนช.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงาน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

(๔) กรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำ จำนวนหกคน ซึ่งได้รับการคัดเลือกมาจาก กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำ กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการลุ่มน้ำ ผู้ทรงคุณวุฒิ

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ และผลงานเป็นที่ประจักษ์ไม่น้อยกว่าห้าปีในด้านการเกษตร ด้านทรัพยากรน้ำ ด้านผังเมือง ด้านสิ่งแวดล้อม หรือด้านอุตสาหกรรม

ให้เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงาน อีกไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๐ การคัดเลือกกรรมการตามมาตรา ๙ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับการคัดเลือกหรือแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๑๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออกเพราะบกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) พ้นจากการเป็นกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๓ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้น พ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่มีการคัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ กนช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๙ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้น พ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้ กนช. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๙ (๔) หรือ (๕) ดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

มาตรา ๑๖ การประชุม กนช. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม กนช. ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม กนช. ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัว ทั้งโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องดังกล่าว กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุมพิจารณาเรื่องนั้น

มาตรา ๑๗ กนช. มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในการบูรณาการเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ ทรัพยากรน้ำให้เกิดความเป็นเอกภาพ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการของหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำและแผนงบประมาณการบริหารทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนแม่บทตาม (๑) และเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาในการจัดทำงบประมาณประจำปี

(๓) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำต่าง ๆ ตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำเสนอ ตามมาตรา ๓๕ (๑)

(๔) กำกับ ดูแล เร่งรัด ตรวจสอบ ติดตาม และให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการตามนโยบาย และแผนแม่บทตาม (๑) รวมทั้งแผนปฏิบัติการ และแผนงบประมาณตาม (๒) และรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบทุกสิ้นปีงบประมาณ

(๕) พิจารณาและให้ความเห็นชอบผังน้ำที่สำนักงานเสนอ และประกาศกำหนดผังน้ำในราชกิจจานุเบกษา

(๖) เสนอแนะหรือมอบหมายแนวทางแก่หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้มีคุณภาพและการจัดการมลพิษทางน้ำที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น

(๗) เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาแก้ไขปัญหาจากการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ ซึ่งปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ หรือระเบียบของแต่ละหน่วยงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ เพื่อให้เกิดการบูรณาการและการมีส่วนร่วมของประชาชน

(๘) กำหนดหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ต้องให้ความร่วมมือต่อสำนักงานในการรวบรวมข้อมูล เชื่อมต่อข้อมูล และบูรณาการข้อมูลด้านทรัพยากรน้ำ

(๙) กำหนดกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางการปฏิบัติงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ และลำดับความสำคัญของการใช้น้ำสำหรับกิจการประเภทต่าง ๆ เพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำนำไปพิจารณาในการจัดสรรน้ำและควบคุมการใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำ

(๑๐) พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมของคณะกรรมการลุ่มน้ำต่าง ๆ เพื่อบูรณาการการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมระหว่างลุ่มน้ำ

(๑๑) พิจารณาและให้ความเห็นชอบการอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๔๔ และการเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๕๔

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำและการผันน้ำจากแหล่งน้ำระหว่างประเทศหรือแหล่งน้ำต่างประเทศ

(๑๓) โกล่เกลี่ยและชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๑๔) เสนอแนะเกี่ยวกับการตรา การออกหรือการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกฤษฎีกาหรือกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๕) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องให้มีการตรากฎหมายหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ

(๑๖) ออกระเบียบกำหนดมาตรการในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ

(๑๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ กนช. หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

การจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำตาม (๑) ให้ครอบคลุมถึงการรักษาและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำด้วย

การเสนอข้อพิพาทระหว่างคณะกรรมการลุ่มน้ำเพื่อให้ กนช. โกล่เกลี่ยและชี้ขาดตาม (๑๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กนช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๘ ในการจัดทำนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำตามมาตรา ๑๗ (๑) ให้ กนช. จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน องค์กรผู้ใช้น้ำ ผู้มีส่วนได้เสีย หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กนช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

นโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้ และให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ปฏิบัติตามนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำดังกล่าว

ให้ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ และในกรณีที่มีการปรับปรุงนโยบายและแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๙ ให้ กนช. ติดตามและประเมินผลการดำเนินการ รวมทั้งพิจารณาทบทวนหรือปรับปรุงแผนปฏิบัติการเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่มีความเปลี่ยนแปลงและรายงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกปี

มาตรา ๒๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ กนช. อาจมอบหมายให้กรรมการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการด้านต่าง ๆ ที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของ กนช. แล้วรายงานต่อ กนช. หรือดำเนินการตามที่ กนช. มอบหมาย รวมทั้งมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาเสนอแนะ หรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ กนช. มอบหมายได้

ในการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีคณะอนุกรรมการด้านการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และด้านเทคนิคและวิชาการ

ในกรณีจำเป็น ให้ กนช. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดเพื่อประโยชน์ในการบูรณาการการบริหารทรัพยากรน้ำในระดับจังหวัด

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ กนช. กรรมการที่ กนช. มอบหมาย หรือคณะอนุกรรมการที่ กนช. แต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๒๒ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของ กนช. โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของ กนช. และคณะอนุกรรมการ
 - (๒) กลั่นกรองและเสนอความเห็นต่อ กนช. เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗
- (๑) (๒) (๓) และมาตรา ๒๔
- (๓) จัดทำผังน้ำเสนอ กนช. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๗ (๕)
 - (๔) ประสานการดำเนินงานกับคณะกรรมการลุ่มน้ำ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๕) รวบรวมและจัดเตรียมข้อมูล ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และริเริ่มกิจกรรมหรือโครงการใด ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานของ กนช.
- (๖) ให้คำแนะนำและสนับสนุนหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ รวมทั้งการดำเนินงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามที่ได้รับคำร้องขอ
- (๗) อำนวยการและกำกับดูแลโครงการสำคัญระดับชาติหรือโครงการเร่งด่วนที่จำเป็นต้องมีการประสานการทำงานหลายหน่วยงานตามที่ กนช. มอบหมาย
- (๘) ติดตาม ประเมินผล และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการลุ่มน้ำ หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรน้ำ และรายงานต่อ กนช.
- (๙) กำกับดูแลและบริหารจัดการระบบสารสนเทศทรัพยากรน้ำโดยให้หน่วยงานที่ กนช. กำหนดสนับสนุนข้อมูลและเชื่อมโยงระบบสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันเพื่อประโยชน์ในการบริหารทรัพยากรน้ำทั้งในภาวะปกติและภาวะวิกฤติ
- (๑๐) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาคเอกชน ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในด้านการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ และการดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ
- (๑๑) จัดทำงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของ กนช. คณะกรรมการลุ่มน้ำ และคณะอนุกรรมการ

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่ กนช. มอบหมาย

การจัดทำผังน้ำตาม (๓) ต้องจัดให้มีรายการประกอบผังน้ำเพื่ออธิบายวัตถุประสงค์ของผังน้ำ และรายละเอียดที่ปรากฏอยู่ในผังน้ำ ทั้งนี้ การจัดทำผังน้ำต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของ คณะกรรมการลุ่มน้ำ หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาชนที่เกี่ยวข้อง ตามความเหมาะสม

ส่วนที่ ๒

ศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ

มาตรา ๒๔ ในกรณีเกิดปัญหาวิกฤติน้ำจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของคน สัตว์ หรือพืช หรืออาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชนหรือของรัฐอย่างรุนแรง ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจจัดตั้งศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ โดยนายกรัฐมนตรีเป็นผู้บัญชาการ อำนาจการ แก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำเป็นการชั่วคราว จนกว่าปัญหาวิกฤติน้ำจะผ่านพ้นไป ทั้งนี้ ให้สำนักงบประมาณ พิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งและสนับสนุน การปฏิบัติงาน

ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งให้หน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้าราชการฝ่ายพลเรือน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ ฝ่ายทหาร พนักงานส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใด ๆ ร่วมกันกระทำหรือห้ามกระทำการใด ๆ เพื่อการป้องกัน แก้ไข ควบคุม ระวัง หรือบรรเทาผลร้ายจากความเสียหายที่เกิดขึ้นได้อย่างทันที่

เมื่อนายกรัฐมนตรีได้ออกคำสั่งตามวรรคสองแล้ว และคำสั่งนั้นมีสภาพอย่างกฎเพื่อให้มีผล เป็นการทั่วไปต่อประชาชนที่เกี่ยวข้อง ให้ประกาศคำสั่งดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษาโดยมิชักช้า

ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจหรือการปฏิบัติตามคำสั่ง ของนายกรัฐมนตรีตามวรรคสอง หากเจ้าหน้าที่ของศูนย์บัญชาการเฉพาะกิจ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร พนักงาน ส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใด ได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจ และได้กระทำไปพอสมควรแก่เหตุ และมีได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ผู้นั้นพ้นจากความผิดและความรับผิดชอบ

เมื่อการดำเนินการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานและจัดทำสรุปผลการดำเนินการแก้ไขปัญหาวิกฤติน้ำเสนอต่อรัฐสภาเพื่อทราบโดยมิชักช้า

ส่วนที่ ๓

ลุ่มน้ำและคณะกรรมการลุ่มน้ำ

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ให้มีการกำหนดลุ่มน้ำ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงสภาพอุทกวิทยา สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศ การตั้งถิ่นฐาน การผังเมือง ผังน้ำ และเขตการปกครองประกอบด้วย

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งต้องมีแผนที่แสดงแนวเขตลุ่มน้ำแนบท้ายพระราชกฤษฎีกา และให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๖ การเปลี่ยนแปลงเขตหรือการเพิกถอนลุ่มน้ำใด ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำได้โดยตราพระราชกฤษฎีกา และเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนบางส่วนให้มีแผนที่แสดงแนวเขตที่เปลี่ยนแปลงหรือเพิกถอนนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ แล้ว ให้มีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำนั้น ประกอบด้วย

(๑) กรรมการลุ่มน้ำโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัดในเขตลุ่มน้ำนั้น ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ ผู้แทนกรมเจ้าท่า ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำ ผู้แทนกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมประมง ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมพัฒนาที่ดิน ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ในกรณีที่ลุ่มน้ำใดมีพื้นที่ติดต่อกับชายแดน ให้มีผู้แทนกระทรวงกลาโหมเข้าร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำ หรือในกรณีที่ลุ่มน้ำใดมีพื้นที่ติดต่อกับชายฝั่งทะเล ให้มีผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเข้าร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำ หรือในกรณีที่ลุ่มน้ำใดอยู่ในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี และจังหวัดยะลา ให้มีผู้แทนศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าร่วมเป็นกรรมการลุ่มน้ำด้วย

(๒) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำนั้น จังหวัดละหนึ่งคน และในกรณีที่ลุ่มน้ำใดอยู่ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นเป็นกรรมการลุ่มน้ำด้วย

(๓) กรรมการลุ่มน้ำผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำนั้นที่มาจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคพาณิชย์กรรม ภาคละสามคน

(๔) กรรมการลุ่มน้ำผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำ จำนวนสี่คน ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดตาม (๑) เลือกกันเองเพื่อเป็นประธานกรรมการลุ่มน้ำ และให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเลือกกรรมการลุ่มน้ำอีกสองคนเป็นรองประธานกรรมการลุ่มน้ำ ทั้งนี้ การเลือกประธานกรรมการลุ่มน้ำและรองประธานกรรมการลุ่มน้ำให้กระทำทุกสามปี

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคเป็นกรรมการลุ่มน้ำและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

มาตรา ๒๘ การได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๒) (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๒๙ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๒) พ้นจากตำแหน่งเมื่อลาออกเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือพ้นจากการเป็นผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตลุ่มน้ำ

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๒) พ้นจากตำแหน่ง ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำนั้นพ้นจากตำแหน่ง และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๓๑ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

มาตรา ๓๒ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) พ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๓) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่ง ก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่กรรมการลุ่มน้ำนั้นพ้นจากตำแหน่ง และให้ผู้เข้ามาเป็นกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ใน ตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการลุ่มน้ำซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ และในระหว่างที่ยังไม่ได้กรรมการ ลุ่มน้ำแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำประกอบด้วยกรรมการลุ่มน้ำเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่กรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ (๓) หรือ (๔) ดำรงตำแหน่ง ครบวาระแล้ว ให้กรรมการลุ่มน้ำซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการดำเนินการ ให้ได้มาซึ่งกรรมการลุ่มน้ำขึ้นใหม่

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการลุ่มน้ำมีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำ ในเขตลุ่มน้ำ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟูและ การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำเสนอ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๒) จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม เสนอ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๓) พิจารณาปริมาณการใช้น้ำ การจัดสรรน้ำ และจัดลำดับความสำคัญในการใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำ และควบคุมการใช้น้ำให้เป็นไปตามกรอบ หลักเกณฑ์ และแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ ทั้งนี้ ภายใต้กรอบและแนวทางที่ กนช. กำหนด

(๕) ให้ความเห็นชอบการอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองตามมาตรา ๔๓ และการเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองตามมาตรา ๕๔

(๖) พิจารณาและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการผันน้ำระหว่างลุ่มน้ำต่อ กนช.

(๗) เสนอความเห็นต่อ กนช. เกี่ยวกับแผนงานและโครงการในการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๘) รับเรื่องร้องทุกข์ โกล่เกลี่ย และชี้ขาดข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำ

(๙) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และกฎหมายเกี่ยวกับมลพิษทางน้ำในเขตลุ่มน้ำนั้น

(๑๐) ส่งเสริมและรณรงค์การสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้หรือที่กฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการลุ่มน้ำ หรือตามที่ กนช. มอบหมาย

การจัดทำแผนตาม (๑) และ (๒) และการกำหนดหลักเกณฑ์และระเบียบตาม (๔) ให้ครอบคลุมถึงการรักษาและแก้ไขปัญหาคุณภาพน้ำด้วย

การเสนอเรื่องร้องทุกข์หรือข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำเพื่อให้คณะกรรมการลุ่มน้ำไกล่เกลี่ยและชี้ขาดตาม (๘) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ กนช. กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๖ ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการลุ่มน้ำด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๗ ให้จัดตั้งสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติภาคขึ้นในสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี ทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการลุ่มน้ำ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เกี่ยวกับทรัพยากรน้ำเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาจัดทำแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรผู้ใช้น้ำ ในการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และกฎหมายที่เกี่ยวกับการควบคุมมลพิษทางน้ำในเขตลุ่มน้ำ เพื่อให้เป็นไปตามแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำ

(๔) ส่งเสริมและติดตามการใช้น้ำประเภทที่สองในเขตลุ่มน้ำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๕) เสนอมาตรการป้องกันการขัดแย้งและแนวทางการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทระหว่างผู้ใช้น้ำในเขตลุ่มน้ำต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการลุ่มน้ำมอบหมาย

ส่วนที่ ๔ องค์กรผู้ใช้น้ำ

มาตรา ๓๘ บุคคลซึ่งใช้น้ำในบริเวณใกล้เคียงกันและอยู่ในเขตลุ่มน้ำเดียวกันมีสิทธิรวมตัวกันจัดทะเบียนก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำเพื่อประโยชน์ร่วมกันเกี่ยวกับการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในหมู่สมาชิกขององค์กรผู้ใช้น้ำ

วัตถุประสงค์ หน้าที่และอำนาจ และการดำเนินงานขององค์กรผู้ใช้น้ำ รวมทั้งหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการก่อตั้งองค์กรผู้ใช้น้ำให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๓๙ กฎกระทรวงตามมาตรา ๓๘ จะกำหนดหลักเกณฑ์การจัดตั้ง ภารกิจ และหน้าที่และอำนาจขององค์กรผู้ใช้น้ำในแต่ละลุ่มน้ำให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงสภาพอุทกวิทยา

สภาพภูมิศาสตร์ ระบบนิเวศ วัฒนธรรม จารีตประเพณี วิถีชีวิตของประชาชนในการใช้น้ำประเภทต่าง ๆ และความจำเป็นในการบริหารจัดการด้วย

การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อน

หมวด ๔

การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ

มาตรา ๔๐ การจัดสรรน้ำของประเทศพึงคำนึงถึงน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค การรักษาระบบนิเวศ จารีตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย การคมนาคม เกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว ทั้งนี้ การจัดลำดับความสำคัญให้เป็นไปตามที่ กนช. กำหนด

มาตรา ๔๑ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะ แบ่งเป็นสามประเภท คือ

(๑) การใช้น้ำประเภทที่หนึ่ง ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการดำรงชีพ การอุปโภคบริโภคในครัวเรือน การเกษตรหรือการเลี้ยงสัตว์เพื่อยังชีพ การอุตสาหกรรมในครัวเรือน การรักษาระบบนิเวศ จารีตประเพณี การบรรเทาสาธารณภัย การคมนาคม และการใช้น้ำในปริมาณเล็กน้อย

(๒) การใช้น้ำประเภทที่สอง ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อการอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การผลิตพลังงานไฟฟ้า การประปาและกิจการอื่น

(๓) การใช้น้ำประเภทที่สาม ได้แก่ การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะเพื่อกิจการขนาดใหญ่ ที่ใช้น้ำปริมาณมาก หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบข้ามลุ่มน้ำ หรือครอบคลุมพื้นที่อย่างกว้างขวาง

ลักษณะหรือรายละเอียดการใช้น้ำแต่ละประเภทตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช.

การออกกฎกระทรวงตามวรรคสอง จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนก่อน

มาตรา ๔๒ การใช้น้ำประเภทที่หนึ่งไม่ต้องขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำและไม่ต้องชำระค่าใช้น้ำ

ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำข้อมูลการใช้น้ำประเภทที่หนึ่งที่อยู่ในพื้นที่รับผิดชอบ และจัดส่งข้อมูลดังกล่าวต่อสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ กนช. ประกาศกำหนด

มาตรา ๔๓ การใช้น้ำประเภทที่สองต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของ คณะกรรมการลุ่มน้ำที่ทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นตั้งอยู่

มาตรา ๔๔ การใช้น้ำประเภทที่สามต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของ กนช.

มาตรา ๔๕ การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาต อายุใบอนุญาต การขอต่ออายุ ใบอนุญาต การโอนใบอนุญาต และการอนุญาต รวมทั้งการขอและการออกใบแทนใบอนุญาตการใช้น้ำ ประเภทที่สองและประเภทที่สาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน กฎกระทรวงที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ใบอนุญาตตามความในวรรคหนึ่ง อาจกำหนดเงื่อนไขให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำต้องปฏิบัติ เกี่ยวกับการใช้น้ำ เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะหรือเพื่อรองรับ ภาวะวิกฤติน้ำด้วยก็ได้

ในกรณีที่กฎหมายหรือสาระสำคัญแห่งพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป หรือมีเหตุสำคัญ เพื่อประโยชน์สาธารณะ ให้อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากร น้ำบาดาล แล้วแต่กรณี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือ กนช. แล้วแต่กรณี มีอำนาจ แก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขในใบอนุญาตการใช้น้ำตามวรรคสองได้

มาตรา ๔๖ ในการพิจารณาออกใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามให้แก่ ผู้ขอรับใบอนุญาต ให้คำนึงถึงความสมดุลของน้ำในทรัพยากรน้ำสาธารณะ รวมทั้งลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง เพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อภาพรวมความสมดุลของลุ่มน้ำ

มาตรา ๔๗ ในการขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำตามมาตรา ๔๓ และมาตรา ๔๔ ผู้ขอรับ ใบอนุญาตต้องยื่นแผนการบริหารจัดการน้ำมาพร้อมกับคำขอด้วย ทั้งนี้ แบบคำขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำ และแผนการบริหารจัดการน้ำให้เป็นไปตามที่อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดี กรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด

แผนการบริหารจัดการน้ำตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) วัตถุประสงค์ของการใช้น้ำและแหล่งน้ำที่จะใช้
- (๒) ประมาณการปริมาณน้ำที่จะใช้หรือจะกักเก็บไว้เพื่อใช้
- (๓) สถานที่กักเก็บน้ำ
- (๔) วิธีการใช้น้ำ
- (๕) แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้ง
- (๖) แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำท่วม
- (๗) วิธีการบำรุงรักษา พื้นฟู และอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้น

แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้งตาม (๕) อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับวิธีการใช้น้ำในระหว่างที่เกิดภาวะน้ำแล้ง การลดปริมาณการใช้น้ำ การหาแหล่งน้ำทดแทน และอัตราความเป็นไปได้ในการเปลี่ยนน้ำที่มีเพื่อประโยชน์สาธารณะ

แผนจัดการน้ำที่กักเก็บไว้เมื่อเกิดภาวะน้ำท่วมตาม (๖) อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันมิให้น้ำที่กักเก็บไว้ล้นออกไปนอกสถานที่กักเก็บน้ำจนอาจก่อให้เกิดน้ำท่วม หรือไปเพิ่มปริมาณน้ำที่ท่วมอยู่แล้วให้มากขึ้นไปอีก

มาตรา ๔๘ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและค่าธรรมเนียมใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สามไม่เกินอัตราที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๙ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(๑) หลักเกณฑ์การกำหนดอัตราค่าใช้น้ำสำหรับการใช้น้ำประเภทที่สองและการใช้น้ำประเภทที่สาม

(๒) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำ ทั้งนี้ จะกำหนดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงกิจกรรม ลักษณะ หรือปริมาณของการใช้น้ำในแต่ละประเภทและในแต่ละลุ่มน้ำก็ได้

มาตรา ๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามที่ไม่ใช่จากทางน้ำชลประทาน

ตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานและไม่ใช้น้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล และให้อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำเรียกเก็บค่าใช้น้ำดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๔๙

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและควบคุมการใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองและประเภทที่สามต้องติดตั้งเครื่องมือวัดหรือประเมินปริมาณน้ำที่ใช้ และเก็บข้อมูลที่จำเป็นเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี ตรวจสอบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี กำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่การใช้น้ำตามใบอนุญาตเป็นเหตุให้เกิดผลกระทบต่อความสมดุลของทรัพยากรน้ำสาธารณะในลุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง หรือก่อให้เกิดผลกระทบอย่างสำคัญต่อประโยชน์สาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำหยุดการใช้น้ำตามใบอนุญาตไว้เป็นการชั่วคราว และให้ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำดำเนินการตามความจำเป็นเพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุแห่งผลกระทบดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๕๓ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองหรือประเภทที่สาม แล้วแต่กรณี ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต หรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามแผนการบริหารจัดการน้ำตามมาตรา ๔๗ ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตการใช้น้ำได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน และเมื่อสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือต่อ กนช. แล้วแต่กรณี ทราบโดยมิชักช้า

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำตามวรรคหนึ่งต้องทำการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้อง พนักงานเจ้าหน้าที่ที่แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แล้วแต่กรณี จะกำหนดเวลาให้แก้ไขหรือดำเนินการ

ให้ถูกต้องด้วยก็ได้ และเมื่อผู้รับใบอนุญาตได้ทำการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจะยกเลิกคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนครบกำหนดเวลาก็ได้

มาตรา ๕๔ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองหรือประเภทที่สามแล้วแต่กรณี ฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือไม่ทำการแก้ไขหรือดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนดตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ออกตามมาตรา ๕๓ ให้อธิบดีกรมชลประทาน หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการลุ่มน้ำหรือ กนช. แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตการใช้น้ำนั้นได้

มาตรา ๕๕ มิให้นำความในมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๔ มาใช้บังคับแก่การใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะที่เป็นน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

หมวด ๕

ภาวน้ำแล้งและภาวน้ำท่วม

ส่วนที่ ๑

การใช้ประโยชน์ที่ดินในระบบทางน้ำตามผังน้ำ

มาตรา ๕๖ เมื่อมีการประกาศผังน้ำในราชกิจจานุเบกษาตามมาตรา ๑๗ (๕) แล้ว การใช้ประโยชน์ที่ดินที่อยู่ในระบบทางน้ำตามผังน้ำจะต้องไม่ก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางน้ำหรือกระแสน้ำ หรือกีดขวางการไหลของน้ำในระบบทางน้ำ อันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวน้ำท่วม

ส่วนที่ ๒

การป้องกันและแก้ไขภาวน้ำแล้ง

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีข้อมูลเพียงพอที่ชี้ได้ว่าจะเกิดภาวน้ำแล้งในพื้นที่ใดของกลุ่มน้ำ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตภาวน้ำแล้ง และกำหนดให้กิจการใดสามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควรได้

การกำหนดให้กิจการใดสามารถใช้น้ำได้ในปริมาณที่เห็นสมควร ให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่ายในเขตภาวะน้ำแล้งนั้น

เมื่อภาวะน้ำแล้งได้พ้นไปแล้ว ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำโดยความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้ง

มาตรา ๕๘ ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งจนอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่ใด ให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่นั้น และกำหนดวิธีการใช้น้ำเพื่อลดปริมาณการใช้หรือห้ามการใช้น้ำบางประเภทเกินกว่าจำเป็นแก่การอุปโภคบริโภค กำหนดวิธีการแบ่งปันน้ำ รวมทั้งกำหนดมาตรการอื่นใดที่จำเป็นใช้บังคับในพื้นที่เพื่อแก้ไขและบรรเทาภาวะน้ำแล้งนั้น ทั้งนี้ ต้องเป็นไปเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ส่วนรวมและให้ผู้ใช้น้ำต้องเสียหายน้อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

ในระหว่างที่ยังไม่มีประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำมีอำนาจกำหนดวิธีการใช้น้ำและการแบ่งปันน้ำในพื้นที่ได้เท่าที่จำเป็นในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ในกรณีที่ประกาศตามวรรคหนึ่งใช้บังคับในพื้นที่เดียวกันกับที่ได้มีประกาศกำหนดเขตภาวะน้ำแล้งตามมาตรา ๕๗ ให้ประกาศตามวรรคหนึ่งมีผลเป็นการยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งนั้น และเมื่อภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงได้พ้นไปแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีประกาศยกเลิกเขตภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

มาตรา ๕๙ ในกรณีมีความจำเป็นต้องผันน้ำจากลุ่มน้ำหนึ่งไปยังอีกลุ่มน้ำหนึ่งเพื่อบรรเทาภาวะน้ำแล้ง นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของ กษ. มีอำนาจสั่งให้ดำเนินการดังกล่าวได้เท่าที่จำเป็นในการบรรเทาภาวะน้ำแล้งนั้น

มาตรา ๖๐ ในกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรงในพื้นที่ใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลซึ่งกักเก็บน้ำไว้ต้องเปลี่ยนน้ำเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในการอุปโภคบริโภคของประชาชนในพื้นที่ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้กักเก็บน้ำดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากการที่ต้องสูญเสียน้ำที่กักเก็บไว้

การกำหนดค่าทดแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริงและความเป็นธรรม

มาตรา ๖๑ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้า โดยให้จัดทำเป็นแผนเพื่อเตรียมการรองรับทั้งกรณีปกติซึ่งสามารถคาดหมายได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำแล้งในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งเป็นประจำ และกรณีที่เกิดภาวะน้ำแล้งอย่างรุนแรง

แผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน
- (๒) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ
- (๓) การจัดเตรียมข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง
- (๔) การเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบ
- (๕) วิธีการควบคุมการใช้น้ำในพื้นที่
- (๖) การหาแหล่งน้ำทดแทนและการขนส่งน้ำจากแหล่งน้ำทดแทนมายังพื้นที่ซึ่งเกิดภาวะน้ำแล้ง
- (๗) การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากภาวะน้ำแล้ง

ในการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง ให้มีการบูรณาการร่วมกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในเขตลุ่มน้ำตามความเหมาะสม

มาตรา ๖๒ เมื่อคณะกรรมการลุ่มน้ำได้จัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งขึ้นแล้ว ให้เสนอต่อ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ และจัดส่งแผนดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัด หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและดำเนินการ ในกรณีนี้ ให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องจัดสร้างหรือเตรียมอุปกรณ์ที่จะต้องใช้ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง รวมทั้งบำรุงรักษาสิ่งก่อสร้างหรืออุปกรณ์นั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เป็นไปตามแผนดังกล่าว

กรณีที่หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดไม่อาจดำเนินการให้เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งได้ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำเสนอเรื่องต่อ กนช. เพื่อพิจารณาหาแนวทางแก้ไขต่อไป

มาตรา ๖๓ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งที่ กนช. ให้ความเห็นชอบ และทบทวนแผนให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้อยู่ในสภาพที่พร้อมจะดำเนินการได้เมื่อเกิดภาวะน้ำแล้ง

ส่วนที่ ๓
การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม

มาตรา ๖๔ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมขึ้นไว้เป็นการล่วงหน้า โดยให้จัดทำเป็นแผนเพื่อเตรียมการรองรับทั้งกรณีปกติซึ่งสามารถคาดหมายได้ว่าจะเกิดภาวะน้ำท่วมในระยะเวลาใดระยะเวลาหนึ่งเป็นประจำ และกรณีฉุกเฉินที่มีน้ำท่วมเกิดขึ้นโดยฉับพลัน โดยในการจัดทำแผนต้องพิจารณาถึงสภาพแวดล้อม ฝั่งน้ำ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่นั้นประกอบด้วย

แผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) หน่วยงานผู้รับผิดชอบหลักและหน่วยงานสนับสนุน
- (๒) งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ
- (๓) การจัดเตรียมข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม
- (๔) การบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วม
- (๕) การจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วม
- (๖) การเผยแพร่ข้อมูลให้ประชาชนทราบ
- (๗) วิธีการระบายน้ำที่รวดเร็วและถูกต้องตามหลักวิชาการให้น้ำระบายไปตามแนวทางที่กำหนด
- (๘) วิธีการกักเก็บน้ำเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป
- (๙) การประสานงานระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่อาจได้รับภัยพิบัติ

จากน้ำท่วม

ในการจัดทำแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม ให้มีการบูรณาการร่วมกับแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และประชาชนในเขตลุ่มน้ำตามความเหมาะสม

การบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากภาวะน้ำท่วมและการจัดทำระบบเตือนภัยน้ำท่วมตามวรรคสอง (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามแนวทางที่ กนช. ประกาศกำหนด

มาตรา ๖๕ ให้นำความในมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับแก่การผันน้ำจากลุ่มน้ำหนึ่งไปยังอีกลุ่มน้ำหนึ่งเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม การเสนอแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมต่อ กนช. เพื่อให้ความเห็นชอบ การจัดส่งแผนดังกล่าวไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องเพื่อทราบและดำเนินการ และการแก้ไขปัญหากรณีหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องไม่อาจดำเนินการให้เป็นไปตามแผนดังกล่าวได้ รวมทั้งการติดตามการดำเนินการให้เป็นไปตามแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมและการทบทวนแผนดังกล่าวด้วยโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๔

อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปในที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใด ๆ เพื่อทำการสำรวจ ตรวจสอบ หรือเก็บรวบรวมข้อเท็จจริงต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวต้องอยู่ภายในกรอบของแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งตามมาตรา ๖๑ หรือแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๖๔ หรือทั้งสองแผนควบคู่กันแล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำลายสิ่งกีดขวาง ตัดฟันต้นไม้ ขุดดิน ปิดกั้นแนวเขตที่ดิน รื้อถอนสิ่งก่อสร้างซึ่งมิใช่เป็นบ้านเรือนที่อยู่อาศัยของบุคคลใด ๆ หรือดำเนินการอื่นใดเท่าที่จำเป็นแก่การป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมได้ แต่ต้องชดเชยความเสียหายแก่บุคคลนั้นด้วย

การชดเชยความเสียหายตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ ในการกำหนดหลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเสียหายตามความเป็นจริง และเปิดโอกาสให้ผู้ได้รับความเสียหายมีสิทธิชี้แจงและแสดงพยานหลักฐานประกอบการพิจารณากำหนดค่าชดเชยความเสียหายด้วย

มาตรา ๖๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม พนักงานเจ้าหน้าที่อาจใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใด ๆ เพื่อก่อสร้าง วางสิ่งของ สูบน้ำ หรือระบายน้ำผ่านหรือเข้าไปในที่ดิน หรือติดตั้งอุปกรณ์ใด ๆ โดยแจ้งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวันก่อนวันที่จะมีการดำเนินการ ทั้งนี้ ต้องแสดงวัตถุประสงค์และลักษณะของการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างและวันเวลาที่จะใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างด้วย

ในกรณีฉุกเฉินเพื่อแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างเพื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้ทันทีโดยไม่ต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างทราบในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้

ในการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างตามมาตรา นี้ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบกำหนดค่าทดแทนการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างตามความจำเป็นแก่กรณี และในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างจากการใช้ที่ดินหรือสิ่งก่อสร้าง ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบชดเชยความเสียหายที่เกิดขึ้นตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยนายกรัฐมนตรี

มาตรา ๖๘ การที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างของบุคคลใดเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ให้กระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก

ในกรณีที่มีความจำเป็นจะต้องดำเนินการต่อเนื่องจากเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง หรือมีกรณีฉุกเฉิน จะดำเนินการในเวลาอื่นนอกจากเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไม่ยินยอมตกลงในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบนำเงินจำนวนดังกล่าวไปวางไว้ต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสินในชื่อของผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย โดยแยกฝากไว้เป็นบัญชีเฉพาะราย และถ้ามีดอกเบี้ยหรือดอกผลใดเกิดขึ้นเนื่องจากการฝากเงินนั้น ให้ตกเป็นสิทธิแก่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายนั้นด้วย

เมื่อหน่วยงานผู้รับผิดชอบนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางไว้ต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสินตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบมีหนังสือแจ้งให้ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายทราบ โดยส่งทางไปรษณีย์ตอบรับ

หลักเกณฑ์และวิธีการในการนำเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปวางต่อศาลหรือสำนักงานวางทรัพย์ หรือฝากไว้กับธนาคารออมสิน และวิธีการในการรับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าวให้เป็นไปตามระเบียบที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไม่พอใจในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบจ่ายให้ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะรับหรือไม่รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบวางไว้หรือฝากไว้ บุคคลนั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานผู้รับผิดชอบได้ดำเนินการตามมาตรา ๖๙ วรรคสองแล้ว

การฟ้องคดีต่อศาลตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้การครอบครองหรือใช้สังหาริมทรัพย์ หรือการดำเนินการใด ๆ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ ต้องสะดุดหยุดลง

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายยินยอมตกลงและได้รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายไปแล้ว หรือมิได้ฟ้องคดีเรียกเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายต่อศาลภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือได้แจ้งเป็นหนังสือสละสิทธิไม่รับเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายดังกล่าว ผู้ใดจะเรียกร้องเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายนั้นอีกไม่ได้

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้บุคคลใดเอาไป ยักย้าย ทำอันตราย หรือทำให้เสียหายแก่สิ่งก่อสร้าง สิ่งของ หรืออุปกรณ์ใด ๆ หรือละเมิดมาตรการใด ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีขึ้นเพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วม

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำแก้ไขให้กลับคืนดังเดิม ถ้าผู้นั้นไม่ยินยอมกระทำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ โดยผู้นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๗๒ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้งและภาวะน้ำท่วมตามพระราชบัญญัตินี้ หากได้ดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจ และได้กระทำไปพอสมควรแก่เหตุและมีได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้กระทำการนั้นพ้นจากความผิดและความรับผิดชอบ

หมวด ๖

การอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ กนช. เห็นว่าพื้นที่ใดมีลักษณะเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหรือพื้นที่ชุ่มน้ำสมควรสงวนไว้เพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้ กนช. มอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาดำเนินการให้พื้นที่นั้นเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

มาตรา ๗๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดินที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ เพื่อมิให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ หรือเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์หรือพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะให้เป็นไปโดยเหมาะสมได้

หลักเกณฑ์การใช้ประโยชน์ที่ดินที่กำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้เรื่องใดเรื่องหนึ่งใช้บังคับเป็นการทั่วไปทุกท้องที่ หรือให้ใช้บังคับเฉพาะท้องที่ใดท้องที่หนึ่งก็ได้

ในกรณีที่มีกฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายอื่นกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ที่ดินในบริเวณเดียวกันหรือในเรื่องเดียวกันขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง ให้บังคับตามกฎหมายกระทรวงตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่กฎกระทรวง ประกาศ หรือข้อบัญญัติท้องถิ่นซึ่งออกตามกฎหมายดังกล่าวจะมีขึ้นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะที่สำคัญยิ่งกว่า

มาตรา ๗๕ เมื่อได้มีกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๔ ใช้บังคับแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดใช้ประโยชน์ที่ดินแตกต่างหรือขัดกับข้อกำหนดในกฎกระทรวงนั้น

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ได้ใช้ประโยชน์ที่ดินมาก่อนที่จะมีกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งใช้บังคับและจะใช้ประโยชน์ที่ดินเช่นนั้นต่อไป แต่ถ้าการใช้ประโยชน์ที่ดินดังกล่าวมีผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินให้แก้ไขเปลี่ยนแปลง หรือระงับการใช้ประโยชน์ที่ดินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดได้ แต่ถ้าการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวทำให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินนั้นต้องขาดประโยชน์ในการใช้ที่ดินหรือได้รับความเสียหาย ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยความเสียหาย แต่ยังคงมีสิทธิได้รับค่าทดแทนการขาดประโยชน์ในการใช้ที่ดิน

การกำหนดค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหายตามวรรคสองไม่ยินยอมตกลง หรือไม่พอใจในจำนวนเงินค่าทดแทนหรือค่าชดเชยความเสียหาย ให้นำความในมาตรา ๖๙ และมาตรา ๗๐ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่ดินแตกต่างหรือขัดกับข้อกำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๗๔ ภายหลังจากที่กฎกระทรวงดังกล่าวใช้บังคับแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือถึงเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง หรือระงับการใช้ประโยชน์ที่ดินตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขและภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดได้ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นเอง ถ้าผู้นั้นไม่ยินยอมกระทำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินการ โดยผู้นั้นจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๗๗ เมื่อมีเหตุฉุกเฉินหรือมีภัยอันตรายใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะอย่างรุนแรง ซึ่งจำเป็นต้องมีการป้องกันหรือแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปดำเนินการใด ๆ ในที่ดิน สิ่งก่อสร้างหรือยานพาหนะ หรือใช้ประโยชน์ในที่ดิน สิ่งก่อสร้างหรือ

ยานพาหนะของบุคคลอื่นเพื่อป้องกัน ระวัง หรือบรรเทาเหตุอันได้ โดยให้นำความในมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๗๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยความเห็นชอบของ กนช. มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อการอนุรักษ์และการพัฒนาทรัพยากรน้ำสาธารณะ ในเรื่องหนึ่งเรื่องใดดังต่อไปนี้ได้

(๑) กำหนดการใช้ประโยชน์ทรัพยากรน้ำสาธารณะหรือทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้อง

(๒) กำหนดห้ามการกระทำใด ๆ ที่มีผลเป็นการเสื่อมสภาพแหล่งน้ำหรือเสื่อมประโยชน์ต่อการใช้ น้ำ หรือทำให้เกิดภาวะมลพิษแก่แหล่งน้ำ หรือระบบนิเวศแหล่งน้ำ หรือทำให้น้ำมีสภาพเป็นพิษจนน่าจะเป็นอันตรายต่อแหล่งน้ำ หรือระบบนิเวศแหล่งน้ำ หรือสุขภาพของบุคคล

(๓) กำหนดให้ผู้ใช้น้ำซึ่งมีที่ดินติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับทรัพยากรน้ำสาธารณะ จัดให้มีสิ่งก่อสร้างติดตั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือ หรือใช้กรรมวิธีใดตามที่กำหนด เพื่อตรวจสอบแหล่งที่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหายแก่คุณภาพน้ำ หรือเพื่อป้องกันหรือแก้ไขอันตรายหรือความเสียหายแก่คุณภาพน้ำ

(๔) กำหนดหลักเกณฑ์ในการดำเนินการกับสิ่งก่อสร้างหรือกิจกรรมที่ได้ดำเนินการภายในเขตพื้นที่ที่กำหนดก่อนที่จะมีการออกกฎกระทรวง โดยจะกำหนดให้สามารถดำเนินการต่อไปได้ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด หรือให้ระงับการดำเนินกิจกรรม หรือรื้อถอนสิ่งก่อสร้างที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะโดยได้รับค่าชดเชยตามความเหมาะสม

(๕) กำหนดมาตรการคุ้มครองอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควรและเหมาะสมแก่สภาพของพื้นที่นั้น

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไปหรือใช้บังคับในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง และจะกำหนดข้อยกเว้นการใช้บังคับทั้งหมดหรือบางส่วนสำหรับกิจกรรมบางประเภทหรือบางพื้นที่ก็ได้

มาตรา ๗๙ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแลทรัพยากรน้ำสาธารณะในบริเวณดังกล่าว มีหนังสือขอความร่วมมือให้ผู้ที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับทรัพยากรน้ำสาธารณะนั้นดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

ในกรณีที่มีการกระทำอันก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจเกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ ให้หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบดูแลทรัพยากรน้ำสาธารณะ ในบริเวณดังกล่าวมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ที่กระทำการดังกล่าวดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อขจัดความเสียหายและทำให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะกลับคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิมหรือเหมาะสมจะใช้ประโยชน์ภายในระยะเวลาที่กำหนดได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๘๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในที่ดินของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจตราแหล่งน้ำ สำนวน หรือเก็บข้อมูลที่จำเป็นต่อการควบคุมและตรวจตราทรัพยากรน้ำ

(๒) เข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อดำเนินการบำบัดฟื้นฟูและบูรณะความเสียหายของทรัพยากรน้ำสาธารณะ

(๓) เข้าไปในที่ดิน อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก ในกรณีที่มีหลักฐานอันสมควรเชื่อได้ว่ามีการกระทำผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้น กัก ยึดหรืออายัดเอกสารหรือสิ่งใดที่เกี่ยวข้อง และหากมีความจำเป็น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจทำลายสิ่งกีดขวางอันเป็นอุปสรรคในการที่จะเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ได้ แต่จะต้องใช้ความระมัดระวังให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจค้น กัก ยึดหรืออายัดตาม (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จจะดำเนินการต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง จะดำเนินการตาม (๓) ในเวลากลางคืนก็ได้

มาตรา ๘๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อผู้ที่เกี่ยวข้อง และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด

มาตรา ๘๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘

ความรับผิดทางแพ่งในกรณีที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ

มาตรา ๘๓ ผู้ใดจงใจหรือประมาทเลินเล่อกระทำโดยผิดกฎหมายทำให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะหรือใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย ผู้นั้นกระทำละเมิดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อรัฐเพื่อการนั้น

ถ้าความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะเกิดจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่อาจทำให้เกิดอันตรายหรือเป็นพิษ ผู้ครอบครองหรือควบคุมวัตถุหรือสิ่งอื่นใดนั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อการนั้น แม้จะมีได้เกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อก็ตาม เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้น เกิดจากเหตุสุดวิสัย หรือเป็นการกระทำตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่

ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรานี้หมายความรวมถึง

(๑) ค่าดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐในการประเมินความเสียหายและประเมินค่าใช้จ่ายในการเยียวยาผลกระทบต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะ สิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ และสุขภาพของบุคคล

(๒) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการกำจัด เคลื่อนย้ายสิ่งที่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือกระทำให้สิ่งนั้นหมดสภาพความเป็นอันตรายหรือความเป็นพิษ ตลอดจนการนำเอาของนั้นมาเก็บ กัก หรือรักษาไว้

(๓) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการทำให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะกลับคืนสู่สภาพเดิม

(๔) ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้จ่ายไปในการช่วยเหลือเยียวยาบุคคลหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่นเนื่องในความเสียหายนั้น

(๕) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่รัฐได้จ่ายไปในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทนตามกฎหมาย เช่น ค่าใช้จ่ายที่รัฐจ่ายเป็นค่าทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ค่าใช้จ่ายในการรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินคดีในศาล และค่าธรรมเนียมศาล

(๖) มูลค่าของทรัพยากรน้ำสาธารณะที่ต้องเสียหายหรือถูกใช้ไปโดยไม่มีสิทธิตามกฎหมาย

(๗) ค่าเสียหายที่เกิดจากการใช้งบประมาณของรัฐหรือจากแหล่งเงินทุนอื่น เพื่อใช้ในการบำบัดฟื้นฟูและบูรณะความเสียหายของทรัพยากรน้ำสาธารณะให้กลับคืนสู่สภาพเดิม

(๘) ค่าเสียโอกาสในการนำงบประมาณหรือเงินทุนที่ใช้ตาม (๗) ไปลงทุนในโครงการอื่นของรัฐเพื่อสังคมโดยรวม

(๙) ค่าเสียหายต่อเนื่องอื่น ๆ อันพึงเกิดในอนาคต

ให้กรมทรัพยากรน้ำหรือหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรน้ำสาธารณะ แล้วแต่กรณี เป็นตัวแทนของรัฐในการฟ้องคดีเพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะตามมาตรา นี้ โดยให้พนักงานอัยการมีหน้าที่และอำนาจดำเนินคดีในศาลตามที่กรมทรัพยากรน้ำหรือหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดังกล่าวมีคำขอ

มาตรา ๘๔ ในกรณีที่ผู้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรน้ำสาธารณะได้กระทำตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง และมีผลเป็นการขจัดหรือบรรเทาความเสียหาย และทำให้ทรัพยากรน้ำสาธารณะกลับคืนสู่สภาพเดิมหรือสภาพที่ใกล้เคียงกับสภาพเดิม หรือเหมาะสมจะใช้ประโยชน์ ให้มีผลเป็นการลดจำนวนค่าสินไหมทดแทนตามส่วนที่ได้กระทำ

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๘๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๖ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๖ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๗ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๒๑ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๓๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี หรือขัดขวางการกระทำการใด ๆ ที่ดำเนินการให้เป็นไปตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๑ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๗๕ วรรคสอง มาตรา ๗๖ หรือมาตรา ๘๐ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกตามมาตรา ๗๙ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๒ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๖๗ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๓ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗๕ วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง (๑) (๓) (๔) หรือ (๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๘ วรรคหนึ่ง (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๙๗ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือ ไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ ความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๙๘ ความผิดตามมาตรา ๘๕ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙ มาตรา ๙๑ และมาตรา ๙๒ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งและ ผู้นั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้ คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้นั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาสามสิบวันนับแต่ วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้ต้องหาไม่ยินยอมตามที่เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่ กำหนดตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

มาตรา ๙๙ คณะกรรมการเปรียบเทียบตามมาตรา ๙๘ ให้ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นประธาน ผู้แทน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการและเลขานุการ

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วยอัยการจังหวัดเป็นประธาน ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๐๐ ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ ใช้บังคับคง ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการลุ่มน้ำตามลุ่มน้ำเดิมที่รับผิดชอบไปพลางก่อน และให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานหนึ่งคนเป็นกรรมการลุ่มน้ำและเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

ให้เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทนเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการลุ่มน้ำที่มีอยู่เดิมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการบริหารทรัพยากรน้ำแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ในกรณีที่มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ แล้ว โดยลุ่มน้ำที่กำหนดขึ้นไม่ได้แตกต่างจากลุ่มน้ำที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ และยังไม่มีการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่งปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๕ แล้ว โดยลุ่มน้ำที่กำหนดขึ้นแตกต่างจากลุ่มน้ำที่มีอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวใช้บังคับ และยังไม่มีการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ ๒๔/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ มอบหมายให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่งคณะหนึ่งคณะใดปฏิบัติหน้าที่เป็นคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีคณะกรรมการลุ่มน้ำประจำลุ่มน้ำตามมาตรา ๒๗ ทั้งนี้ ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ในกรณีเช่นนี้ ให้คณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคหนึ่งที่ยังคงปฏิบัติหน้าที่ในลุ่มน้ำดังกล่าวแต่ไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตามความในวรรคนี้สิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่นับแต่วันที่ได้มีการมอบหมายให้คณะกรรมการลุ่มน้ำคณะหนึ่งคณะใดปฏิบัติหน้าที่

ให้นำความในมาตรา ๑๖ มาตรา ๒๐ วรรคหนึ่งและวรรคสี่ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ มาใช้บังคับแก่การประชุมและการดำเนินการของคณะกรรมการลุ่มน้ำตามวรรคสามและวรรคสี่ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๐๑ ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙ (๔) และยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๙ (๕) ให้คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๒๔/๒๕๖๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการคัดเลือกกรรมการผู้แทนคณะกรรมการลุ่มน้ำตามมาตรา ๙ (๔) และแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๙ (๕)

มาตรา ๑๐๒ ในวาระเริ่มแรก ให้นำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) ที่คณะรัฐมนตรีมีมติให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ มาใช้ในการบริหารทรัพยากรน้ำตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการจัดทำนโยบาย และแผนแม่บทเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรน้ำตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือแผนแม่บทการใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู และการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำในเขตลุ่มน้ำตามมาตรา ๓๕ (๑) หรือแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำแล้ง และแผนป้องกันและแก้ไขภาวะน้ำท่วมตามมาตรา ๓๕ (๒) ขึ้นใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๓ ในวาระเริ่มแรก ให้สำนักงานจัดทำผังน้ำและรายการประกอบผังน้ำเสนอ กนช. เพื่อพิจารณาภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๔ เมื่อกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาต และการออกใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สองหรือการใช้น้ำประเภทที่สามตามมาตรา ๔๕ ใช้บังคับแล้ว ให้ผู้ใช้น้ำอยู่เดิมที่เข้าลักษณะของการใช้น้ำประเภทที่สองตามมาตรา ๔๑ (๒) หรือการใช้น้ำประเภทที่สาม ตามมาตรา ๔๑ (๓) แล้วแต่กรณี ยื่นคำขอรับใบอนุญาตการใช้น้ำตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วให้ใช้น้ำต่อไปได้จนกว่าอธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมทรัพยากรน้ำ หรืออธิบดีกรมทรัพยากรน้ำบาดาล แล้วแต่กรณี จะมีคำสั่งไม่อนุญาต

มาตรา ๑๐๕ ในระหว่างที่หมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ ยังไม่มีผลใช้บังคับ หรือมีผลใช้บังคับแล้วแต่ยังมีได้ออกกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศตามความในหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัตินี้ การขออนุญาตและการอนุญาตใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะที่เป็นทางน้ำชลประทาน

ตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทาน และการขออนุญาตและการอนุญาตใช้ทรัพยากรน้ำสาธารณะที่เป็นน้ำบาดาลตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล อัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการอนุญาต อัตราค่าใช้น้ำ การเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำจากทรัพยากรน้ำสาธารณะดังกล่าว รวมทั้งการพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต ให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการชลประทานหรือกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาลแล้วแต่กรณี ไปพลางก่อน จนกว่าหมวด ๔ จะใช้บังคับ หรือจนกว่าจะมีกฎกระทรวง ระเบียบ หรือประกาศที่ออกตามความในหมวด ๔ ใช้บังคับ

มาตรา ๑๐๖ การดำเนินการตราพระราชกฤษฎีกาและออกกฎกระทรวง ระเบียบและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นการออกกฎกระทรวงและประกาศตามหมวด ๔ การจัดสรรน้ำและการใช้น้ำ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี รายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. คำขอ	ฉบับละไม่เกิน	๑๐๐	บาท
๒. ใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สอง	ฉบับละไม่เกิน	๑๐,๐๐๐	บาท
๓. ใบอนุญาตการใช้น้ำประเภทที่สาม	ฉบับละไม่เกิน	๕๐,๐๐๐	บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละไม่เกิน	๕๐๐	บาท
๕. การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับ ค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาต แต่ละฉบับ			
๖. การโอนใบอนุญาต	ฉบับละไม่เกิน	๕๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาประเทศไทยได้ประสบกับปัญหาการบริหารทรัพยากรน้ำในหลายด้านโดยมีหน่วยงานเกี่ยวข้องที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายหลายฉบับ ถึงแม้รัฐบาลจะได้แต่งตั้งให้มีคณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติทำหน้าที่ในการบูรณาการและบริหารทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบในทุกมิติแล้วก็ตามแต่ก็ยังคงมีความจำเป็นที่สมควรจะมีกฎหมายในการบูรณาการเกี่ยวกับการจัดสรร การใช้ การพัฒนา การบริหารจัดการ การบำรุงรักษา การฟื้นฟู การอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำ และสิทธิในน้ำ เพื่อให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบริหารทรัพยากรน้ำให้มีความประสานสอดคล้องกันในทุกมิติอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งวางหลักเกณฑ์ในการประกันสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนในการเข้าถึงทรัพยากรน้ำสาธารณะ ตลอดจนจัดให้มีองค์กรบริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งในระดับชาติ ระดับลุ่มน้ำ และระดับองค์กรผู้ใช้น้ำซึ่งสะท้อนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อร่วมกันบริหารทรัพยากรน้ำอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๔๔ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖/๑) และ (๖/๒) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

“(๖/๑) รับประกันความเสี่ยงในการได้รับชำระเงินจากการขายสินค้าหรือบริการแก่ผู้ส่งออก

(๖/๒) รับประกันความเสี่ยงในการที่ธนาคารของผู้ส่งออกหรือธนาคารของผู้ลงทุนถูกเรียกให้ชำระเงินตามหนังสือค้ำประกัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๗) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๗) รับประกันความเสี่ยงในการลงทุนในต่างประเทศของผู้ลงทุนตาม (๒) ของบทนิยามคำว่า “ผู้ลงทุน” ในมาตรา ๓ เฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗/๑) ของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

“(๗/๑) รับประกันความเสี่ยงในการให้สินเชื่อของธนาคารของผู้ลงทุนเฉพาะความเสี่ยงทางการเมือง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดโดยกฎกระทรวง”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

“การรับประกันความเสี่ยงตาม (๖) (๖/๑) (๖/๒) (๗) และ (๗/๑) ให้รวมถึงการรับประกันภัยด้วย”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ อธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เลขาธิการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และผู้จัดการ เป็นกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนอย่างน้อยสามคน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ธนาคารได้รับความเสียหายจากการดำเนินธุรกิจการรับประกันความเสี่ยงตามอำนาจในมาตรา ๘ (๖) (๖/๑) (๖/๒) (๗) หรือ (๗/๑) อันอาจมีผลกระทบต่อการค้าเงินกิจการของธนาคารหรือมีผลทำให้ธนาคารไม่สามารถดำรงเงินกองทุนตามกฎหมายกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๒ ได้ให้กระทรวงการคลังจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือเงินอื่นเพื่อชดเชยภาระดังกล่าวหรือเพื่อเพิ่มทุน”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยเพื่อทราบยอดรวมของเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ”

มาตรา ๑๐ ให้กรรมการอื่นในคณะกรรมการธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ที่ดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการ ในคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะครบวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖ มีบทบัญญัติบางประการซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย สมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อขยายขอบอำนาจในการกระทำกิจการของธนาคารในส่วนที่เกี่ยวกับการรับประกันความเสี่ยงเพื่อให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยสามารถส่งเสริมและสนับสนุนผู้ส่งออกและผู้ลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และแก้ไของค์ประกอบของคณะกรรมการให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๓๖	เล่ม ๑๑๐ ตอนที่ ๑๒๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๓๖
๒	พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒	เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๑๒๓ ก หน้า ๑๖ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๒
๓	พระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินที่ประสบภาวะวิกฤติทางการเงินอันอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจหรือระบบการเงินของประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ อันจะเป็นการป้องกันหรือบรรเทาความเสียหายที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า “สถาบันการเงิน” ในมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ จัตวา แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับจากการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของกองทุน”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๐

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๙ ฉ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๙ สัตต แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ สัตต ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาจัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๑๓ ส่งสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นคราว ๆ ไป”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของมาตรา ๒๙ อัฐ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๗) ดำเนินการตามส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท.”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของมาตรา ๒๙ เตรส แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ พ.ศ. ๒๕๒๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ออกข้อบังคับเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๙ ตรี และมาตรา ๒๙ อัญฐ์”

มาตรา ๑๐ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นส่วนที่ ๕/๑ การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน มาตรา ๔๓/๑ มาตรา ๔๓/๒ มาตรา ๔๓/๓ มาตรา ๔๓/๔ มาตรา ๔๓/๕ มาตรา ๔๓/๖ มาตรา ๔๓/๗ มาตรา ๔๓/๘ และมาตรา ๔๓/๙ ของหมวด ๖ การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ ธปท. แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑

“ส่วนที่ ๕/๑

การรักษาเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงิน

มาตรา ๔๓/๑ ให้ ธปท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน มีอำนาจเสนอแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา ก่อนเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ ในกรณีที่มีเหตุหนึ่งเหตุใด ดังต่อไปนี้

(๑) สถาบันการเงินประสบปัญหาสภาพคล่องอันอาจมีผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม และการให้ความช่วยเหลือตามมาตรา ๔๒ อาจไม่เพียงพอ

(๒) สถาบันการเงินมีฐานะและการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของประชาชน แต่ไม่สามารถแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงานตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องแก้ไขเพื่อป้องกันผลกระทบหรือความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๓) สถาบันการเงินประสบปัญหาดำรงเงินกองทุนต่ำกว่าอัตราที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน และ ธปท. ยังไม่สั่งควบคุมหรือสั่งปิดกิจการของสถาบันการเงินนั้น เพราะเห็นว่าจะก่อให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๔) เมื่อมีคำสั่งควบคุมสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงินแล้ว แต่ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อมิให้ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

(๕) เมื่อ ธปท. เห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนและสถาบันการเงินไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นได้เองอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม

มาตรา ๔๓/๒ เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ แล้ว ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินดำเนินการตามแผนที่ได้รับอนุมัติดังกล่าว โดยให้มีอำนาจกระทำกิจการดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ซื้อหรือเข้าถือหุ้นในสถาบันการเงิน
- (๒) ซื้อ ซื้อลด หรือรับช่วงซื้อลดตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือรับโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงิน
- (๓) ก่อภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน
- (๔) ให้กู้ยืมเงินแก่สถาบันการเงินโดยมีหรือไม่มีหลักประกัน
- (๕) ให้ความช่วยเหลือทางการเงินลักษณะอื่นใดแก่สถาบันการเงิน
- (๖) กระทำการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับหรือเกี่ยวเนื่องในการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงิน

มาตรา ๔๓/๓ การโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ไม่จำเป็นต้องบอกกล่าวการโอนไปยังลูกหนี้ตามมาตรา ๓๐๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แต่ไม่ตัดสิทธิของลูกหนี้ที่จะยกข้อต่อสู้ตามมาตรา ๓๐๘ วรรคสอง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ในกรณีที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้รับโอนสิทธิเรียกร้องของสถาบันการเงินตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีการฟ้องบังคับเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องดังกล่าวเป็นคดีอยู่ในศาลให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเข้าสวมสิทธิเป็นคู่ความแทนในคดีดังกล่าว และอาจนำพยานหลักฐานใหม่มาแสดงคัดค้านเอกสารที่ได้ยื่นไว้แล้ว ถ้ามค้านพยานที่สืบมาแล้ว และคัดค้านพยานหลักฐานที่ได้สืบไปแล้วได้ แต่หากการคัดค้านหรือถ้ามค้านพยานดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่คู่ความ ศาลอาจไม่อนุญาตก็ได้ และในกรณีที่ศาลได้มีคำพิพากษาบังคับตามสิทธิเรียกร้องนั้นแล้วก็ให้เข้าสวมสิทธิเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษานั้น

มาตรา ๔๓/๔ ในกรณีที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน มีความจำเป็นต้องกู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ให้บรรลุผล ธปท.

อาจให้กู้ยืมเงินแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน หรือรัฐบาลอาจค้าประกันการกู้ยืมเงินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินก็ได้

มาตรา ๔๓/๕ เมื่อมีการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ แล้วให้สถาบันการเงินทุกแห่งนำส่งเงินให้แก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นอัตราร้อยละต่อปีของยอดเงินที่สถาบันการเงินได้รับจากประชาชน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลา และอัตราที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี แต่เมื่อรวมกับเงินที่กำหนดให้สถาบันการเงินนำส่งเข้ากองทุนคุ้มครองเงินฝากตามกฎหมายว่าด้วยสถาบันคุ้มครองเงินฝาก และเงินที่กำหนดให้สถาบันการเงินนำส่งแก่ ธปท. ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงการบริหารหนี้เงินกู้ที่กระทรวงการคลังกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินแล้ว ต้องไม่เกินร้อยละหนึ่งต่อปีของยอดเงินที่สถาบันการเงินได้รับจากประชาชน ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๔๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันคุ้มครองเงินฝาก พ.ศ. ๒๕๕๑ มาบังคับใช้กับการนำส่งเงินดังกล่าว

สถาบันการเงินใดไม่นำส่งเงินหรือนำส่งไม่ครบภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียเงินเพิ่มในอัตราไม่เกินร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินที่ไม่นำส่งหรือนำส่งไม่ครบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนด

มาตรา ๔๓/๖ เงินที่สถาบันการเงินนำส่งและเงินเพิ่มตามมาตรา ๔๓/๕ และเงินที่ได้รับตามมาตรา ๔๓/๘ รวมถึงดอกผลของเงินดังกล่าว ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจัดสรรใช้คืนเงินที่ได้กู้ยืมมาจาก ธปท. หรือเงินที่ได้กู้ยืมมาจากแหล่งอื่น รวมทั้งดอกเบี้ยที่เกิดจากการกู้ยืมดังกล่าว ตลอดจนค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนด

มาตรา ๔๓/๗ ให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินจัดทำบัญชีการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ โดยแยกจากบัญชีอื่นของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

การจัดทำบัญชีตามวรรคหนึ่งและการแสดงรายการในงบการเงิน ให้จัดทำแยกสำหรับการดำเนินการตามแผนเป็นแต่ละแผนไป

มาตรา ๔๓/๘ ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อให้การระงับให้ความช่วยเหลือทางการเงินตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเสร็จสิ้นภายในเวลาอันสมควร ธปท. โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายสถาบันการเงิน

อาจเสนอขอให้รัฐบาลชดเชยภาระของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินในการให้ความช่วยเหลือแก่สถาบันการเงินก็ได้

มาตรา ๔๓/๙ บรรดาเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินที่คงเหลือเนื่องมาจากการดำเนินการตามแผนการแก้ไขปัญหาสถาบันการเงินตามมาตรา ๔๓/๑ ในแต่ละแผนให้นำส่งกระทรวงการคลังตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในปัจจุบันได้มีการกำหนดมาตรการและกลไกในการกำกับดูแลการประกอบกิจการของสถาบันการเงินเพื่อรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศในกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากล แต่เนื่องจากระบบการเงินของโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องกำหนดมาตรการและกลไกเพิ่มเติมเพื่อเป็นเครื่องมือรองรับการแก้ไขปัญหาวิกฤติทางการเงินของสถาบันการเงินและรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินโดยรวม โดยมีหน่วยงานรองรับการปฏิบัติหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอย่างชัดเจน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทย โดยเพิ่มมาตรการดังกล่าว รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕	เล่ม ๕๙ ตอนที่ ๓๐ หน้า ๙๗๑ ลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๔๘๕
๒	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๗	เล่ม ๖๑ ตอนที่ ๖๓ หน้า ๙๓๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๘๗
๓	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๕	เล่ม ๗๙ ตอนที่ ๓๙ (ฉบับพิเศษ) หน้า ๒๔ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๐๕
๔	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๔๑ ก หน้า ๒๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑
๕	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๙
๖	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๑๐ ก หน้า ๔๔ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐
๗	พระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๓ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้กระทรวงการคลังถือหุ้นของธนาคารได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร แต่จะต้องไม่เกิน ร้อยละสี่สิบเก้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด เว้นแต่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะ

หรือการดำเนินงานของธนาคาร กระทรวงการคลังอาจถือหุ้นเกินร้อยละสิบเก้าของจำนวนหุ้น
ที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดได้เป็นการชั่วคราว ตามสัดส่วนและระยะเวลาที่เหมาะสมโดยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรี”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ประสบปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลต่อเงินสำรองของธนาคารและขาดสภาพคล่องในการดำเนินงาน ดังนั้น เพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อกำหนดให้กระทรวงการคลังสามารถถือหุ้นได้เกินร้อยละสิบเก้าของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดเป็นการชั่วคราว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕	เล่ม ๑๑๙ ตอนที่ ๑๐๘ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๕
๒	พระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๐ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การกำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ต่อความมั่นคงทางการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๒๐/๑ มาตรา ๑๒๐/๒ และมาตรา ๑๒๐/๓ ของหมวด ๗ การกำกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๒๐/๑ นอกจากหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดในมาตรา ๑๒๐ วรรคสอง และในกฎหมายจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศกำหนดหลักเกณฑ์โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจนั้นถือปฏิบัติหรือปฏิบัติเพิ่มเติมจากที่กฎหมายจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการ ผู้จัดการ และผู้มีอำนาจในการจัดการ อำนาจหน้าที่ของกรรมการ และการขอความเห็นชอบการดำรงตำแหน่งของกรรมการที่มีใช้กรรมการ โดยตำแหน่งและผู้มีอำนาจในการจัดการ

(๒) การดำรงเงินกองทุนและสินทรัพย์

(๓) การลงทุนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

(๔) การกำกับดูแลความเสี่ยงและการคุ้มครองผู้บริโภค

(๕) ข้อห้ามในการให้สินเชื่อ

(๖) การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันเงินสำรอง

(๗) การบริหารสินทรัพย์และการดำรงสินทรัพย์สภาพคล่อง

(๘) การจัดทำบัญชีและการรายงาน

มาตรา ๑๒๐/๒ ในกรณีที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจใดมีฐานะหรือการดำเนินงานอยู่ในลักษณะอันอาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ของรัฐ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีเสนอผู้มีอำนาจตามกฎหมายจัดตั้งสถาบันการเงินเฉพาะกิจพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจแก้ไขฐานะหรือการดำเนินงาน หรือระงับการดำเนินการทั้งหมด หรือบางส่วนเป็นการชั่วคราวภายในเวลาที่กำหนด

(๒) สั่งให้ผู้จัดการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจหยุดการปฏิบัติหน้าที่ ภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจลดทุนหรือเพิ่มทุน

มาตรา ๑๒๐/๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะแต่งตั้งพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ตรวจการสถาบันการเงินเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบสถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะก็ได้

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘๕ ยกเว้น (๓) (๔) และ (๖) มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา ๘๘ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ และมาตรา ๑๓๘ มาใช้บังคับกับการตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ บริษัทลูก และบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจทางการเงินของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๒๕ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๒๕ สถาบันการเงินใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๘ มาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๘๔ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศ ข้อกำหนด หรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๓๘ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ วรรคสาม มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๘๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๓๑/๑ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติหรือไม่ควบคุมดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรา ๑๒๐ หรือมาตรา ๑๒๐/๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๑๕๕/๑ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๑๕๕ มาใช้บังคับกับการล่วงรู้ และเปิดเผยข้อมูลของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๕๖ แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อกำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจถือปฏิบัติหรือปฏิบัติเพิ่มเติมและแต่งตั้งผู้ตรวจการสถาบันการเงินเฉพาะกิจเพื่อตรวจสอบสถาบันการเงินเฉพาะกิจ และแก้ไขเพิ่มเติมบทกำหนดโทษกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อให้การกำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจมีความมั่นคงทางการเงินและป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับสถาบันการเงินเฉพาะกิจ อันจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๒	พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐ ก หน้า ๔๐ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
๓	พระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๓๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
นโยบายการกีฬาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยนโยบายการกีฬาแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“การกีฬา” หมายความว่า การกระทำหรือการดำเนินการใดที่เกี่ยวกับกีฬา

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครอง
ส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“สมาคมกีฬา” หมายความว่า สมาคมกีฬาตามกฎหมายว่าด้วยกีฬาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “คกช.” ประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนสิบแปดคน ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิการบดีสถาบันการพลศึกษา ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย ประธานกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการพาราลิมปิกแห่งประเทศไทย ประธานคณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินหกคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือประสบการณ์เป็นที่ประจักษ์ด้านการกีฬา ด้านการบริหารจัดการกีฬา ด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านการศึกษา ด้านการแพทย์ ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ด้านวิศวกรรม หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการกีฬา

(๕) ผู้แทนสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองของนายกสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด เป็นกรรมการ

ให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมพลศึกษาและผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕ กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
 (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
 (๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน ฐานทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๖ กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งหรือเลือกกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งหรือเลือกกรรมการใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งหรือเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

มาตรา ๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) นายกรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕

กรรมการตามมาตรา ๔ (๕) หรือ (๖) นอกจากต้องพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้พ้นจากตำแหน่งเมื่อพ้นจากตำแหน่งนายกสมาคมของสมาคมกีฬาที่ใช้คำว่า “แห่งประเทศไทย” หรือ นายกสมาคมของสมาคมกีฬาแห่งจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘ ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้แต่งตั้งหรือเลือกกรรมการแทน และให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือเลือกให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของกรรมการนั้นเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งหรือเลือกกรรมการแทนก็ได้ โดยให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการที่เหลืออยู่

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๔ (๔) เพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้น อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๙ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการด้านการกีฬาของประเทศ รวมทั้งเสนอมาตรการแก้ไขปัญหาคาอุปสรรคการปฏิบัติการตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ และการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องให้เอื้อต่อการพัฒนาการกีฬาของชาติ

(๓) พิจารณาให้หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา รวมทั้งให้มีการจัดทำมาตรฐานโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา

(๕) กำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

(๖) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการของภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

(๗) เสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายและติดตามการดำเนินการของกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยกีฬาแห่งประเทศไทย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่นายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะอนุกรรมการ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการอาจขอความร่วมมือจากบุคคลใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล ความเห็น หรือคำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้ เมื่อเห็นสมควร

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้ประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

ในกรณีที่สถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปในระหว่างที่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติใช้บังคับ คณะกรรมการอาจดำเนินการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์นั้นได้ โดยให้นำความในวรรคหนึ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติตามมาตรา ๑๓ ต้องกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการบริหารและพัฒนาการศึกษา วิธีปฏิบัติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งระยะเวลาในการดำเนินการให้ชัดเจน และอย่างน้อยต้องมีแนวทางการดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน กีฬาเพื่อมวลชน กีฬาเพื่อความเป็นเลิศ กีฬาเพื่อการอาชีพ กีฬาเพื่อคนพิการ และวิทยาศาสตร์การกีฬา

(๒) การส่งเสริมและพัฒนากีฬาให้ไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

(๓) การจัดโครงสร้างพื้นฐานและบริการด้านการกีฬา ให้ครอบคลุมทั่วถึงและมีความพร้อมให้บริการแก่ประชาชนอย่างเป็นธรรม ทันสมัย และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล ตลอดจนพิจารณาสรรหา และคัดเลือกพื้นที่สาธารณะในชุมชนหรือท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนใช้ประโยชน์ร่วมกันในการกีฬา รวมทั้งจัดให้มีการเข้าถึงบริการด้านการกีฬาอย่างทั่วถึง

(๔) การส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบธุรกิจและอุตสาหกรรมกีฬา รวมทั้งกำหนดให้มีสิทธิประโยชน์ที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการและผู้สนับสนุนทางด้านการกีฬา

(๕) การพัฒนาการจัดการศึกษาด้านการกีฬาและพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬาให้มีความสามารถ ศักยภาพ และคุณธรรม

(๖) การจัดสรรและแสวงหาทรัพยากรเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬาในทุกภาคส่วน ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๗) การใช้จ่ายงบประมาณด้านการกีฬาอย่างเป็นระบบและมีการบูรณาการในทุกระดับ

(๘) การดำเนินการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติและการดำเนินการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจ

(๙) การประสานงานเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

(๑๐) การประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

มาตรา ๑๕ เมื่อได้มีการประกาศแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาและปฏิบัติการให้เป็นไปตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการจัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมถึงศึกษาและประเมินผลกระทบที่จะเกิดขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) วิเคราะห์และเสนอแนะมาตรการเพื่อผลักดันและสนับสนุนการนำนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนพิจารณาเสนอแนะแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินการตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติต่อคณะกรรมการ

(๓) เสนอแนะแนวทางการจัดสรรและแสวงหาทรัพยากรเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการกีฬาในทุกภาคส่วนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อคณะกรรมการ

(๔) รายงานผลการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติเสนอต่อคณะกรรมการ

(๕) ประสานงานและสนับสนุนการปฏิบัติงานตามนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

(๖) สำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูล และติดตามความเคลื่อนไหวสถานการณ์ด้านการกีฬา แนวโน้มการกีฬา รวมทั้งการจัดทำและเผยแพร่สถิติการกีฬาของประเทศ

(๗) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ดำเนินการตามภารกิจที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติในการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาการกีฬาหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ

(๘) จัดหรือสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัยและพัฒนาด้านการกีฬา

(๙) จัดทำรายงานสถานการณ์เกี่ยวกับการกีฬาและผลการดำเนินงานของคณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๑๐) จัดทำและพัฒนากลไกและระบบการประสานงานด้านการกีฬา เพื่อสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการการกีฬาของประเทศ ตลอดจนร่วมมือและประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาของประเทศ ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๑๗ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) และให้ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเป็นกรรมการและเลขานุการ และอธิบดีกรมพลศึกษาและผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทยเป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งหรือเลือกกรรมการตามมาตรา ๔ (๔) (๕) และ (๖) ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๘ ในระหว่างที่ยังไม่มีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจัดทำขึ้นและใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การกีฬาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และขีดความสามารถของประชาชนในการพัฒนาประเทศ แต่ประเทศไทยยังขาดกลไกการพัฒนานโยบายพื้นฐานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาของประเทศให้ไปสู่ความเป็นเลิศ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนอย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และทันต่อการเปลี่ยนแปลงสมควรมีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติ เพื่อทำหน้าที่จัดทำนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ รวมทั้งกำกับ ติดตาม และขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแผนนั้น อันจะเป็นผลให้การบริหารจัดการด้านการกีฬาเป็นระบบและมีเครือข่ายในการพัฒนาการกีฬาอย่างชัดเจนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัตินโยบายการกีฬาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๙ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakittha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๘)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันกับการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติมาตรา ๓ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ให้ใช้บังคับสำหรับการคำนวณกำไรสุทธิ เพื่อเสียภาษีเงินได้ของบริษัทซึ่งรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๔) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายใดได้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกชื่อหมวด ๔ การชำระภาษี แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“หมวด ๔

การชำระและขอคืนภาษี”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๔/๑ และมาตรา ๔๔/๒ ของหมวด ๔ การชำระภาษี แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

“มาตรา ๔๔/๑ การขอคืนภาษีเงินได้ปิโตรเลียมหรือภาษีเงินได้ปิโตรเลียมที่ถูกหักไว้ ณ ที่จ่าย และนำส่งแล้วเป็นจำนวนเงินเกินกว่าที่ควรต้องเสียภาษี หรือที่ไม่มีหน้าที่ต้องเสีย ให้ผู้มีสิทธิขอคืนยื่นคำร้องขอคืนภายในสามปีนับแต่วันสุดท้ายแห่งกำหนดเวลายื่นรายการภาษีตามที่กฎหมายกำหนด เว้นแต่

(๑) ในกรณีผู้มีสิทธิขอคืนได้ยื่นรายการเมื่อพ้นเวลาที่กฎหมายกำหนดหรือได้ยื่นรายการภายในเวลาที่อธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีขยายหรือเลื่อนออกไป ให้ผู้มีสิทธิขอคืนยื่นคำร้องขอคืนภายในสามปีนับแต่วันที่ได้อื่นรายการ

(๒) ในกรณีผู้มีสิทธิขอคืนอุทธรณ์การประเมินหรือเป็นคดีในศาล ให้ผู้มีสิทธิขอคืนยื่นคำร้องขอคืนภายในสามปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์การประเมินเป็นหนังสือหรือนับแต่วันที่มิคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

คำร้องขอคืนตามมาตรา นี้ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีกำหนด และให้ผู้มีสิทธิขอคืนยื่นคำร้องขอคืน ณ สถานที่ตามที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๔๔/๒ เพื่อประโยชน์ในการคืนภาษีเงินได้ปิโตรเลียมตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานประเมินอาจส่งหนังสือแจ้งความแก่ผู้มีสิทธิขอคืนหรือบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง มาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสาร หรือหลักฐานอันควรแก่เรื่องเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๑๔) ของมาตรา ๖๕ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๔) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายได้ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความใน (๑๒) ของมาตรา ๖๕ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๒) การจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้ จะกระทำต่อเมื่อเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ถ้าได้รับชำระหนี้ในรอบระยะเวลาบัญชีใดให้นำมาคำนวณเป็นรายได้ในรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

หนี้สูญรายได้ให้นำมาคำนวณเป็นรายได้แล้ว หากได้รับชำระในภายหลังก็มีให้นำมาคำนวณเป็นรายได้อีก”

มาตรา ๘ บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ที่ถูกยกเลิกหรือแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๙ ในการดำเนินการออกกฎกระทรวงและประกาศ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสม สมควรแก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ในการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้และการขอคืนภาษีเงินได้ปิโตรเลียมให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามมาตรฐานเดียวกันกับการคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔	เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๔๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๖๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๑๔
๒	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖	เล่ม ๙๐ ตอนที่ ๑๕๗ หน้า ๕๗๗ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๖
๓	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒	เล่ม ๙๖ ตอนที่ ๒๒๐ ฉบับพิเศษ หน้า ๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๒
๔	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๒	เล่ม ๑๐๖ ตอนที่ ๑๒๘ ฉบับพิเศษ หน้า ๔๒ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๓๒
๕	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑	เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๗๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๑
๖	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๐	เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๖๙ ก หน้า ๑๒ ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐
๗	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๖๕ ก หน้า ๔๒ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๐
๘	พระราชบัญญัติภาษีเงินได้ปิโตรเลียม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๑) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๑/๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ในวรรคสองของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๓/๑) ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสี่ของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“ในการดำเนินการตาม (๓/๑) ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้กำหนดมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องไว้ ให้สำนักงานให้ความร่วมมือและดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการและกลไกดังกล่าว”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๕๑/๒ ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการกับสำนักงาน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ รองเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตไม่เกินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคสองได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองและวรรคสามของมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

“เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่ และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครองเมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๘/๒ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๘/๒ เมื่อความปรากฏว่าหน่วยงานของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินงานที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีตาม (๑) หากสำนักงานเห็นว่าเหตุอันสมควร ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องสั่งการให้มีการตรวจสอบและดำเนินการ แล้วแจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้ง หากจะต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต้องกำหนดระยะเวลาที่จะดำเนินการแล้วเสร็จให้สำนักงานทราบด้วย ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ต่อไป ทั้งนี้ หากกรณีใดมีลักษณะส่อไปในทางทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ เพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป”

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริตและประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ สมควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและเพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวที่จะกำหนดให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกกันไว้เป็นพยาน และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๑ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๑
๒	พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก หน้า ๓๙ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๙
๓	พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก หน้า ๓๙ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การกำกับดูแลมาตรฐานสินค้าเกษตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสินค้าเกษตรและเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กฎกระทรวงที่ออกตามวรรคสองจะกำหนดให้สินค้าเกษตร หรือลักษณะของสินค้าเกษตรใดของผู้ส่งออกหรือนำเข้าซึ่งสินค้านั้น หรือขนาดหรือลักษณะของกิจการของผู้ผลิตอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ห้ามผู้ใดผลิตส่งออก หรือนำเข้าซึ่งสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือนำเข้าแล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้นจากสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมาย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือนำเข้า แล้วแต่กรณี ขอรับใบแทนจากสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ การย้ายสถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือนำเข้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมายก่อน”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือนำเข้าซึ่งจะเลิกประกอบกิจการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมายทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และเมื่อเลิกประกอบกิจการแล้ว ให้ส่งคืนใบอนุญาตให้แก่สำนักงานหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่สำนักงานมอบหมายภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๖/๑ ของหมวด ๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

“มาตรา ๒๖/๑ การมอบหมายของสำนักงานให้แก่หน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๖ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้น ต้องขอรับการตรวจสอบและได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

การขอรับการตรวจสอบและรับรอง และการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในกรณีที่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดขนาดหรือลักษณะของกิจการของผู้ผลิตให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ วรรคสามแล้ว ให้ผู้ผลิตนั้นได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับการตรวจสอบและได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๙ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับมาตรฐานบังคับไม่ต้องได้รับใบรับรองตามมาตรา ๒๗ หากปรากฏว่าสินค้านั้นได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากประเทศนั้นที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกัน

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจประกาศยกเว้นให้มีการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศตามวรรคหนึ่งที่ไม่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกันได้ แต่สินค้านั้นต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากประเทศดังกล่าวแล้ว

เมื่อมีการออกประกาศตามวรรคสองแล้ว ให้รัฐมนตรีรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

การแสดงผลฐานการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน และการแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานกับสินค้าเกษตรที่นำเข้าตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ การนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศที่มีมาตรฐานแตกต่างจากมาตรฐานบังคับ หากผู้นำเข้าประสงค์จะขอรับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามมาตรฐานบังคับจากผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของต่างประเทศที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกันก็ให้กระทำได้ แต่ผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของประเทศนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานด้วย

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้ตรวจสอบและรับรองของต่างประเทศที่ไม่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกันได้

การให้ความเห็นชอบผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของต่างประเทศตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรใดแล้ว ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้นจะขอรับการตรวจสอบและขอรับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไปจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก็ได้

การขอรับการตรวจสอบและรับรอง และการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามอัตรา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ให้นำมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับแก่การนำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรตามมาตรฐานทั่วไป โดยอนุโลม”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร มีดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

(๒) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๘ ผู้ใดเลียนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๓ บรรดากฎกระทรวงและประกาศที่ออกตามมาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่เกินสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยังมีอายุอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุหรือถูกเพิกถอน

มาตรา ๑๕ การให้ความเห็นชอบที่สำนักงานได้ให้ไว้ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ยังมีผลอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการให้ความเห็นชอบตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ บรรดาคำขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขอตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับทั้งหมดหรือแต่บางส่วน การออกใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตร การกำหนดค่าบริการตรวจสอบและรับรอง การได้รับยกเว้นการตรวจสอบและได้ใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ และการกำหนดให้มีการนำเข้าสินค้าเกษตรจากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทัดเทียมหรือมาตรฐานแตกต่างกับมาตรฐานบังคับได้โดยต้องมีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกัน รวมทั้งการกำหนดเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร ตลอดจนบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นไปด้วยความสะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลและสภาพการณ์ในปัจจุบัน อันจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจของประเทศและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๒	พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖	เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖
๓	พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๒๑ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakittha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๑๑)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน ๔. ของบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหาร ท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความตาม ๔. ของบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหารท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความตาม ๕. ของบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหาร
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็น ๕. ของบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหารท้ายพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหาร

๔. ประเภทวิชาการในสถาบันการศึกษาสังกัดกระทรวงกลาโหม

ตำแหน่ง	อัตรา (บาท/เดือน)
ศาสตราจารย์	๑๕,๖๐๐
	๑๓,๐๐๐
รองศาสตราจารย์	๙,๙๐๐
	๕,๖๐๐
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๕,๖๐๐
	๓,๕๐๐

๕. ประเภทวิทยฐานะ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ	๑๕,๖๐๐
	๑๓,๐๐๐
ครูเชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
ครูชำนาญการพิเศษ	๕,๖๐๐
ครูชำนาญการ	๓,๕๐๐
ครูชำนาญการต้น	๒,๕๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติม บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหาร ประเภทวิชาการในสถาบันการศึกษาสังกัดกระทรวงกลาโหม โดยไม่นำชั้นยศทางทหารมาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมและ สร้างแรงจูงใจในการสร้างผลงานทางวิชาการของข้าราชการทหารผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว และเพิ่มบัญชี อัตราเงินประจำตำแหน่งข้าราชการทหาร ประเภทวิทยฐานะ เพื่อให้ข้าราชการทหารผู้ปฏิบัติงานด้านการสอน มีสิทธิได้รับเงินวิทยฐานะ อันจะเป็นการสร้างขวัญกำลังใจและเป็นไปโดยสอดคล้องกับภาระหน้าที่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร พ.ศ. ๒๕๒๑	เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๔๓ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๒๑
๒	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๗	เล่ม ๑๐๑ ตอนที่ ๑๑๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๒๗
๓	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๑	เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๑๘๑ ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๓๑
๔	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๕	เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๕ หน้า ๑๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๕
๕	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๘	เล่ม ๑๑๒ ตอนที่ ๑ ก หน้า ๓๖ ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๘
๖	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๗	เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๗ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗
๗	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๑
๘	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๖	เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖
๙	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๖	เล่ม ๑๓๐ ตอนที่ ๓๖ ก หน้า ๓ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๖
๑๐	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๔๓ ก หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๑๑	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการทหาร (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakittha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

“มาตรา ๖/๑ การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งข้าราชการตุลาการได้กระทำโดยสุจริต
ย่อมได้รับความคุ้มครอง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ข้าราชการตุลาการผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง ตุลาการศาลทหาร หรือเพื่อดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือขอลาออกต่อประธานศาลฎีกาหรือ ก.ต. แล้วแต่กรณี และให้การลาออกมีผลนับแต่วันที่ผู้นั้นขอลาออก”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของวรรคสองของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) เมื่อปรากฏว่าข้าราชการตุลาการนั้นขาดสัญชาติไทย ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖ (๑๐) หรือไปดำรงตำแหน่งตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง ตุลาการศาลทหาร หรือตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคน ซึ่งข้าราชการตุลาการทุกชั้นศาลเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา เป็นผู้เลือกจากบุคคลซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๙”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง (๒) สำหรับข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือผู้ซึ่งได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการในศาลอื่นตามมาตรา ๒๑ ให้มีสิทธิเลือกและได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในชั้นศาลซึ่งข้าราชการตุลาการผู้นั้นมีเงินเดือนอยู่ในชั้นศาลนั้นในขณะที่จะจัดให้มีการเลือก ส่วนผู้พิพากษาอาวุโส

ให้มีสิทธิเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมในชั้นศาลที่ตนปฏิบัติหน้าที่ แต่ไม่มีสิทธิได้รับเลือกเป็นกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ ให้ประธานศาลฎีกามีคำสั่งให้เลขานุการ ก.ต. เป็นผู้ดำเนินการจัดให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒) และ (๓) ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการเลือก ให้เป็นไปตามข้อบังคับของประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรม

ข้อบังคับตามวรรคหนึ่งเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติของกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๓) หรือกระบวนการในการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒) และ (๓) ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของ ก.ต. เป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของ ก.ต. ให้เป็นที่สิ้นสุด”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๕) ของมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง ตุลาการศาลทหาร ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หรือกรรมการในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองหรือศาลอื่นหรือคณะกรรมการอัยการ”

มาตรา ๑๑ ให้กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

มาตรา ๑๒ ให้กรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการตุลาการศาลยุติธรรม

ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๓๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จะเข้ารับหน้าที่

ให้ประธานศาลฎีกาดำเนินการให้มีการเลือกกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๓๖ (๓) ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายใน หนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๓ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ผู้พิพากษาและตุลาการย่อมมีอิสระในการพิจารณาพิพากษา อรรถคดี สมควรกำหนดความคุ้มครองผู้พิพากษาในการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีซึ่งได้กระทำโดยสุจริต ประกอบกับมาตรา ๑๙๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดหลักการใหม่ในเรื่ององค์ประกอบ ของคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมและการได้มาซึ่งกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม สมควรแก้ไขเพิ่มเติม บทบัญญัติของกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการใหม่ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓	เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓
๒	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖	เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๑๓ ก หน้า ๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖
๓	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐
๔	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐	เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐
๕	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๙ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๖	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๘๓ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๐
๗	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๘)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ข้าราชการตุลาการให้ได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) ในศาลฎีกา

(ก) ประธานศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๕

(ข) รองประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา และผู้พิพากษาศาลฎีกา ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๔ ชั้นสูงสุด

(๒) ในศาลอุทธรณ์

(ก) ประธานศาลอุทธรณ์และประธานศาลอุทธรณ์ภาค ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๔ ชั้นสูงสุด

(ข) รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ และผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ - ๔

(๓) ในศาลชั้นต้น

(ก) อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล และผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๓ แต่ในกรณี que เห็นสมควร ก.ต. จะให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งข้าราชการตุลาการซึ่งได้รับเงินเดือน ชั้น ๔ ชั้นสูงสุด หรือชั้น ๔ ให้ดำรงตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค หรือรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้นก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้ที่ได้รับตำแหน่งดังกล่าวได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม

(ข) ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๒ - ๓ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในขั้นต่ำของชั้น ๒

(ค) ผู้พิพากษาประจำศาล ให้ได้รับเงินเดือน ชั้น ๑ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในขั้นต่ำของชั้น ๑

(๔) ผู้ช่วยผู้พิพากษา ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา โดยให้เริ่มรับเงินเดือนในขั้นต่ำของตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา

ให้ข้าราชการตุลาการได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามตำแหน่งที่ได้รับแต่งตั้งนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว

ข้าราชการตุลาการซึ่งดำรงตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง เมื่อเทียบกับตำแหน่งใดก็ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งตามตำแหน่งนั้น”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกบัญญัติอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการศาลฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๓

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๕ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการและดะโต๊ะยุติธรรมในมาตรา ๔ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการ

ชั้นศาล	ชั้นเงินเดือน	ตำแหน่ง	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
ศาลฎีกา	๕	ประธานศาลฎีกา	๘๓,๐๙๐	๕๕,๐๐๐
	๔	รองประธานศาลฎีกา ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ผู้พิพากษาศาลฎีกา	๘๑,๙๒๐	๕๐,๐๐๐
ศาลอุทธรณ์		ประธานศาลอุทธรณ์ ประธานศาลอุทธรณ์ภาค รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค	๘๐,๕๔๐	๔๒,๕๐๐
	๓	รองประธานศาลอุทธรณ์ รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์ภาค ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค	๗๖,๘๐๐	๔๑,๕๐๐
ศาลชั้นต้น		อธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น อธิบดีผู้พิพากษาภาค รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาหัวหน้าศาล ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลชั้นต้น ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	๗๔,๓๖๐	๓๐,๐๐๐
ศาลชั้นต้น	๒	ผู้พิพากษาศาลชั้นต้น	๕๘,๓๗๐ ๕๓,๒๐๐ ๔๕,๘๙๐ ๔๑,๔๑๐ ๓๗,๑๑๐	๒๓,๓๐๐
	๑	ผู้พิพากษาประจำศาล	๓๔,๒๑๐ ๓๒,๐๘๐ ๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนผู้ช่วยผู้พิพากษา

อัตรา (บาท/เดือน)
๒๖,๓๙๐
๒๕,๐๐๐

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา

อัตรา (บาท/เดือน)
๑๐,๐๐๐

บัญชีอัตราเงินเดือนคณะตุ้ะยุติธรรม

อัตรา (บาท/เดือน)
๓๔,๒๑๐
๓๒,๐๘๐
๓๐,๐๐๐

บัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งคณะตุ้ะยุติธรรม

อัตรา (บาท/เดือน)
๒๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนดให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบคณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการตุลาการและคณะตุลาการ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๓	เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑๓ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๓
๒	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๖	เล่ม ๑๒๐ ตอนที่ ๑๑๓ ก หน้า ๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๖
๓	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐	เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๙ ก หน้า ๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๐
๔	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๐	เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐
๕	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑	เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๓๒ ก หน้า ๙ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑
๖	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๘๓ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๐
๗	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๘	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการอัยการคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า “ก.อ.” ประกอบด้วย

(๑) ประธาน ก.อ. ซึ่งข้าราชการอัยการเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเป็นผู้เลือกจากผู้รับบำเหน็จหรือบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้วในตำแหน่งไม่ต่ำกว่า

อธิบดีอัยการหรืออธิบดีอัยการภาคหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เทียบเท่า ทั้งนี้ ต้องไม่เคยเป็นสมาชิกหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมืองในระยะสิบปีก่อนได้รับเลือก

(๒) อัยการสูงสุดเป็นรองประธาน ก.อ.

(๓) รองอัยการสูงสุดตามลำดับอาวุโสจำนวนห้าคนเป็นกรรมการอัยการ

(๔) กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนหกคน ซึ่งข้าราชการอัยการเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเป็นผู้เลือกจาก

(ก) ข้าราชการอัยการชั้น ๕ ขึ้นไป ซึ่งมีได้เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่งอยู่แล้ว จำนวนสี่คน

(ข) ผู้รับบำเหน็จหรือบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ซึ่งเคยรับราชการเป็นข้าราชการอัยการมาแล้วจำนวนสองคน

(๕) กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคน ซึ่งข้าราชการอัยการเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเป็นผู้เลือกจากผู้ซึ่งไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการอัยการมาก่อน และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการงบประมาณ ด้านการพัฒนางองค์กร หรือด้านการบริหารจัดการ

ให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ เป็นเลขานุการ ก.อ.

มาตรา ๑๙ ประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ข) และ (๕) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปี

(๓) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๙ ข. (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

(๒) เป็นสมาชิกรัฐสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการพรรคการเมือง สมาชิกพรรคการเมือง หรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นของพรรคการเมือง

(๓) เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครอง กรรมการการเลือกตั้ง กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ หรือกรรมการในคณะกรรมการตุลาการศาลปกครองหรือศาลอื่น

(๔) เป็นข้าราชการอัยการ ข้าราชการตำรวจ ข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม ตุลาการศาลทหาร หรือทนายความ

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๖) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ

(๗) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอื่นใดอันเป็นการกระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ

(๘) เคยเป็นประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๒๓ วรรคสาม ซึ่งไม่ให้นับเป็นวาระการดำรงตำแหน่ง

มาตรา ๒๐ ในการเลือกประธาน ก.อ. ให้ ก.อ. ประชุมพิจารณาจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มาสมัครหรือที่ ก.อ. เห็นสมควรเป็นประธาน ก.อ. ไม่น้อยกว่าห้ารายชื่อ เพื่อให้ข้าราชการอัยการเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเป็นผู้เลือกจากรายชื่อดังกล่าว

การเลือกกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๕) ให้ ก.อ. ประชุมพิจารณาจัดทำบัญชีรายชื่อบุคคลที่มาสมัครหรือที่ ก.อ. เห็นสมควรเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสามเท่าของกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๕) เพื่อให้ข้าราชการอัยการเว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยเป็นผู้เลือกจากรายชื่อดังกล่าว

มาตรา ๒๑ ให้อัยการสูงสุดดำเนินการให้มีการเลือกประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิภายในหกสิบวันก่อนวันครบกำหนดวาระหรือภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุต้องเลือก และการออกเสียงลงคะแนนต้องกระทำโดยวิธีลับ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด

เมื่อผลการเลือกประธาน ก.อ. ตามที่อัยการสูงสุดประกาศรายชื่อเป็นประการใด ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

กรณีอัยการสูงสุดประกาศรายชื่อกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ให้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกในราชกิจจานุเบกษา

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีเกี่ยวกับการเลือกประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิต่อศาล การฟ้องคดีดังกล่าวไม่เป็นเหตุให้ระงับหรือชะลอการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการเลือกที่ได้ดำเนินการไปแล้ว เว้นแต่ศาลจะมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเป็นอย่างอื่น ในการนี้ หากศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งใด ๆ อันเป็นผลให้บุคคลที่ได้รับการเลือกขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการเลือกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีเช่นว่านี้ ไม่มีผลกระทบต่อการที่บุคคลนั้นได้กระทำไว้แล้วก่อนมีคำพิพากษาหรือคำสั่งดังกล่าว

ในการเลือกประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ห้ามผู้ใดกระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการหาเสียงเพื่อให้ข้าราชการอัยการลงคะแนนหรืองดเว้นลงคะแนน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ประธาน ก.อ. มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งสองปีนับแต่วันที่อัยการสูงสุด ประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือกเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงวาระเดียว

ถ้าตำแหน่งประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งว่างลงก่อนครบวาระ ให้อัยการสูงสุดสั่งให้ดำเนินการเลือก เว้นแต่วาระการอยู่ในตำแหน่งของประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเลือกก็ได้

ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกตามวรรคสอง อยู่ในตำแหน่งได้เพียงวาระของผู้ซึ่งตนแทน และหากมีวาระเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งปีนับแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรือวันที่อัยการสูงสุดประกาศรายชื่อผู้ได้รับเลือก แล้วแต่กรณี ไม่ให้นับเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ประธาน ก.อ. พ้นจากตำแหน่งไม่ว่าด้วยเหตุใด เว้นแต่กรณีครบกำหนดวาระตามวรรคสาม ให้รองประธาน ก.อ. ทำหน้าที่ประธาน ก.อ.

ในกรณีที่ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบกำหนดวาระ และยังไม่มีการอัยการแทนตำแหน่งที่ว่างลง ให้ ก.อ. ประกอบด้วยกรรมการอัยการเท่าที่เหลืออยู่ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ แต่ถ้าเหลือเพียงกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง ให้กรรมการอัยการโดยตำแหน่งเป็นองค์ประชุมและให้กระทำได้แต่เฉพาะเท่าที่จำเป็นไปพลางก่อน

ในกรณีที่ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิครบกำหนดวาระ ให้ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่เท่าที่จำเป็นไปพลางก่อนจนกว่าประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๕ ประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบกำหนดวาระ

(๒) ตาย

(๓) ลาออก

(๔) เป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการอาวุโส หรือ พ้นจากตำแหน่งข้าราชการอัยการ ในกรณีที่เป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ก)

(๕) กลับเข้ารับราชการเป็นข้าราชการอัยการ ในกรณีที่เป็นประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการ ผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ข)

(๖) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๘ (๑) หรือมาตรา ๑๙ ในกรณีที่เป็นประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ข) หรือ (๕)

(๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๙ ข. ในกรณีที่เป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๑๘ (๔) (ก)

(๘) ถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๕/๑ ในกรณีที่เป็นประธาน ก.อ. หรือกรรมการ อัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) หรือ (๕)

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิผู้ใดพ้นจากตำแหน่ง ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิหรือไม่ ให้ ก.อ. มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ ฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

“มาตรา ๒๕/๑ ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) หรือ (๕) ผู้ใดมีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมในการปฏิบัติหน้าที่ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการ ส่อไปในทางทุจริตต่อหน้าที่ ส่อว่าจงใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คุณธรรม และจริยธรรม หรือกระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ วรรคห้า ข้าราชการอัยการไม่น้อยกว่า หนึ่งในห้าของจำนวนข้าราชการอัยการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย เข้าชื่อขอให้อถอดถอนประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) หรือ (๕) ผู้นั้นออกจากตำแหน่งได้

เมื่อมีการเข้าซื้อถอดถอนตามวรรคหนึ่ง ให้อัยการสูงสุดจัดให้มีการลงมติภายในสามสิบวัน และในระหว่างนี้ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิผู้นั้นจะทำหน้าที่ประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิมิได้

มติที่ให้ถอดถอนผู้ใดออกจากตำแหน่ง ให้ถือเอาคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของข้าราชการอัยการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น เว้นแต่ผู้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วย และการออกเสียงลงคะแนนต้องกระทำโดยวิธีลับ

ผู้ใดถูกถอดถอนจากตำแหน่ง ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งนับแต่วันที่มีมติให้ถอดถอนตามวรรคสาม มติของข้าราชการอัยการตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุดท้าย และจะมีการขอให้ถอดถอนบุคคลดังกล่าวโดยเหตุเดียวกันอีกไม่ได้

การเข้าซื้อ การลงมติ และการถอดถอน ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.อ. กำหนด”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่การประชุมของ ก.อ. เป็นการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๙ วรรคสอง หรือมาตรา ๘๒ กับผู้ดำรงตำแหน่งอัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุด ซึ่งเป็นกรรมการอัยการโดยตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๘ (๒) หรือ (๓) ด้วย ห้ามมิให้อัยการสูงสุดหรือรองอัยการสูงสุดผู้นั้นเข้าร่วมพิจารณาเรื่องดังกล่าว และให้ถือว่า ก.อ. ประกอบไปด้วยกรรมการอัยการเท่าที่เหลืออยู่”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคห้าของมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

“ในกรณีที่การประชุมของ ก.อ. เป็นการพิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่ง หรือการดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษทางวินัยกับอธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการ ซึ่งเป็นเลขานุการ ก.อ. ตามมาตรา ๑๘ วรรคสอง หรือเป็นกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) (ก) ห้ามมิให้อธิบดีอัยการ สำนักงานคณะกรรมการอัยการเข้าร่วมพิจารณาเรื่องดังกล่าว และให้ถือว่า ก.อ. ประกอบไปด้วยกรรมการอัยการเท่าที่เหลืออยู่”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๒/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

“มาตรา ๖๒/๑ ข้าราชการอัยการต้องไม่กระทำการใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการหาเสียงตามมาตรา ๒๑ วรรคห้า”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๕) และ (๖) ของมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๕) ไม่เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐในทำนองเดียวกัน

(๖) ไม่เป็นกรรมการ ผู้จัดการ ที่ปรึกษา ฎหมาย หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดในห้างหุ้นส่วน หรือบริษัทหรือกิจการอื่นใดที่มีลักษณะทำนองเดียวกับห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่มีวัตถุประสงค์มุ่งหาผลกำไร หรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นที่ปรึกษาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งอื่นใด ในลักษณะเดียวกัน”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๒/๑ ของหมวด ๔ วินัย การรักษาวินัย การดำเนินการทางวินัย การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ของลักษณะ ๕ ข้าราชการตุลาการ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

“มาตรา ๑๐๒/๑ ข้าราชการตุลาการผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามตามมาตรา ๒๑ วรรคห้า ผู้นั้น เป็นผู้กระทำผิดวินัย”

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการอัยการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการอัยการ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๘ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องดำเนินการเลือกภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ตำแหน่งกรรมการอัยการตามวรรคหนึ่งว่างลง และมีกรรมการอัยการเหลืออยู่ ไม่พอที่จะเป็นองค์ประชุม แต่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน ให้กรรมการอัยการที่เหลืออยู่ ดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๓ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ ข. (๘) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับแก่ผู้เคยเป็นประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ก่อนในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อมีการเลือกประธาน ก.อ. และกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิครั้งแรกภายหลังจากที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒ ที่ประสงค์จะสมัครรับเลือกเป็นประธาน ก.อ. หรือกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องลาออกจากตำแหน่งกรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๒๔๘ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดหลักการในเรื่ององค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการ และการได้มาซึ่งกรรมการอัยการ นอกจากนี้ มาตรา ๒๔๘ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้ต้องมีมาตรการป้องกันมิให้พนักงานอัยการกระทำการหรือดำรงตำแหน่งใดอันอาจมีผลให้การสั่งคดี หรือการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปโดยรวดเร็ว เทียบธรรม และปราศจากอคติทั้งปวง หรืออาจทำให้มีการขัดกันแห่งผลประโยชน์ สมควรต้องปรับปรุงองค์ประกอบของคณะกรรมการอัยการและกำหนดห้ามพนักงานอัยการกระทำการหรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓	เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓
๒	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๓ ก หน้า ๓๒ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐
๓	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๑๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความใน (๘) ของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๘) อัยการผู้ช่วย ให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งชั้น ๑ โดยให้เริ่มรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในขั้นต่ำของชั้น ๑”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ การบรรจุบุคคลเป็นข้าราชการอัยการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอัยการผู้ช่วยให้อัยการสูงสุดเป็นผู้สั่งโดยวิธีการสอบคัดเลือก การทดสอบความรู้ หรือการคัดเลือกพิเศษ ตามความในหมวด ๒ แห่งลักษณะนี้ โดยให้ผู้ได้รับบรรจุได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งในขั้นต่ำของชั้น ๑”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาการปรับอัตราเงินเดือนของข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๖ เงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งข้าราชการอัยการได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมา จนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการในมาตรา ๕ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗ ให้อัยการสูงสุดรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

บัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ

ขั้นเงินเดือน	เงินเดือน (บาท/เดือน)	เงินประจำตำแหน่ง (บาท/เดือน)
๘	๘๑,๙๒๐	๕๐,๐๐๐
๗	๘๐,๕๔๐	๔๒,๐๐๐
๖	๗๘,๑๗๐	๔๑,๕๐๐
๕	๗๖,๘๐๐	๔๑,๐๐๐
๔	๗๕,๕๖๐	๔๐,๐๐๐
	๗๔,๓๖๐	๓๐,๐๐๐
๓	๗๓,๒๔๐	๒๙,๐๐๐
	๕๘,๓๗๐	๒๓,๓๐๐
	๕๓,๒๐๐	๒๓,๓๐๐
	๔๕,๘๙๐	๒๓,๓๐๐
	๔๑,๔๑๐	๒๓,๓๐๐
	๓๗,๑๑๐	๒๓,๓๐๐
๒	๓๔,๒๑๐	๒๐,๐๐๐
	๓๒,๐๘๐	๒๐,๐๐๐
	๓๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐
๑	๒๖,๓๙๐	๑๐,๐๐๐
	๒๕,๐๐๐	๑๐,๐๐๐

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพที่เพิ่มสูงขึ้น โดยกำหนดให้ถือว่าเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๖ และระเบียบคณะกรรมการอัยการว่าด้วยการจ่ายเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวข้าราชการอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งข้าราชการอัยการได้รับไปแล้วตั้งแต่วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นต้นมาจนถึงวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นส่วนหนึ่งของเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งที่ได้รับการปรับเพิ่มตามบัญชีอัตราเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการอัยการ และให้การได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวในกรณีนั้นสิ้นสุดลงในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ พ.ศ. ๒๕๕๓	เล่ม ๑๒๗ ตอนที่ ๗๕ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๓
๒	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๙๓ ก หน้า ๓๒ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๐
๓	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๑๗ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑
๔	พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๕ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
ล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การคุ้มครองเจ้าหนี้ ลูกหนี้ และบุคคลที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เจ้าหนี้มีประกัน” ในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าหนี้มีประกัน” หมายความว่า เจ้าหนี้ผู้มีสิทธิเหนือทรัพย์สินของลูกหนี้ในทางจำนอง จำน่า หรือสิทธิยึดหน่วง หรือเจ้าหนี้ผู้มีบุริมสิทธิที่บังคับได้ทำนองเดียวกับผู้รับจำนำ รวมถึงเจ้าหนี้ที่กฎหมายอื่นให้ถือว่าเป็นเจ้าหนี้มีประกัน”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสามของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ร้องขอ ศาลมีอำนาจส่งเงินประกันค่าใช้จ่ายคงเหลือภายหลังหักค่าใช้จ่ายให้แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในคดีล้มละลายนั้น”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๒๔/๑ บุคคลผู้เป็นหนี้ลูกหนี้หรือมีทรัพย์สินของลูกหนี้อยู่ในครอบครองซึ่งได้รับคำสั่งจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับหนี้หรือทรัพย์สินของลูกหนี้ มีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้ทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๒ เมื่อได้มีการประชุมเจ้าหนี้ครั้งแรกเสร็จแล้ว ให้ศาลไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยเป็นการด่วน เพื่อทราบกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ เหตุผลที่ทำให้มีหนี้สินล้นพ้นตัว ตลอดจนความประพฤติของลูกหนี้ว่าได้กระทำหรือละเว้นกระทำการใดซึ่งเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่นเกี่ยวกับการล้มละลาย หรือเป็นข้อบกพร่องอันจะเป็นเหตุให้ศาลไม่ยอมปลดจาก

ล้มละลายโดยไม่มีเงื่อนไข เว้นแต่ศาลเห็นว่าการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยยังไม่มี ความจำเป็น ศาลจะพิจารณางดการไต่สวนลูกหนี้โดยเปิดเผยไว้ก่อนก็ได้”

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖๓ เมื่อศาลพิพากษาให้ล้มละลายแล้ว ลูกหนี้จะเสนอคำขอประนอมหนี้ก็ได้ ในกรณีนี้ให้นำบทบัญญัติของส่วนที่ ๖ การประนอมหนี้ก่อนล้มละลาย ในหมวด ๑ กระบวนพิจารณา ตั้งแต่ขอให้ล้มละลายจนถึงปลดจากล้มละลาย มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าลูกหนี้ได้เคยขอประนอมหนี้ ไม่เป็นผลมาแล้ว ห้ามมิให้ลูกหนี้ขอประนอมหนี้ภายในกำหนดเวลาหกเดือนนับแต่วันที่การขอประนอมหนี้ ครั้งสุดท้ายไม่เป็นผล

การขอประนอมหนี้ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ต้องเลื่อนหรือ งดการจำหน่ายทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีมีเหตุอันสมควรที่อาจเป็นประโยชน์แก่การขอประนอมหนี้

ถ้าศาลเห็นชอบด้วยการประนอมหนี้ ศาลมีอำนาจสั่งให้ยกเลิกการล้มละลาย และจะสั่ง ให้ลูกหนี้กลับมีอำนาจจัดการเกี่ยวกับทรัพย์สินของตนหรือจะส่งประการใดตามที่เห็นสมควรก็ได้”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๓ เมื่อลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัวหรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้ และเป็นหนี้เจ้าหนี้คนเดียวหรือหลายคนรวมกันเป็นจำนวนแน่นอนไม่น้อยกว่าสิบล้านบาท ไม่ว่าหนี้ นั้น จะถึงกำหนดชำระโดยพลันหรือในอนาคตก็ตาม ถ้ามีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้ บุคคลตามมาตรา ๙๐/๔ อาจยื่นคำร้องขอต่อศาลให้มีการฟื้นฟูกิจการได้”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓) ของมาตรา ๙๐/๕ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“(๓) ศาลได้เคยมีคำสั่งยกคำร้องขอ ยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หรือยกเลิกการฟื้นฟู กิจการของลูกหนี้ ตามความในหมวดนี้ ภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนยื่นคำร้องขอ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๙๐/๖ แห่งพระราชบัญญัติ ล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) ความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของลูกหนี้หรือไม่สามารถที่จะชำระหนี้ตามกำหนดได้”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความใน (๖) ของวรรคหนึ่งในมาตรา ๙๐/๑๒ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๖) ห้ามมิให้เจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้เอาแก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากศาลที่รับคำร้องขอ หรือเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอ ระยะเวลาดังกล่าวศาลอาจขยายได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินหกเดือน”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๑๔ ทวิ ในกรณีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมีสภาพเป็นของสดเสีงง่าย หรือ หากหลงเข้าใจจะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาจะเกินส่วนกับค่าของทรัพย์สิน เจ้าหนี้มีประกันอาจใช้สิทธิจำหน่ายทรัพย์สินดังกล่าวตามกฎหมายว่าด้วยหลักประกันทางธุรกิจหรือ กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องแล้วเก็บเงินไว้แทน”

มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๐/๔๖ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๐/๔๖ มติยอมรับแผนต้องเป็นไปดังนี้

(๑) ที่ประชุมเจ้าหนี้แต่ละกลุ่มทุกกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้ ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น หรือ

(๒) ที่ประชุมเจ้าหนี้อย่างน้อยหนึ่งกลุ่ม ซึ่งมีใช้กลุ่มเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ มีมติของเจ้าหนี้ฝ่ายข้างมากและมีจำนวนหนี้ไม่น้อยกว่าสองในสามแห่งจำนวนหนี้ทั้งหมดของเจ้าหนี้

ในกลุ่มนั้นซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น และเมื่อนับรวมจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ที่ยอมรับแผนในที่ประชุมเจ้าหนี้ทุกกลุ่มแล้ว มีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบแห่งจำนวนหนี้ของเจ้าหนี้ซึ่งได้เข้าประชุมด้วยตนเองหรือมอบฉันทะให้ผู้อื่นเข้าประชุมแทนในที่ประชุมเจ้าหนี้และได้ออกเสียงลงคะแนนในมตินั้น

ในการนับจำนวนหนี้ให้ถือว่าเจ้าหนี้ตามมาตรา ๙๐/๔๖ ทวิ ได้มาประชุมและได้ออกเสียงลงคะแนนในมติดังกล่าวด้วย”

มาตรา ๑๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๐/๖๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๙๐/๖๒ ทวิ กรณีศาลมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ หนี้ตามมาตรา ๙๐/๖๒ (๑) ที่เกิดขึ้นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินต่อไปได้ในระหว่างการจัดทำแผนฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้โดยสุจริต ย่อมมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของลูกหนี้โดยให้อยู่ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิลำดับที่ ๑ ตามมาตรา ๒๕๓ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์”

มาตรา ๑๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๑๑๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“การขอให้เพิกถอนตามวรรคหนึ่ง ห้ามมิให้ขอเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่เวลาที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ได้รู้ต้นเหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอน หรือพ้นสิบปีนับแต่ได้ทำนิติกรรมนั้น”

มาตรา ๑๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๓๙/๑ ของส่วนที่ ๑ การแต่งตั้งและถอดถอน ในหมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓

“มาตรา ๑๓๙/๑ ให้กรมบังคับคดีจัดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เข้ารับการฝึกอบรมก่อนเข้าปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน รวมถึงการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะและความเชี่ยวชาญ ตามหลักสูตรการฝึกอบรมที่อธิบดีกรมบังคับคดีกำหนดโดยได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี

เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งผ่านการฝึกอบรมตามวรรคหนึ่งให้เป็นตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และในการกำหนดให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ให้คำนึงถึงภาระหน้าที่ คุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนของผู้ปฏิบัติงานอื่น

ในกระบวนการยุติธรรมด้วย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง”

มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๘/๑ ในกรณีที่บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โฆษณาคำสั่งหรือคำพิพากษาของศาล หรือประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ในหนังสือพิมพ์รายวัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์อาจโฆษณาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทน ตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดก็ได้”

มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๗๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๒๑/๒๕๖๐ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการประกอบธุรกิจ ลงวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เพื่อประโยชน์แห่งมาตรานี้ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้โฆษณา คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ในราชกิจจานุเบกษา และหนังสือพิมพ์รายวันหรือผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์สาธารณะอื่นใดแทนตามที่อธิบดีกรมบังคับคดีประกาศกำหนดแล้ว บุคคลทุกคนได้ทราบว่ามีคำสั่งนั้น”

มาตรา ๑๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๗๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓

“มาตรา ๑๗๓/๑ ผู้ใดมีหน้าที่ตามมาตรา ๒๔/๑ แล้วไม่ปฏิบัติตามมาตราดังกล่าว มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองแสนบาท

ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น เกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการและ ละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งด้วย

ถ้าบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองได้ยื่นคำขอต่อศาลแสดงถึงเหตุที่ตนไม่อาจแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับหนี้หรือทรัพย์สินได้ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๔/๑ เมื่อศาลเห็นว่ามิเหตุอันสมควรจะให้บุคคลนั้นแจ้งข้อมูลดังกล่าวแก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในเวลาที่ศาลกำหนดก็ได้ เมื่อบุคคลดังกล่าวได้แจ้งข้อมูลให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้คดีอาญาเป็นอันเลิกกัน”

มาตรา ๒๐ บรรดาคดีล้มละลายที่ได้ยื่นฟ้องก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงค้างพิจารณาอยู่ในศาลหรืออยู่ในระหว่างปฏิบัติการของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ให้บังคับตามพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ตามหมวด ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๘๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑ มีบทบัญญัติที่ทำให้ลูกหนี้ไม่สามารถขอฟื้นฟูกิจการได้ทันต่อสถานะทางการเงินของลูกหนี้ เนื่องจากลูกหนี้ต้องเป็นผู้หนี้สินล้นพ้นตัวเท่านั้น จึงจะขอฟื้นฟูกิจการได้ นอกจากนั้น การติดตาม การจัดการ และการรวบรวมทรัพย์สินของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรกำหนดให้ลูกหนี้มีโอกาสฟื้นฟูกิจการได้เร็วขึ้น และให้มีกลไกในการติดตาม จัดการ และรวบรวมทรัพย์สินของลูกหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการคุ้มครองเจ้าหนี้มีประกันอย่างเพียงพอ อันเป็นการส่งเสริมและรองรับความสะดวกรวดเร็วในการประกอบธุรกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๘๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๘๓	เล่ม ๕๗ หน้า ๙๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๘๓
๒	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๑	เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๒๘ หน้า ๑๙๑ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๑๑
๓	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๖	เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๓๗ ฉบับพิเศษ หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๒๖
๔	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑	เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๑๘ ก หน้า ๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๑
๕	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒	เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๒๙ ก หน้า ๓๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๒
๖	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓	เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๑๐๓ ก หน้า ๖ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๓
๗	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๔๗	เล่ม ๑๒๑ ตอนที่ ๔๔ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗
๘	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๘๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘
๙	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๙	เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๔๖ ก หน้า ๒๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๙
๑๐	พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ๑๐) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๕๑ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
ลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔)
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้
โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้
คนพิการซึ่งไม่สามารถเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน
การเคลื่อนไหว สติปัญญา หรือการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่น ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกับบุคคลอื่น
ในการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก (๙) ของวรรคสองของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๒/๔ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

“มาตรา ๓๒/๔ การกระทำใด ๆ ดังต่อไปนี้ โดยองค์กรที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการยอมรับเพื่อประโยชน์ของคนพิการซึ่งไม่สามารถเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัตินี้ อันเนื่องมาจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว สติปัญญา หรือการเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ หากไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร และได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่ง

(๑) ทำซ้ำหรือดัดแปลงงานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้มีการโฆษณาหรือเผยแพร่ต่อสาธารณชนแล้ว และได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๒) เผยแพร่ต่อสาธารณชนซึ่งสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่ทำซ้ำหรือดัดแปลงตาม (๑) รวมถึงสำเนางานอันมีลิขสิทธิ์ที่ได้รับจากองค์กรที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการยอมรับในประเทศหรือต่างประเทศ

องค์กรที่ได้รับอนุญาตหรือได้รับการยอมรับ รูปแบบการทำซ้ำหรือดัดแปลงตามความจำเป็นของคนพิการ รวมทั้งหลักเกณฑ์และวิธีการดำเนินการเพื่อทำซ้ำหรือดัดแปลงและเผยแพร่ต่อสาธารณชนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๓ให้นำมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๒/๒ มาตรา ๓๒/๓ มาตรา ๓๒/๔ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๓ มาใช้บังคับแก่สิทธิของนักแสดงโดยอนุโลม”

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีแห่งสนธิสัญญามาร์ราเคช เพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงงานที่มีการโฆษณาแล้ว สำหรับคนตาบอด คนพิการทางการเห็น หรือคนพิการทางสื่อสิ่งพิมพ์ (Marrakesh Treaty to Facilitate Access to Published Works for Persons Who Are Blind, Visually Impaired, or Otherwise Print Disabled) โดยสนธิสัญญาดังกล่าวกำหนดให้รัฐภาคีบัญญัติกฎหมายภายในเพื่อรองรับข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์ เพื่อให้คนตาบอด คนพิการทางการเห็น และคนพิการทางสื่อสิ่งพิมพ์ ได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกับบุคคลอื่นในการเข้าถึงงานอันมีลิขสิทธิ์ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์เพื่อประโยชน์ของคนพิการตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ เพื่อให้สอดคล้องกับสนธิสัญญาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗	เล่ม ๑๑๑ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๗
๒	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๗ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
๓	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๖ ก หน้า ๑๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
๔	พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๒ ก หน้า ๑๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒

(๒) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓

(๓) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๑๑

(๔) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

(๕) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗

(๖) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๗) พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“งบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า จำนวนเงินอย่างสูงที่อนุญาตให้จ่ายหรือให้ก่อหนี้ผูกพันได้ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย

“งบประมาณรายจ่ายข้ามปี” หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายที่มีระยะเวลาการใช้ได้เกินปีงบประมาณตามวัตถุประสงค์และระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย

“กฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย แล้วแต่กรณี

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคมของปีหนึ่ง ถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปนั้นเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

“เงินนอกงบประมาณ” หมายความว่า บรรดาเงินทั้งปวงที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรมหรือนิติเหตุ หรือกรณีอื่นใด ที่ต้องนำส่งคลัง แต่มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถเก็บไว้ใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

“หนี้” หมายความว่า ข้อผูกพันที่จะต้องจ่ายหรืออาจจะต้องจ่ายเป็นเงิน สิ่งของหรือบริการไม่ว่าจะเป็นข้อผูกพันอันเกิดจากการกู้ยืม การค้าประกัน การซื้อหรือการจ้างโดยใช้เครดิตหรือจากการอื่นใด

“เงินจัดสรร” หมายความว่า ส่วนหนึ่งของงบประมาณรายจ่ายที่แบ่งสรรให้จ่าย หรือให้ก่อหนี้ผูกพันในระยะเวลาหนึ่ง

“หน่วยรับงบประมาณ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่ขอรับหรือได้รับจัดสรรงบประมาณรายจ่าย และให้หมายความรวมถึงสภาภาษาไทยด้วย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ส่วนราชการ

(๒) รัฐวิสาหกิจ

(๓) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ

- (๔) องค์การมหาชน
- (๕) ทุณฑมนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล
- (๖) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
- (๗) หน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กฎหมายกำหนด

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น และมีฐานะเป็นกรม และให้หมายความรวมถึงจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินด้วย

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(๑) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(๒) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

(๓) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตาม (๑) หรือ (๒) หรือที่รัฐวิสาหกิจตาม (๑) และ (๒) หรือที่รัฐวิสาหกิจตาม (๒) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“คลัง” หมายความว่า ที่เก็บรักษาเงินแผ่นดินของกระทรวงการคลัง และให้หมายความรวมถึงบัญชีเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อการนี้ด้วย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การจัดทำงบประมาณ การบริหารงบประมาณรายจ่าย การควบคุมงบประมาณ และการประเมินผลและการรายงาน ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ และสอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

มาตรา ๗ ให้หน่วยรับงบประมาณใช้จ่ายงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายอย่างเคร่งครัด โดยต้องเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสำคัญ

การโอนงบประมาณรายจ่าย ให้กระทำได้เฉพาะกรณีมีความจำเป็นตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้เท่านั้น

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรี รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่กำกับหรือควบคุมกิจการของหน่วยรับงบประมาณ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย ผู้อำนวยการ และหัวหน้าหน่วยรับงบประมาณควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ และให้มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานเพื่อให้การใช้จ่ายงบประมาณเกิดผลสัมฤทธิ์สูงสุด

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการงบประมาณ ให้หัวหน้าหน่วยรับงบประมาณมอบหมายผู้บริหารของหน่วยรับงบประมาณคนใดคนหนึ่งรับผิดชอบประสานงานเกี่ยวกับงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณนั้น โดยให้แจ้งสำนักงานงบประมาณทราบด้วย

หมวด ๒

ลักษณะของงบประมาณ

มาตรา ๑๐ งบประมาณประจำปีที่เสนอต่อรัฐสภา อย่างน้อยต้องมีเอกสารประกอบ ดังต่อไปนี้

(๑) คำแถลงประกอบงบประมาณแสดงฐานะและนโยบายการคลังและการเงิน สำคัญสำคัญของงบประมาณ และความสัมพันธ์ระหว่างรายรับและงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง

(๒) รายรับรายจ่ายเปรียบเทียบระหว่างปีที่ล่วงมาแล้ว ปีปัจจุบัน และปีที่ขอตั้งงบประมาณรายจ่าย

(๓) คำอธิบายเกี่ยวกับประมาณการรายรับ

(๔) คำชี้แจงเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายที่ขอตั้ง ซึ่งรวมถึงการแสดงผลสัมฤทธิ์และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการใช้จ่ายงบประมาณ และความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

(๕) รายงานเกี่ยวกับสถานะทางการเงินโดยรวมของรัฐวิสาหกิจ

(๖) รายงานเกี่ยวกับสถานะเงินนอกงบประมาณและแผนการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณโดยรวมของหน่วยรับงบประมาณ

(๗) คำอธิบายเกี่ยวกับหนี้ของรัฐบาลทั้งที่มีอยู่แล้วในปัจจุบันและหนี้ที่เสนอเพิ่มเติม

(๘) ผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้ว

(๙) ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

มาตรา ๑๑ ในการเสนองบประมาณต่อรัฐสภา นั้น ถ้าประมาณการรายรับประเภทรายได้ ตามที่มีกฎหมายให้อำนาจจัดเก็บอยู่แล้วเป็นจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้ง ให้แถลงวิธีหาเงิน ส่วนที่ขาดดุลต่อรัฐสภาด้วย แต่ถ้าเป็นจำนวนสูงกว่าก็ให้แถลงวิธีที่จะจัดการแก่ส่วนที่เกินดุลนั้นด้วย

ในกรณีที่ต้องมีการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่บัญญัติ ไว้ในกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐและกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีออกใช้ไม่ทันปีงบประมาณใหม่ ให้ใช้งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณที่ล่วงแล้วไปพลางก่อนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ผู้อำนวยการกำหนดโดยอนุมัตินายกรัฐมนตรีน

มาตรา ๑๓ การเสนองบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อรัฐสภา ให้คณะรัฐมนตรีเสนอร่าง พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม โดยให้แสดงเหตุผลและเงินที่พึงได้มาสำหรับจ่ายตาม งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมที่ขอตั้งด้วย

วิธีการจัดหางบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายที่กำหนดในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือ พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม อาจจำแนกได้ดังต่อไปนี้

- (๑) งบประมาณรายจ่ายงบกลาง
- (๒) งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ
- (๓) งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ
- (๔) งบประมาณรายจ่ายบุคลากร
- (๕) งบประมาณรายจ่ายสำหรับทุนหมุนเวียน
- (๖) งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ
- (๗) งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง
- (๘) งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทุนสำรองจ่าย

การจำแนกรายจ่ายใดเป็นงบประมาณรายจ่ายตามประเภทที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๑๕ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจัดสรรให้แก่หน่วยรับงบประมาณใช้จ่าย โดยแยกต่างหากจากงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ และให้มีรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็นด้วย

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับแผนงานบูรณาการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยมีหน่วยรับงบประมาณตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไปร่วมกันรับผิดชอบดำเนินการ

งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับแผนงานบูรณาการตามวรรคหนึ่ง ต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายบุคลากร ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายที่กำหนดให้จ่ายเพื่อการบริหารงานบุคลากรภาครัฐ

มาตรา ๑๘ งบประมาณรายจ่ายข้ามปีจะมีได้ในกรณีที่คาดว่าจะใช้งบประมาณรายจ่ายให้เสร็จทันภายในปีงบประมาณไม่ได้ โดยต้องกำหนดเวลาสิ้นสุดไว้ด้วย

การจัดทำงบประมาณรายจ่ายข้ามปีให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๓

หน้าที่และอำนาจของผู้อำนวยการ

มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจจัดทำงบประมาณกับปฏิบัติการอย่างอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และให้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการงบประมาณ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) กำหนดยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณใช้เป็นแนวทางในการจัดทำคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำกรอบประมาณการรายจ่าย เพื่อให้การจัดทำงบประมาณสอดคล้องกับหลักการตามมาตรา ๒๓

(๓) เรียกให้หน่วยรับงบประมาณเสนอประมาณการรายรับและรายจ่ายและสถานะเงินนอกงบประมาณตามแบบและหลักเกณฑ์ พร้อมด้วยรายละเอียดที่ผู้อำนวยการกำหนด

(๔) วิเคราะห์งบประมาณและการจ่ายเงินของหน่วยรับงบประมาณ รวมทั้งเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับงบประมาณของหน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการด้วย

(๕) กำหนด เพิ่ม หรือลดเงินจัดสรรตามความจำเป็นของการปฏิบัติงาน

(๖) กำหนดระยะเวลาของเงินจัดสรร

(๗) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณ

(๘) ปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของผู้อำนวยการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๐ ให้ผู้อำนวยการเสนองบประมาณประจำปีต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อคณะรัฐมนตรีเสนอต่อรัฐสภาเป็นเวลาอย่างน้อยสามเดือนก่อนวันเริ่มปีงบประมาณนั้น

มาตรา ๒๑ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจเรียกให้หน่วยรับงบประมาณชี้แจงข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้ผู้อำนวยการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายมีอำนาจที่จะเข้าตรวจสอบสรุพสมุด บัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ของหน่วยรับงบประมาณได้

มาตรา ๒๒ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อำนวยการมอบหมายตามมาตรา ๒๑ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๔ การจัดทำงบประมาณ

มาตรา ๒๓ การจัดทำงบประมาณต้องคำนึงถึงประมาณการรายรับและฐานะทางการคลังของประเทศ ความจำเป็นในการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายในและภายนอกประเทศ ความเป็นธรรมทางสังคม นโยบายรัฐบาล และภารกิจของหน่วยรับงบประมาณ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณและเกิดผลสัมฤทธิ์ในการบริหารจัดการภาครัฐ

มาตรา ๒๔ ในการจัดทำงบประมาณประจำปี ให้สำนักงบประมาณเป็นหน่วยงานหลัก โดยร่วมกับกระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และธนาคารแห่งประเทศไทย เพื่อดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายงบประมาณประจำปี งบประมาณการรายได้ วงเงินงบประมาณรายจ่าย และวิธีการเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ หรือการจัดการในกรณีที่ประมาณการรายได้สูงกว่าวงเงินงบประมาณ

(๒) กำหนดสัดส่วนงบประมาณรายจ่ายเพื่อการลงทุนและงบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ ต่อกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๓) กำหนดกรอบประมาณการรายจ่าย งบประมาณการรายรับ และฐานะการคลังของรัฐบาล เป็นการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามปี

เมื่อได้ดำเนินการตาม (๑) แล้ว ให้ผู้อำนวยการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

ส่วนที่ ๑ การขอตั้งงบประมาณรายจ่าย

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัด หรือรัฐมนตรีซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่กำกับหรือควบคุมกิจการของหน่วยรับงบประมาณ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย มีหน้าที่รับผิดชอบในการยื่นคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณนั้นต่อผู้อำนวยการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

การยื่นคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องแสดงวัตถุประสงค์ แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ และให้จัดส่งรายงานเกี่ยวกับเงินนอกงบประมาณ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนดด้วย

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่หน่วยรับงบประมาณจะต้องมีการก่อหนี้ผูกพันงบประมาณมากกว่าหนึ่งปีงบประมาณสำหรับรายการงบประมาณที่มีวงเงินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป ให้หน่วยรับงบประมาณเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติก่อนที่จะมีการยื่นคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายต่อผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๗ การขอตั้งงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด มีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมคำขอตั้งงบประมาณรายจ่าย และยื่นต่อรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อเสนอต่อผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๒๘ การขอตั้งงบประมาณรายจ่ายของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอัยการ ให้หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอัยการ ทำหน้าที่ของหน่วยรับงบประมาณ โดยจะต้องยื่นคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายต่อคณะรัฐมนตรีภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๒๕ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการยื่นคำขอตั้งงบประมาณรายจ่าย ตามมาตรานี้ด้วย

มาตรา ๒๙ การขอตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเงินอุดหนุน สำหรับการดำเนินการโดยทั่วไปหรือสำหรับการดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยื่นคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อเสนอต่อผู้อำนวยการ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ผู้อำนวยการกำหนด

การจัดสรรงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนสำหรับการดำเนินการโดยทั่วไปขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สำนักงบประมาณพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๐ การยื่นคำขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ถ้าหน่วยรับงบประมาณมิได้ยื่นภายในกำหนดระยะเวลาตามที่ผู้อำนวยการกำหนด หรือยื่นคำขอโดยไม่มีรายงานเกี่ยวกับเงินนอกงบประมาณตามมาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๘ ให้ผู้อำนวยการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้ได้ตามที่เห็นสมควร

ส่วนที่ ๒

งบประมาณรายจ่ายบูรณาการ

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ ให้มีการจัดทำแผนงานบูรณาการซึ่งประกอบด้วย เป้าหมายร่วม วัตถุประสงค์ งบประมาณรายจ่ายที่ต้องใช้ในการดำเนินการ

ระยะเวลาการดำเนินการที่ชัดเจน สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้ รวมทั้งภารกิจของหน่วยรับงบประมาณที่เป็นเจ้าภาพหลักและหน่วยรับงบประมาณที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว ประหยัด และลดความซ้ำซ้อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๒ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนงานบูรณาการแล้ว การจัดทำงบประมาณรายจ่ายตามแผนงานบูรณาการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด

หมวด ๕

การบริหารงบประมาณรายจ่าย

มาตรา ๓๓ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น การบริหารงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย ให้เป็นไปตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๓๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงบประมาณรายจ่าย ให้หน่วยรับงบประมาณจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเสนอต่อผู้อำนวยการตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด

มาตรา ๓๕ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณที่กำหนดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย จะโอนหรือนำไปใช้สำหรับหน่วยรับงบประมาณอื่นมิได้ เว้นแต่

(๑) มีพระราชบัญญัติให้โอนหรือนำไปใช้ได้

(๒) ในกรณีที่มีพระราชกฤษฎีการวมหรือโอนส่วนราชการเข้าด้วยกันไม่ว่าจะมีผลเป็นการจัดตั้งส่วนราชการขึ้นใหม่หรือไม่ก็ตาม ให้โอนงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการที่ถูกโอนหรือรวมเข้าด้วยกันนั้นไปเป็นของส่วนราชการที่รับโอนหรือที่รวมเข้าด้วยกัน หรือส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นใหม่ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

(๓) การโอนงบประมาณรายจ่ายบูรณาการภายใต้แผนงานบูรณาการเดียวกัน

(๔) การโอนงบประมาณรายจ่ายบุคลากรภายใต้แผนงานบุคลากรภาครัฐ

การโอนงบประมาณรายจ่ายตาม (๓) และ (๔) ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็นและไม่เกิดผลเสียหายต่อการดำเนินการตามแผนงานบูรณาการและแผนงานบุคลากรภาครัฐ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๖ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือรายการใด ตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย หรือพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา ๓๕ (๒) จะโอนหรือนำไปใช้ในแผนงานหรือรายการอื่นมิได้ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการ แต่ผู้อำนวยการจะอนุมัติมิได้ในกรณีที่เป็นผลให้เพิ่มรายจ่ายประเภทเงินราชการลับ หรือเป็นแผนงานหรือโครงการใหม่ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

รายจ่ายรายการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจจัดสรรให้หน่วยรับงบประมาณเบิกจ่ายโดยตรง หรือเบิกจ่ายในรายการต่าง ๆ ของหน่วยรับงบประมาณนั้น ๆ ได้ตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้อำนวยการโดยอนุมัตินายกรัฐมนตรีจะโอนงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่มรายการอื่น ๆ ในงบกลางด้วยกันก็ได้

หมวด ๖

การควบคุมงบประมาณ

มาตรา ๓๗ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบควบคุมการเบิกจ่ายเงินงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย และเพื่อการนี้ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินดังกล่าวด้วย

เพื่อประโยชน์ในการควบคุมงบประมาณรายจ่าย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจเรียกให้หน่วยรับงบประมาณเสนอข้อเท็จจริงตามที่เห็นสมควร และให้มีอำนาจมอบหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ ของหน่วยรับงบประมาณได้ โดยให้ถือว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีมอบหมายเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

มาตรา ๓๘ ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือรัฐมนตรีซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่กำกับหรือควบคุมกิจการของหน่วยรับงบประมาณ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย มีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับหรือควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณให้มีการใช้จ่ายงบประมาณภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับจัดสรร และเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐอย่างเคร่งครัด

ในกรณีของหน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ ให้ผู้รักษาการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำกับหรือควบคุมการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๙ ให้หัวหน้าหน่วยรับงบประมาณมีหน้าที่ควบคุมการใช้งบประมาณรายจ่ายให้เป็นไปตามแผนงานหรือรายการและภายในวงเงินงบประมาณรายจ่ายตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย หรือตามที่มีการโอน หรือได้รับจัดสรรตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔๐ หน่วยรับงบประมาณจะจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันได้แต่เฉพาะตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายหรือตามพระราชบัญญัตินี้ หรือตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายอื่น

การจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการตามมาตรา ๓๔ โดยต้องได้รับอนุมัติเงินจัดสรรจากผู้อำนวยการก่อนการจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพัน เว้นแต่กรณีที่เป็นรายจ่ายตามงบประมาณรายจ่ายบุคลากรและรายจ่ายอื่นที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ให้หน่วยรับงบประมาณจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันได้โดยไม่ต้องขออนุมัติเงินจัดสรร

ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วน คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้หน่วยรับงบประมาณจ่ายเงินหรือก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายก่อนได้รับเงินจัดสรรตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๑ รายการงบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายที่จะต้องก่อหนี้ผูกพันข้ามปีงบประมาณ ให้ผู้อำนวยการรวบรวมรายการงบประมาณรายจ่ายที่จะต้องก่อหนี้ผูกพันและวงเงินที่คาดว่าจะต้องก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายในปีต่อ ๆ ไป รวมทั้งจำนวนเงินเพื่อเหลือเพื่อขาดเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติการก่อหนี้ผูกพันภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายมีผลใช้บังคับ และเมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว ให้หน่วยรับงบประมาณดำเนินการตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการแผ่นดิน และมีใช้กรณีตามมาตรา ๔๑ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจอนุมัติให้หน่วยรับงบประมาณก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายได้

เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติการก่อหนี้ผูกพันตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้หน่วยรับงบประมาณดำเนินการก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายตามระเบียบที่ผู้อำนวยการกำหนดในมาตรา ๔๑ ด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๓ การขอเบิกเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใด ให้กระทำได้ แต่เฉพาะภายในปีงบประมาณนั้น

ในกรณีที่ไม่สามารถเบิกเงินจากคลังได้ภายในปีงบประมาณ ให้ขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังได้ เฉพาะในกรณีที่หน่วยรับงบประมาณได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณ และได้มีการกันเงินไว้ ตามระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลังแล้ว

การขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังตามวรรคสอง ให้ขยายออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือนของ ปีงบประมาณถัดไป เว้นแต่มีความจำเป็นต้องขอเบิกเงินจากคลังภายหลังเวลาดังกล่าว ให้ขอทำความตกลง กับกระทรวงการคลังเพื่อขอขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ปีงบประมาณรายจ่ายข้ามปี การขอเบิกเงินจากคลังให้กระทำได้ แต่เฉพาะภายในเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย เว้นแต่เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปี ที่ได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นกำหนดเวลา และได้มีการกันเงินไว้ตามระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลัง ก็ให้ขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังต่อไปได้อีกไม่เกินหกเดือน แต่หากมีความจำเป็นต้องขอเบิกเงินจากคลัง ภายหลังเวลาดังกล่าว ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเพื่อขอขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินหกเดือน

มาตรา ๔๕ ให้มีเงินทุนจำนวนหนึ่งโดยให้รัฐมนตรีจ่ายจากคลัง เรียกว่า “เงินทุนสำรองจ่าย” เป็นจำนวนห้าหมื่นล้านบาท เงินทุนนี้ให้นำไปจ่ายได้ในกรณีที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนเพื่อประโยชน์แก่ ราชการแผ่นดิน และงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ไม่เพียงพอ ทั้งนี้ โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี และเมื่อได้จ่ายเงินไปแล้ว ให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้ ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายเพื่อสมทบเงินทุนนั้นไว้จ่ายต่อไปในโอกาสแรก

หมวด ๗

การประเมินผลและการรายงาน

ส่วนที่ ๑

การประเมินผล

มาตรา ๔๖ ให้ผู้อำนวยการจัดวางระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผน การปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยรับงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

เพื่อการวัดผลสัมฤทธิ์หรือประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้จ่ายงบประมาณ โดยในระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานให้ประกอบด้วย การติดตามและประเมินผลก่อนการจัดสรรงบประมาณ ระหว่างการใช้จ่ายงบประมาณ และภายหลังจากการใช้จ่ายงบประมาณ

มาตรา ๔๗ ให้หน่วยรับงบประมาณจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผล การดำเนินงานตามแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณภายในหน่วยรับงบประมาณตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ผู้อำนวยการกำหนด และให้ถือว่าการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงบประมาณที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเปิดเผยต่อสาธารณชนด้วย

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณใดไม่ได้ตามเป้าหมายหรือตัวชี้วัดที่กำหนด ให้ผู้อำนวยการจัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้หน่วยรับงบประมาณปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด และรายงานรัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือรัฐมนตรีซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีหน้าที่กำกับหรือควบคุมกิจการของหน่วยรับงบประมาณ หรือรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย เพื่อทราบ

ในกรณีที่หน่วยรับงบประมาณไม่สามารถปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้อำนวยการรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อสั่งการตามที่เหมาะสม

ส่วนที่ ๒

การรายงาน

มาตรา ๔๙ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้รัฐมนตรีประกาศรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปี ที่สิ้นสุดนั้นและเงินทุนสำรองจ่ายในราชกิจจานุเบกษาภายในหกสิบวัน

มาตรา ๕๐ ให้หน่วยรับงบประมาณรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ ที่สิ้นสุดรวมทั้งผลการปฏิบัติงานให้ผู้อำนวยการทราบภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ เพื่อผู้อำนวยการจัดทำรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายและผลการปฏิบัติงานของหน่วยรับงบประมาณเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

มาตรา ๕๑ ให้ผู้อำนวยการรายงานการโอนงบประมาณรายจ่ายงบกลางระหว่างรายการที่กำหนดไว้ในงบประมาณรายจ่ายงบกลาง หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายบูรณาการและงบประมาณ

รายจ่ายบุคลากรระหว่างหน่วยรับงบประมาณเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อรายงานต่อรัฐสภาภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณนั้น

หมวด ๘
ความรับผิด

มาตรา ๕๒ ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยรับงบประมาณ ผู้ได้จ่ายเงินหรือก่อนนี้ผูกพัน หรือโดยรู้อยู่แล้วยินยอมให้กระทำการดังกล่าวนี้โดยฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากความรับผิดทางอาญาซึ่งอาจได้รับตามกฎหมายอื่นแล้ว ผู้กระทำหรือผู้ยินยอมให้กระทำการดังกล่าวจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่หน่วยรับงบประมาณได้จ่ายไปหรือต้องผูกพันจะต้องจ่าย ตลอดจนค่าสินไหมทดแทนใด ๆ ให้แก่หน่วยรับงบประมาณนั้น

บุคคลภายนอกผู้ได้รับประโยชน์จากการกระทำตามวรรคหนึ่ง จะต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำการฝ่าฝืนด้วย เว้นแต่จะแสดงได้ว่าตนได้กระทำไปโดยสุจริตไม่รู้เท่าถึงการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติหรือระเบียบดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งได้ทักท้วงคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือได้บันทึกข้อโต้แย้งไว้เป็นหนังสือแล้วว่า การที่จะปฏิบัติตามคำสั่งนั้นอาจไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือระเบียบ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่มีกฎหมายใดที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บัญญัติบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ให้หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือมีการอ้างอิงรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ให้ถือว่าบทนิยามหรือการอ้างอิงดังกล่าวในกฎหมายนั้นยังคงมีความหมายหรือเป็นการอ้างอิงความหมายตามบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกฎหมายที่มีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ที่มีการกำหนดบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือมีการอ้างอิงรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณด้วย

ภายในห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีการดำเนินการปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติม บทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” หรือการอ้างอิงรัฐวิสาหกิจในกฎหมายตามวรรคหนึ่งหรือในกฎหมายวรรคสอง ให้แล้วเสร็จ

มาตรา ๕๔ การจัดทำและการเสนองบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ได้ดำเนินการตาม พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม แต่ยังไม่แล้วเสร็จในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๕๕ เว้นแต่เป็นกรณีที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ และมาตรา ๕๗ ในกรณีที่หน่วยรับ งบประมาณได้มีการก่องหนี่ผูกพันไว้ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และได้มีการกันเงินไว้ตามระเบียบเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินจากคลังแล้ว ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติ วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมต่อไปได้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการเบิกจ่ายให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

มาตรา ๕๖ ให้งบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ประเภทงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จพระราชดำเนินและต้อนรับประมุขต่างประเทศ ค่าใช้จ่ายตามโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ ค่าใช้จ่ายชดใช้เงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน และเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ที่ยังมีได้มีการก่องหนี่ผูกพัน แต่ได้มีการกันเงินและ ขอขยายเวลาขอเบิกเงินจากคลังไว้ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ดำเนินการเบิกจ่ายให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประเภทงบกลาง ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยให้ก่องหนี่ผูกพันให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ และดำเนินการเบิกจ่ายให้แล้วเสร็จ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓

มาตรา ๕๘ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ที่ออกไว้โดยอาศัยอำนาจแห่ง พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการออกระเบียบหรือหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้

การออกระเบียบหรือหลักเกณฑ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จเพื่อให้มีผลใช้บังคับภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕๙ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ที่ออกไว้โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมให้ยังคงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐหรือพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการออกกฎ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

มาตรา ๖๐ เมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับแล้ว กรณีที่จะมีการโอนงบประมาณรายจ่ายให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๖๑ ให้กระทรวงการคลังนำเงินทุนสำรองจ่ายตามมาตรา ๒๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๓ ส่งคลังให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดทำงบประมาณ การบริหารงบประมาณรายจ่าย การควบคุมงบประมาณ รวมถึงการประเมินผลและการรายงานการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้กระบวนการจัดสรรงบประมาณของประเทศมีลักษณะที่มุ่งเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงบประมาณเป็นสำคัญ และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการใช้จ่ายงบประมาณยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๒ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
วินัยการเงินการคลังของรัฐ
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การปฏิบัติการเกี่ยวกับการเงินการคลังของรัฐตามกฎหมายต่าง ๆ ถ้าเป็นกรณี
ที่บัญญัติไว้แล้วตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) ส่วนราชการ

(๒) รัฐวิสาหกิจ

(๓) หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอัยการ

(๔) องค์การมหาชน

(๕) ทุณหมุนเวียนที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล

(๖) องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(๗) หน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กฎหมายกำหนด

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และให้หมายความรวมถึงจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินด้วย

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(๑) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(๒) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

(๓) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจตาม (๑) หรือ (๒) หรือที่รัฐวิสาหกิจตาม (๑) และ (๒) หรือที่รัฐวิสาหกิจตาม (๒) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

“ทุนหมุนเวียน” หมายความว่า กองทุน กองทุนหมุนเวียน เงินทุน เงินทุนหมุนเวียน ทุน หรือทุนหมุนเวียน ที่ตั้งขึ้นเพื่อกิจการที่อนุญาตให้นำรายรับสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

“องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“เงินนอกงบประมาณ” หมายความว่า บรรดาเงินทั้งปวงที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บ หรือได้รับไว้เป็นกรรมสิทธิ์ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือจากนิติกรรมหรือนิติเหตุ หรือกรณีอื่นใดที่ต้องนำส่งคลัง แต่มีกฎหมายอนุญาตให้สามารถเก็บไว้ใช้จ่ายได้โดยไม่ต้องนำส่งคลัง

“หนี้สาธารณะ” หมายความว่า หนี้สาธารณะตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

“คลัง” หมายความว่า ที่เก็บรักษาเงินแผ่นดินของกระทรวงการคลัง และให้หมายความรวมถึงบัญชีเงินฝากที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อการนี้ด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
ระเบียบและประกาศ เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ รัฐต้องดำเนินนโยบายการคลัง การจัดทำงบประมาณ การจัดหารายได้ การใช้จ่าย การบริหารการเงินการคลัง และการก่อหนี้ อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใสและตรวจสอบได้ ทั้งนี้ ตามหลักการรักษาเสถียรภาพและการพัฒนาทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และหลักความเป็นธรรมในสังคม และต้องรักษาวินัยการเงินการคลังตามที่บัญญัติในพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

มาตรา ๗ การกู้เงิน การลงทุน การตรากฎหมาย การออกกฎ หรือการดำเนินการใด ๆ ของรัฐที่มีผลผูกพันทรัพย์สินหรือก่อให้เกิดภาระทางการเงินการคลังแก่รัฐ ต้องพิจารณาความคุ้มค่า ต้นทุน และผลประโยชน์ เสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนความยั่งยืนทางการคลังของรัฐด้วย

มาตรา ๘ รัฐพึงเสริมสร้างวินัยให้ประชาชนเสียภาษีอากรให้ครบถ้วนตามกฎหมาย

มาตรา ๙ คณะรัฐมนตรีต้องรักษาวินัยในกิจการที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดินตามพระราชบัญญัตินี้
อย่างเคร่งครัด

ในการพิจารณาเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบายการคลัง การจัดทำงบประมาณ การจัดหารายได้ การใช้จ่าย การบริหารการเงินการคลัง และการก่อหนี้ คณะรัฐมนตรีต้องพิจารณาประโยชน์ที่รัฐหรือประชาชนจะได้รับ ความคุ้มค่า และภาระการเงินการคลังที่เกิดขึ้นแก่รัฐ รวมถึงความเสี่ยงและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่การเงินการคลังของรัฐอย่างรอบคอบ

คณะรัฐมนตรีต้องไม่บริหารราชการแผ่นดินโดยมุ่งสร้างค่านิยมทางการเมืองที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและประชาชนในระยะยาว

หมวด ๒
นโยบายการเงินการคลัง

ส่วนที่ ๑
คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ

มาตรา ๑๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการเงินการคลังของรัฐ” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เป็นเลขานุการ และให้สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ปฏิบัติหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๑ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดวินัยการเงินการคลังเพิ่มเติมจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้หรือในกฎหมายอื่น เพื่อให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติ โดยไม่กระทบต่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ

(๒) จัดทำและทบทวนแผนการคลังระยะปานกลาง

(๓) เสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการงบประมาณ การจัดเก็บรายได้ การบริหารหนี้สาธารณะ การบริหารทรัพย์สิน และปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเงินการคลังของรัฐ

(๔) กำหนดสัดส่วนงบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น สัดส่วนงบประมาณเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐ สัดส่วนการก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายข้ามปีงบประมาณ สัดส่วนการก่อหนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย และสัดส่วนตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐

(๕) กำหนดนโยบายและกำกับดูแลการบริหารจัดการความเสี่ยงทางการคลัง

(๖) กำหนดอัตราการใช้จ่ายหรือการสูญเสียรายได้ของหน่วยงานของรัฐในการดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๒ การประชุมและการลงมติของคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่คณะกรรมการกำหนด

ส่วนที่ ๒

การดำเนินการทางการคลังและงบประมาณ

มาตรา ๑๓ ให้มีแผนการคลังระยะปานกลาง เพื่อใช้เป็นแผนแม่บทหลักสำหรับการวางแผนการดำเนินการทางการเงินการคลังและงบประมาณของรัฐ รวมทั้งแผนการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนการบริหารหนี้สาธารณะด้วย

ให้คณะกรรมการมีหน้าที่จัดทำแผนการคลังระยะปานกลางตามวรรคหนึ่ง ให้แล้วเสร็จภายในสามเดือนนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณทุกปี

แผนการคลังระยะปานกลางตามวรรคหนึ่ง ให้มีระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามปี และอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) เป้าหมายและนโยบายการคลัง
- (๒) สถานะและประมาณการเศรษฐกิจ
- (๓) สถานะและประมาณการการคลัง ซึ่งรวมถึงประมาณการรายได้ ประมาณการรายจ่าย ดุลการคลัง และการจัดการกับดุลการคลังนั้น
- (๔) สถานะหนี้สาธารณะของรัฐบาล
- (๕) ภาระผูกพันทางการเงินการคลังของรัฐบาล

มาตรา ๑๔ เมื่อคณะกรรมการจัดทำแผนการคลังระยะปานกลางตามมาตรา ๑๓ แล้ว ให้เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

มาตรา ๑๕ การจัดทำกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้นำแผนการคลังระยะปานกลางมาประกอบการพิจารณาด้วย และให้คำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจของประเทศ ความเป็นธรรมทางสังคม นโยบายงบประมาณ เสถียรภาพและความยั่งยืนทางการคลังของประเทศ ความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายการจัดเก็บรายได้แผ่นดิน สถานะของหนี้สาธารณะ และความสามารถในการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ

มาตรา ๑๖ ให้หน่วยงานของรัฐนำแผนการคลังระยะปานกลางที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว มาใช้ประกอบการพิจารณาในการจัดเก็บหรือหารายได้ การจัดทำงบประมาณ และการก่องหน้ของหน่วยงานของรัฐด้วย

มาตรา ๑๗ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐต้องคำนึงถึง

- (๑) ความจำเป็นและภารกิจของหน่วยงานของรัฐที่ขอรับจัดสรรงบประมาณ
- (๒) ฐานะเงินนอกงบประมาณของหน่วยงานของรัฐที่สามารถใช้จ่ายได้ รวมตลอดถึงรายได้หรือเงินอื่นใดที่หน่วยงานของรัฐนั้นมีอยู่หรือสามารถนำมาใช้จ่ายได้
- (๓) ความสามารถในการใช้จ่ายและการก่องหน้ผูกพันของหน่วยงานของรัฐภายในปีงบประมาณนั้น
- (๔) การปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ
- (๕) กรณีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องเป็นไปเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการทำหน้าที่ดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยคำนึงถึงความสามารถในการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตลอดจนความเหมาะสมและความแตกต่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ

มาตรา ๑๘ การตรากฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนวันเริ่มปีงบประมาณนั้น เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นหรือเหตุฉุกเฉินที่มีอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๑๙ การเสนอกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยต้องแสดงแหล่งที่มาและประมาณการรายได้ ผลสัมฤทธิ์หรือประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการจ่ายเงิน และความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาต่าง ๆ ด้วย

มาตรา ๒๐ การตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีต้องดำเนินการตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) งบประมาณรายจ่ายลงทุน ต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปี และต้องไม่น้อยกว่าวงเงินส่วนที่ขาดดุลของงบประมาณประจำปีนั้น
- (๒) งบประมาณรายจ่ายเกี่ยวกับบุคลากรของรัฐและสวัสดิการของบุคลากรของรัฐ ต้องตั้งไว้อย่างพอเพียง
- (๓) งบประมาณรายจ่ายเพื่อการชำระหนี้ภาครัฐซึ่งเป็นหนี้สาธารณะที่กระทรวงการคลังกู้หรือกู้ร่วมกัน ต้องตั้งเพื่อการชำระคืนต้นเงินกู้ ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายในการกู้เงินอย่างพอเพียง

(๔) ภาระทางการเงินที่มีกฎหมายบัญญัติให้รัฐบาลต้องส่งเงินเข้าสมทบหรือชดเชยเพื่อการใด ๆ ต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายให้ตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๕) ภาระทางการเงินเพื่อชดเชยต้นทุนทางการเงินและการบริหารจัดการ รวมทั้งความเสียหายจากการดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการตามมาตรา ๒๘ ต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายให้ในโอกาสแรก ที่กระทำได้

(๖) งบประมาณรายจ่ายงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ให้ตั้งได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์ในการป้องกันหรือแก้ไขสถานการณ์อันกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงของรัฐ การเยียวยาหรือบรรเทาความเสียหายจากภัยพิบัติสาธารณะร้ายแรง และภารกิจที่เป็นความจำเป็นเร่งด่วนของรัฐ

ในกรณีที่มีการตั้งงบประมาณรายจ่ายไม่สามารถดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งได้ ให้แสดงเหตุผลความจำเป็นและมาตรการในการแก้ไขต่อรัฐสภาพร้อมกับการเสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีด้วย

มาตรา ๒๑ การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้กระทำได้เมื่อมีเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายเงินระหว่างปีงบประมาณ โดยไม่สามารถรอกงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ถัดไปได้ และให้ระบุที่มาของเงินที่จะใช้จ่ายตามงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมด้วย

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ให้ตั้งได้เฉพาะในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจจัดสรรหรือไม่สมควรจัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้แก่หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบได้โดยตรง

มาตรา ๒๓ ให้มีการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายแก่หน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอัยการ ให้เพียงพอกับการปฏิบัติหน้าที่โดยอิสระ โดยต้องคำนึงถึงการดำเนินงาน รายได้ เงินนอกงบประมาณ และเงินอื่นใดที่หน่วยงานนั้นมีอยู่ด้วย

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง เห็นว่างบประมาณที่ได้รับจัดสรรอาจไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ และยื่นคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการธิการ ให้แสดงเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม และให้สำนักงบประมาณเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการธิการด้วย

ให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง จัดให้มีระบบการจัดทำและการใช้จ่ายเงินงบประมาณ อย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผล การกำกับดูแลการใช้จ่ายเงิน และระบบการควบคุมภายในด้านการเงิน

การคลัง โดยรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัด รวมทั้งต้องมีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงิน และรายได้ที่ได้รับให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

มาตรา ๒๔ การโอนงบประมาณรายจ่ายระหว่างหน่วยงานของรัฐจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะมีกฎหมายอนุญาตให้กระทำได้

มาตรา ๒๕ การเสนอกฎหมายที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐไม่ต้องนำเงินรายได้หรือเงินอื่นใดส่งคลัง ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีมีความจำเป็นและเกิดประโยชน์ในการที่หน่วยงานของรัฐนั้นจะมีเงินเก็บไว้เพื่อการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของตน โดยจะต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อนเสนอกฎหมายต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๖ การเสนอกฎหมายที่มีบทบัญญัติให้จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในกฎหมาย เพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐนั้น หรือเพื่อการหนึ่งการใดเป็นการเฉพาะ จะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีการจัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นเพื่อเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๒๗ การดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการที่ก่อให้เกิดภาระต้องงบประมาณ หรือภาระทางการคลังในอนาคตตามที่คณะกรรมการกำหนด ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ การดำเนินการนั้นจัดทำแผนบริหารจัดการกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ งบประมาณการรายจ่าย แหล่งเงินที่ใช้ตลอดระยะเวลาดำเนินการ และประโยชน์ที่จะได้รับ โดยต้องเสนอพร้อมกับการขออนุมัติ กิจกรรม มาตรการ หรือโครงการต่อคณะรัฐมนตรี และในกรณีที่การดำเนินการก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ของรัฐหรือของหน่วยงานของรัฐ ให้จัดทำประมาณการการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่จะได้รับ เสนอในการขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรีด้วย

ในการพิจารณาอนุมัติกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการตามวรรคหนึ่ง ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาความจำเป็นเร่งด่วน ประโยชน์ที่ได้รับ และภาระทางการคลังหรือการสูญเสียรายได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ จัดทำรายงานเปรียบเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับการสูญเสียรายได้ที่เกิดขึ้นจริงกับประมาณการที่ได้จัดทำตามวรรคหนึ่ง เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบเป็นประจำทุกสิ้นปีงบประมาณ จนกว่าการดำเนินการดังกล่าวจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๒๘ การมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการ โดยรัฐบาลรับภาระจะชดเชยค่าใช้จ่ายหรือการสูญเสียรายได้ในการดำเนินการนั้น ให้กระทำได้เฉพาะกรณีที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจตามกฎหมายและอยู่ภายในขอบแห่งวัตถุประสงค์ของหน่วยงานของรัฐนั้น เพื่อฟื้นฟู

หรือกระตุ้นเศรษฐกิจ หรือเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประกอบอาชีพหรือยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน หรือเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ได้รับผลกระทบจากสาธารณภัยหรือการก่อวินาศกรรม

ในการมอบหมายตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีต้องพิจารณาภาระทางการคลังของรัฐที่อาจเกิดขึ้นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับมอบหมายนั้น และแนวทางการบริหารจัดการภาระทางการคลังของรัฐและผลกระทบจากการดำเนินการดังกล่าว

ภาระที่รัฐต้องรับชดเชยค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องมียอดคงค้างทั้งหมดรวมกันไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๒๙ ไม่ว่าการมอบหมายนั้นจะเกิดขึ้นก่อนพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือไม่ จัดทำประมาณการต้นทุนทางการเงินและการบริหารจัดการที่รัฐจะต้องรับภาระทั้งหมดสำหรับกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการนั้น ๆ และแจ้งให้คณะกรรมการและกระทรวงการคลังทราบ

มาตรา ๒๙ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งได้รับมอบหมายตามมาตรา ๒๘ จัดทำบัญชีสำหรับการดำเนินกิจกรรม มาตรการ หรือโครงการที่ได้รับมอบหมายแยกต่างหากจากบัญชีการดำเนินงานทั่วไป พร้อมทั้งเสนอรายงานผลการดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายและผลสัมฤทธิ์ต่อรัฐมนตรี เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

มาตรา ๓๐ ให้กระทรวงการคลังและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบริหารจัดการความเสี่ยงทางการคลังให้เป็นไปตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงทางการคลังที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๓

วินัยการเงินการคลัง

ส่วนที่ ๑

รายได้

มาตรา ๓๑ รายได้ ได้แก่ รายได้แผ่นดิน และให้หมายความรวมถึงเงินที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรณีพิเศษ แต่มีกฎหมายบัญญัติให้นำไปใช้จ่ายเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐได้

รายได้แผ่นดิน ได้แก่ เงินทั้งปวงที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรณีพิเศษ และต้องนำส่งคลังตามมาตรา ๓๔

มาตรา ๓๒ การจัดเก็บรายได้แผ่นดินที่เป็นภาษีอากรจะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย และการยกเว้นหรือการลดภาษีอากรใด จะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ให้อำนาจจัดเก็บภาษีอากรนั้น ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความเป็นธรรม ความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งการพัฒนาและสนับสนุนเสถียรภาพและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมด้วย

ในการเสนอยกเว้นหรือลดภาษีอากรตามวรรคหนึ่งต่อผู้มีอำนาจอนุมัติ ให้หน่วยงานของรัฐผู้เสนอจัดทำประมาณการการสูญเสียรายได้และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการยกเว้นหรือลดภาษีอากรด้วย

มาตรา ๓๓ การจัดเก็บ ลด และยกเว้นรายได้แผ่นดินที่เป็นค่าธรรมเนียมอันมิใช่ค่าตอบแทนการให้บริการ จะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย

มาตรา ๓๔ บรรดาเงินที่หน่วยงานของรัฐจัดเก็บหรือได้รับไว้เป็นกรณีพิเศษ ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ หรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่หรือสัญญา หรือได้รับจากการให้ใช้ทรัพย์สินหรือเก็บดอกผลจากทรัพย์สินของราชการให้นำส่งคลังตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดไว้แต่จะมีกฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งได้รับเงินที่มีผู้มอบให้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ใช้จ่ายในกิจการของหน่วยงานของรัฐนั้นก็ดี หรือได้รับเงินที่เกิดจากทรัพย์สินซึ่งมีผู้มอบให้เพื่อหาดอกผลใช้จ่ายในกิจการของหน่วยงานของรัฐนั้นก็ดี ให้หน่วยงานของรัฐนั้นจ่ายเงินหรือก่องหนผู้กักพันภายในวงเงินที่ได้รับนั้นได้ และไม่ต้องนำส่งคลัง

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งได้รับเงินตามโครงการช่วยเหลือ หรือร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ องค์การสหประชาชาติ ทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศอื่นใด หรือบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นเงินให้กู้หรือให้เปล่า รวมทั้งเงินที่ได้รับสืบเนื่องจากโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือเช่นว่านั้น รัฐมนตรีจะกำหนดเป็นอย่างอื่นโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้

เมื่อมีเหตุผลอันสมควร รัฐมนตรีจะอนุญาตให้หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งที่ได้รับเงินในกรณีต่อไปนี้นำเงินนั้นไปใช้จ่ายโดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้

(๑) เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดเชยความเสียหายหรือสิ้นเปลืองแห่งทรัพย์สินและจำเป็นต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สินหรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา

(๒) เงินรายรับของหน่วยงานของรัฐ ที่เป็นสถานพยาบาล สถานศึกษา หรือสถานอื่นใดที่
 อำนวยบริการอันเป็นสาธารณประโยชน์ หรือประชาสงเคราะห์

(๓) เงินที่ได้รับในลักษณะผลพลอยได้จากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่

(๔) เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายหุ้นในนิติบุคคลเพื่อนำไปซื้อหุ้นในนิติบุคคลอื่น

การจ่ายเงินตาม (๒) และ (๓) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการ
 สำนักงานประมาณ ส่วนการจำหน่ายหุ้นและการซื้อหุ้นตาม (๔) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด
 โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๕ การกั้นเงินรายได้เพื่อให้หน่วยงานของรัฐนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ของ
 หน่วยงานนั้น หรือเพื่อการหนึ่งการใดเป็นการเฉพาะจะกระทำมิได้ เว้นแต่จะอาศัยอำนาจตามกฎหมาย

มาตรา ๓๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติวรรคสองและวรรคสาม การจัดสรรเงินกำไรสุทธิของ
 รัฐวิสาหกิจเพื่อนำส่งคลัง ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎหมายจัดตั้งรัฐวิสาหกิจนั้น

ให้รัฐวิสาหกิจที่ไม่อยู่ในบังคับต้องเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลจัดสรรกำไรสุทธิประจำปีเพื่อนำส่งคลัง
 ในอัตราไม่น้อยกว่าอัตราภาษีเงินได้นิติบุคคล

ในกรณีที่เหมาะสมควร กระทรวงการคลังจะกำหนดให้รัฐวิสาหกิจจัดสรรกำไรสุทธิหรือกำไรสะสม
 เพื่อนำส่งคลังเพิ่มเติมจากรวรรคสองในจำนวนที่กระทรวงการคลังเห็นสมควรก็ได้

ส่วนที่ ๒

รายจ่าย

มาตรา ๓๗ หน่วยงานของรัฐจะก่อกำหนดผู้ผูกพันหรือจ่ายเงินได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจที่มีอยู่
 ตามกฎหมาย

การก่อกำหนดผู้ผูกพันและการใช้จ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่หรือการดำเนินงาน
 ต้องเป็นไปอย่างโปร่งใส คุ่มค่าและประหยัด โดยพิจารณาเป้าหมาย ประโยชน์ที่ได้รับ ผลสัมฤทธิ์ และ
 ประสิทธิภาพของหน่วยงานของรัฐ และต้องเป็นไปตามรายการและวงเงินงบประมาณรายจ่ายของหน่วยงาน
 ของรัฐนั้นด้วย

มาตรา ๓๘ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงินมีหน้าที่ในการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของ
 หน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายหรือกฎ หรือตามที่ได้รับอนุญาตให้จ่าย

มาตรา ๓๙ การเบิกเงินจากคลัง การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลัง ให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๐ เงินที่ขอเบิกจากคลัง ถ้าไม่ได้จ่ายหรือจ่ายไม่หมด ให้หน่วยงานของรัฐผู้เบิกนำส่งคืนคลังโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๔๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินจากคลังเป็นเงินอุดหนุนราชการ เพื่อให้ส่วนราชการใช้อุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายปลีกย่อย หรือเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติราชการในต่างประเทศหรือตามข้อผูกพันในการกู้เงินจากต่างประเทศ หรือเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่สามารถรอการเบิกเงินจากงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

เมื่อส่วนราชการได้จ่ายเงินอุดหนุนราชการแล้ว ให้เบิกเงินชดเชยเงินอุดหนุนราชการที่ได้จ่ายไปนั้น ในโอกาสแรกที่กระทำได้

มาตรา ๔๒ หน่วยงานของรัฐซึ่งมิใช่ส่วนราชการต้องจัดให้มีการวางหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการเบิกเงิน การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงิน ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายว่าด้วยการนั้นบัญญัติไว้ โดยต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้

มาตรา ๔๓ การก่อหนี้ที่ผูกพันการใช้จ่ายเงินงบประมาณหรือเงินอื่นของหน่วยงานของรัฐ ต้องพิจารณาภาระทางการเงินที่เกิดขึ้นและข้อผูกพันในการชำระเงินตามสัญญา และประโยชน์ที่รัฐจะได้รับด้วย

ส่วนที่ ๓

การจัดให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินและการบริหารทรัพย์สินของรัฐ

มาตรา ๔๔ การบริหารจัดการทรัพย์สินที่อยู่ในความครอบครองหรือการกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐ ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและกฎที่เกี่ยวข้อง โดยต้องพิจารณาประโยชน์ของรัฐและประชาชน ความคุ้มค่า และความประหยัด ซึ่งต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และมีการบริหารความเสี่ยงอย่างเหมาะสม และต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินนั้น

มาตรา ๔๕ ทรัพย์สินของแผ่นดินและทรัพย์สินที่ตกเป็นของแผ่นดิน ไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ให้กระทรวงการคลังมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดูแลรักษาและบริหารทรัพย์สินนั้น เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ให้กระทรวงการคลังมีหน้าที่จัดทำบัญชีทรัพย์สินของแผ่นดินตามประเภทและลักษณะแห่งทรัพย์สินนั้น

ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดให้หน่วยงานอื่นของรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดูแลรักษาและบริหารทรัพย์สินของแผ่นดินตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวมีหน้าที่จัดทำบัญชีทรัพย์สินของแผ่นดินและรายงานให้กระทรวงการคลังทราบด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่ทรัพย์สินใดตกเป็นของแผ่นดิน ให้กระทรวงการคลังนำขึ้นบัญชีทรัพย์สินของแผ่นดินตามประเภทและลักษณะแห่งทรัพย์สินนั้นต่อไปด้วย

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง กระทรวงการคลังอาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐอื่นดำเนินการแทนก็ได้

มาตรา ๔๖ การบริหารเงินคงคลังให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง โดยต้องรักษาไว้ในระดับที่จำเป็น เพื่อให้มีสภาพคล่องเพียงพอสำหรับการเบิกจ่ายเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ โดยคำนึงถึงค่าใช้จ่ายและต้นทุนในการบริหารสภาพคล่องด้วย

มาตรา ๔๗ นอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๔ แล้ว การบริหารจัดการเงินของหน่วยงานของรัฐหรือที่อยู่ในความครอบครองดูแลรักษาของหน่วยงานของรัฐ ต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและรอบคอบ โดยมีการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมด้วย

มาตรา ๔๘ การจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุของหน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ หรือตามกฎระเบียบของหน่วยงานของรัฐโดยเคร่งครัด โดยต้องดำเนินการด้วยความสุจริต คำนึงถึง โปร่งใส มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และตรวจสอบได้

ส่วนที่ ๔ การก่องหนและการบริหารหน้

มาตรา ๔๙ การก่องหนและการบริหารหน้สาธารณะและหน้ของหน่วยงานของรัฐต้องเป็นไปตามกฎหมายและอยู่ภายใต้ขอบวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐผู้ก่องหน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของประเทศและของหน่วยงานของรัฐ โดยต้องกระทำด้วยความรอบคอบ และคำนึงถึงความคุ้มค่า ความสามารถในการชำระหน้ การกระจายภาระการชำระหน้ เสถียรภาพและความยั่งยืนทางการเงินการคลัง ตลอดจนความน่าเชื่อถือของประเทศและของหน่วยงานของรัฐผู้ก่องหน

มาตรา ๕๐ ให้คณะกรรมการประกาศกำหนดสัดส่วนดังต่อไปนี้เพื่อใช้เป็นกรอบในการบริหารหนี้สาธารณะ

- (๑) สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ
- (๒) สัดส่วนภาระหนี้ของรัฐบาลต่อประมาณการรายได้ประจำปีงบประมาณ
- (๓) สัดส่วนหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อหนี้สาธารณะทั้งหมด
- (๔) สัดส่วนภาระหนี้สาธารณะที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ
- (๕) สัดส่วนอื่น ๆ ที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ภาระหนี้ของรัฐบาลตาม (๒) ประกอบด้วย ต้นเงินกู้ ดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายในการกู้เงินของรัฐบาล และหนี้เงินกู้ของหน่วยงานของรัฐซึ่งรัฐบาลรับภาระที่ต้องชำระในแต่ละปีงบประมาณ

เมื่อมีการกำหนดสัดส่วนตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการรายงานสัดส่วนดังกล่าวให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเปิดเผยต่อสาธารณชน รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

ให้มีการทบทวนสัดส่วนที่กำหนดไว้ตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยทุกสามปีและรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบด้วย

มาตรา ๕๑ ให้กระทรวงการคลังรายงานสัดส่วนหนี้ตามมาตรา ๕๐ ที่เกิดขึ้นจริงต่อคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการทุกหกเดือน

ในกรณีที่การบริหารหนี้สาธารณะไม่สามารถดำเนินการได้ตามสัดส่วนที่กำหนดตามมาตรา ๕๐ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผล วิธีการ และระยะเวลาในการทำให้สัดส่วนดังกล่าวอยู่ภายในสัดส่วนที่กำหนดเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

รายงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

มาตรา ๕๒ การกู้เงินของรัฐบาล และการค้าประกันการชำระหนี้ของหน่วยงานของรัฐ โดยรัฐบาล ให้ปฏิบัติตามที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะโดยเคร่งครัด

การก่อหนี้ของหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๔๙ รัฐบาลจะค้าประกันการชำระหนี้ไม่ได้

มาตรา ๕๓ การกู้เงินของรัฐบาลนอกเหนือจากที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ ให้กระทรวงการคลังกระทำได้ก็แต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ตราขึ้นเป็นการเฉพาะ

และเฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วนและอย่างต่อเนื่องเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤติของประเทศ โดยไม่อาจตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ทัน

กฎหมายที่ตราขึ้นตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุวัตถุประสงค์ของการกู้เงิน ระยะเวลาในการกู้เงิน แผนงานหรือโครงการที่ใช้จ่ายเงินกู้ วงเงินที่อนุญาตให้ใช้จ่ายเงินกู้ และหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินแผนงานหรือโครงการที่ใช้จ่ายเงินกู้

เงินที่ได้รับจากการกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังเก็บรักษาไว้เพื่อให้หน่วยงานของรัฐเบิกไปใช้จ่ายตามแผนงานหรือโครงการตามที่กฎหมายกำหนดได้โดยไม่ต้องนำส่งคลัง เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๔ การเบิกจ่ายเงินกู้ตามกฎหมายกู้เงินที่ตราขึ้นเป็นการเฉพาะตามมาตรา ๕๓ ให้หน่วยงานของรัฐที่ใช้จ่ายเงินกู้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินกู้ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการกู้เงินและระเบียบการเบิกจ่ายเงินกู้อย่างเคร่งครัด และใช้จ่ายเงินกู้ให้เป็นไปอย่างโปร่งใส คุ่มค่า และประหยัด

มาตรา ๕๕ การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ ให้กระทรวงการคลังดำเนินการให้สอดคล้องกับสถานะของเงินคงคลัง โดยคำนึงถึงประมาณการรายได้และแผนการเบิกจ่ายเงินงบประมาณในแต่ละช่วงเวลาด้วย

เมื่อปรากฏว่าในระหว่างปีงบประมาณรัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้เกินกว่าประมาณการ หรือมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณต่ำกว่าประมาณการ ให้กระทรวงการคลังพิจารณาปรับลดวงเงินที่จะกู้ตามวรรคหนึ่ง ลงตามความจำเป็นและเหมาะสม

มาตรา ๕๖ การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี และต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ ให้กระทรวงการคลังดำเนินการให้เฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนต้องดำเนินการโดยไม่อาจใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายได้ โดยต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงิน หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินการ แผนงานหรือโครงการ และจำนวนเงินกู้ที่ต้องใช้จ่ายตามแผนงานหรือโครงการนั้นด้วย

มาตรา ๕๗ การกู้เงินตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖ จะกระทำได้แต่เฉพาะเพื่อใช้จ่ายตามแผนงานหรือโครงการที่มีความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจหรือสังคม และเมื่อหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของแผนงานหรือโครงการมีความพร้อมที่จะดำเนินการตามแผนงานหรือโครงการที่จะใช้จ่ายเงินกู้แล้ว

มาตรา ๕๘ เมื่อได้มีการใช้จ่ายเงินกู้ตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖ แล้วให้มีการติดตามประเมินผล และการรายงานผลการใช้จ่ายเงินกู้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๙ เงินที่กระทรวงการคลังกู้ตามมาตรา ๕๓ และมาตรา ๕๖ ให้หน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบการใช้จ่ายเงินกู้นำไปใช้จ่ายตามแผนงานหรือโครงการจนเสร็จสิ้น และถ้ามีเงินเหลือหรือไม่มีการดำเนินการหรือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินตามแผนงานหรือโครงการนั้นอีกให้นำส่งคลัง

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่ได้เบิกเงินกู้นำไปใช้จ่าย เนื่องจากแผนงานหรือโครงการเสร็จสิ้น หรือไม่มีการดำเนินการ หรือไม่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้จ่ายเงินตามแผนงานหรือโครงการนั้นอีก ให้กระทรวงการคลังนำเงินกู้ที่เหลืออยู่ส่งคลัง แต่ในกรณีที่กระทรวงการคลังยังไม่ได้เบิกเงินจากผู้ให้กู้ ให้ยกเลิกวงเงินกู้ที่ยังไม่ได้เบิกนั้น

มาตรา ๖๐ ก่อนเริ่มปีงบประมาณใด ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำแผนการกู้เงินและการบริหารหนี้เงินกู้ที่จะกระทำในปีงบประมาณนั้น ส่งให้กระทรวงการคลัง และเมื่อได้มีการกู้เงินแล้วให้รายงานกระทรวงการคลังเพื่อทราบด้วย

ภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำรายงานการกู้เงินประจำปีงบประมาณและสถานะหนี้เงินกู้คงค้างเสนอต่อกระทรวงการคลัง

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด

ส่วนที่ ๕

เงินนอกงบประมาณและทุนหมุนเวียน

มาตรา ๖๑ เงินนอกงบประมาณให้มีเท่าที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ หรือการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของการมีเงินนอกงบประมาณนั้น ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๓๗ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณด้วยโดยอนุโลม

เงินนอกงบประมาณของหน่วยงานของรัฐ ให้นำมาฝากไว้ที่กระทรวงการคลัง เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรือได้ทำความตกลงกับกระทรวงการคลังเป็นอย่างอื่น

เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น เงินนอกงบประมาณนั้นเมื่อได้ใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่หรือการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์จนบรรลุวัตถุประสงค์แห่งการนั้นแล้ว มีเงินคงเหลือให้นำส่งคลัง

โดยมิชักช้า ทั้งนี้ การนำเงินส่งคลังให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๖๒ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่รัฐวิสาหกิจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่มีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินนอกงบประมาณหรือมีเงินนอกงบประมาณมากเกินไปจนสมควร ให้กระทรวงการคลังเรียกให้หน่วยงานของรัฐนำเงินดังกล่าวส่งคลัง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๖๓ การจัดตั้งทุนหมุนเวียนให้กระทำได้แต่โดยบทบัญญัติแห่งกฎหมายเฉพาะเท่านั้น โดยต้องมีวัตถุประสงค์ในการจัดตั้งที่ชัดเจนและเป็นกรณีที่เป็นกิจกรรมที่หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติ ตามหน้าที่เพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม และเหมาะสมที่จะอนุญาตให้นำรายรับจากการดำเนินกิจกรรมนั้นสมทบทุนไว้ใช้จ่ายได้ รวมถึงไม่เข้าซ้อนกับทุนหมุนเวียนที่จัดตั้งไว้แล้ว

การขอจัดตั้ง การบริหาร การประเมินผล การรวมหรือยุบเลิกทุนหมุนเวียน ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียน เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ส่วนที่ ๖

การคลังท้องถิ่น

มาตรา ๖๔ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดเก็บรายได้ให้เพียงพอในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจการมสาธารณะ

ในกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถจัดเก็บรายได้ให้เพียงพอกับการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่จำเป็นและเหมาะสมไปพลางก่อน

มาตรา ๖๕ การจัดทำงบประมาณ การใช้จ่าย การก่องหน้ผูกพัน และการบริหารทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำอย่างไรโปร่งใสและตรวจสอบได้ โดยต้องพิจารณาผลสัมฤทธิ์ ความคุ้มค่า ความประหยัด และภาระทางการคลังที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

มาตรา ๖๖ การจัดทำงบประมาณประจำปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้พิจารณาฐานะการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความจำเป็นที่ต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณ การจัดเก็บรายได้

ในปีงบประมาณนั้น โดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ การก่องหนี่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ถ้าเป็นการกู้เงินหรือการออกพันธบัตร ให้อยู่ภายใต้บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ และหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องที่ได้กำหนดขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะด้วย

การกู้เงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นการกู้เงินจากต่างประเทศหรือกู้เป็นเงินตราต่างประเทศ ต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีก่อนด้วย

หมวด ๔

การบัญชี การรายงาน และการตรวจสอบ

มาตรา ๖๘ ให้กระทรวงการคลังกำหนดมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐให้หน่วยงานของรัฐที่มีใช้รัฐวิสาหกิจและทุนหมุนเวียนจัดทำบัญชีและรายงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐตามวรรคหนึ่ง

ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เป็นรัฐวิสาหกิจ ให้จัดทำบัญชีและรายงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

ในกรณีหน่วยงานของรัฐที่เป็นทุนหมุนเวียน ให้จัดทำบัญชีและรายงานการเงินตามที่กฎหมายว่าด้วยการบริหารทุนหมุนเวียนกำหนด

มาตรา ๖๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีผู้ทำบัญชีตามหลักเกณฑ์และคุณสมบัติที่กระทรวงการคลังกำหนด เพื่อจัดทำบัญชีและรายงานการเงินตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๐ ให้หน่วยงานของรัฐจัดทำรายงานการเงินประจำปีงบประมาณซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินทั้งเงินงบประมาณ เงินนอกงบประมาณ และเงินอื่นใด รวมถึงการก่องหนี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็น หน่วยงานของรัฐจะขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังจัดทำรายงานการเงินประจำปีซึ่งมิใช่ปีงบประมาณก็ได้ และกระทรวงการคลังจะกำหนดเงื่อนไขให้หน่วยงานของรัฐนั้นปฏิบัติด้วยก็ได้

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณหรือตามที่ได้ตกลงกับกระทรวงการคลังตามวรรคสอง ให้หน่วยงานของรัฐนำส่งรายงานตามวรรคหนึ่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อตรวจสอบ และนำส่งกระทรวงการคลังด้วย

มาตรา ๗๑ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบตรวจสอบรายงานการเงินที่หน่วยงานของรัฐส่งให้ตามมาตรา ๗๐ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณหรือตามที่ได้ตกลงกับกระทรวงการคลัง โดยให้ตรวจสอบและรายงานผลการตรวจสอบตามนโยบาย หลักเกณฑ์และมาตรฐานที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด

มาตรา ๗๒ ให้หน่วยงานของรัฐนำส่งรายงานการเงินประจำปีพร้อมกับรายงานผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้กระทรวงการคลัง สำนักงานงบประมาณ และกระทรวงเจ้าสังกัด เว้นแต่กรณีหน่วยงานของรัฐที่เป็นหน่วยงานของรัฐสภา ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง ศาลรัฐธรรมนูญ องค์การอิสระตามรัฐธรรมนูญ และองค์การอัยการให้นำส่งให้คณะรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง และสำนักงานงบประมาณ และเปิดเผยให้สาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานผลการตรวจสอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

มาตรา ๗๓ ให้กระทรวงการคลังจัดทำบัญชีการเงินแผ่นดินตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐ และนโยบายการบัญชีภาครัฐ

มาตรา ๗๔ ให้กระทรวงการคลังจัดทำรายงานการรับจ่ายเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณที่สิ้นสุด เสนอต่อรัฐมนตรีภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณนั้น

ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้รัฐมนตรีเสนอรายงานตามวรรคหนึ่งต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอต่อรัฐสภาภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

มาตรา ๗๕ ให้กระทรวงการคลังจัดทำรายงานการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย งบแสดงฐานะการเงิน งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน งบแสดงการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์สุทธิ งบกระแสเงินสด และรายงานการรับจ่ายเงินประจำปีงบประมาณ และจัดส่งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจัดทำรายงานผลการตรวจสอบรายงานการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณตามมาตรฐานการรายงานผลการตรวจสอบที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนดให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ให้กระทรวงการคลังเสนอรายงานการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณตามวรรคหนึ่ง พร้อมด้วยรายงานผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตามวรรคสอง ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อเสนอรัฐสภาภายในสองร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

มาตรา ๗๖ ให้กระทรวงการคลังจัดทำรายงานสถานะหนี้สาธารณะ หนี้ภาครัฐ และความเสียหายทางการคลัง ในวันสิ้นปีงบประมาณ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีและคณะกรรมการเพื่อทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

การจัดทำรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๗๗ ให้กระทรวงการคลังจัดทำรายงาน ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานการเงินรวมของรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลจากรายงานการเงินแผ่นดินประจำปีงบประมาณตามมาตรา ๗๕ และรายงานการเงินของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๗๐ ยกเว้นรายงานการเงินของรัฐวิสาหกิจและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๒) รายงานการเงินรวมของรัฐวิสาหกิจ

(๓) รายงานการเงินรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) รายงานการเงินรวมภาครัฐ ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลจากรายงานการเงินรวมของรัฐบาลและหน่วยงานของรัฐตาม (๑) รายงานการเงินรวมของรัฐวิสาหกิจตาม (๒) และรายงานการเงินรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๓)

รายงานตาม (๑) ถึง (๔) ให้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในสองร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ในกรณีหน่วยงานของรัฐใดไม่ส่งรายงานการเงินภายในระยะเวลาตามมาตรา ๗๐ ให้กระทรวงการคลังเปิดเผยไว้ในรายงานตามวรรคหนึ่ง และให้แจ้งไว้ในรายงานที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรีด้วย

รายงานการเงินตามวรรคหนึ่ง ให้เปิดเผยต่อสาธารณชนทราบ รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

มาตรา ๗๘ ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ให้กระทรวงการคลังจัดทำรายงานความเสี่ยงทางการคลังประจำปี ซึ่งอย่างน้อยต้องแสดงผลการประเมินความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากผลกระทบของเศรษฐกิจมหภาค ระบบการเงิน นโยบายของรัฐบาล และผลการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ที่อาจก่อให้เกิดภาระทางการคลังของรัฐบาล และแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงนั้น

เมื่อกระทรวงการคลังได้จัดทำรายงานความเสี่ยงทางการคลังประจำปีแล้ว ให้นำเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำแผนการคลังระยะปานกลาง และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๗๙ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด

หมวด ๕ การตรวจเงินแผ่นดิน

มาตรา ๘๐ การตรวจเงินแผ่นดินต้องกระทำด้วยความสุจริต รอบคอบ โปร่งใส เที่ยงธรรม กล้าหาญ ปราศจากอคติ และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

ในกรณีมีการกระทำผิดวินัยการเงินการคลังของรัฐตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ การสั่งลงโทษทางปกครองให้เป็นไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๑ ให้คณะกรรมการจัดทำแผนการคลังระยะปานกลางตามมาตรา ๑๓ ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๒ บทบัญญัติในมาตรา ๒๖ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ ไม่ใช้บังคับกับกฎหมายที่กำหนดเกี่ยวกับการจัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นจากที่กำหนดไว้ในกฎหมาย การยกเว้น การลดหย่อนภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียม หรือการกันเงินรายได้ซึ่งมีผลบังคับใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘๓ บทบัญญัติในมาตรา ๒๐ (๔) ไม่ใช่บังคับกับการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับบรรดาภาระทางการเงินที่มีกฎหมายบัญญัติให้ส่งเงินเข้าสมทบหรือชดเชยเพื่อการใด ๆ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

มาตรา ๘๔ ให้หน่วยงานของรัฐที่มีใช้รัฐวิสาหกิจและทุนหมุนเวียนจัดทำบัญชีและรายงานการเงินตามมาตรฐานการบัญชีภาครัฐและนโยบายการบัญชีภาครัฐที่กำหนดไว้ในมาตรา ๖๘ ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๕ ให้กระทรวงการคลังดำเนินการจัดให้มีรายงานการเงินตามมาตรา ๗๗ (๓) และ (๔) ภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๖ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ที่ออกไว้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้มีผลบังคับใช้ต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีการออกระเบียบข้อบังคับ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ ตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือหลักเกณฑ์ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ตามวรรคหนึ่งต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จเพื่อให้มีผลใช้บังคับภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๗ ในระหว่างที่ยังมิได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ทำบัญชีตามมาตรา ๖๙ ให้ผู้มีหน้าที่จัดทำบัญชีของหน่วยงานของรัฐซึ่งทำหน้าที่อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับทำหน้าที่ต่อไปได้ ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลังจัดทำหลักเกณฑ์และคุณสมบัติของผู้ทำบัญชีให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐต้องรักษาวินัยการเงินการคลังอย่างเคร่งครัดเพื่อให้ฐานะทางการเงินการคลังของรัฐมีเสถียรภาพ และมั่นคงอย่างยั่งยืนตามกฎหมายว่าด้วยวินัยการเงินการคลังของรัฐ ซึ่งกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกรอบการดำเนินการทางการเงินการคลังและงบประมาณของรัฐ การกำหนดวินัยทางการเงินการคลัง ด้านรายได้และรายจ่ายทั้งเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ การบริหารทรัพย์สินของรัฐและเงินคงคลัง และการบริหารหนี้สาธารณะ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนและประโยชน์สาธารณะ ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้ไขคำว่า “รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม” ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็น “รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” ทุกแห่ง

มาตรา ๔ ให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “หน่วยงานของรัฐ” ระหว่างบทนิยามคำว่า “เขตอนุรักษ์” และคำว่า “เจ้าพนักงานท้องถิ่น” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

““หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีกฎหมายจัดตั้ง”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในส่วนของที่ ๔ การทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑ ของหมวด ๓ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๙/๒๕๕๙ เรื่อง การแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ลงวันที่ ๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนที่ ๔

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๔๖ ในส่วนนี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม” หมายความว่า กระบวนการศึกษาและประเมินผลที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้มีการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียอื่นใดของประชาชนหรือชุมชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อกำหนดมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบดังกล่าว ผลการศึกษาเรียกว่า รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น และให้หมายความรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย

“ผู้ดำเนินการ” หมายความว่า เจ้าของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ และให้หมายความรวมถึงผู้จัดการของนิติบุคคลอาคารชุดสำหรับทรัพย์สินส่วนกลางตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด และผู้จัดสรรที่ดินหรือคณะกรรมการหมู่บ้านจัดสรรของนิติบุคคลหมู่บ้านจัดสรรสำหรับสาธารณูปโภคตามกฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดินด้วย

มาตรา ๔๗ ในกรณีที่มีการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ตามระเบียบหรือกฎหมายอื่นใดไว้แล้ว การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้คำนึงถึงผลการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ดังกล่าวด้วย

มาตรา ๔๘ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมีอำนาจประกาศกำหนดให้โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ซึ่งผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด โดยจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทหรือขนาดของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการก็ได้ และอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสาระสำคัญเกี่ยวกับรายละเอียดโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ สภาพสิ่งแวดล้อมปัจจุบัน การประเมินทางเลือกในการดำเนินการ การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นจากโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการทั้งทางตรงและทางอ้อม การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการชดเชยเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหาย

การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชน หรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องประเมินผลกระทบด้านสุขภาพ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้อง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด เป็นการเพิ่มเติมจากที่ต้องดำเนินการตามวรรคสองด้วย

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเพื่อพิจารณาทบทวนประกาศตามวรรคหนึ่งทุกกรอบระยะเวลาห้าปี หรือในกรณีที่มีความจำเป็นจะดำเนินการให้เร็วกว่านั้นก็ไ้

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการร่วมกับเอกชนที่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีตามระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตั้งแต่ในระยะทำการศึกษาคความเหมาะสมของโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ และเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ในการพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติให้มีความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการประกอบการพิจารณาด้วย

ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง คณะรัฐมนตรีอาจขอให้บุคคลหรือสถาบันใดซึ่งมีความชำนาญหรือเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทำการศึกษาและเสนอรายงานหรือความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

กรณีโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือไม่ต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมาย ให้หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นจัดทำและเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑/๑ ด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่งเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการด้านการคมนาคมขนส่ง การชลประทาน การป้องกันสาธารณภัย โรงพยาบาล หรือที่อยู่อาศัย ที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อประโยชน์สาธารณะ ในระหว่างที่รอผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้น อาจเสนอคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาอนุมัติให้ดำเนินการระบวนการหรือขั้นตอนเพื่อให้ได้มาซึ่งเอกชนที่จะเป็นผู้รับงานนั้น ไปพลางก่อนได้ แต่จะลงนามผูกพันในสัญญาหรือให้สิทธิกับเอกชนผู้นั้นไม่ได้

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่จะต้องได้รับอนุญาตตามกฎหมายก่อนเริ่มการก่อสร้างหรือดำเนินการ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนั้น และต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ในการเสนอรายงานดังกล่าวอาจจัดทำเป็นรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง ก็ได้

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายรอการสั่งอนุญาตสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการตามวรรคหนึ่งไว้จนกว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ และได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนตรวจสอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เสนอมา หากเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นมิได้จัดทำให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๘ วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือมีเอกสารไม่ครบถ้วน ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน

แจ้งให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น

ในกรณีที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐ ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนเห็นว่ารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้จัดทำถูกต้องและมีเอกสารครบถ้วน หรือได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้องและ ครบถ้วนตามวรรคสามแล้ว ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือ หน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนพิจารณาเสนอ ความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้น เพื่อเสนอให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการ พิจารณาต่อไป

ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐแห่งอื่น ปฏิบัติหน้าที่แทนได้ เว้นแต่โครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อมตามวรรคหนึ่ง เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใด ของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือเป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการ ตามมาตรา ๔๙ วรรคสี่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้หน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ตามวรรคห้า รายงานผลการปฏิบัติงานและการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของ คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติทราบภายในระยะเวลา และตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการ เพื่อทำหน้าที่พิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจะต้องมีเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตในกิจการ อันเป็นสาระสำคัญสำหรับการดำเนินโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการนั้นตามกฎหมายร่วมเป็น กรรมการอยู่ด้วย

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการแต่งตั้งกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

ให้นำความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับแก่การประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคหนึ่งด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๕๑/๑ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบ ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมหรือจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามแนวทาง รายละเอียด ประเด็น หรือหัวข้อที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการกำหนดภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ มิฉะนั้นให้ถือว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตไม่ประสงค์จะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา ๕๐

เมื่อผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตได้เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้ทำการแก้ไขเพิ่มเติมหรือได้จัดทำใหม่แล้ว ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงานดังกล่าว ถ้าคณะกรรมการผู้ชำนาญการมิได้พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการไม่ให้ความเห็นชอบรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่เสนอตามวรรคสาม ให้ถือว่าจบกระบวนการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ไม่ตัดสิทธิที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตจะเสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมใหม่ตามมาตรา ๕๐

ในกรณีที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบ ความเห็นของคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๑/๒ เพื่อประโยชน์ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๙ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๑/๑ ให้กรรมการผู้ชำนาญการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการมีอำนาจตรวจสอบสถานที่ที่เป็นที่ตั้งของโครงการหรือ กิจการหรือการดำเนินการที่เสนอรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมนั้นได้ โดยต้องกระทำต่อหน้า หรือด้วยความยินยอมของผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาต

มาตรา ๕๑/๓ เมื่อคณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบ หรือในกรณีที่ให้ถือว่า คณะกรรมการผู้ชำนาญการให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๕๑/๑ แล้ว ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาต ตามกฎหมายนำมาตรการตามที่เสนอไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมไปกำหนดเป็นเงื่อนไข ในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาต โดยให้ถือว่าเป็นเงื่อนไขที่กำหนดตามกฎหมายในเรื่องนั้นด้วย

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตตามกฎหมายนำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการในวรรคหนึ่ง ที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องจัดทำตามมาตรา ๕๑/๕ ไปกำหนดเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือ ต่ออายุใบอนุญาตด้วย

มาตรา ๕๑/๔ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ รัฐมนตรี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอาจกำหนดให้การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบ สิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ ต้องจัดทำหรือได้รับการรับรองจากผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การขอและการออกใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อม การต่ออายุใบอนุญาต การออกใบแทนใบอนุญาต และการสั่งพักใช้และ การเพิกถอนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๑/๕ เพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบและพัฒนาระบบการประเมินผล กระทบสิ่งแวดล้อม ให้ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตที่ได้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการแล้ว จัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงาน การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เสนอต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ประกาศกำหนด

ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจอนุญาตรวบรวมรายงานที่ได้รับตามวรรคหนึ่งส่งให้สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดในเขตท้องที่นั้น หรือสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ภายในหกสิบวันนับแต่วันได้รับรายงาน

ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวบรวมรายงานตามวรรคสอง และจัดทำรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าวพร้อมข้อเสนอแนะและความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดหลีกเลี่ยงหรือมิได้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑/๓ ให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอแนะหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาตให้มีการดำเนินการทางกฎหมายเพื่อบังคับให้ผู้ดำเนินการ หรือผู้ขออนุญาตปฏิบัติตามมาตรการที่ได้กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการสั่งอนุญาตหรือต่ออายุใบอนุญาตให้ถูกต้อง และให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจอนุญาต แล้วแต่กรณี แจ้งผลการดำเนินการให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทราบภายในระยะเวลาเก้าสิบวัน

มาตรา ๕๑/๖ รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการสามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายได้เป็นระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทนได้มีหนังสือแจ้งความเห็นของคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตประสงค์จะนำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้ว เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี หรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายเมื่อพ้นระยะเวลาตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง โครงการหรือกิจการ หรือการดำเนินการที่จะดำเนินการนั้นจะต้องไม่มีการดัดแปลง ขยาย ต่อเติม เพิ่ม ลด หรือ

เปลี่ยนแปลงที่จะมีผลกระทบหรือทำให้เกิดความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมในพื้นที่และชุมชนเพิ่มขึ้น จากที่ระบุในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นจากคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ หรือได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ หรือจะต้องไม่เป็นโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง และผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตต้องทบทวนมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อมในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ได้รับความเห็นหรือได้รับความเห็นชอบ เสนอให้คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติหรือคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณาใหม่ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๑/๗ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการได้รับเบี้ยประชุมตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ในการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๑/๑ คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลหรือสถาบันใดได้ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมของคณะกรรมการผู้ชำนาญการโดยได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกาก็ได้

บุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการตามวรรคสองจะต้องไม่เป็นข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรในสังกัดสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือหน่วยงานของรัฐตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แทน แล้วแต่กรณี และมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด

รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการจะมอบหมายให้บุคคลตามวรรคสองเป็นผู้ให้ความเห็นประกอบการพิจารณาได้จะต้องเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง หรือมีความยุ่งยากซับซ้อน หรือมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง หรือต้องใช้ความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติประกาศกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๕ และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษตามมาตรา ๘๒ (๑) ให้ทำต่อหน้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือยานพาหนะ ถ้าหากบุคคลดังกล่าวไม่ได้ ให้ทำต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานควบคุมมลพิษได้ขอร้องให้มาเป็นพยาน”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๐๑/๑ และมาตรา ๑๐๑/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๐๑/๑ ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดก่อสร้างหรือดำเนินการโครงการหรือกิจการก่อนที่รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๔๘ จะได้รับความเห็นชอบหรือถือว่าได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการผู้ชำนาญการ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งแสนบาทตลอดระยะเวลาที่ไม่ได้ปฏิบัติให้ถูกต้องหรือหยุดการกระทำนั้น

ถ้าการกระทำผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการก่อสร้างหรือดำเนินการในโครงการหรือกิจการหรือการดำเนินการใดที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติในวรรคหนึ่งกึ่งหนึ่ง

มาตรา ๑๐๑/๒ ผู้ดำเนินการหรือผู้ขออนุญาตผู้ใดไม่นำส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามมาตรา ๕๑/๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑๐/๑ และมาตรา ๑๑๐/๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

“มาตรา ๑๑๐/๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตกรุงเทพมหานคร และในส่วนภูมิภาคได้ตามความเหมาะสม

คณะกรรมการเปรียบเทียบแต่ละคณะให้มีจำนวนสามคน และต้องแต่งตั้งจากผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑๐/๒ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินสองปี ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบได้

ในกรณีที่พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานควบคุมมลพิษ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ส่งเรื่องให้คณะกรรมการเปรียบเทียบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิก ๑. ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน ๒. ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“๒. ใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงาน ปีละ ๕,๐๐๐ บาท”

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ๗. ของอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

“๗. การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม

ใบอนุญาต”

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติแต่งตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๓ บรรดารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้ดำเนินการต่อไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

ให้รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมได้ให้ความเห็นชอบ หรือถือได้ว่าให้ความเห็นชอบ หรือที่คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติได้ให้ความเห็นแล้ว สามารถนำไปใช้เพื่อเสนอขอรับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีหรือประกอบการพิจารณาอนุญาตตามกฎหมายได้ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๔ โครงการหรือกิจการที่ได้รับความยินยอมจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนด โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้โครงการหรือกิจการนั้นสามารถดำเนินการต่อไปได้ โดยต้องปฏิบัติตามมาตรการที่ได้แสดงความยินยอมนำไปปฏิบัติและส่งรายงานผลการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตรา ๑๕ ให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตจะสิ้นอายุ

มาตรา ๑๖ บรรดาคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีสิทธิทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้ยื่นไว้

ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นคำขอรับใบอนุญาตเป็นผู้จัดทำรายงานการประเมินผล
กระทบสิ่งแวดล้อมตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕
ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ และให้พิจารณาดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข
ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม
โดยพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การใดที่ได้ดำเนินการไปตามขั้นตอนโดยชอบตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและ
รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้ว ให้ถือว่าเป็นดำเนินการโดยชอบตามพระราชบัญญัติ
ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๗ บรรดากฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออก
ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับ
การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้
ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพ
สิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้จนกว่าจะมีพระราชกฤษฎีกา
กฎกระทรวง หรือประกาศ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้
ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้การจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ให้เป็นตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อันเป็นการไม่สอดคล้องกับมาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๗๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งบัญญัติให้มีการจัดทำกฎหมายที่จำเป็นเพื่อกำหนดให้การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง ต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามกฎหมาย ประกอบกับกระบวนการและขั้นตอนการจัดทำ การเสนอ และการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เป็นหลักเกณฑ์การปฏิบัติที่ได้ใช้บังคับเป็นเวลานานแล้ว และในปัจจุบันไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป สมควรปรับปรุงบทบัญญัติเกี่ยวกับการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม และระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเพื่อให้มีมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับและได้รับความเชื่อมั่นจากทุกภาคส่วน ในการดำรงไว้ซึ่งการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติควบคู่ไปกับการพัฒนาประเทศอย่างสมดุล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕	เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๓๗ หน้า ๑ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๓๕
๒	พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๒๙ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔ วิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม ได้แก่ วิสาหกิจที่มีจำนวนการจ้างงาน รายได้ มูลค่าสินทรัพย์ถาวร หรือทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย

(๔) กรรมการภาคเอกชน ได้แก่ ประธานสภาเกษตรกรแห่งชาติ ประธานสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และประธานสมาคมธนาคารไทย

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ทั้งนี้ ให้แต่งตั้งจากผู้แทนองค์การเอกชน จำนวนเจ็ดคน โดยในจำนวนนี้ต้องเป็นผู้ประกอบวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อมในภูมิภาคอย่างน้อยสี่คน และในส่วนกลางอย่างน้อยหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการตาม (๔) หรือ (๕) หรือมีไม่ครบไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการตาม (๔) และ (๕) เหลืออยู่รวมกันไม่ถึงเจ็ดคน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๙/๑) ของมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๙/๑) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อกำหนดให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือ รัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จัดทำงบประมาณ

ในส่วนที่เกี่ยวกับการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมโดยบูรณาการร่วมกันเพื่อให้เป็นไปในแนวทางเดียวกัน”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะกรรมการอื่นตามที่เหมาะสมเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำความในมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตามมาตรานี้โดยอนุโลม”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๓/๑) ของมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓

“(๓/๑) ประสานงานกับสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อให้มีการจัดตั้งศูนย์ป่มเพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้มีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ให้เข้มแข็งและเติบโตอย่างมีประสิทธิภาพ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้แทนสำนักงบประมาณ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคนซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจำนวนสี่คน ให้แต่งตั้งจากสภาเกษตรกรแห่งชาติ สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แห่งละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิหรือมีไม่ครบไม่ว่า ด้วยเหตุใด ให้คณะกรรมการบริหารปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเหลืออยู่ไม่ถึงสี่คน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการตามวรรคสาม ให้กรรมการซึ่งมาประชุม เลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๙ ให้นำความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มาใช้บังคับแก่การดำรงตำแหน่ง ของประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการบริหาร โดยอนุโลม เว้นแต่การพ้นจาก ตำแหน่งตามมาตรา ๙ (๓) ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการ”

มาตรา ๑๐ บรรดากฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในสถานการณ์ปัจจุบัน สมควรเพิ่มเติมให้มีการใช้รายได้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดลักษณะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมด้วย เพื่อให้การส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกว้างขวางมากขึ้น แก้ไขเพิ่มเติมองค์ประกอบและหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและคณะกรรมการบริหารสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เหมาะสม รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมหน้าที่และอำนาจของสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในการประสานงานกับสถาบันการศึกษาเพื่อให้มีการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีอันจะส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓	เล่ม ๑๑๗ ตอนที่ ๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓
๒	พระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๒๗ ก หน้า ๒๔ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
 สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
 ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ
สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา

“ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน” หมายความว่า พนักงานสถาบันและลูกจ้างของสถาบัน

“นักเรียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันระดับอุดมศึกษา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดาขึ้น มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐซึ่งไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และไม่ป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายอื่น

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยี มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มุ่งเน้นให้การศึกษาด้านทักษะวิชาชีพและเทคโนโลยีบนฐานของวิทยาศาสตร์และวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความชำนาญในการปฏิบัติ ทำการสอน วิจัย ริเริ่ม ถ่ายทอด ฝึกอบรม พัฒนาบุคลากร พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยให้ผู้เข้ารับการศึกษามีโอกาสศึกษาด้านวิชาชีพเฉพาะทางจนถึงระดับอุดมศึกษา ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ปลูกฝังให้นักเรียนและนักศึกษาเป็นพลเมืองดี มีจิตอาสา และมีวินัย

มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้สถาบันคำนึงถึง

- (๑) ความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ความมีวินัย คุณธรรม และจริยธรรม
- (๒) ความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา
- (๓) ความเป็นเลิศและความมีเสริภาพทางวิชาการ มาตรฐานและคุณภาพทางวิชาการ
- (๔) ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อรัฐและสังคม
- (๕) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการ
- (๖) การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

มาตรา ๘ สถาบันอาจแบ่งส่วนงาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำนักงานสถาบัน
- (๒) คณะ
- (๓) วิทยาลัย
- (๔) สำนัก

สถาบันอาจให้มีส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ วิทยาลัย หรือสำนัก เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ เป็นส่วนงานในสถาบันอีกได้

มาตรา ๙ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศ ของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา และในกรณีการจัดตั้ง และการรวมส่วนงาน ให้กำหนดฐานะ และภาระหน้าที่ของส่วนงานนั้นด้วย

การแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๘ ให้ทำเป็นประกาศของสถาบัน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ต้องคำนึงถึงคุณภาพทางวิชาการ ความคุ้มค่าของ การใช้งบประมาณ การลดความซ้ำซ้อน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเป็นสำคัญ

มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สถาบันอาจรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น เข้าสมทบหรือยกเลิกการสมทบในสถาบันได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของสถาบันและ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของสถาบัน

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ สถาบันอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัย ร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศ หรือขององค์การระหว่างประเทศได้ โดยในการจัดการศึกษา สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดร่วมกับ สถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นแก่ผู้สำเร็จการศึกษาได้

การจัดการศึกษาหรือการยกเลิกการจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นประกาศของสถาบัน และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๒ กิจการของสถาบันไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและ กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ แต่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันต้องได้รับการคุ้มครองและประโยชน์ตอบแทน ไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

มาตรา ๑๓ สถาบันมีหน้าที่และอำนาจกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ หน้าที่และอำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) ซื้อ ขาย จ้าง รับจ้าง สร้าง จัดหา โอน รับโอน เช่า ให้เช่า เช่าซื้อ ให้เช่าซื้อ จำหน่าย และแลกเปลี่ยน หรือทำนิติกรรมใด ๆ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของสถาบัน ตลอดจนถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง มีสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ ในทรัพย์สินของสถาบัน และจำหน่ายทรัพย์สินทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ตลอดจนรับเงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุดหนุนหรืออุทิศให้

การจำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนอสังหาริมทรัพย์ของสถาบัน ให้กระทำได้เฉพาะอสังหาริมทรัพย์ที่ได้มาตามมาตรา ๑๖ ที่มีวัตถุประสงค์ให้จำหน่ายหรือแลกเปลี่ยนได้

(๒) ดำเนินกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ กิจการโทรคมนาคม หรือเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาและบริการทางวิชาการ

(๓) รับค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการในการให้บริการภายในหน้าที่และอำนาจของสถาบัน รวมทั้งทำความตกลงและกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการนั้น

(๔) ร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน หรือกับองค์การหรือหน่วยงานต่างประเทศหรือระหว่างประเทศ

(๕) กู้ยืมเงินและให้กู้ยืมเงินโดยมีหลักประกันด้วยบุคคลหรือทรัพย์สิน ถือหุ้น เข้าเป็นหุ้นส่วน และลงทุนหรือร่วมลงทุน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์แก่กิจการของสถาบัน

การกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุน ถ้าเป็นจำนวนเงินเกินวงเงินที่รัฐมนตรีกำหนดต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อน

(๖) ออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นใดเพื่อการลงทุนโดยความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

(๗) กำหนดค่าตอบแทนหรือค่าตอบแทนพิเศษ รวมทั้งสวัสดิการ สิทธิประโยชน์ และประโยชน์อย่างอื่นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

(๘) จัดให้มีกองทุนเพื่อกิจการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน โดยการบริหารกองทุนให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

- (๙) จัดให้มีการพัฒนาทางวิชาการและการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานในสถาบันอย่างต่อเนื่อง
- (๑๐) ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา จัดการ ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบันและที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุ
- (๑๑) จัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคล รวมตลอดถึงลงทุนหรือร่วมลงทุนกับบุคคลหรือนิติบุคคลใด เพื่อดำเนินกิจการที่เกี่ยวข้องกับหรือต่อเนื่องกับกิจการของสถาบัน หรือนำผลการค้นคว้าวิจัย สิ่งประดิษฐ์ และนวัตกรรม ไปเผยแพร่หรือหาประโยชน์เพื่อเป็นรายได้ของสถาบัน
- มาตรา ๑๔ รายได้ของสถาบัน มีดังต่อไปนี้
- (๑) เงินพระราชทานตามพระราชอัธยาศัย
 - (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี
 - (๓) เงินอุดหนุนที่มูลนิธิหรือองค์กรอื่นจัดสรรให้
 - (๔) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน
 - (๕) เงินกองทุนที่รัฐบาลหรือสถาบันจัดตั้งขึ้น และรายได้หรือผลประโยชน์จากกองทุนดังกล่าว
 - (๖) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน
 - (๗) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการลงทุนหรือการร่วมลงทุนและจากทรัพย์สินของสถาบัน
 - (๘) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุ หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุที่สถาบันปกครอง ดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์
 - (๙) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น
- เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๒) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่สถาบันโดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสถาบันและการพัฒนาสถาบันเพื่อประกันคุณภาพการศึกษา
- รายได้ของสถาบันไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น
- ในกรณีที่รายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของสถาบัน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และสถาบันไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่สถาบันตามความจำเป็นของสถาบัน

ในกรณีที่รัฐบาลได้ปรับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง ค่าตอบแทน หรือสิทธิประโยชน์ใด ให้แก่ข้าราชการ ให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มเติมให้แก่สถาบันในสัดส่วนเดียวกัน เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายดังกล่าวให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันด้วย

มาตรา ๑๕ สถาบันต้องส่งเสริมและสนับสนุนผู้ซึ่งสถาบันรับเข้าศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ อย่างแท้จริงให้มีโอกาสเรียนจนสำเร็จการศึกษาไม่เกินชั้นปริญญาตรี

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าผู้ใดขาดแคลนทุนทรัพย์อย่างแท้จริง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๖ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาโดยมีผู้อุทิศให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของสถาบัน หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของสถาบัน หรือได้มาโดยทางอื่น ไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ และให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

มาตรา ๑๗ ทรัพย์สินของสถาบันที่ใช้เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการ และการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีทั้งปวง รวมทั้งการบังคับทางปกครอง และบุคคลใดจะยกอายุความหรือระยะเวลาในการครอบครองขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสถาบันในเรื่องทรัพย์สินของสถาบันมิได้

มาตรา ๑๘ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบันจะต้องจัดการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศกำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว สถาบันต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้อุทิศหรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏ จะต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๙ ให้มีสภาสถาบัน ประกอบด้วย

- (๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
- (๒) อธิการบดี

(๓) กรรมการสภาสถาบันจำนวนไม่เกินสี่คน ซึ่งเลือกจากหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง

(๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนหนึ่งคน ซึ่งเลือกจากผู้ปฏิบัติงานในสถาบันซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี หรือหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินสิบสี่คน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบัน

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ทั้งนี้ ต้องสรรหากรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาเสนอจำนวนหนึ่งคน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภาสถาบัน และให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน และในกรณีที่อุปนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอุปนายกสภาสถาบัน ให้สภาสถาบันเลือกกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นกรรมการและเลขานุการสภาสถาบัน และจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

มาตรา ๒๐ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๕) ต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีความรู้และประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานของสถาบัน

(๒) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือเจ้าหน้าที่หรือผู้มีตำแหน่งบริหารในพรรคการเมือง

(๓) มีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๑ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง หรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบัน ตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามของการเป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบัน ในประเภทนั้น

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สภาสถาบันมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๗) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) หรือ (๕) วางลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบัน ตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) หรือ (๕) แทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบัน เท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้เลือกให้ผู้ใด ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการ สภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๕) หรือยังมีได้เลือกกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๓) หรือ (๔) ขึ้นใหม่ ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๓) (๔) หรือ (๕) ซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการ สภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๕) หรือได้เลือกกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๓) หรือ (๔) ขึ้นใหม่แล้ว

มาตรา ๒๒ สภาสถาบันมีหน้าที่และอำนาจควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบัน หน้าที่และ อำนาจเช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) กำหนดทิศทาง เป้าหมายของสถาบัน และวางนโยบาย รวมทั้งอนุมัติแผนพัฒนาของสถาบัน ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖

(๒) ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบัน เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของสถาบัน และอาจมอบหมายให้ส่วนงานใดในสถาบันเป็นผู้ออกข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศสำหรับส่วนงานนั้น เป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) ออกข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล และข้อบังคับว่าด้วยสิทธิและสวัสดิการของ ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

(๔) ออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหาร การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินของสถาบัน

(๕) อนุมัติการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงานตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งหน่วยงาน ภายในของส่วนงานดังกล่าว

(๖) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในสถาบันและยกเลิกการสมทบ

(๗) อนุมัติการจัดการศึกษาร่วม และยกเลิกการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือ สถาบันอื่น

(๘) อนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิก หลักสูตรการศึกษา

(๙) อนุมัติการให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด ทั้งของสถาบันและ ที่สถาบันจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๑๐) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอน นายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๑๑) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่น ตามมาตรา ๕๕ วรรคสาม

(๑๒) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ

(๑๔) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการเกี่ยวกับการจัดหารายได้ จัดหาแหล่งทุนและทรัพยากรอื่น

(๑๕) อนุมัติการกู้ยืมเงิน การให้กู้ยืมเงิน การถือหุ้น การเข้าเป็นหุ้นส่วน การลงทุน หรือการร่วมลงทุนตามมาตรา ๑๓ (๕)

(๑๖) อนุมัติการจัดตั้งหรือร่วมกับบุคคลอื่นในการจัดตั้งองค์กรที่เป็นนิติบุคคลหรือยกเลิคนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๓ (๑๑)

(๑๗) อนุมัติการตั้งงบประมาณรายรับและอนุมัติงบประมาณรายจ่ายของสถาบัน

(๑๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง

(๑๙) รับรองรายงานประจำปีของสถาบันและเสนอรายงานนั้นต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ

(๒๐) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภาสถาบัน รวมทั้งมอบอำนาจให้คณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลดังกล่าวทำการแทน แล้วรายงานให้สภาสถาบันทราบ

(๒๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ

มาตรา ๒๓ การประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๔ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๕) ซึ่งเลือกโดยสภาสถาบันเป็นประธานสภาวิชาการ และกรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาสถาบันแต่งตั้ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๕ สภาวิชาการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางวิชาการของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๒) กลั่นกรองและเสนอแนะต่อสภาสถาบันในการอนุมัติหลักสูตรการศึกษาและการเปิดสอน รวมทั้งการปรับปรุง การยุบรวม หรือการยกเลิกหลักสูตรการศึกษา

(๓) เสนอแนะการรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบ และการจัดการศึกษาร่วมหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นต่อสภาสถาบัน

(๔) เสนอการให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดต่อสภาสถาบัน

(๕) พิจารณาให้ความเห็นต่อสภาสถาบันในเรื่องเกี่ยวกับวิชาการของสถาบัน

(๖) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นต่อสภาสถาบัน

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภาวิชาการ

(๘) รายงานการดำเนินงานต่อสภาสถาบันไม่น้อยกว่าปีละสองครั้ง

(๙) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่สภาสถาบันหรืออธิการบดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารสถาบัน ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ รองอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓)

(๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง

ให้คณะกรรมการบริหารสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ โดยคำแนะนำของอธิการบดี

มาตรา ๒๗ คณะกรรมการบริหารสถาบันมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแผนพัฒนาสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๒) พิจารณาและกลั่นกรองข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบันเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๓) เสนอการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนงาน และการแบ่งหน่วยงานภายในของส่วนงานต่อสภาสถาบัน

(๔) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน และทรัพย์สินของสถาบันตามที่สภาสถาบันหรืออธิการบดีมอบหมาย

(๕) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารสถาบันตามที่สภาสถาบันหรืออธิการบดีมอบหมาย หรือที่มีได้ เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการใดโดยเฉพาะ

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการบริหารสถาบัน

(๗) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำแก่อธิการบดี และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๘ การประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๙ ให้มีอธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน โดยมีรองอธิการบดีเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงานตามที่อธิการบดีมอบหมาย และอาจมีผู้ช่วยอธิการบดี เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้ ทั้งนี้ ตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด

มาตรา ๓๐ อธิการบดีนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน จากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

รองอธิการบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งและวรรคสาม

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ วรรคสองและวรรคสาม

มาตรา ๓๑ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) สถานสถาบันมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด

(๗) สถานสถาบันมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากไม่ผ่านการประเมินตามหลักเกณฑ์ที่สถานสถาบันกำหนดตามมาตรา ๔๕

(๘) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๓๒ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถานสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถานสถาบันรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถานสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถานสถาบันรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สถานสถาบันรับรอง

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๓ อธิการบดีเป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั้งปวง และให้มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) บริหารงานบุคคล การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบัน รวมทั้งมติของสถานสถาบัน

(๓) แต่งตั้งผู้ช่วยอธิการบดี และรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง หรือให้ผู้ช่วยอธิการบดีหรือรองหัวหน้าส่วนงานดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง

(๔) บรรจุ แต่งตั้ง ดำเนินการทางวินัย และให้ผู้ปฏิบัติงานในสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามข้อบังคับของสถาบัน

(๕) จัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติการตามระยะเวลาที่สภาสถาบันกำหนด รวมทั้งให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบัน

(๖) จัดหารายได้และทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการกิจให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๗) จัดทำงบประมาณรายรับและงบประมาณรายจ่ายเพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๘) เสนอรายงานผลการปฏิบัติงานของสถาบันด้านต่าง ๆ และรายงานประจำปีของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามกฎหมาย ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่อธิการบดีไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดตามหลักเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือไม่มีผู้รักษาการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๒ วรรคหนึ่งและวรรคสาม เป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๓๕ การบริหารงานภายในของส่วนงานตามมาตรา ๘ (๑) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๖ ในส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง ให้มีหัวหน้าส่วนงานคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของส่วนงานนั้น และจะให้มีรองหัวหน้าส่วนงานตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าส่วนงานมอบหมายก็ได้

ชื่อตำแหน่ง หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ และการบริหารงานของหัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

การรักษาการแทนหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งให้นำมาตรา ๓๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เมื่อหัวหน้าส่วนงานตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้รองหัวหน้าส่วนงานนั้นพ้นจากตำแหน่งด้วย มาตรา ๓๗ หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาชั้นหนึ่งชั้นใดหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้ว ไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นตามหลักเกณฑ์และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง ต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๘ ในส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง อาจให้มีคณะกรรมการประจำส่วนงาน เพื่อทำหน้าที่บริหารส่วนงานนั้นได้

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และหน้าที่และอำนาจของกรรมการประจำส่วนงาน ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการประจำส่วนงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน และรองหัวหน้าส่วนงาน จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว ให้รักษาการแทนตำแหน่งอื่นได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๐ นอกจากที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ การรักษาการแทน การมอบอำนาจ ให้ปฏิบัติการแทน ตลอดจนการมอบอำนาจช่วงให้ปฏิบัติการแทนของผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

ในกรณีที่มีกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งหรือกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการ อนุกรรมการ หรือมีหน้าที่และอำนาจอย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนหรือผู้ปฏิบัติการแทนทำหน้าที่กรรมการ อนุกรรมการ หรือมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาการแทนหรือปฏิบัติการแทนด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การประกันคุณภาพและการประเมิน

มาตรา ๔๑ ให้สถาบันจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาและการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบัน

ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาและการวิจัยตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๒ เมื่อครบสี่ปีนับแต่วันจัดตั้งส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง ที่จัดการเรียนการสอนหรือการวิจัย ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินส่วนงานดังกล่าว โดยผู้ประเมินซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิใช่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน แล้วรายงานสภาสถาบันและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป และให้มีการประเมินดังกล่าวทุกสี่ปี

การดำเนินการตามมาตรานี้ต้องคำนึงถึงคุณภาพทางวิชาการ ความคุ้มค่าของการใช้งบประมาณ การลดความซ้ำซ้อน และการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารเป็นสำคัญ

รายงานตามวรรคหนึ่งให้ระบุด้วยว่าส่วนงานดังกล่าวควรปรับปรุงการดำเนินการใดหรือควรมีส่วนงานนั้นหรือหน่วยงานภายในของส่วนงานนั้นต่อไปหรือไม่ด้วย

มาตรา ๔๓ ให้สถาบันจัดให้มีการประเมินหลักสูตรการศึกษา การเรียนการสอน และการวัดผลตามหลักสูตรนั้น ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่สภาสถาบันกำหนด แล้วรายงานสภาสถาบันและประกาศให้ทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๔๔ ให้มีคณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบันซึ่งแต่งตั้งโดยสภาสถาบัน เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของสถาบัน

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ และหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนการประชุมและวิธีดำเนินงานของคณะกรรมการติดตาม

ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ทั้งนี้ ให้มีกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๙ (๕) ไม่น้อยกว่าหนึ่งคนเป็นกรรมการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานของสถาบัน

มาตรา ๔๕ ให้สภาสถาบันจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ของอธิการบดี และหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) และมาตรา ๘ วรรคสอง ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๖ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

หมวด ๔ การบัญชีและการตรวจสอบ

มาตรา ๔๗ ให้สถาบันวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีอันถูกต้อง แยกตามส่วนงานของสถาบัน เป็นไปตามหลักการควบคุมภายในที่ดี มีสมุดบัญชีลงรายการแยกตามประเภทของสินทรัพย์ หนี้สิน ทุน รายได้ และค่าใช้จ่ายตามความเป็นจริง พร้อมด้วยข้อความอันเป็นที่มาของรายการนั้น ๆ และให้มีการตรวจสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

การบันทึกรายการในสมุดบัญชีตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองทั่วไป

มาตรา ๔๘ ให้สถาบันจัดทำงบการเงินและบัญชีรายรับและรายจ่ายส่งผู้สอบบัญชีของสถาบัน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

วันเริ่มและวันสิ้นปีบัญชีของสถาบัน ให้เป็นไปตามประกาศของสถาบัน

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้ง โดยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีของสถาบัน และให้ทำการตรวจสอบรับรองบัญชีและการเงินทุกประเภทของสถาบันทุกรอบปีบัญชี

มาตรา ๕๐ ให้ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของสถาบัน เพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามอธิการบดีและผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน และเรียกให้ส่งสรรพสมุดบัญชีและเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องของสถาบันเป็นการเพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น

มาตรา ๕๑ ให้ผู้สอบบัญชีจัดทำรายงานผลการสอบบัญชีและการเงินเสนอต่อสภาสถาบัน ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี เพื่อให้สภาสถาบันเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้สถาบันเผยแพร่รายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น แสดงบัญชีงบดุล บัญชีทำการ และบัญชีรายรับและรายจ่ายที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้ว พร้อมทั้งแสดงผลงานของสถาบันในปีที่ล่วงมาและแผนงานที่จะจัดทำในปีต่อไปภายในสองร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

มาตรา ๕๒ ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูงตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวด ๕ การกำกับและดูแล

มาตรา ๕๓ รัฐมนตรีมีหน้าที่และอำนาจกำกับและดูแลโดยทั่วไปซึ่งกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ และให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับสถาบันเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดแย้งในการดำเนินกิจการของสถาบันซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อส่วนรวม ให้รัฐมนตรีเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้ผู้เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๔ บรรดาเรื่องที่สถาบันจะต้องเสนอไปยังคณะรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

หมวด ๖ ตำแหน่งทางวิชาการและวิชาชีพ

มาตรา ๕๕ คณาจารย์ประจำของสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน

สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นได้ โดยทำเป็นประกาศของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบัน โดยคำแนะนำของสภาสถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๗ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภาสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาวิชาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๘ สภาสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษหรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบันเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของหัวหน้าส่วนงานตามมาตรา ๘ (๒) (๓) (๔) หรือมาตรา ๘ วรรคสอง ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๙ บุคคลใดได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ หรือได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรือตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่ออย่างอื่นตามมาตรา ๕๕ วรรคสาม ให้มีสิทธิใช้ตำแหน่งทางวิชาการดังกล่าวเป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้อักษรย่อ ดังต่อไปนี้

(๑) ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
(๒) ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
(๓) ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (เกียรติคุณ)
(๔) รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
(๕) รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
(๖) ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
(๗) ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)

การใช้คำนำหน้านามและการใช้อักษรย่อคำนำหน้านามสำหรับตำแหน่งทางวิชาการที่เรียกชื่อ
 อย่างเป็นทางการอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๖๐ สภาสถาบันอาจกำหนดให้มีตำแหน่งทางวิชาชีพได้ โดยทำเป็นประกาศของสถาบัน
 และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งและถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาชีพ ให้เป็นไป
 ตามข้อบังคับของสถาบัน

หมวด ๗

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๖๑ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๖๒ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด
 ในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน และให้หรือร่วมให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด
 ในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นในประเทศหรือต่างประเทศ หรือ
 ขององค์การระหว่างประเทศ

การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นใด และจะใช้อักษรย่อ
 สำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้เป็นไปตามประกาศของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖๓ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่งหรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองได้

มาตรา ๖๔ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และอนุปริญญาที่ตั้งต่อไปนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ก่อนถึงชั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาคุณวุฒิวชิศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง ชั้นสูงกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(๕) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาคุณวุฒิวชิศึกษา เทียบเท่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

(๖) ประกาศนียบัตรประเภทอื่น ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา

มาตรา ๖๕ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่ผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นายกสภาสถาบัน หรือกรรมการสภาสถาบันในขณะดำรงตำแหน่งนั้นไม่ได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๖๖ สถาบันอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภาสถาบัน ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภาสถาบัน ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร หรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุยประจำตำแหน่ง ให้ทำเป็นประกาศของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุยประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๖๗ สถาบันอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบันได้ โดยทำเป็นประกาศของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบัน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน

มาตรา ๖๘ สถาบันอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในสถาบันได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๙ ผู้ใดใช้ครุยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา และผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นหนึ่งชั้นใด หรือมีตำแหน่งใดในสถาบันโดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้ หรือมีวิทยฐานะ หรือมีตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบัน ไม่ว่าจะทำเป็นสีใดหรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบันปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนงานของสถาบัน ที่วัตถุประสงค์หรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๑ ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใบอนุญาตจัดตั้งวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดา ที่ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ และใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นอันสิ้นสุดลง และให้ถือว่า วิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาและโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) เป็นอันเลิกกิจการตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่โดยไม่ต้องดำเนินการเลิกกิจการหรือชำระบัญชี

ให้สถาบันที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้รับไว้ซึ่งบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน และรายได้ของวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ และโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก ให้นายกสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาและกรรมการสภาวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาซึ่งดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ อยู่ในวาระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในกรณีที่ตั้งตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามวรรคหนึ่งว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใด ให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

มาตรา ๗๓ ในวาระเริ่มแรก ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดา ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ อยู่ในวาระก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รักษาการในตำแหน่งอธิการบดีไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๔ เพื่อประโยชน์ในการบริหารกิจการของสถาบันให้สามารถดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องในวาระเริ่มแรก ให้ถือว่าส่วนงานในวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาตามข้อบังคับวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาว่าด้วยการแบ่งส่วนงานของวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ออกตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ และโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นส่วนงานของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน ทั้งนี้ จนกว่าจะมีการจัดตั้งส่วนงานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๕ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดา อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

สิทธิในการเข้าสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์ มิให้เสียไป เพราะเหตุที่มาเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

มาตรา ๗๖ ให้สถาบันรับพนักงานหรือลูกจ้างประจำของวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ และครู พนักงาน หรือลูกจ้างประจำของโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ และปฏิบัติงานอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ตามบัญชีรายชื่อที่สภาสถาบันประกาศกำหนดเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน โดยให้นับเวลาทำงานในขณะที่เป็นพนักงาน ครู หรือลูกจ้างประจำของวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาหรือโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) แล้วแต่กรณี ต่อเนื่องกับเวลาทำงานของผู้นั้นในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

ให้สภาสถาบันประกาศบัญชีรายชื่อผู้ปฏิบัติงานในสถาบันตามวรรคหนึ่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๗๗ ให้พนักงาน ครู หรือลูกจ้างประจำตามมาตรา ๗๖ ได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อย่างอื่นเท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสถาบัน และเมื่อได้รับการบรรจุและแต่งตั้งแล้ว จะได้รับเงินเดือน ค่าจ้าง สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์อย่างอื่นเพียงใด ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าที่เคยได้รับอยู่ในวันก่อนวันที่เข้าเป็นผู้ปฏิบัติงานในสถาบัน

มาตรา ๗๘ ให้นักศึกษาซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาในวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. ๒๕๔๖ รวมทั้งนักเรียนและนักศึกษาซึ่งอยู่ระหว่างการศึกษาในโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นนักเรียนและนักศึกษาของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่วิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาและโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ได้รับการสนับสนุนจากมูลนิธิสยามบรมราชกุมารี เพื่อโรงเรียนจิตรลดาในการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ด้านทักษะวิชาชีพและเทคโนโลยีให้แก่บุคคลทั่วไป สถานศึกษาทั้งสองแห่งดังกล่าว ได้ผลิตบุคลากรในสายวิชาชีพซึ่งมีความรู้ความสามารถอันเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน แต่เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยมีความต้องการกำลังคนซึ่งมีทักษะด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพในระดับสูงมากขึ้น เพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาสร้างความชำนาญในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประเทศ โดยให้ผู้สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานสายวิชาชีพมีโอกาสศึกษาต่อด้านวิชาชีพเฉพาะทางในระดับปริญญา ให้การจัดการศึกษามีความต่อเนื่องสามารถขยายสาขาการเรียนสายวิชาชีพให้มีความหลากหลาย มีการผลิตกำลังคนซึ่งมีความรู้ทางวิชาการและทักษะทางวิชาชีพในระดับสูงและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด สมควรรวมวิทยาลัยเทคโนโลยีจิตรลดาและโรงเรียนจิตรลดา (สายวิชาชีพ) ซึ่งอยู่ในความอุปถัมภ์ของมูลนิธิสยามบรมราชกุมารี เพื่อโรงเรียนจิตรลดา มาจัดตั้งเป็นสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา มีฐานะเป็นสถานศึกษาด้านวิชาชีพและเทคโนโลยีในกำกับของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๙ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

สถาบันวิทยาลัยชุมชน (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันวิทยาลัยชุมชน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ ผู้อำนวยการวิทยาลัยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้”

มาตรา ๔ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนแต่ละแห่ง ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๐ วรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้เป็นวาระแรก

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ผู้อำนวยการวิทยาลัยดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ ซึ่งเป็นไปตามหลักทั่วไปของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาไว้ไม่ให้ดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระเพื่อความเหมาะสมในการบริหารงานและป้องกันมิให้เกิดการผูกขาดการใช้อำนาจทางบริหาร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๘	เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๓๐ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘
๒	พระราชบัญญัติสถาบันวิทยาลัยชุมชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๒๗ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม” หมายความว่า การขยายกำลังและเพิ่มผลการผลิตของชาติ ทุกระดับทั่วทุกท้องถิ่น โดยการเพิ่มผลิตภาพและการใช้การพัฒนานวัตกรรมในทุกด้านและทุกระดับ

จากการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการผูกขาดทางเศรษฐกิจที่ไม่เป็นธรรม การกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การทำให้ดีขึ้นโดยทั่วถึงและทัดเทียมกันซึ่งภาวะการศึกษา อนามัย ที่อยู่อาศัย โภชนาการ และสวัสดิการอื่นของประชาชน ตลอดจนกิจการที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการนั้น โดยมุ่งไปสู่การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน

“แผน” หมายความว่า รายการเกี่ยวกับการประสานโครงการพัฒนาและแผนงานต่าง ๆ ที่คัดเลือกมาแล้วของประเทศหรือของภาคหรือของกิจการบางสาขาบางประเภทในท้องถิ่นหนึ่งท้องถิ่นใด เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ และให้สอดคล้องกับความสามารถทางด้านกำลังเงิน และกำลังทรัพยากรอื่น ๆ

“แผนงาน” หมายความว่า ระบบการประสานโครงการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกันตั้งแต่สองโครงการขึ้นไป ให้มีขั้นตอนการดำเนินงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กันในอันที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการ

“โครงการพัฒนา” หมายความว่า โครงการลงทุนเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจหรือสังคมที่มีวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ตลอดจนระยะเวลาการดำเนินงานโดยแน่ชัด ซึ่งจะกระทำโดยหน่วยงานของรัฐหน่วยงานหนึ่ง หน่วยงานใด อันมิใช่เป็นการบริหารงานตามปกติของหน่วยงานนั้น

“ยุทธศาสตร์ชาติ” หมายความว่า ยุทธศาสตร์ชาติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

“แผนการปฏิรูปประเทศ” หมายความว่า แผนการปฏิรูปประเทศตามกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่รวมถึงราชการส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(๑) องค์การของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐเป็นเจ้าของ

(๒) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทรวงการคลังหรือรัฐวิสาหกิจตาม (๑) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

ทั้งนี้ ความใน (๑) และ (๒) ไม่รวมถึงหน่วยงานที่ประกอบธุรกิจสถาบันการเงินหรือธุรกิจประกันภัย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“สภา” หมายความว่า สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“ประธานสภา” หมายความว่า ประธานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

“กรรมการสภา” หมายความว่า กรรมการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๖ ให้มีสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติประกอบด้วยประธานสภาหนึ่งคน และกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินสิบห้าคนซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคล ซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในทางเศรษฐกิจและสังคมตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ และให้ปลัดกระทรวงการคลัง เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการสภา

ให้เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นกรรมการสภาและเลขานุการ และให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสภา สภาอาจมีมติให้เชิญ ปลัดกระทรวงหรือหัวหน้าส่วนราชการที่มีหน้าที่และอำนาจโดยตรงเกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา หรือผู้ซึ่ง มีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ในทางเศรษฐกิจและสังคมให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราว ในฐานะกรรมการสภาด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการสภา สำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น

มาตรา ๗ สภามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบทิศทาง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ และสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งของประเทศและของโลก

(๒) จัดทำร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๓) เสนอแนะ ให้คำปรึกษา และให้ความเห็นเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่ส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในด้านต่าง ๆ ต่อนายกรัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี

(๔) เสนอแนะ ให้คำปรึกษา และให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนงานและโครงการพัฒนา เพื่อเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี

(๕) พิจารณาข้อเสนองบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทมหาชนจำกัด สำหรับสินทรัพย์ถาวรที่เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งจำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อการนี้ ไม่ว่าจะจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน เงินกู้ยืม เงินกำไรที่ได้สะสมไว้ หรือเงินอื่นใดก็ตาม โดยมีขั้นตอน และหลักเกณฑ์ตามประกาศที่สภากำหนด และนำเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่สภามอบหมาย

(๗) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือคำแนะนำได้ เมื่อเห็นสมควร

(๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของสภา หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

การแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของคณะอนุกรรมการตาม (๖) ให้เป็นไปตามที่สภากำหนด และให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะอนุกรรมการด้วย โดยอนุโลม

มาตรา ๘ ประธานสภาและกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๖) ไม่เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๗) ไม่เคยถูกถอดถอนจากตำแหน่งตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

(๘) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

มาตรา ๙ ประธานสภาและกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งประธานสภาหรือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้ประธานสภาหรือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าประธานสภาหรือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่ เข้ารับหน้าที่

ประธานสภาหรือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ประธานสภาและกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

ในกรณีที่ประธานสภาหรือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานสภาหรือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนตำแหน่งที่ว่างหรือให้เป็นกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของประธานสภาและกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน หรือได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ของประธานสภาและกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิเหลือไม่ถึง

หนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งหรือเพิ่มขึ้นก็ได้ และให้สภาประกอบด้วยกรรมการสภาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

การดำรงตำแหน่งของประธานสภาหรือกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ หรือที่ดำรงตำแหน่งแทน หรือที่แต่งตั้งเพิ่มขึ้น หากมีกำหนดเวลาไม่ถึงหนึ่งปี ไม่ให้นับเป็นวาระการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๑ การประชุมของสภาต้องมีกรรมการสภามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสภาทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการสภาซึ่งมาประชุมเลือกกรรมการสภาคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการสภาคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของสภาตามมาตรา ๗ ในเรื่องใดที่สภาเห็นว่ามีความจำเป็นที่ต้องพิจารณาดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นพิเศษ หรือมีเหตุอื่นเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามหน้าที่และอำนาจของสภา ให้สภามีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการพิเศษเฉพาะเรื่องเพื่อดำเนินการแทนสภาได้

คณะกรรมการพิเศษเฉพาะเรื่องตามวรรคหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคนซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการสภา ในกรณีจำเป็น สภาอาจมีมติให้เชิญบุคคลซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่จะพิจารณา ให้เข้าร่วมประชุมเป็นครั้งคราว ในฐานะกรรมการด้วยก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ให้ผู้ซึ่งได้รับเชิญและมาประชุมมีฐานะเป็นกรรมการสำหรับการประชุมครั้งที่ได้รับเชิญนั้น และให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานทำหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการพิเศษเฉพาะเรื่อง ให้เป็นไปตามที่สภากำหนด

เมื่อคณะกรรมการพิเศษเฉพาะเรื่องได้มีมติในเรื่องใดแล้ว ให้ถือว่าเป็นมติของสภาและให้สำนักงานดำเนินการตามมตินั้น เว้นแต่สภาจะกำหนดเป็นอย่างอื่นเฉพาะกรณี

มาตรา ๑๓ ให้ประธานสภา กรรมการสภา ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานอนุกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการในสภา คณะกรรมการพิเศษเฉพาะเรื่อง หรือ คณะอนุกรรมการ ได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรี กำหนด

หมวด ๒

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๑๔ ให้มีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ ด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่องในแต่ละช่วงระยะเวลาห้าปี โดยต้องสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ ยุทธศาสตร์ชาติ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมทั้งของประเทศและของโลก ทิศทางการพัฒนา ประเทศที่เหมาะสม ซึ่งต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยมีการบูรณาการการดำเนินการร่วมกัน และมุ่งตอบสนองความเป็นอยู่ที่มีความผาสุกและยั่งยืนของประชาชนทั้งในระดับชาติและระดับภูมิภาค

การประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ทำเป็นพระบรมราชโองการ และเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๕ ให้สภากำหนดกรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งอย่างน้อย ต้องมีเนื้อหาในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านการพัฒนาเมืองและภูมิภาค และด้านการพัฒนา ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทุกภาคส่วน

การรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามวิธีการที่สภากำหนด ซึ่งต้องใช้วิธีการ ที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะได้โดยสะดวกและทั่วถึง และ ต้องมีการแสดงข้อมูลที่เพียงพอแก่การที่ประชาชนจะเข้าใจและสามารถแสดงความคิดเห็นได้ด้วย

มาตรา ๑๖ ให้สภาแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในแต่ละด้านตามกรอบของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ครบถ้วน เพื่อทำหน้าที่ยกร่าง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเสนอสภาพิจารณา ทั้งนี้ ให้นำผลการรับฟังความคิดเห็น ตามมาตรา ๑๕ มาพิจารณาประกอบการยกร่างด้วย

วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการยกร่างแผนตามวรรคหนึ่ง ให้เริ่มตั้งแต่วันที่สภาแต่งตั้ง จนถึงวันที่มีประกาศพระบรมราชโองการให้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งคณะกรรมการยกร่างแผนตามวรรคหนึ่งในแต่ละด้าน ให้เป็นไปตามที่สภากำหนด

ให้ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการยกร่างแผนตามวรรคหนึ่งได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๗ เมื่อสภาจัดทำร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสร็จแล้ว ให้เสนอคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติเพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ให้สภานำร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา ถ้าคณะรัฐมนตรีเห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมในเรื่องใด ให้สภาแก้ไขเพิ่มเติมตามที่เห็นควร แล้วส่งให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบ

เมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและรายงานต่อรัฐสภาเพื่อทราบแล้ว ให้นายกรัฐมนตรีนำร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อไป

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลก หรือยุทธศาสตร์ชาติเปลี่ยนแปลงไปจนไม่สามารถหรือไม่เหมาะสมที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ หากสภาเห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ให้สภาขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนดำเนินการ

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว ให้สภาดำเนินการตามกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และเมื่อได้แก้ไขเพิ่มเติมแล้วให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๑๙ เมื่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ประกาศใช้บังคับแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานของรัฐ และจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในกรณีที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนดให้การดำเนินการเรื่องใดต้องมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานของรัฐหรือต้องร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน หรือประชาชน การจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานของรัฐต้องกำหนดวิธีการเพื่อให้มีการดำเนินการดังกล่าวด้วย

เพื่อประโยชน์ในการติดตามและประเมินผลเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งมีหน้าที่รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีและการประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐต่อสำนักงาน โดยต้องแสดงผลให้เห็นถึงการบรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

การรายงานผลตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภากำหนด โดยการรายงานผลนั้น ต้องไม่ซ้ำซ้อนและไม่เพิ่มขึ้นตอนการรายงานผลการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐตามยุทธศาสตร์ชาติ และแผนการปฏิรูปประเทศ รวมถึงกฎหมายอื่นใดที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องรายงานผลการปฏิบัติงานต่อสำนักงาน โดยสำนักงานสามารถนำข้อมูลจากการรายงานผลดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้อย่างบูรณาการ

ให้เป็นหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีที่จะกำกับดูแลและสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งดำเนินการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง

หมวด ๓

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

มาตรา ๒๐ ให้มีสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินงานในฐานะเจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของสภา

(๒) ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และติดตามภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลก รวมทั้งปัญหาและโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคม และคาดการณ์แนวโน้ม การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งในบริบทประเทศและโลก เพื่อจัดทำข้อเสนอในเชิงนโยบาย และมาตรการการพัฒนาประเทศหรือรองรับผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเสนอคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือสภาพิจารณา

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐและประชาชนภาคส่วนต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดทำ
ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๔) ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ

(๕) จัดทำฐานข้อมูลเศรษฐกิจและสังคม บัญชีประชาชาติของประเทศตามระบบสากล
เพื่อประกอบการจัดทำนโยบายการพัฒนาประเทศ และรายงานภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

(๖) จัดทำกรอบการลงทุนประจำปีของรัฐวิสาหกิจในภาพรวม

(๗) จัดทำข้อเสนองบประมาณประจำปีของรัฐวิสาหกิจซึ่งมิใช่บริษัทมหาชนจำกัด สำหรับ
สินทรัพย์ถาวรที่เพิ่มขึ้นเพื่อใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งจำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อการนี้
ไม่ว่าจ่ายจากงบประมาณแผ่นดิน เงินกู้ยืม เงินกำไรที่ได้สะสมไว้ หรือเงินอื่นใดก็ตาม โดยให้คำแนะนำ
เกี่ยวกับการแก้ไขรายจ่ายเหล่านั้นเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสร้างและการบำรุงรักษา
สินทรัพย์ถาวรนั้น ๆ และเสนอสภาเพื่อพิจารณา

(๘) พิจารณาแผนงานและโครงการพัฒนาของกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเป็นกรม และของรัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด รวมทั้ง
ประสานแผนงานและโครงการพัฒนาดังกล่าว เพื่อวางแผนส่วนรวมให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ

(๙) สนับสนุนและประสานงานกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และภาคที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผน
แผนงาน และโครงการพัฒนา และการขับเคลื่อนการปฏิบัติงานตามแผน

(๑๐) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
นโยบาย แผน แผนงาน และโครงการพัฒนาที่มีผลกระทบในวงกว้างต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวม
รวมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเร่งรัด ปรับปรุง หรือเลิกล้มโครงการพัฒนาอันหนึ่งอันใดเมื่อเห็นสมควร

(๑๑) ขอให้หน่วยงานของรัฐเสนอแผนงานและโครงการพัฒนา ข้อเท็จจริง ตลอดจนรายละเอียด
ที่จำเป็นแก่การศึกษาภาวะเศรษฐกิจและสังคมของประเทศหรือการพิจารณาผลงานของโครงการพัฒนา
ที่กำลังดำเนินการอยู่ หรือเชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย ความเห็น หรือ
คำแนะนำได้เมื่อเห็นสมควร

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ กฎหมายอื่น หรือตามที่คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือสภามอบหมาย รวมทั้งออกระเบียบในส่วนที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็น

ในกรณีที่มีการขอความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามความในมาตรานี้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับหน้าที่ และอำนาจของสภา สำนักงานอาจเสนอให้สภาพิจารณาให้ความเห็นก็ได้ และในกรณีที่สำนักงาน เป็นผู้ให้ความเห็น ให้รายงานสภาทราบด้วย

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตามมาตรา ๒๐ (๔) ให้สภา แต่งตั้งคณะกรรมการประสานการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศ ทำหน้าที่ วิเคราะห์ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ชาติและแผนการปฏิรูปประเทศ ตลอดจน ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องตามที่สภามอบหมาย

คณะกรรมการประสานการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศ อาจมีหลายคณะ ตามความจำเป็น โดยในแต่ละคณะให้ประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคนและกรรมการอื่นอีกไม่เกินห้าคน ซึ่งสภาแต่งตั้งบุคคลจากภาครัฐและภาคส่วนอื่นที่เกี่ยวข้อง

ให้เลขาธิการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่สำนักงานทำหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้นำความในมาตรา ๙ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง และการประชุมของคณะกรรมการประสานการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์ชาติ และการปฏิรูปประเทศด้วยโดยอนุโลม

ให้เลขาธิการแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อสนับสนุนคณะกรรมการประสานการดำเนินงาน ด้านยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศ

มาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการระดมความคิดเห็นและประสบการณ์จากผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้านมาร่วมปฏิบัติงานให้เกิดผลดีในการพัฒนาประเทศ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานนอกจาก การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานแล้ว สำนักงานอาจดำเนินการโดยวิธีการดังต่อไปนี้ได้

(๑) แต่งตั้งบุคคลจากภาครัฐหรือภาคเอกชนเป็นคณะกรรมการชำนาญการในแต่ละด้าน เพื่อทำหน้าที่วิเคราะห์ปัญหาการพัฒนาของประเทศ ติดตามสภาพการณ์ทางการพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมของโลก และเสนอแนะการกำหนดเป้าหมายระดับนโยบาย

องค์ประกอบ จำนวน การแต่งตั้ง การปฏิบัติหน้าที่ และการพ้นจากตำแหน่งของ ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการชำนาญการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่สภากำหนด ทั้งนี้ ให้เลขาธิการเป็นประธานกรรมการ ส่วนกรรมการอื่นให้เลขาธิการ เป็นผู้แต่งตั้งและแจ้งให้สภาทราบ และให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของ คณะกรรมการชำนาญการด้วยโดยอนุโลม

(๒) เสนอแนะต่อสภาเพื่อขอให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ ในหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นมาปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับ หน่วยงานของรัฐนั้น ตามระยะเวลาที่กำหนดซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปี โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้นเต็มเวลา

(๓) จ้างบุคคลทั้งในประเทศและต่างประเทศ สถาบันการศึกษา หรือสถาบันแห่งใด โดยได้รับอนุมัติจากสภา เพื่อดำเนินการศึกษา ค้นคว้า วิจัย หรือปฏิบัติงานในเรื่องใดเป็นพิเศษ ที่ต้องการความรวดเร็วและความเชี่ยวชาญเฉพาะตัวของบุคคลหรือสถาบันนั้นมาปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง กับ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นการเฉพาะคราว

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการและกรรมการในคณะกรรมการประสานการดำเนินงาน ด้านยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศ และคณะกรรมการชำนาญการได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่าย และประโยชน์ตอบแทนอื่นใดตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ให้มีเลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นข้าราชการ พลเรือนสามัญ มีหน้าที่บริหารราชการของสำนักงาน รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี และ เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน

ให้มีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัติ พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ที่สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน

จนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งประธานสภาและกรรมการสภาผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๖ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ สิทธิ หนี้ ภาระผูกพัน ข้าราชการ พนักงานราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไปเป็นของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ บรรดาบทบัญญัติแห่งกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง หรือ มติคณะรัฐมนตรีใดที่อ้างถึงคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และข้าราชการ พนักงานราชการ และ ลูกจ้างของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ถือว่าอ้างถึง สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และข้าราชการ พนักงานราชการ หรือลูกจ้างของสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามประกาศพระราชโองการ เรื่อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙ ที่ใช้อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ยังคงใช้ได้ต่อไปจนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้มีการกิจการที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติและกฎหมายว่าด้วยแผนและขั้นตอนการดำเนินการปฏิรูปประเทศ สมควรปรับปรุงโครงสร้าง หน้าที่ และอำนาจของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยเปลี่ยนชื่อจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในทำนองเดียวกับพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๒ ตามที่คุ้นเคยกัน และเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสียใหม่ เพื่อให้สอดคล้องและบูรณาการกับยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งแผนการพัฒนาประเทศต่าง ๆ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๑๒ ก หน้า ๓๐ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับ องค์การระหว่างประเทศและการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาลและองค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล

“องค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล” หมายความว่า

(๑) องค์การที่รัฐร่วมกันจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยมีสมาชิกประกอบด้วยรัฐ

(๒) องค์การที่จัดตั้งขึ้นโดยมติของการประชุมระหว่างรัฐหรือหนังสือสัญญาระหว่างรัฐ และรัฐบาลไทยรับรอง

(๓) องค์การหรือองค์กรอื่นทำนองเดียวกับหรือสืบเนื่องจากองค์การหรือองค์กรตาม (๑) หรือ (๒) ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

“องค์การระหว่างประเทศกึ่งรัฐบาล” หมายความว่า องค์การที่มีสมาชิกส่วนหนึ่งเป็นรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และสมาชิกอีกส่วนหนึ่งที่มีใช้รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล และให้หมายความรวมถึงคณะกรรมการกาชาดระหว่างประเทศและสหพันธ์สภากาชาดและสภาเสี้ยววงเดือนแดงระหว่างประเทศ

“กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ” หมายความว่า กลุ่มความร่วมมือที่สมาชิกส่วนใหญ่เป็นรัฐหรือกลุ่มความร่วมมือที่มีลักษณะอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกำหนด

“การประชุมระหว่างประเทศ” หมายความว่า การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐและการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน

“การประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยรัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของรัฐไทยหรือต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศมาเข้าร่วมประชุม

“การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน” หมายความว่า การประชุมที่จัดขึ้นในประเทศไทย โดยมีบุคคลจากต่างประเทศมาร่วมประชุม แต่มิใช่เป็นการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

“บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า

(๑) ผู้แทนของรัฐในองค์การระหว่างประเทศ

(๒) หัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ

(๓) รองหัวหน้าสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ

(๔) เจ้าหน้าที่ตำแหน่งอื่นขององค์การระหว่างประเทศ

(๕) ผู้เชี่ยวชาญขององค์การระหว่างประเทศ

(๖) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานขององค์การระหว่างประเทศแสดงว่าเป็นผู้ปฏิบัติภารกิจขององค์การระหว่างประเทศ

“ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ” หมายความว่า รัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศ หรือหน่วยงานของรัฐบาลไทยหรือต่างประเทศที่จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

มาตรา ๔ การให้ออกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐจะต้องเป็นไปเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้น โดยพิจารณาตามพันธกรณีของประเทศไทย ตามกฎหมายระหว่างประเทศ แนวปฏิบัติของนานาประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจาก องค์การระหว่างประเทศหรือการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ

มาตรา ๕ องค์การระหว่างประเทศอาจได้รับออกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงตามประมวลรัษฎากรหรือกฎหมายอื่นสำหรับองค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สิน และรายได้ขององค์การ

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากร และข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของ เพื่อใช้ในทางการขององค์การหรือสิ่งพิมพ์ขององค์การ

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่ บรรณสาร และเอกสารขององค์การ

(๔) การตรวจพิจารณาหนังสือโต้ตอบที่เป็นทางการและการสื่อสารที่เป็นทางการอื่นขององค์การ จะกระทำมิได้

(๕) สิทธิการได้มา การได้รับ การถือครอง และการโอนซึ่งเงินทุนหรือเงินตราใด ๆ รวมทั้ง การแลกเปลี่ยนเงินตราขององค์การ

(๖) สิทธิการใช้รหัส รวมทั้งการส่งและรับหนังสือโต้ตอบขององค์การโดยมีเอกสิทธิ์และความคุ้มกันไม่เกินเอกสิทธิ์และความคุ้มกันทางการทูต

(๗) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายทุกรูปแบบสำหรับ องค์การ ทรัพย์สิน และสิทธิทรัพย์สินขององค์การ เว้นแต่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์

(๘) ความคุ้มกันจากการค้น การเรียกเกณฑ์ การริบ การยึด การอายัด การเวนคืน หรือ การแทรกแซงในรูปแบบอื่นใดต่อทรัพย์สินหรือสินทรัพย์ขององค์การ

(๙) การอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่เป็นทางการขององค์การ

มาตรา ๖ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นเงินเดือน และค่าตอบแทนที่ได้รับจากองค์การระหว่างประเทศหรือรัฐบาลของประเทศตน

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรสำหรับของใช้ส่วนตัวในเวลาที่ได้รับตำแหน่งครั้งแรกในประเทศไทย

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของที่พักและเอกสาร

(๕) ความคุ้มกันจากการจับกุม คุมขัง และการยึดสัมภาระส่วนตัว

(๖) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินการตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ

(๗) ความคุ้มกันจากการตรวจตรา และการอำนวยความสะดวกในส่วนที่เกี่ยวกับสัมภาระส่วนตัว ไม่เกินที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

(๘) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินตราไม่เกินที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

(๙) การอำนวยความสะดวกในการส่งกลับคืนประเทศในเวลาที่มีวิกฤตการณ์ระหว่างประเทศ ไม่เกินที่ให้แก่ผู้แทนทางการทูต

ในกรณีที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย จะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๖)

มาตรา ๗ องค์การระหว่างประเทศและบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศใดจะได้รับ เอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดก็ตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน พระราชกฤษฎีกา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศแต่ละองค์การอาจกำหนด แตกต่างกันได้โดยคำนึงถึงสถานะและบทบาทขององค์การระหว่างประเทศ และประโยชน์ที่ประเทศไทย

จะได้รับจากการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศนั้น ทั้งนี้ ในพระราชกฤษฎีกาจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

การให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามวรรคหนึ่ง มีผลเฉพาะในระหว่างที่องค์การระหว่างประเทศตั้งสำนักงานหรือดำเนินงานในประเทศไทย หรือในระหว่างที่บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตรอายุไม่เกินยี่สิบปี และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรขององค์การระหว่างประเทศซึ่งเป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการต่างประเทศ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๖ ก็ได้

มาตรา ๘ ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การระหว่างประเทศที่มีสำนักงานอยู่ในประเทศไทยหรือที่ประเทศไทยเป็นภาคี และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ เป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

มาตรา ๙ ในกรณีที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกกลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศใดและมีความจำเป็นต้องให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับกลุ่มความร่วมมือดังกล่าว จะตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๕ และมาตรา ๖ ก็ได้ โดยให้นำความในมาตรา ๔ และมาตรา ๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศตามวรรคหนึ่งเข้ามาตั้งสำนักงานในประเทศไทย และได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๗ แล้ว ให้สำนักงานของกลุ่มความร่วมมือนั้นเป็นนิติบุคคลและมีภูมิลำเนาในประเทศไทย

มาตรา ๑๐ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีทางตรงตามประมวลรัษฎากรสำหรับรายได้ที่ได้รับจากการจัดการประชุมในประเทศไทย

(๒) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของเพื่อใช้ในทางการประชุมหรือสิ่งพิมพ์สำหรับการประชุม

(๓) ความละเมิดมิได้ของสถานที่จัดประชุม ทรรศนิน สันทรรศนิน และเอกสารของผู้จัดการประชุม เฉพาะที่เกี่ยวกับการประชุม

มาตรา ๑๑ ผู้แทนของรัฐหรือผู้แทนขององค์การระหว่างประเทศที่เข้าร่วมการประชุม ระหว่างประเทศภาคีรัฐอาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามมาตรา ๖

มาตรา ๑๒ ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐที่มีใช้เข้าร่วมประชุม ตามมาตรา ๑๑ อาจได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทน ที่ได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงาน ของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การยกเว้นจากข้อจำกัดเกี่ยวกับการเข้าเมืองและการจดทะเบียนคนต่างด้าว

(๔) ความละเมิดมิได้ของเอกสารที่เกี่ยวกับการประชุม

(๕) ความคุ้มกันจากการถูกดำเนินคดีตามกระบวนการทางกฎหมายเกี่ยวกับถ้อยคำด้วยวาจา หรือที่เป็นลายลักษณ์อักษร และการกระทำทั้งปวง ทั้งนี้ เฉพาะที่ได้กระทำในตำแหน่งหน้าที่เป็นทางการ และที่เกี่ยวกับการประชุมนั้น

(๖) การอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนเงินตราไม่เกินที่ให้แก่ผู้แทนของรัฐต่างประเทศ

ในกรณีที่ผู้ได้รับเชิญเข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐเป็นผู้มีสัญชาติไทยหรือ มีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยจะได้รับความคุ้มกันเฉพาะที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๕)

มาตรา ๑๓ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคีรัฐจะได้รับเอกสิทธิ์ และความคุ้มกันในเรื่องใดตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังร่วมกันประกาศกำหนดใน ราชกิจจานุเบกษา โดยเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนด แตกต่างกันได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศ จะกำหนดเงื่อนไขการได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันด้วยก็ได้

ประกาศตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้คู่สมรส บุตร และบุคคลในครัวเรือนของบุคลากรของ
ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในเรื่องใด
ตามมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ แล้วแต่กรณี ก็ได้

มาตรา ๑๔ ผู้ใดประสงค์จะจัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนโดยขอรับสิทธิประโยชน์
ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เสนอเรื่องต่อสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดสิทธิประโยชน์

การประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนตามวรรคหนึ่ง ต้องมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีผู้เข้าร่วมการประชุมจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากอันจะเกิดประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจ
หรือการท่องเที่ยว ประโยชน์ทางด้านความรู้แก่ประชาชน หรือประโยชน์ด้านอื่นแก่ประเทศ

(๒) การประชุมและกิจกรรมในการประชุมต้องไม่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย
ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น และไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อย
หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

การขอรับสิทธิประโยชน์และการพิจารณาให้สิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการกำหนด

เมื่อได้รับเรื่องขอจัดประชุมตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ
(องค์การมหาชน) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีโดยเร็วซึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๕ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ ดังต่อไปนี้

(๑) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงาน
ของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

(๒) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมาย
ว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการประชุม

(๓) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้จัดการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๔) การยกเว้นอากรศุลกากรและข้อห้ามหรือข้อจำกัดเกี่ยวกับการนำเข้าและส่งออกสิ่งของ
เพื่อใช้ในการประชุม

ในกรณีที่ผู้จัดการประชุมจำเป็นต้องนำคนต่างด้าวเข้ามาเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการจัดการประชุม คนต่างด้าวดังกล่าวอาจได้รับสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่งด้วย

มาตรา ๑๖ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนอาจได้รับสิทธิประโยชน์ดังต่อไปนี้

(๑) การลดหรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามประมวลรัษฎากร เฉพาะในส่วนที่เป็นค่าตอบแทนที่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าวที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทยได้รับจากผู้จัดการประชุมอันเนื่องมาจากการเข้าร่วมการประชุม การทำงานเกี่ยวกับการประชุม หรือการเป็นวิทยากรในการประชุม

(๒) การยกเว้นไม่ต้องขอใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว ทั้งนี้ เฉพาะการทำงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๓) การผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ เฉพาะเพื่อปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการประชุม

(๔) การอำนวยความสะดวกในการเข้าเมืองให้แก่ผู้เข้าร่วมการประชุมซึ่งเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๑๗ ผู้จัดการประชุมและผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชนจะได้รับสิทธิประโยชน์ในเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา โดยสิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมแต่ละการประชุมอาจกำหนดแตกต่างกันก็ได้โดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ประเทศไทยจะได้รับจากการประชุมนั้น ทั้งนี้ ในประกาศจะกำหนดเงื่อนไขการได้รับสิทธิประโยชน์ด้วยก็ได้

มาตรา ๑๘ องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ ซึ่งได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามพระราชบัญญัตินี้มีหน้าที่เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทย และต้องไม่ใช้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศไทย

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐใด ใช้เอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันโดยมิชอบหรือกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ

หรือใช้ความคุ้มกันเป็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม กระทรวงการต่างประเทศจะเสนอคณะรัฐมนตรีให้ระงับหรือเพิกถอนเอกสิทธิ์หรือความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ กลุ่มความร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ หรือผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐนั้นก็ได้

มาตรา ๒๐ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการจัดการประชุมระหว่างประเทศ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการจัดตั้งสำนักงานขององค์การระหว่างประเทศ การเข้ามาเพื่อดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศและการเข้ามาจัดประชุมระหว่างประเทศทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในประเทศไทย และเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเข้ามาดำเนินการดังกล่าวในประเทศไทย องค์การระหว่างประเทศ บุคลากรขององค์การระหว่างประเทศ ผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ ผู้เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ จำเป็นต้องได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน หรือสิทธิประโยชน์ระหว่างที่เข้ามาดำเนินการดังกล่าว ดังนั้น สมควรมีกฎหมายเพื่อกำหนดกรอบการให้เอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับการดำเนินงานขององค์การระหว่างประเทศ และการประชุมระหว่างประเทศภาครัฐ และการให้สิทธิประโยชน์สำหรับการประชุมระหว่างประเทศภาคเอกชน ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในวงการระหว่างประเทศ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับ องค์การระหว่างประเทศและผู้จัดการประชุมระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกันสำหรับองค์การระหว่างประเทศ
และการประชุมระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติเอกสิทธิ์และความคุ้มกัน สำหรับองค์การระหว่างประเทศและการประชุม ระหว่างประเทศในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๙๗ ก หน้า ๒๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

โอนงบประมาณรายจ่าย

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น บางรายการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“งบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า งบประมาณรายจ่ายตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตรา ๔ ให้โอนงบประมาณรายจ่าย จำนวน ๑๒,๗๓๐,๔๙๗,๗๐๐ บาท ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น ตามรายการดังต่อไปนี้ ให้แก่ งบกลาง และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ตามที่กำหนดในมาตรา ๕

๑. สำนักนายกรัฐมนตรี			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑๒๒,๖๕๐,๘๐๐	บาท
(๑) สำนักเลขาธิการ			
คณะรัฐมนตรี	รวม	๕๘,๕๓๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๕๘,๕๓๐,๐๐๐	บาท
(๒) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ	รวม	๒๔,๒๑๐,๘๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์			
รักษาความสงบเรียบร้อย			
ภายในประเทศ		๒๔,๒๑๐,๘๐๐	บาท
(๓) สำนักงบประมาณ	รวม	๑๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์			
บริหารจัดการรายได้			
และรายจ่ายของภาครัฐ		๑๓,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ			
ข้าราชการพลเรือน	รวม	๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการปรับสมดุล			
และพัฒนาระบบบริหาร			
จัดการภาครัฐ		๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(๕) สำนักงานคณะกรรมการ			
ส่งเสริมการลงทุน	รวม	๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท

(๖) สำนักงานบริหาร และพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)	รวม	๒๑,๙๑๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๒๑,๙๑๐,๐๐๐	บาท
๒. กระทรวงการคลัง	รวม	๓๒๘,๔๔๐,๔๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการคลัง	รวม	๔๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๔๒,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) กรมศุลกากร	รวม	๑๗๓,๘๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๑๗๓,๘๐๐	บาท
(๓) กรมสรรพากร	รวม	๒๘๖,๒๖๖,๖๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ บริหารจัดการรายได้ และรายจ่ายของภาครัฐ		๒๘๖,๒๖๖,๖๐๐	บาท
๓. กระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๘,๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ	รวม	๘,๓๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘,๓๐๐,๐๐๐	บาท

๔. กระทรวงการท่องเที่ยว			
และกีฬา	รวม	๓๙,๙๐๗,๐๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว			
และกีฬา	รวม	๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๖,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) กรมการท่องเที่ยว	รวม	๑๒,๖๑๙,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๒,๖๑๙,๐๐๐	บาท
(๓) สถาบันการพลศึกษา	รวม	๒๑,๒๘๘,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๙,๔๐๘,๐๐๐	บาท
(ข) แผนงานยุทธศาสตร์			
ส่งเสริมและพัฒนา			
การกีฬาและนันทนาการ		๑๑,๘๘๐,๐๐๐	บาท
๕. กระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๘,๘๘๕,๖๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๘,๘๘๕,๖๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์			
เสริมสร้างสวัสดิการสังคม			
และยกระดับคุณภาพชีวิต		๘,๘๘๕,๖๐๐	บาท

๖. กระทรวงเกษตร			
และสหกรณ์	รวม	๑,๘๙๖,๔๐๐	บาท
(๑) กรมการข้าว	รวม	๗๕๑,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๗๕๑,๐๐๐	บาท
(๒) กรมชลประทาน	รวม	๓๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) กรมฝนหลวง			
และการบินเกษตร	รวม	๖๘๒,๔๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๖๘๒,๔๐๐	บาท
(๔) กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๑๖๓,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๖๓,๐๐๐	บาท
๗. กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๔๕,๐๗๘,๒๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงคมนาคม	รวม	๗,๒๙๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๗,๒๙๐,๐๐๐	บาท

(๒) กรมท่าอากาศยาน	รวม	๒๗,๒๑๕,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๗,๒๑๕,๐๐๐	บาท
(๓) กรมทางหลวง	รวม	๑๑๐,๕๗๓,๒๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๐,๕๗๓,๒๐๐	บาท
๘. กระทรวงดิจิทัล เพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑๓,๘๕๙,๖๐๐	บาท
(๑) สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๑๓,๘๕๙,๖๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๓,๘๕๙,๖๐๐	บาท
๙. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๓๐๓,๒๒๑,๖๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๑๑๒,๕๙๑,๗๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๙๒,๕๙๑,๗๐๐	บาท
(ข) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ป่า และป้องกัน ทรัพยากรธรรมชาติ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท

(๒) กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๒๐,๒๐๗,๗๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๐,๒๐๗,๗๐๐	บาท
(๓) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๑๕๔,๐๕๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๕๔,๐๕๐,๐๐๐	บาท
(๔) กรมป่าไม้	รวม	๔๐๕,๖๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔๐๕,๖๐๐	บาท
(๕) กรมส่งเสริมคุณภาพ สิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๗๖๒,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๗๖๒,๐๐๐	บาท
(๖) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม	๑๔,๒๐๔,๖๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๘๓๒,๘๐๐	บาท

(ข) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๙,๕๒๑,๘๐๐	บาท
(ค) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ป่า และป้องกัน ทรัพยากรธรรมชาติ		๓,๘๕๐,๐๐๐	บาท
๑๐. กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๕,๓๑๘,๕๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๕,๓๑๘,๕๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ การบริหารราชการแผ่นดิน		๘๕,๓๑๘,๕๐๐	บาท
๑๑. กระทรวงยุติธรรม	รวม	๗๐,๑๖๕,๒๐๐	บาท
(๑) กรมราชทัณฑ์	รวม	๗๐,๑๖๕,๒๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๓๔,๓๗๒,๓๐๐	บาท
(ข) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบบริหาร จัดการภาครัฐ		๒๑,๖๓๘,๙๐๐	บาท
(ค) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๑๔,๑๕๔,๐๐๐	บาท
๑๒. กระทรวงแรงงาน	รวม	๔,๘๒๘,๓๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงแรงงาน	รวม	๒,๙๙๙,๗๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๙๙๙,๗๐๐	บาท

(๒) กรมการจัดหางาน	รวม	๑,๔๕๒,๖๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๔๕๒,๖๐๐	บาท
(๓) กรมสวัสดิการ และคุ้มครองแรงงาน	รวม	๓๗๖,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๗๖,๐๐๐	บาท
๑๓. กระทรวงศึกษาธิการ และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๗๔,๑๗๕,๔๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๗,๑๖๑,๓๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗,๑๖๑,๓๐๐	บาท
(๒) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๓๑๑,๓๐๗,๑๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๑๑,๓๐๗,๑๐๐	บาท
(๓) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา	รวม	๑๐,๒๓๐,๑๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๐,๒๓๐,๑๐๐	บาท
(๔) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา	รวม	๘,๖๔๒,๘๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๘,๖๔๒,๘๐๐	บาท

(๕) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	รวม	๒๐,๖๖๘,๑๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๐,๖๖๘,๑๐๐	บาท
(๖) สถาบันบัณฑิต พัฒนบริหารศาสตร์	รวม	๗,๒๗๐,๕๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗,๒๗๐,๕๐๐	บาท
(๗) มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	รวม	๑,๗๕๒,๗๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๗๕๒,๗๐๐	บาท
(๘) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ	รวม	๗,๑๔๒,๘๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗,๑๔๒,๘๐๐	บาท
๑๔. กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๐๒,๔๕๕,๕๐๐	บาท
(๑) สำนักงาน ปลัดกระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๐๒,๓๐๗,๕๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๗,๕๑๙,๕๐๐	บาท
(ข) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๗๔,๗๘๘,๐๐๐	บาท
(๒) กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ	รวม	๑๔๘,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๔๘,๐๐๐	บาท

๑๕. กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๑) สำนักงานมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	รวม	๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๓,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๑๖. ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๕๒,๔๖๕,๘๐๐	บาท
(๑) สำนักงานพระพุทธศาสนา แห่งชาติ	รวม	๑๑,๙๙๑,๕๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑,๙๙๑,๕๐๐	บาท
(๒) สำนักงานราชบัณฑิตยสภา	รวม	๑,๗๑๕,๘๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๗๑๕,๘๐๐	บาท
(๓) สำนักงานป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน	รวม	๕,๑๗๑,๙๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๕,๑๗๑,๙๐๐	บาท
(๔) ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้	รวม	๑๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		๑๗,๕๐๐,๐๐๐	บาท

(๕) สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ	รวม	๑๖,๑๘๖,๖๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ บริหารจัดการภาครัฐ		๑๖,๑๘๖,๖๐๐	บาท
๑๗. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๗๙,๘๔๘,๑๐๐	บาท
(๑) การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๑๗๕,๒๔๘,๑๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕,๔๙๔,๑๐๐	บาท
(ข) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาการกีฬา และนันทนาการ		๑๕๙,๗๕๔,๐๐๐	บาท
(๒) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๑,๙๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๙๐๐,๐๐๐	บาท
(๓) องค์การสวนสัตว์	รวม	๔๖,๖๕๐,๐๐๐	บาท
(ก) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑,๖๕๐,๐๐๐	บาท
(ข) แผนงานยุทธศาสตร์ อนุรักษ์ ฟื้นฟู และป้องกัน ทรัพยากรธรรมชาติ		๓๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท

(๔) องค์การพิพิธภัณฑ				
วิทยาศาสตร์แห่งชาติ	รวม	๕๖,๐๕๐,๐๐๐	บาท	
(ก) แผนงานพื้นฐาน				
ด้านการสร้างความสามารถ				
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔,๘๐๐,๐๐๐	บาท	
(ข) แผนงานยุทธศาสตร์				
พัฒนาศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์				
เทคโนโลยี และนวัตกรรม		๓๑,๒๕๐,๐๐๐	บาท	
๑๘. แผนงานบูรณาการ				
ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหา				
จังหวัดชายแดนภาคใต้	รวม	๓๔,๖๙๔,๕๐๐	บาท	
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๓,๗๕๔,๒๐๐	บาท	
(ก) กรมการข้าว		๗๓๒,๐๐๐	บาท	
(ข) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๓,๐๒๒,๒๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓,๓๒๕,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมโยธาธิการ				
และผังเมือง		๓,๓๒๕,๐๐๐	บาท	
(๓) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๖๕,๓๐๐	บาท	
(ก) สำนักงาน				
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๖๕,๓๐๐	บาท	
(๔) ส่วนราชการไม่สังกัด				
สำนักนายกรัฐมนตรี				
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒๗,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
(ก) ศูนย์อำนวยการบริหาร				
จังหวัดชายแดนภาคใต้		๒๗,๔๕๐,๐๐๐	บาท	
๑๙. แผนงานบูรณาการพัฒนา				
อุตสาหกรรมศักยภาพ	รวม	๒๒,๕๒๕,๐๐๐	บาท	
(๑) กระทรวงแรงงาน	รวม	๑๐๐,๐๐๐	บาท	
(ก) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน		๑๐๐,๐๐๐	บาท	
(๒) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๒๒,๔๒๕,๐๐๐	บาท	
(ก) สำนักงานมาตรฐาน				
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม		๒๒,๔๒๕,๐๐๐	บาท	

๒๐. แผนงานบูรณาการพัฒนา

พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ	รวม	๑๓,๔๓๑,๖๐๐	บาท
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ก) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๘๕๖,๔๐๐	บาท
(ก) กรมการขนส่งทางบก		๑,๘๕๖,๔๐๐	บาท
(๓) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๔,๕๗๕,๒๐๐	บาท
(ก) กรมป่าไม้		๔,๕๗๕,๒๐๐	บาท

๒๑. แผนงานบูรณาการพัฒนา

ด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์	รวม	๕๘,๖๑๔,๒๐๐	บาท
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๑,๐๓๙,๖๐๐	บาท
(ก) กรมการขนส่งทางบก		๑,๓๖๓,๔๐๐	บาท
(ข) กรมท่าอากาศยาน		๑๓,๘๐๐,๐๐๐	บาท
(ค) กรมทางหลวง		๑๕,๘๗๖,๒๐๐	บาท
(๒) กระทรวงพลังงาน	รวม	๓,๓๐๕,๐๐๐	บาท
(ก) กรมธุรกิจพลังงาน		๓,๓๐๕,๐๐๐	บาท
(๓) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๔,๒๖๙,๖๐๐	บาท
(ก) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๒๔,๒๖๙,๖๐๐	บาท

๒๒. แผนงานบูรณาการพัฒนา

เศรษฐกิจดิจิทัล	รวม	๑๙,๕๗๐,๖๐๐	บาท
(๑) สำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑๙,๕๗๐,๖๐๐	บาท
(ก) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน		๑๙,๕๗๐,๖๐๐	บาท

๒๓. แผนงานบูรณาการวิจัย

และนวัตกรรม	รวม	๒,๒๖๐,๐๐๐	บาท
(๑) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๗๐,๐๐๐	บาท
(ก) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี		๑๗๐,๐๐๐	บาท

(๒) ส่วนราชการไม่สังกัด สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๒,๐๙๐,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ		๒,๐๙๐,๐๐๐	บาท
๒๔. แผนงานบูรณาการสร้างรายได้ จากการท่องเที่ยวและบริการ	รวม	๔,๑๒๘,๔๐๐	บาท
(๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	รวม	๔,๑๒๘,๔๐๐	บาท
(ก) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๔,๑๒๘,๔๐๐	บาท
๒๕. แผนงานบูรณาการพัฒนาศักยภาพ การผลิตภาคเกษตร	รวม	๖๔,๑๔๐,๙๐๐	บาท
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๖๔,๑๔๐,๙๐๐	บาท
(ก) กรมการข้าว		๔๔,๗๘๐,๐๐๐	บาท
(ข) กรมปศุสัตว์		๓๒๑,๐๐๐	บาท
(ค) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๒,๔๓๘,๖๐๐	บาท
(ง) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๖,๖๐๑,๓๐๐	บาท
๒๖. แผนงานบูรณาการยกระดับ คุณภาพการศึกษาและ การเรียนรู้ตลอดชีวิต	รวม	๓,๐๓๕,๙๖๔,๙๐๐	บาท
(๑) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๓,๐๓๕,๙๖๔,๙๐๐	บาท
(ก) สำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๒๗๘,๒๔๗,๗๐๐	บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน		๒,๗๕๐,๗๑๗,๒๐๐	บาท
(ค) สำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา		๗,๐๐๐,๐๐๐	บาท

๒๗. แผนงานบูรณาการ

สร้างความสะดวก

เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ รวม ๑๑,๙๒๘,๙๐๐ บาท

(๑) กระทรวงการพัฒนาสังคม

และความมั่นคงของมนุษย์

รวม ๓,๙๒๘,๙๐๐ บาท

(ก) กรมกิจการผู้สูงอายุ

๓,๙๒๘,๙๐๐ บาท

(๒) กระทรวงคมนาคม

รวม ๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(ก) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงคมนาคม

๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒๘. แผนงานบูรณาการบริหาร

จัดการทรัพยากรน้ำ

รวม ๘๑๕,๔๕๑,๘๐๐ บาท

(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

รวม ๕๔๐,๖๔๑,๘๐๐ บาท

(ก) กรมชลประทาน

๕๐๙,๖๐๙,๓๐๐ บาท

(ข) กรมพัฒนาที่ดิน

๑๙,๐๐๙,๘๐๐ บาท

(ค) สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน

เพื่อเกษตรกรกรม

๑๒,๐๒๒,๗๐๐ บาท

(๒) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

รวม ๗๗,๗๘๗,๐๐๐ บาท

(ก) สำนักงาน

ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

๒,๔๘๐,๐๐๐ บาท

(ข) กรมทรัพยากรน้ำ

๗๓,๔๐๑,๐๐๐ บาท

(ค) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล

๑,๙๐๖,๐๐๐ บาท

(๓) กระทรวงมหาดไทย

รวม ๔,๖๑๔,๖๐๐ บาท

(ก) กรมป้องกัน

และบรรเทาสาธารณภัย

๔,๖๑๔,๖๐๐ บาท

(๔) รัฐวิสาหกิจ

รวม ๑๙๒,๔๐๘,๔๐๐ บาท

(ก) การประปาส่วนภูมิภาค

๑๙๒,๔๐๘,๔๐๐ บาท

๒๙. แผนงานบูรณาการปฏิรูป

กฎหมายและพัฒนา

กระบวนการยุติธรรม

รวม ๒๕,๑๘๐,๘๐๐ บาท

(๑) กระทรวงยุติธรรม

รวม ๒๕,๑๘๐,๘๐๐ บาท

(ก) กรมคุมประพฤติ		๒๒,๐๒๑,๘๐๐	บาท
(ข) กรมราชทัณฑ์		๓,๑๕๙,๐๐๐	บาท
๓๐. แผนงานบูรณาการ			
อำนวยความสะดวกทางธุรกิจ	รวม	๕๕,๘๖๗,๑๐๐	บาท
(๑) สำนักงานรัฐมนตรี	รวม	๑๕,๕๒๒,๐๐๐	บาท
(ก) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน		๑๕,๕๒๒,๐๐๐	บาท
(๒) กระทรวงแรงงาน	รวม	๔๐,๓๔๕,๑๐๐	บาท
(ก) กรมการจัดหางาน		๔๐,๓๔๕,๑๐๐	บาท
๓๑. แผนงานบูรณาการ			
เสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน			
ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ			
(๑) ส่วนราชการ จังหวัด และรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคกลาง	รวม	๓,๙๓๖,๕๑๐,๐๐๐	บาท
(ก) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑๖,๗๐๐,๐๐๐	บาท
๑) กรมชลประทาน		๑๖,๗๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๙๓,๒๓๔,๐๐๐	บาท
๑) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๙๓,๒๓๔,๐๐๐	บาท
(ค) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑,๗๒๐,๐๐๐	บาท
๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑,๗๒๐,๐๐๐	บาท
(ง) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๒๔๔,๖๗๓,๓๐๐	บาท
๑) จังหวัดนนทบุรี		๑๔,๔๐๒,๓๐๐	บาท
๒) จังหวัดปทุมธานี		๔๘,๕๑๐,๐๐๐	บาท
๓) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๗๔,๕๙๖,๖๐๐	บาท
๔) จังหวัดสระบุรี		๑๖,๐๗๕,๐๐๐	บาท
๕) จังหวัดชัยนาท		๒๐๐,๐๐๐	บาท
๖) จังหวัดลพบุรี		๑๐,๙๔๓,๐๐๐	บาท
๗) จังหวัดอ่างทอง		๓,๙๖๐,๐๐๐	บาท

๘) จังหวัดนครปฐม		๖,๘๐๕,๒๐๐	บาท
๙) จังหวัดสุพรรณบุรี		๕,๕๐๔,๒๐๐	บาท
๑๐) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์		๓๐,๖๙๐,๐๐๐	บาท
๑๑) จังหวัดเพชรบุรี		๓๑,๗๐๐,๐๐๐	บาท
๑๒) จังหวัดสมุทรสาคร		๑,๒๘๗,๐๐๐	บาท
(จ) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๓๕,๗๑๔,๐๐๐	บาท
๑) การประปาส่วนภูมิภาค		๒๓๕,๗๑๔,๐๐๐	บาท
(๒) ส่วนราชการ จังหวัด			
และรัฐวิสาหกิจ			
ในพื้นที่ภาคใต้	รวม	๕๑๒,๓๓๓,๙๐๐	บาท
(ก) กระทรวงเกษตร			
และสหกรณ์	รวม	๓๐๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๑) กรมชลประทาน		๒๙๔,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๒) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๔,๗๔๘,๐๐๐	บาท
๑) กรมท่าอากาศยาน		๓๔,๗๔๘,๐๐๐	บาท
(ค) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๔,๗๐๗,๐๐๐	บาท
๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๔,๗๐๗,๐๐๐	บาท
(ง) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๑๖๖,๔๐๘,๗๐๐	บาท
๑) จังหวัดพัทลุง		๑๔,๕๐๐,๐๐๐	บาท
๒) จังหวัดระนอง		๑๑,๐๓๖,๕๐๐	บาท
๓) จังหวัดภูเก็ต		๓๐,๓๘๐,๐๐๐	บาท
๔) จังหวัดกระบี่		๔๕,๓๗๗,๐๐๐	บาท
๕) จังหวัดตรัง		๖๕,๑๑๕,๒๐๐	บาท
(จ) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑,๔๗๐,๒๐๐	บาท
๑) การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๔๗๐,๒๐๐	บาท

(๓) ส่วนราชการ จังหวัด			
และรัฐวิสาหกิจ			
ในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๒๒๙,๗๗๖,๒๐๐	บาท
(ก) กระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๙,๙๗๑,๒๐๐	บาท
๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์		๙,๙๗๑,๒๐๐	บาท
(ข) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑,๖๖๐,๐๐๐	บาท
๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑,๖๖๐,๐๐๐	บาท
(ค) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๖,๒๘๙,๐๐๐	บาท
๑) จังหวัดสงขลา		๖,๒๘๙,๐๐๐	บาท
(ง) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๑๑,๘๕๖,๐๐๐	บาท
๑) การนิคมอุตสาหกรรม			
แห่งประเทศไทย		๒๑๑,๘๕๖,๐๐๐	บาท
(๔) ส่วนราชการ จังหวัด			
และรัฐวิสาหกิจ			
ในพื้นที่ภาคตะวันออก	รวม	๑,๒๑๐,๔๘๗,๐๐๐	บาท
(ก) กระทรวงเกษตร			
และสหกรณ์	รวม	๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๑) กรมส่งเสริมการเกษตร		๑๐,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ข) กระทรวงมหาดไทย			
และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๖๐,๖๑๒,๐๐๐	บาท
๑) กรมส่งเสริม			
การปกครองท้องถิ่น		๓๔๖,๕๐๐,๐๐๐	บาท
๒) เมืองพัทยา		๑๔,๑๑๒,๐๐๐	บาท
(ค) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๘๓๙,๘๗๕,๐๐๐	บาท
๑) การกีฬาแห่งประเทศไทย		๑๒๒,๑๒๕,๐๐๐	บาท
๒) การประปาส่วนภูมิภาค		๗๑๗,๗๕๐,๐๐๐	บาท

(๕) ส่วนราชการ จังหวัด			
และรัฐวิสาหกิจ			
ในพื้นที่ภาคตะวันออก			
เฉียงเหนือ	รวม	๓๕๘,๔๒๔,๘๐๐	บาท
(ก) กระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๒,๖๒๕,๐๐๐	บาท
๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์		๒๒,๖๒๕,๐๐๐	บาท
(ข) กระทรวงเกษตร			
และสหกรณ์	รวม	๑๒๗,๔๐๐,๐๐๐	บาท
๑) กรมชลประทาน		๑๒๗,๔๐๐,๐๐๐	บาท
(ค) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
๑) กรมท่าอากาศยาน		๕๕,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ง) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗๒,๓๒๖,๗๐๐	บาท
๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๗๒,๓๒๖,๗๐๐	บาท
(จ) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๘๑,๐๗๓,๑๐๐	บาท
๑) จังหวัดหนองคาย		๙,๑๓๗,๐๐๐	บาท
๒) จังหวัดร้อยเอ็ด		๔๙,๐๐๕,๐๐๐	บาท
๓) จังหวัดนครราชสีมา		๙,๗๐๒,๐๐๐	บาท
๔) จังหวัดชัยภูมิ		๑๓,๒๒๙,๑๐๐	บาท
(๖) ส่วนราชการ จังหวัด			
และรัฐวิสาหกิจ			
ในพื้นที่ภาคเหนือ	รวม	๙๓๓,๔๔๖,๘๐๐	บาท
(ก) กระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๖๒,๓๕๔,๖๐๐	บาท
๑) สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม			
และความมั่นคงของมนุษย์		๖๒,๓๕๔,๖๐๐	บาท

(ข) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕,๐๑๑,๘๐๐	บาท
๑) กรมการขนส่งทางบก		๕,๐๑๑,๘๐๐	บาท
(ค) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๒๗,๕๔๕,๐๐๐	บาท
๑) กรมป่าไม้		๒,๓๓๐,๐๐๐	บาท
๒) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๒๕,๒๑๕,๐๐๐	บาท
(ง) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๒๒,๐๕๘,๕๐๐	บาท
๑) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๒๒,๐๕๘,๕๐๐	บาท
(จ) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๑๑,๗๓๕,๒๐๐	บาท
๑) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๑๑,๗๓๕,๒๐๐	บาท
(ฉ) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	รวม	๖๙๒,๔๘๕,๖๐๐	บาท
๑) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๑๓,๕๖๓,๐๐๐	บาท
๒) จังหวัดลำปาง		๒๒,๙๔๖,๒๐๐	บาท
๓) จังหวัดน่าน		๒๙๑,๑๑๐,๐๐๐	บาท
๔) จังหวัดพะเยา		๒๒,๕๐๐,๐๐๐	บาท
๕) จังหวัดเชียงราย		๑๘๘,๓๑๐,๐๐๐	บาท
๖) จังหวัดแพร่		๔,๑๘๕,๐๐๐	บาท
๗) จังหวัดตาก		๘,๑๘๔,๙๐๐	บาท
๘) จังหวัดพิษณุโลก		๑๙,๘๐๐,๐๐๐	บาท
๙) จังหวัดอุตรดิตถ์		๑๒๐,๘๘๖,๕๐๐	บาท
๑๐) จังหวัดกำแพงเพชร		๑,๐๐๐,๐๐๐	บาท
(ช) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๑๒,๒๕๖,๑๐๐	บาท
๑) การประปาส่วนภูมิภาค		๑๑๒,๒๕๖,๑๐๐	บาท

๓๒. แผนงานบูรณาการ

ส่งเสริมการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๑) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

และสิ่งแวดล้อม

รวม ๑,๕๔๘,๙๒๔,๖๐๐ บาท

รวม ๒๕,๖๖๖,๐๐๐ บาท

(ก) สำนักงานนโยบาย และแผนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม		๒๕,๖๖๖,๐๐๐	บาท
(๒) กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานในกำกับ	รวม	๑,๕๒๓,๒๕๘,๖๐๐	บาท
(ก) กรมส่งเสริม การปกครองท้องถิ่น		๙๕๑,๙๑๗,๒๐๐	บาท
(ข) เมืองพัทยา		๕๗๑,๓๔๑,๔๐๐	บาท
๓๓. แผนงานบูรณาการ ส่งเสริมการพัฒนาจังหวัด และกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	รวม	๑,๑๓๖,๘๐๘,๐๐๐	บาท
(๑) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลาง			
ตอนบน ๑	รวม	๒๔๓,๐๕๒,๓๐๐	บาท
(ก) จังหวัดนนทบุรี		๘๒,๙๒๙,๐๐๐	บาท
(ข) จังหวัดปทุมธานี		๔,๘๓๐,๐๐๐	บาท
(ค) จังหวัดพระนครศรีอยุธยา		๓๐,๐๙๔,๖๐๐	บาท
(ง) จังหวัดสระบุรี		๓๔,๓๙๐,๓๐๐	บาท
(จ) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน ๑		๙๐,๘๐๘,๔๐๐	บาท
(๒) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลาง			
ตอนบน ๒	รวม	๓๑,๓๕๒,๒๐๐	บาท
(ก) จังหวัดลพบุรี		๑๕,๑๘๖,๔๐๐	บาท
(ข) กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน ๒		๑๖,๑๖๕,๘๐๐	บาท
(๓) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลาง			
ตอนกลาง	รวม	๓๓,๙๒๒,๖๐๐	บาท

(ก)	จังหวัดฉะเชิงเทรา		๕,๑๘๓,๐๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดปราจีนบุรี		๓,๒๕๙,๖๐๐	บาท
(ค)	กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนกลาง		๒๕,๔๘๐,๐๐๐	บาท
(๔)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลาง			
	ตอนล่าง ๑	รวม	๔๖,๘๐๐,๗๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดกาญจนบุรี		๑,๒๗๓,๘๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดนครปฐม		๗,๒๗๐,๐๐๐	บาท
(ค)	จังหวัดราชบุรี		๓,๐๔๔,๙๐๐	บาท
(ง)	จังหวัดสุพรรณบุรี		๘๐๐,๐๐๐	บาท
(จ)	กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๑		๓๔,๔๑๒,๐๐๐	บาท
(๕)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคกลาง			
	ตอนล่าง ๒	รวม	๑๒,๒๕๓,๐๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดสมุทรสงคราม		๑๕๕,๐๐๐	บาท
(ข)	กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒		๑๒,๐๙๘,๐๐๐	บาท
(๖)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้			
	ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๗๑,๗๕๓,๘๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดสุราษฎร์ธานี		๑๖,๔๓๐,๐๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดนครศรีธรรมราช		๕๘๖,๐๐๐	บาท
(ค)	จังหวัดพัทลุง		๕,๐๐๔,๔๐๐	บาท
(ง)	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย		๔๙,๗๓๓,๔๐๐	บาท
(๗)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้			
	ฝั่งอันดามัน	รวม	๒๓๑,๕๑๕,๕๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดระนอง		๑๕,๘๔๔,๑๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดพังงา		๓๖,๓๖๐,๘๐๐	บาท

(ค)	จังหวัดภูเก็ต		๒๗,๘๘๗,๖๐๐	บาท
(ง)	จังหวัดกระบี่		๑๒,๖๒๒,๕๐๐	บาท
(จ)	จังหวัดตรัง		๒๔,๗๙๕,๙๐๐	บาท
(ฉ)	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน		๑๑๔,๐๐๔,๖๐๐	บาท
(๘)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคใต้			
	ชายแดน	รวม	๘๘,๙๙๘,๙๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดสงขลา		๘๒,๒๓๐,๙๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดสตูล		๖,๐๕๒,๕๐๐	บาท
(ค)	จังหวัดปัตตานี		๕๑๕,๕๐๐	บาท
(ง)	จังหวัดยะลา		๒๐๐,๐๐๐	บาท
(๙)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
		รวม	๖๒,๖๗๕,๗๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดจันทบุรี		๔๐,๒๔๓,๔๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดตราด		๕๐๒,๐๐๐	บาท
(ค)	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		๒๑,๙๓๐,๓๐๐	บาท
(๑๐)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
	ตอนบน ๑	รวม	๗,๘๗๑,๖๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดเลย		๔,๔๐๖,๖๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดอุดรธานี		๓,๔๖๕,๐๐๐	บาท
(๑๑)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
	ตอนบน ๒	รวม	๓๔,๒๔๑,๕๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดนครพนม		๙,๙๐๐,๐๐๐	บาท
(ข)	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒		๒๔,๓๔๑,๕๐๐	บาท
(๑๒)	จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
	ตอนกลาง	รวม	๒,๔๒๖,๐๐๐	บาท
(ก)	จังหวัดร้อยเอ็ด		๒,๑๗๘,๐๐๐	บาท
(ข)	จังหวัดกาฬสินธุ์		๒๔๘,๐๐๐	บาท

(๑๓) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนล่าง ๑	รวม	๑๙,๘๗๕,๐๐๐	บาท	
(ก) จังหวัดนครราชสีมา		๑๑,๗๓๐,๒๐๐	บาท	
(ข) จังหวัดบุรีรัมย์		๕,๙๔๐,๐๐๐	บาท	
(ค) จังหวัดชัยภูมิ		๒,๒๐๔,๘๐๐	บาท	
(๑๔) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนล่าง ๒	รวม	๕,๒๓๐,๖๐๐	บาท	
(ก) จังหวัดยโสธร		๖๕๐,๕๐๐	บาท	
(ข) จังหวัดอุบลราชธานี		๔,๒๘๗,๘๐๐	บาท	
(ค) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ				
ตอนล่าง ๒		๒๙๒,๓๐๐	บาท	
(๑๕) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคเหนือ				
ตอนบน ๑	รวม	๗๔,๕๒๗,๐๐๐	บาท	
(ก) จังหวัดเชียงใหม่		๖,๐๒๒,๕๐๐	บาท	
(ข) จังหวัดแม่ฮ่องสอน		๓๓,๘๑๖,๕๐๐	บาท	
(ค) จังหวัดลำปาง		๓๐,๘๘๙,๐๐๐	บาท	
(ง) จังหวัดลำพูน		๑,๖๒๑,๐๐๐	บาท	
(จ) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ				
ตอนบน ๑		๒,๑๗๘,๐๐๐	บาท	
(๑๖) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด				
ในพื้นที่ภาคเหนือ				
ตอนบน ๒	รวม	๗๐,๒๒๐,๙๐๐	บาท	
(ก) จังหวัดพะเยา		๑,๙๔๘,๖๐๐	บาท	
(ข) จังหวัดเชียงราย		๒๙,๐๔๔,๖๐๐	บาท	
(ค) จังหวัดแพร่		๒๔,๒๗๕,๗๐๐	บาท	
(ง) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ				
ตอนบน ๒		๑๔,๙๕๒,๐๐๐	บาท	

(๑๗) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในพื้นที่ภาคเหนือ

ตอนล่าง ๑

รวม

๙๔,๔๕๔,๗๐๐ บาท

(ก) จังหวัดตาก

๔,๗๓๙,๒๐๐ บาท

(ข) จังหวัดพิษณุโลก

๓๔,๕๘๐,๐๐๐ บาท

(ค) จังหวัดอุตรดิตถ์

๖,๕๐๖,๒๐๐ บาท

(ง) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

ตอนล่าง ๑

๔๘,๖๒๙,๓๐๐ บาท

(๑๘) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ในพื้นที่ภาคเหนือ

ตอนล่าง ๒

รวม

๕,๖๓๖,๐๐๐ บาท

(ก) จังหวัดกำแพงเพชร

๓,๙๖๖,๐๐๐ บาท

(ข) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ

ตอนล่าง ๒

๑,๖๗๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายที่โอนตามมาตรา ๔ ให้ตั้งไว้เป็นงบประมาณรายจ่ายสำหรับงบกลาง และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ตามรายการดังต่อไปนี้

(๑) งบกลาง เงินสำรองจ่าย

เพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

รวม

๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) กองทุนประชาัฐ

เพื่อเศรษฐกิจฐานราก

รวม

๒,๗๓๐,๔๙๗,๗๐๐ บาท

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรโอนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น เป็นบางรายการไปตั้งไว้เป็นงบประมาณรายจ่ายสำหรับงบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน และโดยที่การโอนงบประมาณรายจ่ายต้องตราเป็นพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้
พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๕๖ ก หน้า ๑ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ
ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakitcha.soc.go.th>

พระราชบัญญัติ

โอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ
ในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์

พ.ศ. ๒๕๖๑

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร มีพระราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน
โดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และ
นางสาวท ดอนกระสินธุ์ เพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย
จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะ แปลงหมายเลขทะเบียนที่ กส. ๑๑๗๘ ในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๕๖ ตารางวา ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และเนื้อที่ ประมาณ ๓ งาน ๑๒ ตารางวา ให้แก่นางสวาท ดอนกระสินธุ์ ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ ท้ายพระราชบัญญัตินี้

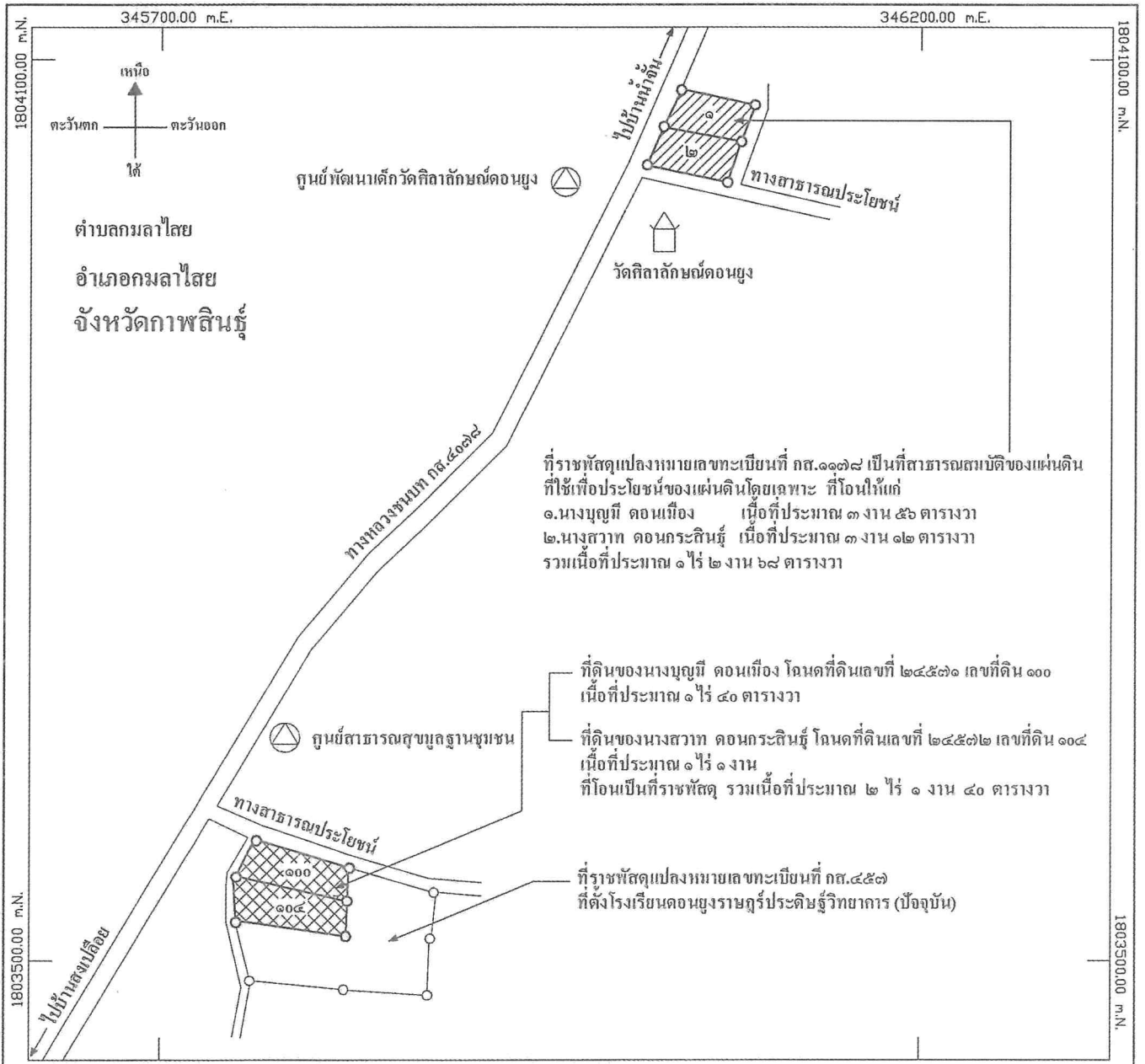
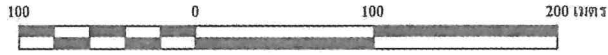
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทำยพระราชบัญญัติ
 โอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ
 ในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
 ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์

พ.ศ. ๒๕๖๑

มาตราส่วน ๑ : ๕๐๐๐

ที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ กส.๑๑๓๘ เป็นที่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน
 ที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ ที่โอนให้แก่
 ๑.นางบุญมี ดอนเมือง เนื้อที่ประมาณ ๓ งาน ๕๖ ตารางวา
 ๒.นางสาวท ดอนกระสินธุ์ เนื้อที่ประมาณ ๑ งาน ๑๒ ตารางวา
 รวมเนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา

ที่ดินของนางบุญมี ดอนเมือง โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๕๕๑ เลขที่ดิน ๑๐๐
 เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๕๐ ตารางวา
 ที่ดินของนางสาวท ดอนกระสินธุ์ โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๕๕๒ เลขที่ดิน ๑๐๔
 เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๑ งาน
 ที่โอนเป็นที่ราชพัสดุ รวมเนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ๑ งาน ๔๐ ตารางวา

ที่ราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ กส.๔๕๖
 ที่ตั้งโรงเรียนดอนงูราษฎร์ประดิษฐ์วิทยาคาร (ปัจจุบัน)

เครื่องหมาย

- ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน
 โดยเฉพาะ ที่โอนให้แก่ นางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์
- ที่ดินของนางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์ ที่โอนเป็นที่ราชพัสดุ
- ทางหลวง ถนน ขยาย
- สถานที่ราชการ
- วัด ศาสนสถาน

(นายสกันธ์ สุนทรชาติ)

ผู้อำนวยการกองเทคโนโลยีการสำรวจและฐานข้อมูลที่ดินที่ราชพัสดุ

(นายพชร อนันตศิลป์)
 อธิบดีกรมธนารักษ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการได้ครอบครองที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะแปลงหมายเลขทะเบียนที่ กส. ๑๑๗๘ ในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๒ งาน ๖๘ ตารางวา เพื่อใช้ประโยชน์ในราชการของโรงเรียนดอนยุงราษฎร์ ประดิษฐ์วิทยาคาร แต่เนื่องจากโรงเรียนได้ถูกเพลิงไหม้ได้รับความเสียหายและที่ราชพัสดุแปลงเดิมมีสภาพคับแคบไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นที่ตั้งโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ทำความตกลงขอแลกเปลี่ยนที่ราชพัสดุแปลงนี้กับที่ดินของนางบุญมี ดอนเมือง โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๕๗๑ เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๔๐ ตารางวา และที่ดินของนางสวาท ดินกระสินธุ์ โฉนดที่ดินเลขที่ ๒๔๕๗๒ เนื้อที่ประมาณ ๑ ไร่ ๑ งาน รวมสองแปลงเนื้อที่ประมาณ ๒ ไร่ ๑ งาน ๔๐ ตารางวา ซึ่งตั้งอยู่ในท้องที่เดียวกัน และเมื่อรวมกับที่ดินที่ราษฎรได้บริจาคเงินซื้อให้อีกจำนวนเนื้อที่ประมาณ ๔ ไร่ ๘๐ ตารางวา ที่ตั้งของโรงเรียนในปัจจุบันจึงมีเนื้อที่รวมประมาณ ๖ ไร่ การแลกเปลี่ยนที่ดินทำให้โรงเรียนได้รับประโยชน์โดยมีเนื้อที่เพิ่มขึ้นและมีทำเลที่ตั้งเหมาะสมที่จะใช้ประโยชน์ในการขยายโรงเรียน ซึ่งปัจจุบันนางบุญมี ดอนเมือง และนางสวาท ดอนกระสินธุ์ ได้โอนที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวให้เป็นที่ราชพัสดุแล้ว สมควรโอนที่ราชพัสดุดังกล่าวเพื่อแลกเปลี่ยนกับที่ดินของนางบุญมี ดอนเมือง และนางสวาท ดอนกระสินธุ์ แต่โดยที่มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติให้การโอนกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะต้องกระทำโดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ตารางแสดงการประกาศใช้

พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดินโดยเฉพาะ
ในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์
ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๑

ลำดับที่	ชื่อกฎหมาย	ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
๑	พระราชบัญญัติโอนที่ราชพัสดุที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินที่ใช้เพื่อประโยชน์ของแผ่นดิน โดยเฉพาะในท้องที่ตำบลกมลาไสย อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้แก่นางบุญมี ดอนเมือง และนางสาวท ดอนกระสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๑	เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๑๙ ก หน้า ๖ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ ท่านสามารถสืบค้นพระราชบัญญัตินี้ได้จากข้างต้นทั้งหมดได้ทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ <http://www.krisdika.go.th> และ ส่วนงานราชกิจจานุเบกษา <http://www.ratchakittha.soc.go.th>

